

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

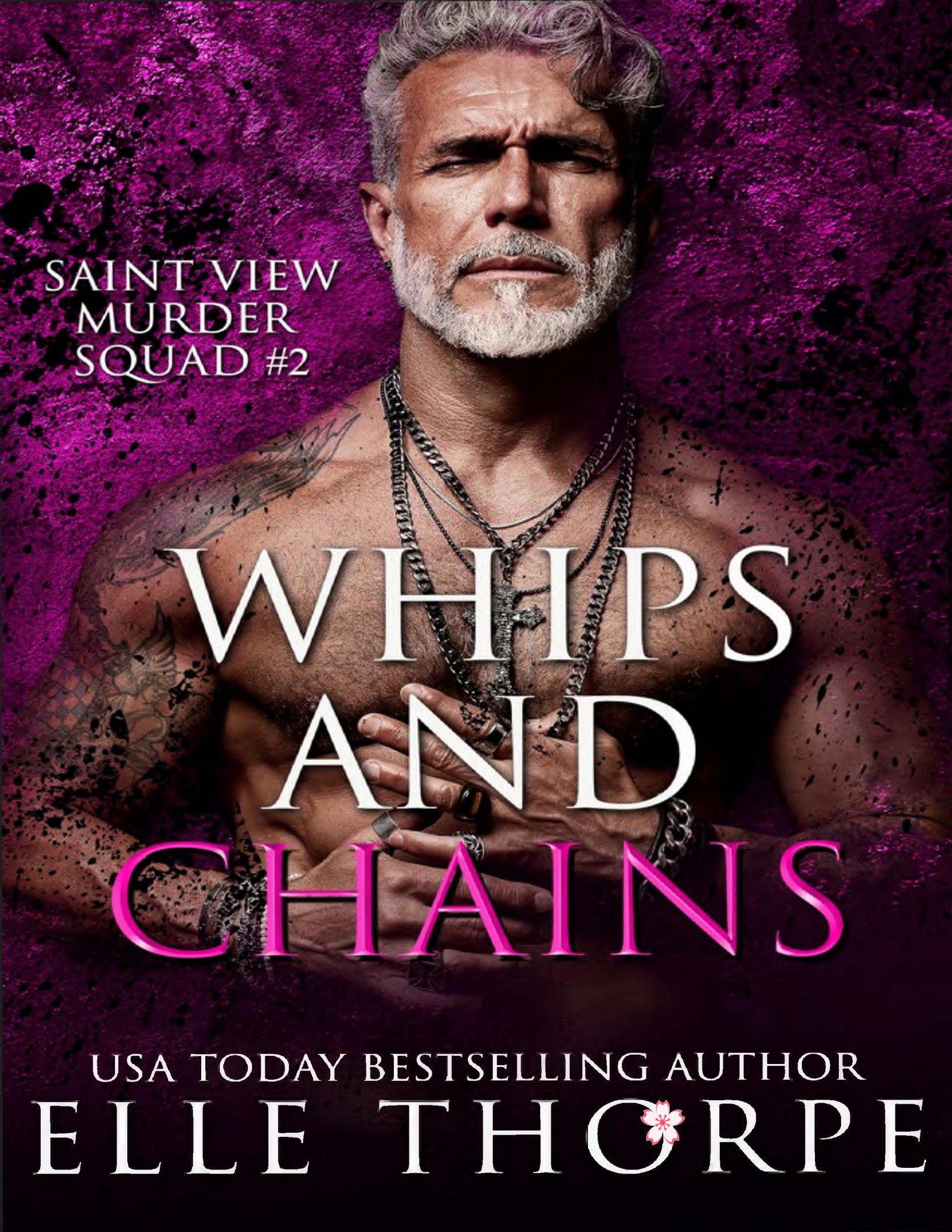
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAINT VIEW
MURDER
SQUAD #2

WHIPS AND CHAINS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
ELLE THORPE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

KIRBAÇLAR VE ZİNCİRLER

SAINT VIEW CİNAYET BÜROSU

KİTAP 2

ELLE THORPE

WWW.ELLETHORPE.COM

Telif hakkı © 2025 Elle Thorpe

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

V2

*Tasha Myers için.
Yıllar boyunca sonsuz desteğın için teşekkürler.*

İÇİNDEK

1. [Violet](#)
2. [Levi](#)
3. [Violet](#)
4. [X](#)
5. [Violet](#)
6. [Kırbaç](#)
7. [X](#)
8. [Menekşe](#)
9. [Menekşe](#)
10. [Levi](#)
11. [Violet](#)
12. [Kırbaç](#)
13. [Menekşe](#)
14. [X](#)
15. [Menekşe](#)
16. [Kırbaç](#)
17. [Levi](#)
18. [Menekşe](#)
19. [X](#)
20. [Menekşe](#)
21. [Levi](#)
22. [Kırbaç](#)
23. [Menekşe](#)
24. [Kırbaç](#)
25. [Levi](#)
26. [Violet](#)
27. [Menekşe](#)
28. [X](#)
29. [Menekşe](#)
30. [X](#)

31. [Violet](#)

[Elle Thorpe'un diğ er](#)
[eserleri Teşekkürler](#)
[Yazar Hakkında](#)

VIOLET

"T

hree..."

Kalbim göğsümde çarpıyordu, korku boğazıma kadar yükseliyordu. Tökezledim, sırtım terk edilmiş deponun soğuk çelik duvarına çarptı.

Adam bana doğru geliyordu, adımları gittikçe hızlanıyordu. Kanlı bıçak hala beyaz parmaklarıyla sıkıca kavırıyordu.

"Toby!" Bu, en iyi arkadaşıma yaptığım çaresiz bir yalvarıştı. Onu, ikimizden sadece birinin buradan canlı çıkabileceğine ikna eden içgüdüsünden kurtarmak için yaptığım zayıf bir girişimdi.

Faydası olmadı.

Kirle lekelenmiş yüzünden gözyaşları akıyordu, ama beni görmüyordu. Liseyi birlikte bitirdiği kız Violet'i görmüyordu. Yirmili yaşlarının büyük bir bölümünde yanında kanepede oturup şeker yiyip *Grey's Anatomy* izleyerek her sahneyi kelimesi kelimesine ezberlediğimiz kadını görmüyordu.

Tek gördüğü hayatta kalmaktı.

Tek duyduğu, başımızın üstünde gizlenmiş hoparlörlerden kulağına fısıldayan, öldürmezse öleceğini söyleyen bilinmeyen, görünmeyen tehditti.

"İki..." bozuk, robotik ses bizi alaycı bir şekilde çağırırdı.

Kaçmaya çalışarak döndüm, ama gidecek hiçbir yer yoktu. Karanlık köşelerde güvenli bir yer yoktu. Beni kurtarmaya gelecek kimse yoktu. Çığlıklarımı duyacak kimse yoktu.

Toby kolumu tuttu, aramızda bu gece hayatını kaybetmiş ve şimdi odanın diğer ucunda kan gölü içinde başsız bir şekilde yatan adamın kanıyla kaplı ölümcül bıçak vardı.

Hoparlör son uyarısını verdi. "Bir."

Toby'nin ölü gözleri gördüğüm son şeydi. Beni deli gibi seven en iyi arkadaşım gitmişti, yerine artık tanımadığım bir adam gelmişti.

Gözlerimi kapattım ve en kötü kabuslarımda bile hayal edemeyeceğim bir kadere teslim oldum.

Soğuk depoda, bizi izleyen psikopat sonunda sessizleşti ve son anlarımın geçmesini bekledi.

Hayatımı sona erdirecek soğuk, keskin çeliğin dalışını bekledim

Acıyı bekledim. Toby
gırgırladı.

Odanın sessizliğinde yersiz bir ses.

Gözlerim tam zamanında açıldı ve onun önümde dizlerinin üzerine çöküşünü gördüm.

önümde çöküşünü görmek için gözlerimi açtım.

Bıçak boynuna sıkıca saplanmıştı.

"Hayır!"

Tamamen yere yığıldı, başı beton zemine iğrenç bir sesle çarptı.

Ama bu, boynuna sıkıca saplanmış bıçağın dehşetiyle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Yaradan kan akıyor, anında boğazını ve yakasını kaplıyordu.

Onun yanına yere düştüm, beynimdeki panik çığlıkları yerini içgüdülerime bıraktı. Parmaklarımı yaraya bastırdım, parmaklarım yapışkan ve ıslak olduğunda dehşete kapıldım.

Toby'nin gözleri benimkilere bakıyordu.

Benim tanıdığım Toby, az önce gördüğüm soğuk ve ilgisiz adam değil. On yıldır beni seven Toby. Kimseye göre daha çok ailem olan Toby.

Benim yaşayabilmem için kendini feda eden Toby.

"Ne yaptın?" Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyordu, ama onları silmek için hiçbir şey yapamıyordum. En iyi arkadaşımın hayatını kurtarmak için çaresizce çabalamak için ellerime ihtiyacım vardı.

Ağzının köşesinden kan sızıyordu ve konuşmaya çalışıyordu, ama ses çıkmıyordu. Kendi kanında boğulurken sadece boğuk sesler çıkıyordu.

Daha da şiddetli ağladım. Hayatı, benim durduramayacağım kadar derin bir yaradan akan kanla birlikte kayıp gidiyordu.

Adrenalinle beslenen öfke aniden içimi kapladı. Ona başımı salladım. "Bu gece burada ölmeyeceksin, Toby Horton. Beni duyuyor musun? Buna izin vermeyeceğim! Yardım gelene kadar dayanacaksın, sonra iyileşeceksin ve biz de o kanepede oturup doktorların aşık olmasını izleyeceğiz, yaşlanıp saçlarımız ağarana kadar."

Bağırışlarım boş depoda yankılandı.

Ama boynuna ne kadar bastırırsam bastırayım, ne kadar dayanmasını istesem de, kaçınılmaz sonu görebiliyordum.

Bu yara, kimse bizi bulamadan çok önce onu öldürecekti. Yardım alabileceğim kimse yoktu. Telefonlarımız işe yaramazdı ve deponun kapıları, içimizden biri ölene kadar kilitli kalacaktı.

Bizi izleyen psikopata karşı içimde öfkeli bir kızgınlık yükseldi. Ama acı, korku ve kızgınlığın beklemesi gerektiğini bilerek bunu bir kenara ittim.

Çünkü en iyi arkadaşım gözlerimin önünde ölüyordu. Ve şu anda yapabileceğim tek şey onu teselli etmektir.

Göz yaşları yanaklarımdan süzüldü. "Senin, hayatımda tanıyacağım en iyi arkadaş olduğumu ilk fark ettiğim anı sana hiç anlattım mı?" Ona güven verici bir şekilde gülümsemeye çalıştım.

Bana baktı, gözleri korkuyla büyümüş, elleri çırpınıyor ve boşuna mücadele ederken titriyordu. "Bana ceketlerinden birini getirdiğin gündü. Belki on altı yaşındaydık ve benimki bana küçük gelmişti, ama üvey ailem bana yenisini almayı reddetmişti. Eğer kilo almaya devam edersem bana daha fazla kıyafet almayacaklarını, bunun yerine kilo vermem gerektiğini söyleyip duruyorlardı. Bu yüzden kışın çoğunu kat kat uzun kollu gömleklerle okula gidiyordum. Kimsenin fark ettiğini sanmıyorum. Ya da belki fark etmişlerdi ve şişman kızın her zaman sıcak olduğunu ve sıcak tutan giysilere ihtiyacı olmadığını düşünmüşlerdi."

Boynundaki yaradan bir elimi çektim çünkü bunun pek bir faydası olmadığını biliyordum. Bunun yerine, alnındaki terli saçlarını geriye doğru taradım, kaşının üzerinde bıraktığı kan izini görmezden geldim. "Ama sen öyle değildin. Sen fark ettin ve kimse sormadan yardım ettin. Bana sıcak ve o kadar temiz ki kokusu bile

Cennet. Bana bunun eski olduğunu, dolabının arkasında durduğunu ve artık hiç giymediğini söyledin, bu yüzden önemli bir şey olmadığını düşündüm. Ama bana verdiğin çantanın dibinde bir fiş buldum ve bunu benim için satın aldığını anladım. Pahalı bir şey değildi, ama fırında çalıştığın o berbat işin maaşı o kadar düşüktü ki, muhtemelen birkaç aylık maaşına denk geliyordu.

Gözyaşlarımdan biri onun yanağına düştü. "Araba almak için para biriktiriyordun. Sürekli bahsettiğin arabayı hatırlıyor musun? Yolun aşağısındaki Bay Chen'in, her gün okula giderken ona bakarak çok zaman geçirdiğin için senden satın alabileceğini söylediği eski siyah araba? Onu çok istiyordun. Ama o zamanlar bile beni her zaman öncelikli tutuyordun."

Ve bu gece de, hayal edebileceğim en özverili davranışla, yine aynısını yaptı.

O, benim hayal edebileceğimden çok daha iyi bir insandı. En sevdiğim rengin pembe olması ya da ucuz şarapları sevmem konusunda bana sataşan arkadaşım olabilirdi, ama aynı zamanda benim için hayatını ortaya koyacak bir arkadaştı.

Kelimenin tam anlamıyla.

Göz yaşları yüzümden akıyordu, hayatımın yarısını oluşturan, onunla ilgili tüm anılar, sahip olduğum dostluğun göz kamaştırıcı bir gösterisi olarak beynimde parılıyordu. Başını kucağıma aldım, nefes alışığı kesik kesik, yavaşlayarak, sonuna yaklaşırken onu kucakladım.

Dudakları hareket etti, sesi zar zor duyuluyordu. Kafamı salladım.

"Konuşmaya çalışma."

Ama Toby, her zamanki gibi inatçı davranarak beni dinlemedi ve tekrar denedi. Başımı eğdim, kulağımı dudaklarına yaklaştırdım, böylece zar zor fısıldanan sözleri duyabilecektim.

"Özür dilerim."

"Ne için?" diye fısıldadım.

Dudakları tekrar hareket etti. Dinlemek için kulak kabarttım ama sözlerini anlayamadım.

Gözlerindeki ışık söndü ve vücudu gevşedi.

Onun öldüğünü anlamam uzun bir süre aldı.

İçimde bir acı çığılıı yükseldi, ama ağzımı açtığımda, çıkan ses ne bir hıçkırık, ne gözyaşı, ne de çığılıktı.

Kızgın, kör edici bir öfkeydi.

Ayağı kalktım, daireler çizerek döndüm, her hareketimi izleyen kameraların olduğunu bildiğim gölgeli tavana öfkeyle baktım. "Şimdi mutlu musun?" diye bağırdım, tüm bu olayı başlatan deli adama. "Memnun musun, seni hasta pislik?"

Kapıdan mekanik bir vızıltı geldi. Kilidin açıldığına dair belirgin bir ses.

Ama kaçmadım. Kapı koluna bile uzanmadım.

Bunun yerine, en iyi arkadaşımın yanına yere çöktüm ve hissizleşene kadar ona sarıldım.

LEVI

"Omlet tavadan çıktı!"

Saint View'un sessiz, gece yarısı sokaklarında bisikletimi iterken, o saçma cümle kafamda tekrar tekrar yankılanıyordu.

Violet'e bir şey olsaydı, X'i ve onun saçma kod adlarını öldürecektim.

İçimde bir şeylerin ters gittiğini söyleyen ve aşırı tepki gösterdiğimi hatırlatan yükselen paniği bastırmaya çalıştım. Demek dikkatleri başka yöne çekip en yakın arkadaşıyla kaçmıştı. Muhtemelen bir kulüpte dans ediyordu, ama telefonuna cevap vermemesi beni strese sokuyordu.

Ancak bu durum, şu anda benimle neredeyse hiç konuşmaması ile de açıklanabilirdi. Telefonu açık olsa bile muhtemelen aramalarımı görmezden gelirdi. Bu yüzden ona mektuplar gönderiyordum. Bildiğim kadarıyla, o mektupları yakıyor ya da doğrudan kağıt öğütücüsüne atıyordu.

Ama bunların hiçbiri önemli değildi. X'ten kaçmayı başarmıştı ve şimdi bir yerlerde, korumasız ve potansiyel olarak içinde bulunduğu tehlikenin farkında değildi.

Motoru çalıştırdım ve rekor sürede onun sokağına girdim.

X'in dondurma kamyonu hâlâ bir grup çocuk ve ebeveynleri tarafından çevriliydi. Mahallenin yarısı oraya gelmiş gibiydi ve taşınabilir hoparlörden müzik çalarken, çocuklar şekerin etkisiyle deli gibi koşuştururken, insanlar çimlerde dolaşırken, ortalık bir sokak partisine dönmüştü.

X pencereden kafasını çıkardı. "Levi! Yardım et!"

Yüzüne bulaşmış çikolata sosunu gördüm. "Olmaz." Violet'in dairesine gidip bakmam gerekiyordu.

onun nereye gitmiş olabileceğine dair herhangi bir ipucu yoktu. Saint View'da çok fazla kulüp yoktu, ama bildiğim kadarıyla, o ve Toby bir Uber'e binip Providence'a gitmiş ya da şehre giden son otobüse binmiş olabilirdi.

Şu anda her yerde olabilir.

"Neden içeri giriyorsun? Onlar şu tarafa gittiler!" X, başka bir çocuğa dağınık görünümlü bir dondurma sundae verirken yolu işaret etti.

"Onu koklayarak bulamazsan, ben içeri girip nereye gitmiş olabileceklerini bulmaya çalışacağım."

X elini yüzünün etrafında salladı. "Aslında şu anda kafam biraz tıkalı. Geçen gece burada sıırsıklam ısladığımda biraz üşütmüşüm galiba. Çok soğuktu. Bilirsin, pek giysi giymediğim için."

Onu görmezden geldim ve apartmanın kapısına neredeyse varmışım ki X, "Oh, ördekler ve kazlar aşkına!" diye bağırdı.

Omzumun üzerinden tam zamanında baktığımda, önlüğünün servis penceresinden dışarı uçuğunu gördüm, hemen ardından da sırk gibi vücudunun geri kalanı. Ayakları yere değdi ve önlüğünü yakalayan, belki on iki yaşında olan çocuğa baktı ve ciddi bir şekilde, "Dondurma tanrıları seni seçti. Plastik kaşıklar ilk çekmecede ve soft dondurmamız bitti." dedi.

Şeker ihtiyacını gidermek için bekleyen diğer insanlardan şikayetçi bir inilti yükseldi.

Çocuk sadece ona bakakaldı.

X elleriyle kovma hareketi yaptı. "Hadi bakalım! Servise başla, genç padawan!"

X çocuğu minibüse itip beni kovalamaya başladığında, çocuğun gözleri tabak kadar açılmıştı.

Beni yakaladı ve ben kaşlarımı kaldırdım. "Seni temizleyeceklerini biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum. Ama o orada tek başına bir yerdeyken, ben bir saniye daha orada durup lanet olası dondurma servis edemem." Başını salladı. "Ben bir aptalım. Hemen peşinden gitmeliydim. Ama onu korkutmak istemedim, çünkü..."

Yürümekten vazgeçtim. "Geçen gece ikinizin arasında ne oldu? Violet'in dairesinden sıırıslıkla, yarı çıplak ve bir şeye çok kızgın bir şekilde çıktın ve Whip'i durumu düzeltmesi için gönderdin."

X'in yüzü bulutlandı, ensesini tuttu ve sanki o anı yeniden yaşıyormuş gibi gözlerini sıktı. "Onu boğazladım."

Donakaldım. "Ne?"

Gözlerini açtı ve pişmanlıkla doluydu. "Biliyorum. Biliyorum, tamam mı! O aptalca güzel gözlerinle bana o lanet olası yargılayıcı bakışlarla bakmana gerek yok." Bana yakından baktı. "Whip'in neden sürekli onlara baktığını anlayabiliyorum, biliyor musun? Çılgınca yeşil."

Onu kendimden ittim. "Odaklan, olur mu?"

O içini çekti. "Kafam karışık, tamam mı? Duymak istediğin bu mu? Kadınlarla yalnız kalamıyorum çünkü her yalnız kaldığımda, tek düşünebildiğim onları öldürmek oluyor."

Kızgınlık içimi kapladı. "Bunu biliyordun ve Violet'le yalnız kalmaya izin mi verdin? Ona zarar verebilirdin!"

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun? Zaten kendimden nefret ediyorum, Levi! Bu konuda endişelenmene gerek yok. Bir daha asla onunla yalnız kalmayacağım."

Yüzünde o kadar pişmanlık vardı ki, neredeyse elle tutulur gibiydi. Ama onun duygularını okşamak için vaktim yoktu. X hemen arkamdan gelerek merdivenleri tırmandım ve Violet'in dairesine vardım. Kapı kolunu tuttum ama kilitliydi. Koridorun sonunda bulunan aydınlatma armatüründe veya solmuş saksı bitkisinde saklı bir yedek anahtar olup olmadığını hızlıca aradım ama hiçbir şey bulamadım.

X beni izledi ve ben başımı salladığımda, bir ayağını kaldırıp kapıyı tekmeledi.

Kilit o kadar kolay açıldı ki ikimiz de irkildik. Kapıyı açık bırakmış olsaydı da olurdu. Bir çocuk bile o kilidi kırabilirdi.

Ama Violet'in dairesinin güvenliği ya da güvensizliği, şu anda en az endişelendiğim konuydu. İçeri daldım, Violet ve Toby geri dönmüş olabilirler diye seslendim, ama daire boştu.

"Levi."

Başımı açık plan oturma odası/mutfak alanına doğru uzattım ve X'in elinde bir not tuttuğunu gördüm. Not, ona gönderdiğim mektuplara tıpatıp benziyordu. X, tek kullanımlık telefonunu çıkarmış ve kulağına dayamış, birini arıyordu.

Notu parmaklarından aldım, arka planda Whip'in sesi X'in aramasına zayıf bir şekilde cevap veriyordu.

*Sözler kolaydır, mürekkep
bedavadır, Ama yüz yüze
geldiğimizde, düşeriz, kaçırız.
Belki de mektuplar bizim
alanımızdır, Sessiz bir dünya,
kendi kaçışımız.
Ama son bir kez, kuralı çiğneyelim,
Gecenin serin olduğu yerde
buluşalım.
Kalabalık yok, gürültü yok, sadece sen
ve ben, Kimsenin görmeyeceği bir
yer.
Yeniden başlayalım, olması gerektiği
gibi, Ve eğer başlamazsak, o zaman
da iyiydi. Yalnız gel, geç saatte gel,
ben bekliyor olacağım. Geç kalma.*

Altta bir adres vardı. Gözlerimi X'in gözlerine diktim. "Bunu ben yazmadım. Benden gelmiş gibi görünüyor, ama değil."

Notu dikkatle inceledim. Bunun benden geldiğini mi sanmıştı? Kabul etmek gerekirse, kağıt türü ve yazı tipi, Hawk'ın bilgisayarında ona mektuplarımı yazarken kullandığımla aynıydı.

X'ten kaçıp benimle buluşmak ve yeniden denemek için mi kaçmıştı?

Kalbimin aptal bir kısmı, en ufak bir umut ışığıyla parladı.

Ama bu umut da aynı hızla söndü.

Çünkü bu mektup benden gelmediyse, o zaman kesinlikle bizi hedef alan kişiden gelmişti.

Ve bu beni, Violet'in apartmanının önünde yarı çıplak ve sıırılsıklam duran X'ten daha da soğuk bıraktı.

O da adres dahil tüm bilgileri Whip'e ilette.

Onu beklemedim. Peşimden geleceğini bilerek, daireden fırladım, merdivenlerden aşağı indim ve bisikletimi bıraktığım yere çıktım. Doğaçlama sokak partisi katılımcıları hep birlikte dönüp bize baktılar, ama ikimiz de durmadık. X'in dondurma kamyonu çocuklar tarafından istila edilmişti, hepsi bulabildikleri her şeyi alıp yiyorlardı, ama o onları durdurmak için hiçbir şey yapmadı.

Bisikletimin üzerine bacağını attım ve motoru çalıştırdım.

X arkama kaydı ve kollarını belime doladı. "Ciddi misin?" diye bağırdım.

"Geliyorum!"

"Lütfen motosikletimin arkasında bana sarılıp yatarken böyle şeyler söyleme."

"Merak etme. Ereksiyon olmayacağım."

"Olmasan iyi olur!"

"Ben Whip değilim."

Motorun gürültüsü ve Violet'in içinde bulunduğu tehlikeye rağmen, sesindeki kahkahayı duyabiliyordum.

En ciddi durumlarda bile komiklik yapabilme yeteneğini kıskanıyordum. Bazen, onu gizlice komik buluyordum bile. Ama bu gece değil. Bu gece, tek yaptığım gaz koluna elimi vurmak ve motosikletime Violet'e ulaşmak için gereken gücü vermektir.

Saint View'un en kötü bölgesinde bulunan Whip'in boktan küçük evi, Violet'in dairesinden endüstri bölgesine daha yakındı, bu yüzden o bizden önce oraya varmıştı ve X ile ben geldiğimizde arabasından iniyordu.

O da benim onu beklemeyeceğim gibi, durup bizi beklemedi. Öne doğru fırladı, X ve ben onu yakalamak için koşarak peşinden gittik. Sessiz gecede ayak seslerimiz çok gürültülüydü, ama ikimiz de onları susturmaya zahmet etmedik.

Burada en korkutucu şeyler bizdik.

Karanlıktaki canavarlar bizdik.

Ama görünüşe göre, bir başkası da bize katılmıştı.

Violet'i buraya gelmesi için kandıran kişi bizi şimdi görmüş ve bunun ne kadar büyük bir hata olduğunu fark etmiş olmasını umuyordum. Bizimle uğraşmak bir şeydi. Onu hedef almak ise tamamen başka bir şeydi.

Etrafımız devasa endüstriyel depolarla çevriliydi, hepsi birbirinin aynısıydı ve aralarında sadece kötü aydınlatılmış beton yollar vardı. Whip telefonunu çıkardı ve el fenerini açtı, böylece her binanın üzerindeki numaraları görebildik.

Sonsuz gibi görünen labirentte yolumuzu bulmaya çalıştık, kafamın arkasında tik tak eden saat, doğru binayı bulmaya çalışırken kaybettiğimiz her saniyenin Violet'in bir psikopatla yalnız kaldığı bir saniye olduğunu hatırlatıyordu.

Whip'in el feneri, önümüzdeki yolda bir şeye çarptıktan sonra tekrar uzaklaştı.

"Dur. O neydi?" Onun cildinin nasıl olduğunu fark ettiğimi görmezden gelerek kolunu tuttum ve onu bir şey gördüğüm yere geri götürdüm.

Işık karanlık yuvarlak şekli aydınlattı ve üçümüz de donakaldık.

"Bu..." Whip boğuk bir sesle konuştu.

Sanki hepimizi saran bir tür hastalıklı, morbid merakın etkisiyle, hep birlikte aynı anda hareket ettik.

"Kesik bir kafa mı?" Kanlı saça baktım. "Evet."

X gözlerini kısarak baktı. "Onu... almalı mıyız? Vücut parçaları için kayıp eşya bürosu var mı?"

Çömeli boynundaki temiz kesiklere baktım ve yüzümü buruşturdum. Yüzü aşağıdaydı ve içimdeki iğrenç bir ses onu ters çevirmemi istedi.

Geriye sendeledim ve ölü, görmeyen gözleri hemen tanıdım. "Tanrım, onu tanıyorum. Adam Dickson. Birlikte hapisteydik. Trig ve diğerlerinin izlediği listede adı geçenlerden biri. Doktor birkaç gün önce kaybolduğunu söyledi. Şehirden kaçtığını düşündüler."

Neden burada olduğunu ya da nasıl geldiğini bilmiyordum, ama bunun Violet ile bir ilgisi olmalıydı. Whip benden bir adım öndeydi, bu gece burada çok kötü bir şeylerin olduğunu fark edince, korkunç merakından sıyrıldı.

"Violet," diye nefes nefese bağırdım ve deponun kapısına doğru koşan Whip ve X'in peşinden koştum. Artan panikle hızla onlara yetiştiğimde, kapı koluna ilk ulaşan bendim.

Kapıyı sertçe çeken bendim ve kapı, benim güçlü çekişimin altında gıcırdayarak açıldı.

Violet'in kanlar içinde otururken, Toby'nin cansız bedenini kollarında tuttuğunu görünce donakalan bendim.

O bizim tarafımıza bakmadı. Tek kelime etmedi. Sadece orada oturup, kanlı parmaklarıyla Toby'nin saçlarını okşadı, gözleri boş boş bakıyordu.

Hayatında ilk kez, X bile şaka yapmadı ya da esprili bir yorumda bulunmadı. "Siktir. Violet!" Whip öne atıldı.

Violet'in çığlığı korkudan çok öfkenin bir uyarısıydı. Whip anında durdu. Yüzü çaresizlikle doldu ve kendini tutmaya çalışırken vücudu kaskatı kesildi.

Onun boş bakışlarını ve tekrarlanan hareketlerini ayrıntılı olarak inceledim. "Şokta."

"Pencerenin yanında başka bir ceset var." Whip, Violet'e sürekli küçük bakışlar atmasına rağmen, odada hala kalmış olabilecek herhangi bir tehlikeyi aramak için gözlerini odanın içinde dolaştırdı. "Muhtemelen başsız ve muhtemelen Dickson'ın, tahminimce." Kendi kendine küfretti. "Ne oldu lan?"

Hiçbir fikrim yoktu ve neredeyse umursamıyordum. Tek görebildiğim Violet'ti.

X'in sadece Violet'e odaklanan ifadesi o kadar kederliydi ki ona bakmaya bile dayanamadım. Vücudunun her zerresinin, onun iyi olduğundan emin olmasını istediğini anlayabiliyordum.

Çünkü benimki de aynı şeyi yapıyordu.

Ama X kendini o kadar sıkı tutuyordu ki, acı verici görünüyordu. Yutkundu ve bana baktı. "Lütfen..."

Anında anladım. Ona gidemiyordu. Yaptıklarından sonra, onu tekrar korkutmaktan çok korkuyordu. Ama bu onu öldürüyordu.

"Whip'e odayı kontrol etmesine yardım et. Burada başka kimse olmadığından emin ol," dedim ona.

Ama içgüdülerim zaten kimsenin olmadığını söylüyordu. Havada hissedebiliyordum.

Bu gece burada nefes alan tek kişi Violet'ti.

Whip'in yarısı kadar hızla ona doğru ilerledim. Kafasını kaldırmadı, ama çığlık da atmadı. Beni fark ettiğinin tek işareti, Toby'nin saçını daha hızlı okşamaya başlamasıydı.

Nabzını kontrol etmenin bir anlamı yoktu. Çömelip cildine dokundum, hala sıcaktı ama o çoktan ölmüştü. Açıkçası çok uzun sürmemişti ama aldığı yaradan kurtulması imkansızdı.

"Vi," dedim, o kadar yumuşak bir sesle ki, neredeyse duyulmazdı.

O tek kelime etmedi, ama parmakları hareketsiz kaldı. Ben de sesim titreyerek tekrar denedim. Acısı güzel yüzüne yansımıştı ve bu beni öldürüyordu. O benim kollarımda olmadığı her saniye, ona duyduğum sevgi kadar başka birine hiç bu kadar değer vermediğim için tarif edemeyeceğim kadar acı vericiydi.

"Vi."

Ona o kadar aşıktım ki nefes bile alamıyordum ve tek istediğim, onu kollarıma alıp bu duvarların içinde gizlenen tüm korkunç şeylerden korurken ona bunu söylemekti.

Ama kendimi yavaş gitmeye zorladım, onun ihtiyaçlarını benimkilerin üstünde tuttum.

"Benim, Vi. Levi. Artık güvendesin, tamam mı? X ve Whip de burada."

Odanın diğer ucundan onların bakışlarını hissedebiliyordum. Violet için duydukları korku, Toby'nin kanının kokusu kadar yoğun bir şekilde havada asılı duruyordu.

Altımdaki kan gölünü görmezden geldim, çünkü tek yapabileceğim ona odaklanmaktı.

Duvara bakıyordu, neredeyse hiç gözlerini kırpmıyordu.

Kendimi tutamadım. Ona dokunma isteğim çok güçlüydü.

Yüzünün yanını avuçladım.

O birden irkildi ve ağzından bir çığlık daha çıktı. "Bana dokunma!"

İki elimle yanaklarını kavradım ve bana bakmasını sağladım. "Vi, benim."

Kollarını yukarı doğru savurdu, benimkilerle çarpıştı ve onu tuttuğum yerden kurtuldu. Ayağa kalkmaya çalışarak benden uzaklaşmaya çalıştı

Toby'nin kafası bu sırada betona çarptı. "Bana dokunma!"

Gözleri kocaman olmuştu. Göğsü çok hızlı nefes alıp vererek inip kalkıyordu. Ama parmakları yumruk haline gelmişti, bu durumdan kurtulmak için hala mücadele etmesi gerektiğini düşündüğünü gösteriyordu.

"Kimse sana dokunmayacak," diye onu sakinleştirdim, ürkek bir atı sakinleştirmek için kullanacağım nazik, derin sesimle. "Güvendesin. Bir şeyin yok."

Ama şok etkisi derinlemesine yerleşmişti. Bakışları Toby'ye kaydı ve her ses, her hareketle vücudu gerildi.

"Bunu temizleyemeyiz," diye mırıldandı Whip arkamdan.

X hemen ona katıldı. "Dickson, muhtemelen temizleyebiliriz, ama Toby'nin onu özleyecek ailesi ve arkadaşları var. Bu gece burada olanları öylece örtbas edemeyiz. Polisi buraya çağırmalıyız."

Ama benim görebildiğim tek şey Toby'nin boynundan çıkan bıçaktı.

Ve Violet burada nefes alan tek kişi. Bunun polise nasıl görüneceğini biliyordum. Yapmış olsun ya da olmasın, baş şüpheli o olacaktı. Ve Toby'nin öldüğü sırada onu tutuş şekline bakılırsa, cinayet silahının her yerinde onun parmak izleri olduğuna bahse girerdim. "Katılıyorum. Ama önce onu bizimle gelmeye ikna etmeliyiz. Polisler bulduğunda burada olmamalı ve o silah bizimle gelmeli. Adamları buraya çağır ve dokunduğu her şeyden parmak izlerini temizlesinler."

Onların onayını beklemedim. Whip'i artık yeterince tanıyordum, onun bu işi halledeceğini biliyordum.

Tek konsantre olabildiğim şey Violet'ti.

"Vi. Bana bakar mısın?"

Sabırlı olmaya çalışarak bekledim, içimdeki her şey odanın diğer ucuna koşup onu kucaklayıp buradan çıkarmak için ıglık atsa da. Gerekirse yapardım. Ama bu ona daha fazla travma yaşattı, bu yüzden son çareydi.

"Vi."

Sonunda gözlerini bana çevirdi.

"Bu iyi. Bu gerçekten iyi, bebeğim. Seni eve götüreceğiz, tamam mı? Kimse sana dokunmayacak, ama seni buradan çıkarmamız gerekiyor

buradan çıkarmamız gerekiyor. Tek yapman gereken yürümek. Yapabilir misin?"

Cevap vermedi, ama gözleri kapıya kaydı. Bu, onun dışarı çıkmak istediğini anlamam için yeterliydi. Şok, öfke ve korkunun derinliklerinde, tanıdık şeylerle çevrili evinde olmak istiyordu. Gözlerinde bu özlemi görebiliyordum.

"Whip'in arabası dışarıda bekliyor," diye söz verdim ona.

Bütün vücudu titriyordu, ama bir adım öne çıktı.

O, sanki görmemiş gibi kan gölünün içinden geçip giderken ben içimden ürperdim, ama geride bıraktığımız ayak izleri konusunda yapabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Trig ve diğerlerinin kanıtları temizlemek için zamanında buraya ulaşacaklarına güvenmek zorundaydık, çünkü şu anda yapabileceğimiz tek şey buradan siktir olup gitmekti.

Ona kapıyı tuttum ve Whip'in arabasını bıraktığı yere götürdüm. O ve X, onun arkasında dikkatlice ilerlediler, mesafelerini koruyarak ama benim yüzümde de olduğu gibi endişeli ifadelerle.

Yeterince yaklaştığımızda Whip arabasının kilidini açtı ve ben kapıyı onun için açık tuttum. X, çevremizi dikkatle gözetleyerek dikkatlice etrafımızdan dolaştı, Toby'nin boynunda olan bıçak şimdi elinde sıkıca tutuluyordu.

Lanet olsun. Ne kadar büyük bir karmaşa olmuştu bu. Lanet olası bisikletim hala burada duruyordu ve onu burada bırakma riskini göze alamazdım, ama Violet'i de bırakamazdım.

X elini uzattı. "Bisikletin anahtarlarını ver. Sen onunla kal."

Bunun yapmak istediği son şey olduğunu anlayabiliyordum. O da benim kadar onunla birlikte olmak istiyordu, ama birinin bisikleti buradan çıkarması gerekiyordu.

Normalde kimseye arabama dokunmasına izin vermezdim, ama bu şimdiye kadar verdiğim en kolay evetti. Elimi cebime sokup anahtarı X'in tutamayacağı bıçakla değiştirdim, sonra Whip ve Violet'le birlikte arabaya bindim.

Tek kelime etmeden yola çıktık, X motosikletimle hemen arkamızdaydı.

"Ayakkabılarını çıkarmamız lazım." Whip dikiz aynasından bana bir bakış attı, ağzı sert bir çizgiye çekilmişti, bu da onu

onun yaşından daha büyük görünmesini sağlayan sert bir çizgi çizdi.

Katılıyorum. Kanlı ayak izlerini apartmanında bırakamazdı. Kimse bizi görmeden onu yukarı çıkarmak yeterince zor olacaktı.

"Ayakkabılarını çıkar, Vi," dedim nazikçe.

Gözleri boş ve gözyaşı dökmeden kalmıştı. Hâlâ Whip'in koltuğunun arkasını izliyordu, ama sanki otomatik pilota gibi, kanlı ayakkabılarını çıkarıp bir kenara koydu.

"Aferin kızım," diye mırıldandım. "Çok iyi. Neredeyse vardık. Biraz daha dayan, tamam mı?"

Bu kadar açıkta kalmak beni tedirgin ediyordu. Polisler geceleri Saint View'da devriye geziyor, kötü niyetli insanları arıyor ve genellikle aradıklarını buluyorlardı.

Bu gece biz de onlardan biriydik. Bir polis bizi durdurursa, bunu açıklamak imkansızdı. Ne kanı, ne bıçağı, ne de Vi'nin konuşamadığı gerçeğini.

Onun binası görünür hale geldiğinde rahat bir nefes aldım ve daha önce devam eden partinin dağıldığını fark ettiğimde bir kez daha rahatladım. Sokak karanlıktı ve geğmişte kırık sokak lambası beni endişelendirmiş olsa da, bunun Violet ve onunla aynı binada yaşayan diğer insanlar için bir güvenlik tehlikesi olduğunu bilerek, şimdi bunu bir nimet olarak görüyordu. Bize gizlenebileceğimiz uzun, karanlık gölgeler bırakıyordu.

Yavaşça ilerledik, Violet'in yavaş adımlarına uymaktan başka seçeneğimiz yoktu.

Nefesimi tuttum, binasını gördüğünde bir tepki vermesini umuyordum, ama öyle bir şey olmadı.

Onun şu anki durumunun, travmatik bir olaydan kendini korumak için vücudunun verdiği tepki olduğunu biliyordum, ama onu bulduğumuzdan beri bize neredeyse hiç tepki vermemesi beni korkutmaya başlamıştı.

Ona dokunmadan merdivenlerden yukarı çıkmasını sağladım. Ona olabildiğince fazla alan tanıdık, uçümüz sessiz ama endişeli bakışlar paylaştık.

Whip bana dirsek attı. "Doktoru çağıralım mı?" Kafamı salladım. "Bilmiyorum."

Grayson'ı neredeyse hiç tanıımıyordu. Whip ve ben ona yaklaşmaya çalıştığımızda çığlık atmıştı. Tanımadığı bir erkekle durumun daha iyi olacağını hayal edemiyordum. Gördüğüm kadarıyla fiziksel olarak yaralanmamıştı.

Violet, zombi gibi merdivenleri ağır adımlarla ıktı. Katına geldiğinde, Whip kapıyı ona açtı; kilit, X ve benim tekmelediğimiz için hâlâ bozuktı.

"Sabahleyin tamir ettireceğim," diye onu teselli ettim, normal bir sohbet yapmaya çalışarak, her ne kadar bu durum normalden çok uzak olsa da.

Violet beni görmezden geldi.

Ama o o o içeri içeri hemen aldı ceketini
ceketini çıkardı ve ayaklarının yanına yere bıraktı.

Bir sonraki adımda, gömleği de izledi ve altındaki sade beyaz sütyen ortaya ıktı.

"Ben dn duşu duşu açacağım senin senin için."
X aceleyle nne ve yatak odasına giden

koridorda kayboldu.

Violet onu duyduysa da, hiçbir şey söylemedi.

Koridora doğru ilerlerken çoraplarını ve ardından pantolonunu çıkarıp arkasında bir iz bırakarak bıraktı.

Whip, o giderken kıyafetleri topladı. "Bunları yakmam gerekecek, tatlım."

Yine cevap vermedi.

Koridora doğru bir adım daha attı ve donakaldı, bakışları Toby'nin odasına takıldı.

Whip'in kolları kanlı giysilerle doluydu, arka planda duş çalışıyordu. Bakışlarım sadece ona odaklanmıştı.

Dizlerinin büküldüğünü gördüm.

Göğsünden yükselen acı çığlığını duydum.

Düşerken onu yakaladım, yere çarpmasına izin vermedim.

"Seni tutuyorum, Vi."

Ona deli gibi aşık olan tarafım, her zaman öyle olacağını fısıldadı.

VIOLET

Kollarımı Levi'nin boynuna doladım ve yüzümü onun tenine bastırarak kokusunu içime çektim. O, benim acı veren soğuk bedenimin etrafında sıcaktı. Tüylerimi diken diken edenin sadece serin gece olmadığına emindim. Hiç bu kadar derinlere işleyen, her kemiğime, kaslarıma ve eklemlerime yayılan, hissedebildiğim ve düşünebildiğim tek şey haline gelen bir soğukluk hissetmemiştim.

Her şey acıyordu. Başım. Ciğerlerim. Midem.

Acıyı dindirebilmemin tek yolu, ağzımdan çıkan çığlıklar ve dehşet ve çaresizlik dolu inlemelerdi.

Gözlerimi kapatsam da fark etmiyordu. Hâlâ Dickson'ın başsız bedeninin pencereden düşüşünü görebiliyordum. Hâlâ psikopatın geri sayımını duyabiliyordum. Hâlâ Toby'nin boynundan akan kanının kokusunu alabiliyordum.

Levi'nin kollarında hıçkırarak ağladım, bir kez daha içimi kaplayan duyguyu hissettim. Bunu istemiyordum. Uyuşmuş olmak çok daha iyiydi, ama bunu durdurmanın bir yolu yoktu. Onun sıcaklığı vücudumun her santimini kapladı ve sonra beni duşa götürdü, beni spreyn altında tuttu.

Gözlerimi kırıştırdım ve X'in havada asılı durduğunu gördüm, aptalca yakışıklı yüzünde endişe dolu bir ifade vardı ve o anda ne kadar kötü görüldüğümü anladım. Çünkü X daha önce hiç gerçek bir endişe göstermedi. Whip kapı çerçevesine yaslandı, aynı endişeli ifade kaşlarını çatmıştı. Ona uzanıp kaşlarını düzeltmek, benim için endişelenmesine gerek olmadığını, çünkü her zaman kendime bakabildiğimi söylemek istedim.

Ama yapamamıştım. Çünkü her zaman Toby vardı. Ve şimdi yoktu.

Tüm vücudumu saran titremeyi ve beni ikiye bölecekmiş gibi hissettiren içimi parçalayan acıyı durduramıyordum. Her damla su

donmuş derimi delen bir bıçak gibi hissettiriyordu, ama yine de bunun durmasını istemiyordum.

"Ona biraz mahremiyet vermeliyiz," diye fısıldadı Whip, X'e. O da başını salladı ve ikisi birlikte ayrılmak üzereydiler.

Ama ben yalnız kalmak istemiyordum. Yalnız kalmak istemiyordum. Ve onlar giderse, Levi de gidebilirdi.

O zaman hiç kimsem kalmazdı.

Bu düşünceye dayanamazdım. "Gitmeyin. Lütfen gitmeyin."

İki adam da donakaldı. Başımın üzerinden Levi ile bakiştılar, ama ikisi de dördümüzün zar zor sığabileceği küçük banyoya geri döndü.

Levi'nin sesi göğsünden homurdandı. "X, iç çamaşırını çıkarmama yardım et. Onu yere indirmek istemiyorum, ama bu şekilde yıkayamam."

Ben de onun beni yere indirmesi istemiyordum. Bir kez olsun, benim ne kadar ağır olduğumu düşündüğünü umursamıyordum. Ağırlığım onu hiç rahatsız etmiyor gibiydi. Ama başım göğsünde, kalbi kulağımın altında düzenli bir şekilde atarken, kendimi hiç bu kadar rahat hissetmemiştim.

X gözlerime baktı. "Sorun yok mu?"

Birkaç gün önce bu odadan kaçmıştı. Öpüşüyorduk, parmakları boynumdaydı, dudakları tenimdeydi, penisi bekaretimi almaya çok yakındı... Sonra o gitti ve ben neyi yanlış yaptığımı merak ederek kaldım.

Ama şimdi bu neredeyse önemsiz geliyordu, özellikle de tüm dikkati sadece bana odaklanmışken ve yüzünde suçluluk ve pişmanlık ifadesiyle doluyken. Konuşmamız gerekiyordu, ama bu gece içimden gelmiyordu. Bu gece, beni dibe çekecek acıyı atlatmak için yapabileceğim tek şey, nefes almaya devam etmektir.

Beni çıplak görenlerin kim olduğu umurumda değildi. Bu adamlardan ikisi zaten görmüştü ve beni tutan adam bir yıldır kalbimi tutuyordu.

Vücudumu kimseyle paylaşmaktan hiç çekinmezdim, plajda ve havuzlarda hep örtünürdüm, şişman kıza bakmalarını istemediğim için yüzmek istemediğimi söyledim.

Gençlik yıllarım boyunca o kadar çok "kumsalda yatan balina" benzetmesi duydum ki, bir daha asla yüzmek ya da halka açık yerlerde üstümü değiştirmek istemedim.

Yine de bu üç adamla birlikteyken güvendeydim.

Aramızda ne olmuş olursa olsun, içimden gelen ses, artık tek bir şeyi kesin olarak bildiğimi söylüyordu.

X'e çok hafifçe başımı salladım. "Evet."

Duş perdesini kenara itti, su fayanslı banyo zeminine sıçradı ve giysilerine sıçradı. Fark ettiyse de, belli etmedi. Sadece ellerini sıcak suyun altına soktu, cildini ısıttı, sonra sütyenimin arkasındaki kopçayı buldu ve çözdü.

Levi duş duvarına yaslanarak X'e dönük, ona olabildiğince yer açtı. Ben ikisinin arasında sıkışmış, gevşek bir makarna gibiydim, bedenim - ya da belki zihnim - gerçek bir yardımda bulunamayacak kadar kırılmıştı.

Ama X'in yardıma ihtiyacı yoktu. Sütyenimin askılarını kollarımdan aşağı indirdi, Levi beni kaydırdı, böylece X sütyenimi tamamen çıkarabildi. Sırada iç çamaşırım vardı, Levi'nin beni tutuş şekli nedeniyle bu da karmaşık bir manevra oldu, ama beni indirmeyi reddetti ve X bununla başa çıktı.

Kendimi savunmasız hissetmem gerekirdi, ama hissetmedim. Hissedemedim. Üçü tarafından çevriliyken ve ifadelerinde tek şey bana yardım etme ve benimle ilgilenme arzusu varken hissedemedim.

Whip kapıdan sessizce izliyordu ve X duş başlığından sarkan sepetten vücut şampuanımı aldı. Avucuna bolca şampuan sıkıp ellerini ovuşturarak köpük haline getirdi.

Gözleri bir kez daha benimkilere takıldı ve tüm bunlardan hala memnun olup olmadığını kontrol etti. Kalbim sıkıştı.

Elini tenime değdirdiğinde cennetteymiş gibi hissettim. Ellerini kollarımda yukarı aşağı kaydırarak tüylerimi diken diken eden ürpertiye yok etti ve yerine daha sıcak bir his bıraktı. Bacaklarımı sabunladıktan sonra ellerini köprücük kemiklerimde gezdirdi.

"Seni indirmem gerek, bebeğim," diye fısıldadı Levi. "Seni temizlememiz lazım. Her yerin kanla kaplı."

O zaman fark ettim ki köpüklü vücut şampuanı artık beyaz değildi ve giderden akan köpükler koyu pembe renkteydi.

Dickson'ın kanı.

Toby'nin kanı.

Onu üzerimden temizlemem gerekiyordu.

Aşağı inmek için çabaladım ve Levi bana ayağa kalkmamda yardım etti. Ama yapabileceğim tek şey buydu. Duvara yaslandım, kendimi zar zor ayakta tutabiliyordum, giderden akan tüm o kanın görüntüsü beynimin algılayabileceğinden fazlasıydı.

Şiddetli vücut titremeleri geri döndü, birlikte kafamda o geceyi tekrar tekrar oynatan film şeridi de.

Gözlerimi kapattım, görüntüleri silmeye çalıştım, ama göz kapaklarımda arkasına kazınmışlardı.

Tek dikkatimi dağıtan şey, X ve Levi'nin ellerinin vücudumun her yerinde dolaşmasıydı.

Levi'nin parmakları meme uçlarımı okşadı. Bu dokunuşta cinsel bir şey yoktu, ama vücudum sanki öyleymiş gibi tepki verdi. X'in elleri omurgamdan aşağıya, kalçama doğru kaydı, Levi'nin parmakları ise çıplak amımın tepesini okşadı.

X saçımı sabunladı ve ben başımı geriye eğdim, gözlerimin arkasında ve şakaklarımda zonklayan gerginlik baş ağrısını masaj yapan güçlü parmaklarına kendimi bıraktım.

Her şey çok çabuk bitti, su soğudu ve X arkasına uzanıp musluğu kapattı.

"Çık dışarı, bebeğim," dedi Levi sessizce. "Whip seni kurulayacak."

Hayatım boyunca onun yardımını olmadan duş almayı gayet iyi becermişken, şimdi yapmam gereken her şeyi bana söylemesi gerektiği düşüncesi çok saçma geliyordu. Yine de şu anda hiç düşünemiyormuşum gibiydim. Sadece birinin bana ne yapmam gerektiğini söylemesini bekledim ve bunu yaptıkları için minnettardım.

Çünkü onlar olmasaydı, hiçbir şey yapamayacağımı düşünüyordum. Hâlâ o depoda, kan gölünün içinde oturuyor olurdum.

Whip beni bir havluyla sardı ve başka bir havluyla uzun saçlarımı sırtımdan damlamayana kadar ovuşturdu. Parmaklarıyla yüzümün bir tarafını kavradı ve bana bakabilmek için başımı yukarı kaldırdı. "Nasılsın tatlım? Seni yatağa yatıralım, tamam mı?"

Tek yapabildiğim başımı sallamak ve onun beni buharla dolu banyodan dışarı çıkarmasına izin vermektir.

Yatak odamdaki lambaları ve peri ışıklarını yakmış, odayı sevdiğim rahat bir sığınağa dönüştürmüştü. Beni yatağın kenarına oturttu ve saçımı kurutma makinesiyle kuruturken, uzun saçlarımı tarakla nazikçe ve dikkatlice tarayarak dolaşıklıkları açtı.

Saçımı bu kadar nazikçe fırçalamak ve kurutmak beni neredeyse bitirdi. Sıcaklık ensemden omuzlarıma doğru yayıldı ve gözlerimi kapatarak, daha önce hiç yaşamadığım bir dokunuşun tadını çıkardım. Saçımı kestirmeye gittiğimde bunu hiç yaptırmamıştım. Asla karşılayamayacağım ekstra bir masraftı. Küçükken birinin saçımı fırçaladığına emindim, ama dört yaşında bakıma girmiştim ve koruyucu ailemin bunu benim için yaptığını hatırlamıyordum. Kendi başımaydım.

Ve şimdi, birdenbire, öyle değildim.

Saçlarım yumuşak ve pürüzsüz hale geldiğinde, Whip kurutucuyu kapattı ve yatağın yanındaki masaya koydu.

Ona baktım. "Bunu nerede öğrendin?"

Yüzünde bir şey belirdi, ama cevap vermedi. Sadece yorganı geri çekti. "Yatağa gir, tatlım."

Ayağa kalktım ve o da beni ıslak havludan çıkardı. Gözlerini benim çıplak vücuduma indirmede, sadece yorganın altına girmemi söyledi.

Yatağa uzandım, yumuşak çarşafların ve yastıkların beni sarmalamasına izin verdim.

Beni yatırdı. "Uyumaya çalışmalısın. Hiçbir şey için endişelenme. Biz halledeceğiz."

Gitmek üzereydi, ama bilinçli bir düşünce olmadan kolunu tuttum. "Benimle kal."

Tereddüt etmedi. Sadece gömleğini çıkardı ve ayakkabılarını çıkardı. Sonra kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkardı. Benimle birlikte battaniyenin altına girerken diğerlerine emirler yağdırdı. "Ace buraya gelip kıyafetleri alacak ve arabamla ilgilenecek. Her şey onunla gitmeli. Hepimize temiz kıyafetler de getirecek."

Gözümün ucuyla, Levi ve X'in banyonun dışında durduklarını gördüm, ikisi de ıslak giysilerini çıkarmış ve yedek havlulara sarılmışlardı. Kanlı giysileri, benimkilerle birlikte, kollarında duruyordu.

Levi, Whip'in kıyafetlerini de alıp kollarındaki yığına ekledi. "Anladım. Onu oturma odasında bekleyeceğiz."

Onların oturma odasına kadar gidecekleri düşüncesi beni paniğe kapladı. Boğazım sıkıştı ve kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki nefes almakta zorlandım. "Gitmeyin. Lütfen beni bırakmayın."

İki adam durakladı, ama Levi'nin cevabı hızlıydı: "Gitmeyeceğim." Giysileri yığının üzerine bıraktı ve giyecek başka bir şeyi olmadığı için sadece bir havluyla odamın köşesindeki küçük koltuğa oturdu.

X hiçbir şey söylemedi, ama yatağımın karşısındaki duvara kayarak yere oturdu ve bana o kadar yoğun bir şekilde baktı ki, içimdeki panik bir anda kayboldu.

Geriye yaslandım ve Whip'e dönerek yanıma yattım.

Elini uzattı ve yeni kurumuş saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına koydu. "Nasılsın tatlım?"

"İyi değilim," diye dürüstçe itiraf ettim. Sesimin kırılmasını engellemeye çalıştım. "Gerçekten iyi değilim."

Beni kollarına aldı ve sıkıca sarılırken başımın üstüne öptü. "Biliyorum. İyi olacaksın. Ben yanımdayım."

Ve onun kollarında, buna inandım. Onun sıcak göğsüne sokuldum, benim bekaretimi aldıktan sonra bunu nasıl yaptığımızı hatırlayarak. Hatırlayarak yolunu bunu bunu beni beyin beyin silmişti çok orgazm orgazmlarla ile tarafından onun parmaklarıyla parmakları ve diliyle, neredeyse haftanın gününü ya da kendi adımı bile bilemez hale gelene kadar.

Daha fazlasını istedim. Bana verebileceğini bildiğim o tatlı, lezzetli uyuşukluğun daha fazlasını.

Ve hayatımın geri kalanında beynimde yaşayacak olan kabusun çok daha azı

Başımı kaldırdım, dudaklarım onun sakalının kirli sakallarını okşadı. "Bana dokun."

Boynunu uzatarak ağzını ağzımın üzerine getirdi, alnı kırış kırış oldu. "Sanmıyorum..."

Hayır demesini istemedim. Onun yerine onu öptüm.

Uzun bir saniye boyunca tepki vermedi, ama sonra uzandım, yüzünü tuttum ve onu ne kadar istediğimi ona gösterdim.

İnledi, beni daha sıkı tuttu, dudakları benimkilerle birlikte hareket etti, dillerimiz birbirine değecek şekilde açıldı. Elleri sırtımda yukarı aşağı dolaştı, her dokunuşu cildimi ateşledi ve beni aşağı çekmeye çalışan tüm acılardan uzaklaştırdı.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ona bastırdım, bir bacağımı kalçasına doladım, kendimi ona açtım.

"Violet," diye mırıldandı ağzımın üzerinde. "Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim, ama X ve Levi hala burada."

"Biliyorum."

Ve umurumda değildi.

Whip'in beni almasını izlemelerini istedim. İkisi de beni reddetmişti ve birdenbire onlara kaçırdıkları şeyi göstermek istedim.

Whip bana soru sormadı. Odadaki herkes ne demek istediğimi anlamıştı.

Whip aramızda sertleşti. Ben ona uzandım, onun aletini okşarken, o da komodinimin çekmecesini karıştırıyordu. Parmakları vibratörümün üzerinde dolaşırken ve bir kutu prezervatif bulurken bile kızarmadım. Umutla satın aldığım, daha sonra beni eken ve sonra ortadan kaybolan bir adamla randevumdan önce aldığım prezervatiflerden biriydi.

Whip bir tane çıkardı ve hazır olduğunda kullanmak için arkasında, yatağın üzerinde bıraktı.

Eli battaniyenin altına indi ve benim elimi kapattı, ikimiz de uzun bir süre onun penisini okşadık, ta ki kalçaları sallanmaya başlayıp bizim elimizle sevişene kadar.

Ama benim hoşuma gitmeyecek kadar çabuk çekildi, parmakları bunun yerine uyluklarımın arasında hareket ediyordu. Klitorisimin ucunu buldu, başparmağı ve işaret parmağıyla onu yuvarlayarak vücuduma tatlı bir zevk dalgası yaydı. Orada kalarak onunla oynadı, içimde bir ağrı oluşmaya başladı, daha fazlasını istiyordum. Kaygan bir heyecan merkezimde birikti ve

o da onu topladı, parmaklarını onunla kapladı ve girişimi çevreledi, beni biraz gerdi, ısındı.

"Senin için ıslandım," diye fısıldadım, bariz olanı söyleyerek.

Bir saniye boyunca, sözler havada asılı kaldı ve utanç beni boğmak üzereydi. Neden bunu yüksek sesle söylediğimi bilmiyordum, çünkü çıplak olmam ve klitorisimin uyarılmasıyla ne kadar ıslandığımı açıkça hissedebiliyordu.

Ama çabucak fark ettim ki, bunu onun için söylememiştim.

Odayı izleyen diğer erkekler için söylemiştim.

Bunu ne kadar istediğimi bilmelerini istedim. Onu istedim.

"Evet, tatlım, öylesin." Whip'in sesi saf arzuyla doluydu.

Sıcak bal gibi üzerime akıp gitti, tüm garip hissi uzaklaştırdı. Parmağı içime girdi, G noktamı buldu ve ben nefesimi tuttum, hissin içine yaslandım ve bana dokunduğunda, tek düşünebildiğim şeyin bu olması hoşuma gitti.

Bir parmak hızla ikiye, sonra üçe çıktı, ta ki ben onun elini sürmeye başlayana kadar, kalçalarımı hareket ettirerek klitorisimin de sürtünme hissetmesini sağladım.

Whip'in penisi uyluğuma sertçe basıyordu ve dudakları boynumda tatlıydı, "Seni sikmem lazım, tatlım. Çok ıslaksın, amin bunu istiyor." diye fısıldadı.

"Evet," diye inledim, içimdeki acı o kadar çaresizdi ki canımı yakıyordu. Onun parmaklarından daha fazlasına ihtiyacım vardı. O beni sıkıca tutarken, onun içimdeyken uçurumun kenarından düşmek istedim.

Ama prezervatifi almak için bana dokunmayı bıraktığı anda, her şey geri geldi.

Çıglıklar. Geri sayımlar. Kan.

Ölüm.

Gözlerimi sıkıca kapattım, görüntüleri uzaklaştırmaya çalıştım, ama durmadılar. Korkunç bir dalga gibi üzerime yağdılar.

Nefes alamıyordum.

"Violet, bana bak," dedi Levi, Whip'in arkasındaki sandalyeden.

Söyleneni yaptım, gözlerimi açtım ve onun bana baktığını gördüm. Hâlâ gömleksizdi, beline sarılmış bir havlu dışında hiçbir şey giymemişti. Dövmeleri cildini kaplıyordu, sert kasları altından görünüyordu.

Onlara. Göğüs kaslarından birine beyaz bir gazlı bez bandaj yapıştırılmıştı. Ne zaman yaralandığını merak ederek kaşlarını çatıttım.

Ama ben soru sormadan, o tekrar konuştu. "Gözlerini benden ayırma, bebeğim. Düşünme."

Ben hala Levi'yi izlerken Whip içime girdi.

Bu girişime nefesim kesildi. Whip hatırladığım kadar büyüktü, ama ben kolayca ona uyum sağladım ve onun sunduğu her santimi aldım. Levi izlerken, o içimde en derin noktaya ulaştı ve kasık kemiği klitorisime lezzetli bir şekilde çarptı.

Onun imkansız yeşil gözlerinden gözlerimi ayıramadım. Beni esir aldılar, arkalarında titreyen ısı, başka bir adamın beni almasını izlerken onları alev alev yaktı.

Orgazm içimde, her itişte daha da büyüdü. Whip beni mükemmel bir açıyla tutuyordu, beni çaresiz bırakan bir açıyla, ta ki kalçalarım onunki kadar hızlı hareket edene kadar, bacağım hala onun kalçasına dolanmış, onu bana sabitleyerek yakınımnda tutuyordu.

Levi hiç gözlerini ayırmadı. Whip ne yapacağını ve beni orgazma ulaştırmak için nasıl hareket edeceğini çok iyi bildiği için ağzımdan küçük zevk çığlıkları çıktığında bile. Ve zevkin doruk noktasına ulaşip beynimi o kadar güzel uyuşturan bir orgazma düştüğümde bile, içinde sonsuza kadar yüzmek istediğim o orgazma.

Whip bunu tam olarak biliyor gibiydi. Gözlerimi kapattığımda, o devam etti, orgazmı uzattı, ben onun etrafında kasılırken mutluluğun her saniyesini sonuna kadar yaşattı. İnleyerek boşaldı, adımı söyledi, sanki özel biriymişim gibi alnımı öptü.

Tüm vücudum titriyordu. Ve uzun bir dakika boyunca, Whip prezervatifi atmak için kalkmış olsa da, o kadar mutluydum ki uyuyabileceğimi bile düşündüm.

Ta ki orgazm geçene kadar. Geriye kalan tek şey içimdeki acı veren boşluk ve istemediğim düşüncelerdi. Panik tekrar yükseldi, beni acı verici bir şekilde boğdu, Whip'in sağladığı rahatlama çok tatlıydı ama yeterince uzun sürmedi.

Levi sandalyesinden kalktı ve yatağın kenarına diz çökerek elimi tuttu. "Hey. Hey. Gözlerini bana dik, hatırladın mı? Sen bizimlesin. Güvendesin."

Ama değildim. Kafamdaki düşüncelerden güvende değildim.

Onlardan biri bana dokunmadığı sürece hayır. Elini çıplak göğsüme çektim.

Gözleri şaşkınlıkla göğsüme kaydı, sonra tekrar gözlerime döndü. "Vi..." Sesinde belirgin bir tereddüt ve ihtiyat vardı.

Elini göğsüme bastırdım. "Lütfen. Düşünmek istemiyorum."

Gözlerinin arkasında acı vardı. Yatağın ucuna doğru baktı, ben bakmasam da diğer iki adamın orada olduğunu biliyordum.

Ama ben onun kolunu çekerek dikkatini tekrar bana çevirdim. Ne istediğimi biliyordum ve onun da bunu görmesini istiyordum.

"Ağzını bana koy."

O boğuk bir şekilde inledi, havlusunun altında penisi açıkça sertleşmişti. Onu çektim ve havlu çözüldü, tabanında koyu renkli tüylerle kaplı kalın bir penis ortaya çıktı.

O kadar güzeldi ki, vücudunun büyük bir kısmını kaplayan dövmeleeri izlemek ve her birinin ne anlama geldiğini anlamak istedim. Onlar güzel sanat eserleriydi ve her birini yavaşça incelemek istedim.

Ama şimdi değil. Şu anda bundan daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onun da öyle.

Beni sırt üstü çevirdi, ağzını göğsümün ucuna yerleştirdi ve meme ucumu emmeye başladı. Sıcak, ıslak bir ısı beni bir kez daha sardı ve tam da istediğim etkiyi yarattı: Haftalarca, aylarca mektuplarıyla tanıştıktan sonra bu adamın bana dokunmasının nasıl bir his olduğunu düşünmekten başka hiçbir şey düşünemememi sağladı.

Çarşafı beni örtmeye yetmiyordu. Çarşafı baldırlarımın hizasına kadar kaymıştı ama saklanmaya çalışmadım. Whip, Levi'nin boşalttığı sandalyeye oturdu ama bu sefer dikkatimi çeken, yatağın ucundan beni sessizce izleyen X'in koyu renkli gözleriydi.

Geçen gece duşta birbirimize sarılmıştık. Onun benim bekaretimi alacak kişi olacağından emindim. Ona vermek için çok hevesliydim. Onu istiyordum. Ve açıklayamadığım bir nedenden dolayı benden kaçmış olmasına rağmen, hala onu istiyordum.

"X."

Gözleri bana odaklandı.

Bacaklarımı açtım.

Cesur ve cüretkar bir hareketti, ama artık umursayacak halim kalmamıştı.

Keskin bir nefes aldı ve yatağın ucundaki yerden kalkarak öne doğru ilerledi. Diğer iki adamdan daha zayıftı, kaslıydı ama Levi'nin egzersizden gelen iri yapısı ve Whip'in doğal olarak geniş omuzları kadar sağlam bir vücudu yoktu.

X, uzun, düzgün hatları ve akıcı hareketleriyle dikkat çekiyordu. Yatağa tırmanırken de öyle oldu, gözleri benimkilere kilitlendi ve kollarını genişçe açılmış bacaklarımın etrafına doladı.

Ona sormama gerek kalmadı. Ağzı amıma indi.

Benden maraton koşmamı, köpekbalığıyla dövüşmemi ya da aslanların çiftleşme mevsiminde çıplak ve bal kaplı bir şekilde dağa tırmanmamı isteseydi, ben de evet derdim.

Dilimi onun tatlı amına batırmak dünyadaki en kolay şeydi ve hak ettiğim son şeydi.

Ama o bunu istiyordu. Benden bunu istemişti ve ben, onun bacaklarının arasında olma hakkını kazanmamış bir pislik olmama rağmen, ona hayır diyebilecek hiçbir yanıml yoktu.

Suçluluk duygusu içimi kemiriyordu. Bu gece başına gelen her şey benim hatamdı. Toby ile gizlice kaçtıklarını gördüğüm anda neden peşlerinden gitmedim ki? Onu tekrar korkutmaktan çok korkuyordum. Benden kaçarken karanlık bir sokakta peşinden koşmak, boğazını sıkmak kadar çekici bir fikir değildi, bu yüzden kendimi buna engelledim. Güvenilir olabileceğimi düşünmüştüm, artık daha yaşlıydım ve sadece sevişmek değil, kucaklamak ve tanımak istediğim bir kadın bulmuştum, belki içimdeki o hastalıklı arzular ortadan kalkardı.

Ama yapmadılar.

Ve ben de, güvenli olmadığını bilmeme rağmen, onun gece karanlığında kaçmasına izin verdim.

Ve bakın ne oldu.

Hepsi benim hatamdı ve hayatımın geri kalanını, yaptığım hatayı telafi etmeye çalışarak geçirecektim. Eğer bu, onun beynini kapatması gerektiğinde ona oral seks yapmak anlamına geliyorsa, o zaman onun emrinde olacaktım ve ona verebileceğim en akıl almaz orgazmı yaşatacaktım.

Ama bunun hiçbir yanı ceza gibi gelmiyordu. Yüzüme oturup, beni sıvılarıyla boğabilir, kalın uyluklarıyla kafamı ezebilir

ama bunların hiçbirini yaptığım hataları telafi etmek için yeterli gelmezdi.

Parmakları saçlarımı okşadı ve sikim acı verici bir şekilde titredi. Çok sertleşmişim. Whip'in onu orgazma ulaştırmasını izlemek, Levi onun meme uçlarını emmeye başladığında bile geçmeyen bir sertlik yaratmıştı. Kıskançlık içimi yakıyordu, ama onu tatmin etmek için bu duyguyu yakıt olarak kullandım.

Klitorisi, dilimin altında tatlı tatlı yuvarlanan en mükemmel küçük tomurcuktu. O kadar ıslaktı ki, amcığı gevşemiş ve beni doyurmaya yetmeyen bir heyecanla sızıyordu. Dilimi onun üzerinde gezdirdim, klitorisini, açıklığını yaladım ve sadece inlemesini duymak için dilimi onun içine soktum.

Ona baktım, vücudunun kıvrımlarını, yuvarlaklıklarını ve çukurlarını ezberledim, sonra gözlerine kilitlendim.

Onun vücuduna karşı inledim, çünkü onun beni ona oral seks yaparken izlemesi, şimdiye kadar yaşadığım en ateşli şeydi. Psychos veya Sinners'da gördüğüm her şeyden çok daha ateşliydi.

Çünkü o oydu.

Kalçaları kalktı ve güzel dudakları açıldı, nefes nefese inlemeler kaçtı.

Yaklaşmıştı. Parmaklarımı içine sokup G noktasına bastırıldığında, amının titremesinden bunu hissedebiliyordum.

Bunun, onu terk ettiğim için beni affetmeyeceğini biliyordum. Ya da bu gece başına gelenler için. Beni bacaklarının arasına alması benimle hiçbir ilgisi yoktu, tamamen yaşadığı kabusların olmadığı başka bir yere kaçma ihtiyacıyla ilgiliydi.

Onu daha sert, daha hızlı çalıştırdım, ona bunu verdim çünkü yapabileceğim tek doğru şey buydu.

Parmaklarımın etrafında boşaldı, gözleri kapandı ve başını yastığa yasladı. Amcığı beni sıkıca kavradı ve tüm varlığımla, onun benim sikim olmasını diledim. Onu çıplak olarak kucağımda, beni sürerken, vücutlarımız birbirine yapışık ve dudakları benim dudaklarımın üzerinde görmek istedim.

Hak etmediğimi ve sahip olamayacağımı bildiğim bir bağ kurmak istedim.

Violet de bunu biliyordu, çünkü öpmek için uzandığı kişi ben değildim. Levi'nin başını aşağı çekip dudaklarını ele geçirdi ve onu o kadar derin öptü ki, ben bile ayak parmaklarımda hissettim.

Levi de sanki açlıktan ölüyormuş gibi onu öptü, parmaklarını Violet'in saçlarına daldırdı, yüzünü avuçladı ve ikisi tek vücut olana kadar öpmeyi derinleştirdi.

Onu sırt üstü yatan Violet'ti ve kontrolü ele alan da Violet'ti, kendini onun penisine hizaladı ve üzerine oturdu.

Onun onaylayan inlemesi küçük odayı doldurdu, ama bu onunla ilgili değildi ve hepimiz bunu biliyorduk. Bu Violet'in şovuydu. Kalçalarını onun üzerinde salladı, ihtiyacı olanı aldı, uylukları onun kalçalarının üzerinde genişçe açıldı, dengesi için parmaklarını göğsüne koydu.

Uzun sarı saçları sırtına dökülüyordu, Whip'in ona iyi bakması sayesinde kuru ve yumuşaktı, ama şimdi çarşaflarda yuvarlanmaktan seksili bir şekilde dağınıktı. Onu hiç bu kadar güzel görmemiştim, her itişte yuvarlak kalçaları Levi'nin üzerine iniyordu.

Gittikçe daha hızlı hareket ediyor, başka bir orgazm peşinde koşuyor, güneş doğana kadar onu ayakta tutacak seksle geceyi kovuyordu.

Ama o zaten iki orgazm olmuştu ve bir tane daha bulmak için çabalarken hayal kırıklığının arttığını görebiliyordum. Parmakları klitorisini öfkeyle okşuyordu, ama kafasından bir sonraki çıkış yolunu bulmak onun için o kadar kolay değildi.

Yatağın daha yukarısına sürünerek, kendimi onun arkasına yerleştirdim. Kollarımı ona doladım, göğsünü avuçladım ve parmaklarımla meme ucunu çimdikledim. Elim boğazına götürüp sıkma dürtüsü vardı, ama Whip ve Levi odadayken ikimiz için de güvenlik vardı. Onların bana ona zarar vermeme izin vermeyeceklerini biliyordum.

"Onu sürerken öne doğru eğil." Onun deneyimsizliğini sorun etmek istemedim, ama istediği yere ulaşmak için çabalarken onu izlemek beni delirtiyordu.

O tam olarak dediğimi yaptı, sanki nefes almak için ona ihtiyacı varmış gibi tekrar Levi'yi öpmek için eğildi. Göğüsleri onun göğsüne sürtündü, klitorisi onun kasık kemiğine değdi.

Uzun saniyeler boyunca, onun üzerinde ileri geri sallanırken, onun yatağın içinden ona doğru ittiği, onun sikinin etrafında gerilen amını izledim. Bu çok güzel ve büyüleyiciydi ve beni hiç olmadığım kadar sertleştirdi.

Sikim onlara katılmak için can atıyordu. Onun içine girip ikimizi de almasını izlemek için.

Ama vücudu bunların hiçbirine hazır değildi. Ama onu tekrar boşaltabilirdim.

Elimi sikimin ucuna sürttüm, orada biriken ön sıvıyı topladım ve sonra onu onun göt deliğine sürdüm.

"Oh Tanrım!" Çığlığı odada yankılandı.

Bir elimle onu arkadan tuttum, içine girmedim, sadece ona bunun ne kadar iyi hissettirebileceğini gösterdim.

Onun orgazmı, hem onun hem de Levi'nin zevk çığlıklarıyla geldi, onun titreyen amcığı ikisini de orgazma ulaştırdı.

Kız, Levi'nin göğsüne düştü, onun her damla spermini içine aldı, Levi ise kulağına benim anlayamadığım, anlamak da istemediğim sözler fısıldıyordu, çünkü bunları duysaydım içimdeki kıskançlık muhtemelen beni öldürürdü.

Kafasını göğsüne yasladı, nefesini toparlarken Whip'i izlemek için kafasını bir tarafa çevirdi.

Sesi derin ve boğuktu, kendi arzusu ile gergindi. "İyi iş çıkardın tatlım. Şu haline bak, çok güzelsin." Eğilip onu tekrar öptü.

Benim sahiplenici tarafım çığlık atıp onu ondan uzaklaştırmak istedi. Onun dudaklarını kendime ait ilan etmek istedi.

Ama bu benim hakkım değildi.

Ondan istediğini yaptım. Daha fazlasını hak etmiyordum.

O ve Levi birlikte nefes alıyorlardı, göğüsleri inip kalkıyordu, vücutları hala birleşmiş haldeydi. Kollarını ona sıkıca doladı, avuç içleriyle sırtını yatıştırıcı bir şekilde okşadı, arada onu öptü, sanki hayatının geri kalanında tek yapmak istediği şey buymuş gibi.

Ve onu suçlayamazdım. Öpücükleri uyuşturucu gibiydi. Bir erkek, hayatının geri kalanında sadece onu öpüp, başka kimseyi öpmeden mutlu bir şekilde yaşayabilir ve hiç pişmanlık duymazdı.

Bu, benim asla sahip olamayacağımı bildiğim bir yakınlıktı, çünkü ben her zaman bunu çok ileri götürürdüm.

Violet hareket etti, Levi'nin penisini çıkardı ama hareket edecek gücü yokmuş gibi hala onun üstünde yatıyordu.

Onun spermi kadının vajinasından sızıyordu ve ben ona bakmaktan kendimi alamıyordum.

İçimdeki kıskançlık onu da almamı istedi. Kendimi içine girip boşalmak, böylece vücudu onun değil, benim de olduğunu bilsin diye. Ondan bunu isteyemezdim.

Ama kendimi de durduramadım. O hala onun üstünde yatarken, ben de yaklaşıp bacaklarının arasına girdim ve kalçalarını kaldırdım, böylece kıcı havada kaldı, başı hala onun göğsünde.

Sikim onun girişinde takıldı, Levi'nin spermiyle karışık onun uyarılma sıvısı içinde kaydı ve tek istediğim ona sertçe girip, onun yerini tamamen benim yerime almaktı.

Ama kendimi ancak bu kadar yaklaştırdım. Onun içine girmeyi reddettim ve sikimi saran amının tatlı rahatlamasını hissetmeme izin verdim.

Geri iten Violet'ti. Kendini benim sikime zorla sokan Violet'ti.

Ve penisimin ucu onun içine girdiğinde, geri durmak mümkün değildi.

Onu sertçe siktim, vücuduna sertçe vurarak, diğer ikisinden çok ısındığı için bunu kaldırılabileceğini biliyordum. Bir elimle kalçasını tutup, benim darbelerime karşılık vermesi için onu geri çektim, diğer elimle ise bir kez daha kık deliğinin yıldızını bulup, nefes nefese zevk inlemeleri ecstasy çığlıklarına dönüşene kadar onu tahrik ettim.

O kadar gevşek ve rahatlamıştı ki, tam da iki erkekle sikiştikten sonra kadınıma istediğim gibiydi. Sıkı olsaydı, ona zarar vermekten korkardım, ama şu anda bu mümkün değildi, çünkü o kadar ıslaktı ve vücudu beni o kadar iyi alıyordu ki.

Onun kıcını biraz daha oynadım, yağladım, hala en ufak bir ipucu bile vermeden onu yaladım, alay ettim, onu tahrik ettim, ta ki amcığı gevşek ve rahat halinden titremeye, kontrol edemediği mengene gibi nabızlara dönüşene kadar.

"Aman Tanrım! X!"

Dudaklarından çıkan adım, dayanabileceğimden fazlasıydı. Avucumu kıkına vurdum ve o yine ılık attı, kalçalarını bana doğru itti, benim onu siktiğim kadar o da beni sikti. Vutlarımızın arpışması odayı doldurdu ve ben onun içine girdim, gittikçe daha hızlı, onun orgazmını sağdım ve kendiminkini mümkün olduğunca uzun süre tuttum, ta ki bir saniye daha tutmak imkansız hale gelene kadar.

Onu sertçe içime aldım, yumuşak kıkı alt karnıma çok tatlı geliyordu, kalçaları ellerimin altında yumuşaktı. Titreyerek boşaldım, onu doldurdum, spermim Levi'ninkiyle karışarak onu boğdu, amından ve i uyluklarından sızdı.

Bir saniye daha dayanamayacağımı anladığımda, içinden çıktım, beyaz sıvının ondan damladığını izledim ve sonra temel arzularıma teslim oldum ve artık neredeyse sertleşmemiş olan sikimle onu tekrar içine ittim, mümkün olduğunca uzun süre içimde kalmam gerekiyordu.

O, Levi'nin göğsünde öylece uykuya daldı, Whip sandalyeden izliyordu ve benim penisim hala onun içinde sıcaktı.

VIOLET

Kızarmış domuz pastırmasının kokusu ve kırık panjurlarımın hiç engelleyemediği sabahın erken saatlerindeki güneş ışığı beni uyandırdı. Ve bir an için, önceki gece olanların hepsinin bir rüya olduğunu düşündüm.

Ama sonra gözlerimi araladım ve etrafıma sarılmış sıcak erkek vücutları bana bunun bir rüya olmadığını hatırlattı.

Hızla oturdum, çarşafı çektim ve X ile Levi'nin ikisinin de benim yatağında baygın halde, hala tamamen çıplak olduklarını görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı.

İkisi de kıpırdamadı, ama ben orada kalamazdım. Yatağın ucuna sürünerek, olabildiğince sessizce indim, çünkü dün gece yaptıklarımızdan sonra ikisini de uyandırmak ölümden beter bir kader gibi geliyordu.

Üç erkeğin beni sırayla sikmesine izin verdim, ta ki bayılana kadar.

Kahretsin, prezervatif bile kullanmamıştık. Bunun kanıtı hala iç uyluklarımı kaplıyordu. Sessizce banyoya girip kendimi temizledim, ama pastırma kokusu çok güzeldi, görmezden gelemedim.

Whip, sanki benim için yüzlerce kez yemek pişirmiş gibi mutfakta işini yapıyordu. Gri eşofman altı, kaslı beline sıkıca bağlanmıştı ve kırklı yaşların ortasında bir erkekte bu kadar iyi görünmesi imkansız olan kalçalarının her iki yanındaki V çizgilerini ortaya çıkarmıştı.

Beni duyunca başını kaldırdı ve parmaklarını tavanın sapında durdurdu. "Merhaba tatlım."

Ona küçük bir gülümseme attım.

Bir saniye beni dikkatle izledi, sonra oturma odamızın duvarlarını süsleyen şehir manzarası fotoğraflarından birini işaret etti.

"Bütün sabah bunlara bakıyordum. Sen mi çektin?"

Kafamı hafifçe salladım. "Hayır. Benim sanatsal yeteneğim yok. Onlar Toby'nin. O çok yaratıcıdır. Fotoğrafçılık onun son zamanlardaki tutkusu." Birdenbire ne dediğimi fark ettim. "Fotoğrafçılık onun son zamanlardaki tutkusu *idi*."

Sessiz kaldım.

Whip'in yüzünde sempati dolu bir ifade belirdi. "Nasılsın? Toby hakkında değil. Şu anda bunun hakkında konuşmak zorunda değilsin. Ben... ondan sonraki her şeyi kastettim..."

Onun yemek yapmasını izlemek için kahvaltı bar taburesinden birine çıktım. "Bilmiyorum."

Tavayı sallayarak yumurtaların yapışmamasını sağladı. "Acıyor mu?"

Boynumun arkası kızardı. "Evet. Ama tam olarak kötü anlamda değil."

Onaylayarak başını salladı. "İyi. Dün gece çok yoğundu. Ama buna ihtiyacın vardı."

Öyleydim. Ellerinin üzerimde olduğu her saniyeyi istemiştim. Dillerini, parmaklarını ve penislerini istemiştim ve dün gece o kadar çok orgazm oldum ki sayısını bile unuttum. "Sence şimdi bir sürtük mü oldum?"

Tavayı o kadar hızlı bıraktı ki, ocak üstüne çarparak gürültü çıkardı. "Ne? Tabii ki hayır. Tanrım, Violet. Dün gece o kadar travmatik bir şey yaşadın ki, kelimeler bunun ne kadar kötü olduğunu ifade edemez bile. Ve bu yüzden, tanıdığın ve kendini güvende hissettiğin erkeklerle bir süreliğine bunu unuttun. Unutmak için seks yapmak, muhtemelen seçebileceğin en az yıkıcı yoldu. Başkaları alkol veya uyuşturucu kullanırdı. Ya da daha kötüsünü."

Bunun adil olduğunu düşündüm. Whip bunu o kadar doğal bir şekilde söyledi ki, benim şüphelerim bile uçup gitti. Bakışlarım, Toby'nin en sevdiği kahve fincanının durduğu bulaşık süzgecine kaydı, fincan dolaba geri konulmayı bekliyordu. O fincanı bir daha asla kullanmayacağını düşünmek istemediğim için hızla başka yere baktım.

"Kaç kişiyle yattın?" diye Whip'e sordum.

Omzunun üzerinden bana baktı ve kaşını kaldırdı. "Şimdi bana fahişe olup olmadığımı mı soruyorsun?" Ağzı bulaşıcı ve Toby'yi düşünmekten çok daha iyi hissettiren sevimli bir gülümsemeye dönüştü.

"Belki."

Kafasını salladı. "Bilmiyorum. Çok. Bu işin bir parçası gibi." Gazı kapattı ve bir yumurtayı tabağa koydu. Pastırma ekledi ve tost makinesinin yanında yaptığı yığından iki dilim tost aldı ve önüne koydu.

Tezgahın üzerine uzandım ve üst çekmeceyi açarak bıçak ve çatal aldım. "Tamam o zaman. Bunların kaç tanesi gerçekten yatmak istediğin kadınlardı? Yani, yemeğe çıkardığın, gerçekten çekici bulduğun ve birlikte olmak için para almadığın kadınlar."

O sertleşti.

Nedenini tam olarak bilmesem de, yanlış soru sorduğumu hemen anladım. Aniden hissettiğim rahatsızlığı gizlemek için ağzıma bir parça domuz pastırması attım. "Özür dilerim."

"Hayır, sorun değil." Kendine bir parça tost aldı. "İki." "İki mi?"

"İki kadın. Gerçekten değer verdiğim sadece iki kadınla yattım."

"Oh." Pastırmayı çiğnerken, bu konuyu açmamış olmayı diledim, çünkü birden o kadınları kıskandım ve pastırmanın tadı ekşi geldi. Bir bardak portakal suyu ile yıkadım.

Whip beni izledi, ama daha fazla ayrıntıya girmede. "Dinle. Dün gece sen, Levi ve X uyuduktan sonra adamlarım buradaydı. Dün gece giydiğimiz her şeyi ve arabamı aldılar. Olay yerini de temizlediler, bu yüzden depoda Toby'nin ölümüne karıştığını gösteren hiçbir şey kalmamalı."

Donakaldım. "Toby'nin cinayetini kastediyorsun."

Whip beni dikkatle izledi. "Ne olduğunu bana anlatmak ister misin?"

Yapmadım, ama yapmam gerektiğini biliyordum. Onlar benim için yaptıklarından sonra onlara bu kadarını borçluydum. Bana yardım etmek için gerçek bir nedenleri yoktu, ama yine de yardım ettiler.

"Bu domuz pastırması mı?" Levi koridordan odaya girdi.

Onun bakışlarından kaçındım; eminim yanaklarım yine pembeleşmişti.

Whip benim yerime cevap verdi, "Pastırma, yumurta ve tost. Havlu dışında başka bir şey giymek istersen kapının yanındaki çantada temiz giysiler var..." Yukarı baktı ve koridordan çıkan X'e gülerek, "Ya da çok kısa bir bornoz." Gözlerini kapattı. "Dostum, hayalarını görebiliyorum."

X dün gece alışılmadık bir şekilde sakin olmuştu, ama bu sabah bunun hiçbir izi yoktu. On iki ay önce internetten satın aldığım, ekstra büyük olduğu iddia edilen ama aslında daha çok küçük beden gibi görünen ipeksi bornozun altından testisleri görünüyordu. Bu bornozun bana olacağını hiç ummuyordum, ama bedeni açıkça standarttan çok uzak olmasına rağmen, iade edip daha büyük beden istemekten utanmıştım.

Üvey annemin, her zaman hedeflediğim bir kıyafetim olması gerektiği ve onun yıllardır bu sayede formda kaldığına dair sözleri kulaklarımda çınlayarak onu saklamıştım.

O bornozu nefret ediyordum. Geçtiğimiz bir yıl boyunca her gün kendimi berbat hissetmeme neden olmuştu ve neden onu atmadığımı bilmiyordum.

Ama belki de nedeni buydu.

Çünkü X'in üzerinde gerilmiş halini görmek çok komikti. Topları dışarıda falan.

Levi ona yüzünü buruşturdu. "Cidden, git pantolon giy. Kimse kahvaltıda sosis sipariş etmedi.

X ona kaşlarını kaldırdı. "Dün gece testislerini kuşbakışı gördüğüm adam diyor bunu. Kısasa kısas." Ama Whip'in işaret ettiği çantaya doğru ilerledi ve geçerken bana küçük bir gülümseme attı. "Selam, Omelet."

Onun çok sevdiği tuhaf takma ad, kafamda neredeyse hiç yer etmedi. Tek düşünebildiğim, dün gece Levi beni iyice kullanmışken, onun beni köpek stili siktiği ve içime daldığıydı.

O geceyi uzun süre rüyalarımدا yeniden yaşayacaktım. En azından öyle olmasını umuyordum.

Bu, benim de yaşayabileceğimi bildiğim alternatif kabuslardan çok daha hoştu.

X, Whip'inkiyle aynı eşofmanı giydi ve üçüncü bir eşofmanı Levi'ye attı.

Şeffaf plastik torbada duran beyaz tişörtleri işaret ettim. "Hiçbiriniz tişört giymeyecek misiniz?"

Levi, iki dilim tost ekmeği arasına akışkan yumurta ve çıtır çıtır pastırma koyarak hazırladığı sandviçi kaldırdı. "Göğsümdeki yumurtayı silmek, beyaz tişörtümdeki yumurtayı silmekten çok daha kolay."

"Önce duş almam lazım," diye ekledi

Whip. X de aynı fikirde olduğunu belirtmek için başını salladı. "Ben de."

Şikâyet etmeyecektim. Mutfağında dolaşan ve bana yemek yapan, sadece aynı gri eşofmanları giymiş üç çekici erkek, romantik kitaplarımdan çıkmış gibiydi. Toby'ye bunu anlatmak için sabırsızlanıyordum.

Bunu asla yapamayacağımı hatırlayınca kalbim sıkıştı. O depoda soğuk bir şekilde yatan bedeninin görüntüsü, az önce yediğim tüm pastırmayı pişmanlık duymama neden oldu.

"Dün gece kimseyi öldüren ben değildim," dedim sessizce.

Üçü de sessizleşti, her biri benim yönüme bakıyordu.

Levi dirseklerini karşımdaki tezgahın üzerine koydu ve kahvaltı sandviçini tabağına geri koydu. "Kimse öyle düşündüğünü sanmıyordu."

Onun bakışlarından kaçınarak sertçe başımı salladım ve bunun yerine, ne zaman geldiğini hatırlamadığım bir anda kahve masasına konmuş olan mektuba göz attım. "Biri bana o mektubun senden geldiğini düşündürdü. Ama oraya vardığımızda kapı kilitliydi ve içeride Dickson vardı."

Levi'nin ağzı sert bir çizgiye dönüştü. "O zaman hak ettiğini buldu."

"Hayır, yapmadı. O da bizim kadar neden orada olduğu konusunda kafası karışmıştı." Kendimi zorlayarak gözlerine baktım. "Onu sevmediğini biliyorum, ama bence o seninle bir şey başlatmak istemiyordu. Dün gece olan her şey... Dickson'ı öldüren bubi tuzağı... geri sayım... Dickson da Toby ve benim kadar kurbandı."

Whip'in sıcak eli enseme buldu ve güven verici bir şekilde sıktı. "Her şeyi bilmemiz gerekiyor, Vi. Zor olduğunu biliyorum, ama her şeyi bilmemiz gerekiyor."

Son birkaç saati kafamdaki tüm düşünceleri silmeye çalışarak geçirmiştım ama şimdi hepsi birden ortaya çıkıyordu, bu yükü biriyle paylaşmam gerekiyordu, böylece omuzlarım için çok ağır olan yük hafifleyecekti.

Onlara her korkunç, dehşet verici ayrıntıyı anlattım.

Ve travmamı kelimelerle kusmayı bitirdiğimde, onlardan bir tepki bekledim.

Ama tepki gelmedi. Onlara gözlerimi kısarak baktım. "Neden hiçbiri şaşırmış görünmüyor?"

Hepsinin yeterince ceset gördüğünü biliyordum, ama tuzaklı pencerelerde kafaları kesilen adamlar ve ölüm sayacı, benim hayatımın bir parçası olmadığı gibi, onların hayatının da bir parçası değildi, değil mi?

Whip derin bir nefes aldı. "Sana bir şey söylemeliyiz. Sadece seni hedef almıyorlar. Hepimizi hedef alıyorlar. Son birkaç haftadır, dün gece senin aldığın mektuba benzer mektuplar alıyoruz."

Bunun tam olarak anlaşılması biraz zaman aldı. Ama anlaşıldığında, tüylerimi diken diken eden soğuk bir ürperti getirdi. "Biliyor muydun? Beni hedef alan bir psikopat olduğunu biliyor muydun ve bunun benim bilmem gereken bir bilgi olduğunu düşünmedin mi?"

Whip'in bakışları yere düştü.

Levi rahatsız bir şekilde boğazını temizledi. "Aslında senin de hedef alındığını bilmiyorduk..."

Saçmalıklarla beslenmek istemediğim için elimi kaldırdım ve bir sürü başka şey de birbirine uyuyordu. "Ama sen şüphelenmiştin, değil mi? Bana doğrudan tehdit etmemiş olsalar bile, sen şüphelenmiştin. Bu yüzden son birkaç haftadır üçünüz de beni bir saniye bile yalnız bırakmadınız. Biriniz hep benimle birlikteydi ya da apartmanımın önünde oturuyordu."

Birdenbire kendimi o kadar aptal hissettim ki, bunu daha önce fark etmediğime inanamadım. Acı bir kahkaha attım. "Vay canına. Ben de sizlerin beni sevdiğiniz için etrafımda dolaştığınızı sanıyordum."

"Grayson bize seni izlememizi söylemeden çok önce senin etrafında dolaştığımı belirtmek isterim," dedi X, ağzında bir parça tostla neşeyle mırıldanarak, odadaki gerginliği hiç fark etmemiş gibi.

Ben sadece ona baktım. "Grayson sana beni izlemeni mi söyledi?" Levi inledi, "Cidden, X. Kapa çeneni."

Ona döndüm. "Hayır, ona susmasını söyleyemezsin. En azından o dürüst davranıyor, ikinizin aksine. Tehlikede olduğumu biliyordunuz ama bana söylemek yerine, üçünüz de erkeklik taslayıp en iyisini bildiğinize karar verdiniz. Kendimi koruyamayacak kadar zayıf ve acınası olduğumu ve bunu benim için yapmanız gerektiğini düşündünüz."

Levi elimi tutmak istedi, ama o bana dokunamadan elimi çekip kaçırdım.

O da içini çekerek elini tezgahın üzerine bıraktı. "Öyle değildi. Senin de hedef alınacağına dair doğrudan bir kanıtımız yoktu ve senin korku içinde, sürekli arkandan bakarak yaşamana izin vermek istemedik. Bu berbat bir yaşam tarzı ve sen zaten yeterince acı çekmiştin, Olympic Drive'daki evde olanlar yüzünden..."

Gözlerimi kapattım ve o evin sahibi Paul Jeddersen'in beni uyuşturup kıyafetlerimi çıkardığını, X onu durdurmasaydı çok daha kötüsünü yapacağını hatırladım.

Aniden, neden kendime bakamayacağımı düşündüklerini anlayabildim.

Ama o tek olay yüzünden beni yargılayıp yeteneklerim hakkında fikir sahibi olmaları beni öfkeliendirdi. Ben, Paul Jeddersen'in beni dönüştürdüğü korkmuş, yarı çıplak kadından daha fazlasıydım. Aynı zamanda, X ve Scythe'ın bana zarar vereceğini düşündüğümde, ulaşabildiğim her şeyi onlara fırlatan kadındım. Kimseye yük olmamak için odamda tek başıma kendimi toparlayan kadındım. Dün gece, bir şeye ihtiyacım olduğu için üç erkeğe beni becermelerini isteyen ve bunu gerçekleştiren kadındım.

Her zaman güçlü değildim, ama üçü de bunun hiçbirini görmemişti. Ve beni hafife alarak, en iyi arkadaşımın ölümüne neden oldular.

"Çık dışarı."

Whip sesimdeki soğukluktan irkildi. "Tatlım, yapamayız. Dün gece olanlardan sonra olmaz."

Gözlerimi ona dikerek baktım. "Yapamaz mısın? Burası benim evim ve sana gitmeni söylüyorum. Öyleyse git." Bakışlarım diğer ikisine kaydı. "Hepiniz."

"Vi, o haklı. Seni burada yalnız bırakamayız. Bundan sonra ne yapacağımıza karar vermeliyiz." Levi'nin ağzı sıkı bir çizgiye dönüştü.

İçimde öfke yükseldi ve sesim de onunla birlikte yükseldi. "Dışarı çıkın dedim!"

Üçü de bana baktı, yüzlerinde suçluluk dolu ifadeler vardı ama yerlerinden kıpırdamadılar.

Onlara inanamıyordum. Taburemi geri çekip indiğimde, mutfak fayansları üzerinde sürtündü ve yarısı yenmiş domuz pastırması ve yumurtalarımı geride bıraktım. "Siz gitmeyecekseniz, ben gideceğim."

Yatak odama fırladım ve kapıyı arkamdan çarptım.

Onların birbirlerine benim hiçbir yere gidemeyeceğimi söylediklerini duyunca onlara olan öfkem daha da arttı. Üçüncü kattaydık ve yangın merdiveni yatak odamın değil, oturma odasının dışındaydı.

Siktir et onları. Telefonumu aldım, tek bir arama yaptım ve sonra kıyafetleri çantaya tıkiştırmaya başladım. Ne koyduğumu bile bilmiyordum, öfke, incinme ve utançla gözüm kör olmuştu, ve diğer duyguları bırakırsam beni yiyip bitirecek bir acı vardı. Kıyafetleri giydim, kafama kapüşonlu sweatshirt'ü o kadar sertçe çektim ki küpeme takıldı ve kulak mememi acı verici bir şekilde yırttı.

Ama acı beni daha da hırslandırdı. Ve bir mesaj aldığımda, hazırdım.

Çantayı omzuma attım ve oturma odasına geri döndüm.

X beni ilk fark eden oldu. Bakışları omzumun üzerinden sarkan, giysilerle dolu çantaya kaydı. "Uh-oh. Sanırım biri hapisten kaçmaya hazırlanıyor..." Levi'ye baktı. "Senin bu konuda tecrüben vardır, değil mi?"

Levi ona surat yaptı.

Whip çantayı eline alıp iç geçirdi. "Üzgünüz. Haklısın, sana söylemeliydik. Doğru şeyi yaptığımızı düşündük..."

"Ama yapmadınız."

Levi başını salladı. "Biliyoruz. Her şeyi mahvettik." "Evet, mahvettiniz."

X bana en çekici gülümsemesini attı. "Ama bizi çok sevimli buluyorsun ve sana çok iyi orgazmlar yaşattık, bu yüzden affedildik mi?"

Ona sert bir bakış attım. "Hayatta olmaz. Üçünüz de cehenneme gidebilirsiniz."

Kapıya doğru koştum, ama Levi kolumu tuttu. "Vi, dur."

Bileğimi tutan eline baktım. "Bırak beni." "Bırakırsam gideceksin."

"Tabii ki gideceğim. Beni bırak dedim." Vücudumun onun ellerini sevdiğini umursamıyordum. Tek düşünebildiğim, onun iki bileğimi sıkıca tutup başımın üstüne kaldırması ve beni duvara yapıştırıp kollarımdan çok daha samimi yerlerime dokunmasıydı.

Ama beni bırakmazsa, serbest kalan elimle yüzüne yumruk atacaktım.

Arkamda dairemin kapısı açıldı ve o anda kilidin bozuk olduğunu ilk kez fark ettim. Ama bunun üzerinde fazla durmaya vaktim olmadı, çünkü destek için çağırdığım 1,95 metrelik adam daireye girdi.

Fang, Levi'nin bileğimi saran parmaklarına bir bakış attı ve sesi bir hırıltıya dönüştü. "Kız kardeşimin ellerini çek, yoksa onları vücudundan koparırım."

Levi bırakmadı. "Fang... Lanet olsun. Dur, ona zarar vermiyorum."

Fang ona öfkeyle baktı. "Sanki senin Mazeret mi? Onu bırakmasını söyledi. Ben bile bunu duydum ve lanet olası koridorda duruyordum. Yani bunu yapmak için tam olarak üç saniyen var, yoksa ben yaparım. Bir saniye bile düşünme, seni burada, şu anda bitirmeyeceğim diye, Reaper. Benim akıl hocam olabilirsin, ama bu işten çok uzun zamandır uzaktasın ve şu anda ne kadar sinirli olduğumu hiç bilmiyorsun.

Levi'nin parmakları isteksizce bileğimden ayrıldı.

Aptalca bir şekilde, onun dokunuşunu anında özledim. Ama içimdeki öfke beni sıcak tutmak zorunda kalacaktı. Diğer ikisine bakmadım, sadece kapıya doğru koştum, Fang da peşimden geliyordu. Öfke beni

beni merdivenlerden aşağı, apartmanın ön bahçesine doğru itti. Rebel bir SUV'nin direksiyonunda bekliyordu, parmaklarında muşta vardı.

Arka koltuğa kayarak oturdum ve onlara anlamlı bir bakış attım. "Kavga mı bekliyordunuz?"

Omuz silkti, ama yüzünde biraz hayal kırıklığı vardı. "Daha çok umuyordum. Son zamanlarda bunları yeterince kullanamıyorum." Fang yanındaki koltuğa otururken, o direksiyon simidinin üzerindeki boşluğa birkaç kez yumruk attı.

Geceyi birlikte geçirdiğim üç adam merdivenlerden aşağı inip çimlerin üzerinde çaresizce durmuş, bizi izliyorlardı.

Rebel, Fang'ın camını açan güç düğmesine bastı ve ona doğru bağırdı, "Siz üçünüz her şeyi mahvettiniz, değil mi? Aptallar! Bir dahaki sefere sizi gördüğümde, her birinizin tadına bakacağım! Tam da hayalarınıza sağlam bir yumruk!"

Her biri onu kaldırıp odanın öbür ucuna fırlatabilirdi, ama o korkusuzdu. Eminim ki, ona sorsaydım, o çimlerin üzerinde koşarak, o muşta ile birinin hayalarını hedef alırdı.

Fang emniyet kemerini taktı. "Pix, kaçış şoförü aslında arabayı sürmeli. Hedefleri üreme organlarına yönelik tehditlerle kışkırtmamalı."

Ona sıırttı. "Oh, haklısın. Üzgünüm." Metal süslemeli yumruklarını son bir kez adamlarıma salladı ve sonra ayağını gaza bastı.

X, Whip ve Levi arkamızda kayboldu ve ben rahat bir nefes aldım.

Fang dönüp bana baktı. "İyi misin?"

Öyle değildim. Onların beni gerçekten istediklerini düşünerek aptallık ettiğim ve Grayson'ın onlara yaptırdığı bir iş olmadığını düşünerek utanç ve mahcubiyetle doluydu. Çaresiz, kolay bir avdım. Ama her şeyden öte, kalbim kırılmıştı. Kendimi açmışım ve hayal edebileceğim en acı verici şekilde ezilmiştim. Ama Fang'e gülümsemeye zorladım kendimi, çünkü onun da benim travmamla uğraşmasına gerek yoktu.

"Olacağım. Beni aldığın için teşekkürler." Sonra ekledim,
"Kardeşim."

Buna biraz gülümsedi, ağzının kenarları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı, en azından Fang'ın gülümsemeye en yakın hali buydu.

"Rica ederim. Kardeşim."

KIRBAÇ

"Fang'in Levi'yi nasıl öldüreceğine dair bahis yapmak isteyen var mı?" X, sanki dünyadaki hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi Violet'in kanepesine uzandı. "Bence zehirli ok, vape gibi görünen bir üfleme borusuyla atılacak."

Levi, balkona açılan sürgülü cam kapının yanında volta atarken ona yan gözle baktı. "Beni öldürmeyecek."

Kaşlarımı kaldırdım. "Aynı adamı mı izliyorduk? Küçük kız kardeşine dokunduğun için oldukça sinirlenen, iri yarı, sarışın piç kurusu mu?" Yüzümdeki eğlenceyi gizlemek için uğraştım ve dirseklerimi mutfak tezgahına dayadım. "Ve birkaç saat önce onu çıplak halde siktiğini bile bilmiyor. Bunu öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini düşünüyorsun?"

Levi inledi ve ellerini yüzüne sürdü. "Siktir. Bu iş bitti."

X'e baktım. "Eski usul bir klasik üzerine yüz dolar koyuyorum. Keskinleştirilmiş diş fırçası bıçağı, doğrudan böbreğe."

X başını salladı. "Çok hapisane şık.

Beğendim." Levi ikimize de sert bir bakış attı.

Ama onun sinirlenmesi, odanın diğer ucundan bile gözden kaçması imkansız olan yeşil gözlerini daha da parlatmaktan başka bir işe yaramadı. Violet'in onun sikini süren görüntüsü kafamdan çıkmıyordu, bu yüzden bu konuyu hemen açmıştım. Kalın uylukları onun beline sıkıca sarılmıştı. Kalçalarını yukarı doğru itip ona girerken karın kasları her seferinde geriliyordu. Onun içine derinlemesine girip boşaldığı andaki ifadesi.

Onları izlerken çok sertleşmişim. Onun odasındaki sandalyede oturmaya devam etmek ve ellerimi kendime saklamak için tüm irademi kullanmam gerekmişti.

Tabii bunu ona söylemeye niyetim yoktu. Bir dörtlü seks bizi arkadaş yapmazdı.

Kapının keskin bir şekilde alınması konuşmayı kesintiye uğrattı. X kapıya doğru baktı. "Geri mi geldi?"

Tabureden kalkıp kapıya doğru yürüdüm. "Evet, geri geldi ve şimdi dairesinin kapısını alıyor, bir tur daha sapıkça l seks yapmak için hazır."

X'in yüzünde umut dolu bir ifade belirdi. "Sence?"

"Hayır, X. Sanmıyorum. Ve açıkça görülüyor ki, sen de sanmıyorsun."

Gözetleme deliğinden baktım, kapının diğer tarafındaki adamları görünce hissettiğim tüm neşe bir anda yok oldu. "Polisler," diye diğer ikisine fısıldadım ve kapıyı açtım.

Kapının diğer tarafındaki üniformalı memurlardan biri bana rozetini gösterdi. "Günaydın efendim. Burası..." Not defterine baktı. "Violet Garrisen'in evi mi?"

Kafamda, bu ikisinin ne kadar tehdit oluşturabileceğini ve gerekirse kapının bu tarafındaki üçümüzün onları ne kadar çabuk halledebileceğini değerlendirirken başımı salladım. Ama değerlendirmem düşük riskli ıktı. Bunlar devriye polisi gibi görünüyordu, muhtemelen Toby'nin ölümünü ona bildirmek için buraya gönderilmişlerdi. "Evet. Burası onun evi."

"Onunla konuşabilir miyim, lütfen?"

"şu anda burada değil." Onlara doğrudan sordukları bilgiden fazlasını vermeyecektim. Bu bölgede yaşayan herkes, onlara kesinlikle gerekli olandan fazlasını söylememek gerektiğini çok iyi bilirdi. Polislerin, kendi anlatımlarına uydurmak için sözlerini arpıttıkları iyi biliniyordu, bu yüzden onlara ne kadar az şey söylerseniz o kadar iyiydi.

"Nerede olduğunu biliyor musun?" "Kardeşinin evinde."

Polis başını salladı ve not defterine bir şeyler yazdı. "Eğer biliyorsanız, onun bilgilerine ihtiyacımız var."

"Bilmiyoruz." Yalan söylemiyordum. Fang'ın nerede yaşadığını bilmiyordum, ama bilseydim bile bir şey söylemezdim. Kendileri hesaplayabilirlerdi. Bu bize biraz zaman kazandıracak ve Violet'e onların geldiğini ve bir mazeret ve örtbas hikayesi hazırlaması gerektiğini haber verebilecektik. Bizimkine uyan bir hikaye.

Polis bana baktı, işbirliği yapmamamdan açıkça rahatsız olmuştu. "Peki siz kimsiniz?"

"Bir arkadaş."

Beni geçip arkamda duran diğer adamlara baktı. "Siz ikiniz de arkadaşsınız, değil mi?"

Onun ses tonunu beğenmedim.

X gözlerini kısarak ona baktı. "Violet'in birden fazla arkadaşı olamayacağını mı ima ediyorsun?"

Polis kollarını göğsünde kavuşturdu. "Hiçbir şey ima etmiyorum. Ama dün gece bu dairede kimlerin olduğunu bilmem gerekiyor."

"Biz vardık," diye cevapladı Levi. "Violet de." "Ama oda arkadaşı yok muydu?"

Levi soğukkanlılığını korudu. "Toby mi? Hayır, gece erken saatlerde buradaydı ama bir yere çıktı. Bildiğim kadarıyla eve dönmedi."

"Senin bildiğin kadarıyla mı? Küçük bir daire, geri dönseydi bilirdin, değil mi?"

Levi omuz silkti. "Meşguldük." "Ne yapıyordunuz?"

X, Levi veya ben cevap veremeden cevap verdi. "Seks yapıyordunuz." Gözlerimi sıkıca kapattım. Bazen acı verici, acımasızca dürüst oluyordu. Bu beni onu boğmak istememe neden oluyordu.

İki polis memurunun da gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Siz... seks mi yapıyordunuz?" Gözlerini kısarak baktı.

"Üçünüz de mi?" "Evet!" X gururla cevapladı. "Üçümüz de."

Polislerin bakışları üzerimizde dolaştı.

Yaşlı polisin yuvarlak yüzünde bir gülümseme belirdi. "Birlikte mi?"

Levi sertleşti, sesi sertleşti, onunla kolluk kuvvetleri arasında hiçbir sevgi olmadığı belliydi. "Gerçekten ayrıntılı bir anlatım mı istiyorsunuz? Kimin kime dokunduğunu mu bilmek istiyorsunuz? Kimin kimi emdiğini, yaladığını ve siktiğini mi? Bunu defterinize yazıp karakoldaki sapık arkadaşlarınızla paylaşmak mı istiyorsunuz?"

"Levi," dedim sessizce, sesimde bir uyarı vardı. Kendini kaptırıyordu ve bu sabah sabrımın son damlasını, onun tutuklanıp, onu nasıl çıkaracağımızı ve diğer her şeyi çözmemiz gereken bir durumun

onun tutuklanması ve onu nasıl çıkaracağımızı düşünmekti.

Polis ona baktı. "Hayır, ama kadının bir mazeretine ihtiyacı olacak, bu yüzden eğer o da bu seks olayına karışmışsa, bunu bilmemiz gerek."

İki polise olan sinirim kabardı. "Bu sizi ilgilendirmez..."

X, her zamanki gibi benim ve Levi'nin havasını hiç anlamadan sözümü kesti. "Oh evet, kesinlikle dahil oldu. Anlatabildiğim kadarıyla, gösterinin yıldızı gibiydi. Ve gerçekten de bir gösteriydi. Şuradaki Whip tam bir sapıktı, koltukta oturup Levi'nin üzerinde zıplamasını izliyordu..."

"X!" diye bağırdım.

"Ne?"

Ona bir bakış attım, ama anlamını açıkça anlamamıştı çünkü tekrar memurlara döndü.

"Komşularla konuştunuz mu? Çığlık sesleri duyduklarını bildirdiler mi? Eğer bildirdilerse, endişelenmeyin. Sanırım o sesler benden geliyordu. Bazen boşaldığımda çığlık atarım."

Levi başını omuzlarına geriye attı ve yüzünü tavana doğru eğdi. "Biri beni öldürsün artık."

Ben de aynı duyguyu paylaşıyordum.

Polisler X'e uzun bir süre baktılar, belli ki bu kadar çok konuşan birini daha önce hiç görmemişlerdi ve beyinleri bunu kavramak için biraz zamana ihtiyaç duyuyordu. O kadar uzun sürdü ki, X eğilip not defterini işaret etti.

"Bunu yazmak ister misiniz? Boşaldığında çığlık atar..."

Bu noktada, X'in sadece kendi eğlencesi için onlarla dalga geçtiğini fark ettim ve dirseğimi keskin bir şekilde kaburgalarına saplayabilmek için onun yanına geçtim. "Şu anda başka bir şey istemiyorsanız memur beyler, bizim yapmamız gereken işler var."

"Daha fazla seks gibi," diye X onlara sahne fısıltısıyla söyledi. "O doyamıyor. Sanırım onu bu kadar azgın yapan yaş farkı meselesi, anlarsınız ya? Bütün o Viagra..."

X'i kapıdan o kadar sert ittim ki tökezledi ve polisler onu tutmak zorunda kaldı. Arkasında kapıyı çarptım ve sırtımı kapıya dayadım.

Levi gülmemek için kendini zor tuttu. "Kapı kolunun altına bir sandalye koyup onu içeri girmekten alıkoyayım mı? Kilit bozuk, biliyorsun."

"Lütfen!"

Ama endişelenmeme gerek yoktu. X ve memurlar merdivenlerden inerken sesleri uzaklaşıyordu. "İkinizden dondurma seven var mı? Minibsm hemen n tarafta. İstedığınız her şeyi yapabilirim. Muzlu dondurma? Milkshake?"

Levi'ye başımı salladım, sesleri uzaklaşıyordu. "Onu ldreceğim."

Levi cam balkon kapılarına yaslandı. "Bir dakika bekleyebilir misin? Şu anda uğraşmamız gereken yeterince cinayet var."

Odanın karşısına geçtim ve yıpranmış kanepeye çöktüm. "Violet ile konuşmamız lazım."

Yanımda oturdu, minderler ağırlığı altında çöktü. "Bunun yakın zamanda olacağını sanmıyorum. Az önce polisin buraya geldiğini haber vermek için ona mesaj attım ve bilinmeyen bir numaradan şu cevabı aldım."

Telefonunu kaldırıp bana birinin bir dizi toz beziyle bir muz parçaladığı GIF'i gösterdi. Yumuşak meyve, pirinç muştada karşısında hiç şans yoktu. GIF oynatılırken ona gözlerimi kısarak baktım, sonra Levi'ye baktım.

"Asi," dedik ikimiz de aynı anda.

Telefonunu ona doğru ittim. "O küçük, huysuz bir chihuahua gibi."

Levi ayağıyla beni itti. "Chihuahua'lar hakkında kötü konuşma. Benim de bir tane vardı. Harika kpeklerdir."

Ona baktım. "Onu da antanda mı taşıyordun?"

Bana yüzünü buruşturdu. "ok komik. Demek istediğim, hepsi kötü değil. Rebel'in bize kızgın olmasını bile suçlamıyorum. O sadece Violet'i koruyor ve ben bunu saygıyla karşılıyorum."

Başımı salladım, kanepenin yumuşak minderlerine yaslanarak, Levi'nin hala gömleksiz olduğunu ve kolu ile omuzlarının benimkilere birkaç santim uzaklıkta olduğunu fark etmemeye çalıştım. Aramızdaki küçük boşluktan yayılan sıcaklığı, bana yaklaşmam için beni cezbediyordu, ama ben bu arzuya boyun eğmeyi reddettim.

Adam seksiymiş, kimin umurunda? Bir sürü seksi adamı çıplak görmüştüm. Kadınlarla çalıştığım kadar çiftlerle de çalışıyordum, bir amcığı mı yaladığım yoksa bir sik mi yaladığım benim için fark etmiyordu. Ben sadece işimi yapıyordum.

Ama Levi'ye duyduğum gibi onlara hiç ilgi duymadım.

Onunla ilgili her küçük ayrıntıyı fark etmek çok sinir bozucuydu, özellikle de o kadar açık bir şekilde heteroseksüelken. X, polislerin üçümüzün birlikte seks yaptığımızı düşünmesine izin verdiğinde, Levi çok gergin ve tuhaf davranmıştı. Hiçbirimizin birbirine dokunmamış olması ve bütün gecenin Violet'e ait olması önemli değildi.

Levi heteroseksüeldi ve ben onun fikrini değiştirmeye hiç niyetim yoktu. O saçmalıklar için çok yaşıyordum.

Ama sonra iki iri adamın sığamayacağı kadar küçük olan kanepede yer değiştirdi ve sıcak teni benimkine değdi.

Bana bakmadı, ikimizin de açmadığı televizyona bakmaya devam etti, kolu hala benimkine baskı yapıyordu.

Aniden, tek düşünebildiğim onu yatak odasına geri çekmek, sadece ikimiz, ve ne olacağını görmektir.

Kolum, onun koluna değdiği yerde yanıyordu, aramızda o kadar sıcak bir elektrik akımı vardı ki, iz bırakacağından emindim, ama Levi hiç rahatsız görünmüyordu. Sadece içini çekti ve parmaklarını uyluğuna vurdu.

"Her şeyi mahvettik. Söylediği her şeyde haklıydı. Ondan hiçbir şeyi saklamamalıydık. Dün gece onu öldürebilirdik." Kendi kendine küfretti. "Dickson ve Toby'nin ölümleri bizim suçumuz, değil mi?"

Onun söylediklerini anlamam bir saniye sürdü, çünkü kendimi o çekiciliğin içinde kaybetmişim. Kafamı toparlamak için Rebel'in muştalarından birini kullanabilirdim. "Dickson'ı bilmiyorum ama Toby'nin ölümü yüzde yüz bizim suçumuz."

Levi öne eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Bizi asla affetmeyecek. Ve onu suçlamıyorum bile."

Derin bir nefes aldım, suçluluk duygusu yoğun ve hızlı bir şekilde geri geldi. "Tek yapabileceğimiz ona bunu telafi etmeye çalışmak." Boğazım düğümlendi, dilim

dilimde ekşi bir tat bıraktı. "Ya da bizimle hiçbir şey yapmak istemediğini kabul etmeliyiz."

Levi bana keskin bir bakış attı. "Bunu yapamam. Öylece çekip gidemem. Bu bir seçenek değil." Gözlerinde, her kelimesinde ciddi olduğunu gösteren ateşli bir bakış vardı. "Ona aşığım lan."

Uzun bir nefes verdim. Elbette aşıktı.

Ama Levi'nin bakışları beni rahat bırakmadı. Beni yakıyordu. "Yapabilir misin? Öylece ondan uzaklaşıp, dün gece olanların hiçbiri olmamış gibi davranabilir misin? Hiçbiri olmamış gibi davranabilir misin?"

Kalkanlarımın yükseldiğini hissettim. Kalbimin etrafında, ondan geriye kalanları korumak için yüksek tuttuğum kalkanlar.

Violet ile tanıştığımda onları indirdim. Ve bu, Levi'ye olan ilgime yer açtı.

Her ikisi de tehlikeliydi.

O ona aşıktı. Ve onun da ona aşık olduğuna dair hiç şüphem yoktu. Onu bakışlarında defalarca görmüştüm. Ona kızgın olabilir, ama aralarında benim rekabet edemeyeceğim ve etmek de istemediğim bir bağ vardı.

Levi'nin onu tüm kalbiyle sevdiği gibi, onu tüm kalbiyle sevecek bir erkeği hak ediyordu.

Ona bunu veremedim. Kalbim çok kırılmıştı, ona seksten başka bir şey veremezdim.

Ve her zaman öyle kalacaktı.

Kamyonetim, yoksul bir mahallenin tüm sakinlerine serbestçe kullanma izni verdiğim için, beklendiği gibi tatlılardan neredeyse tamamen yoksun kalmıştı. Kamyonetin bir ucundan diğer ucuna kadar şeker kağıtları ve erimiş dondurmanın yapışkan izleri vardı.

Ama kamyonet hala çalışıyordu ve Saint View'u koruyan tanrılara, küçük haydutların kamyonetin tüm parçalarını söküp almadıkları için şükrettim.

Bebeğimi temizletip yeniden doldurmam gerekiyordu, ama bunun yerine kendimi Providence'daki Scythe'ın evinin önünde park etmiş buldum. Ben yolun yarısına bile gelmeden kapıyı açtı. Gözleri üzerimde dolaştı ve neden çıplak ayakla ve gömleksiz olduğumu sormadan, içeri girip bir çift spor ayakkabı ve bir kapüşonlu sweatshirt ile geri çıktı.

Onları bana fırlatıp kapıyı arkamdan kapattı. "Hadi. Okuldan çocukları almam lazım. Kızların erken çıkış günü ve bunu yapacak tek kişi benim. Yolda konuşursunuz."

Onun peşinden gittim ve arkasında iki bebek koltuğu olan SUV'sinin yolcu koltuğuna oturdum. Kapüşonlu sweatshirt'ü giydikten sonra emniyet kemerini göğsümün üzerinden geçirdim ve yerine takarak kilitledim.

Scythe arabayı geri vitese aldı ve elini koltuğumun arkasına koyarak omzunun üzerinden bakabilmek için döndü.

Bana göz kırptı. "Bana aşık olma." Ona kaşlarımı çattım. "Neden aşık olayım ki?"

Omuz silkti. "Bliss, geri vitese taktığımda buraya elimi koyduğumda hep kıkırdamaya başlar. Anlaşılan bu bir şey."

Ona kaşlarımı çattım. "Ama elin sadece koltuğumun arkasında. Ve arabayı geriye almak büyük bir mesele değil. Anlamıyorum."

"Ben de anlamıyorum. Ama daha önce sürerken başıma geldiği için, senin de aklına bir şey gelmesin diye emin olmak istedim."

Kaşlarımı kaldırdım. "Hadi canım! O kadar mı seviyor?" Bu bilgiyi ileride kullanmak üzere aklımın bir köşesine yazdım. Sonra Violet'in bana gülmeyeceğini, hatta yakın zamanda başka bir şey yapmayacağını hatırlayınca iç geçirdim. Yaptığım şeyden sonra, onunla arabada yalnız kalmak artık tamamen imkansızdı.

Yine iç geçirdim, olabildiğince dramatik bir şekilde.

Scythe gözlerini devirdi. "Konuş, X. Ve çabuk ol, çünkü yaklaşık beş dakika sonra, Taylor Swift çalan minivanlar ve çocukları minivanlara sokmaya çalışan öğretmenler tarafından kuşatılacağız."

Gülümsedim. "Kulağa hoş geliyor. Giriş şarkın var mı? Hani, okul kapısından girerken her zaman çaldığın, pencereden yüksek sesle çalan şarkı gibi?"

"Bu bir güreş maçı değil."

Omuz silktim, gösterge panelindeki müzik düğmeleriyle oynayarak, yüksek sesle dinleyebileceğim bir Tay Tay şarkısı bulmak için çalma listesini karıştırdım.

Scythe bana baktı, kaşları çatılmıştı. "Kötü, ha?"

"Taylor'ın şarkıları asla kötü olmaz! Ağzını yıka."

"Senin yaptığın şeyi kastettim, bunu sen de biliyorsun. Kimsenin içini dökmek için bu kadar çok oyalanmasını görmedim."

Derin bir nefes verdim, ciğerlerim ağrıyana kadar tüm havayı dışarı çıkardım. "Violet'i boğdum, sonra en iyi arkadaşı öldü ve sonra dördümüz birlikte olduk."

Direksiyonu çevirip virajı aldı. Arabayı tekrar düzeltince bana bir göz attı. "Bir cümleye çok şey sığdırmışsın."

"Ertelemeyi bırak dedin!"

"Peki, neden öyle davrandığını anlayabiliyorum, eğer yaptığın şey buysa! Açıklığa kavuşturmak için soruyorum, Violet'i boğduktan sonra onunla seks yaptığını söylediğinde, seks sırasında o hala hayatta mıydı? Yoksa değil miydi?"

"Ne? Tabii ki hayattaydı!"

"Tamam, tamam! Sadece 'ölü insanlarla seks yapma' gibi bir sapkınlık söz konusu olup olmadığını kontrol ediyordum. Ben yargılayan biri değilim."

"Yargılamadığın için seni yargılıyorum! Bu bir sapıklık değil, bu manyaklık."

"Katılıyorum. Ne hakkında konuşuyorduk?"

"Violet'i boğazladığımdan. Ve bir daha asla onunla yalnız kalmayacağımdan."

Scythe, araba alma sırasına girdi. "Tamam. Anladım."

"Bliss'e hiç böyle bir şey yaptın mı?"

Scythe hızla başını salladı. "Hayır. Asla."

Koltuğuma çöktüm. "Harika. Canavarlar arasında bile bir canavarım."

Scythe, önümüzde duran bir araba çocuğu götürdüğü için arabayı birkaç metre ilerletti. "Ama durdun, değil mi? Onu öldürmedin. Bu iyi bir şey."

"Parmaklarımı boğazına doladım ve sıktım. Ve hoşuma gitti."

Scythe omuz silkti. "Demek boğulma fetişin var."

"Ya bu bir sapkınlıktan daha fazlasıysa?" diye sordum, bunu yaptığımdan beri beni rahatsız eden korkuyu dile getirerek.

Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. İkimiz de cevabı biliyorduk.

Scythe parmaklarını direksiyona vurarak arabayı birkaç santim daha ileri sürdü. "Ya hoşuna gitmişse?"

"Hoşuna gitmedi," dedim hemen. "Onu korkuttum."

"Bundan emin misin yoksa sadece kendi korkularını ona mı yansıtıyorsun? Dün gece onunla seks yaptığını söyledin. O da bunu istedi, değil mi? Onu zorlamadığını biliyorum. Sen bir canavar olabilirsin, ama o tür bir adam değilsin."

Hızla başımı salladım, Violet'in bacaklarını benim için açıp, amının ne kadar ıslak olduğunu göstererek beni davet ettiğini hatırladım.

Scythe daha da ileri gitti. "Senden korkuyor olsaydı, sence bunu yapar mıydı?"

Haklıydı.

Ama bu sabah, bizden sakladığımız şeyi fark ettikten sonra öfkeyle evden çıkıp gittiği düşünülürse, bu biraz tartışmalı bir konuydu.

"Bliss sana

sana o kadar kızdı ki, kardeşinin evine kaçtı ve seni bir daha görmek istemediğine yemin etti mi?"

"Bliss'in hayatta olan tek kardeşi on üç yaşında... yani hayır." "Violet'in kardeşi Fang."

Scythe güldü. "Sen bittin." Bunu ben de biliyordum.

Araba sırasının başına vardık ve iki koyu saçlı küçük kız koşarak geldi. Scythe arabadan indi, kaputu dolaşarak kaldırıma çıktı ve ikisini de kucaklayarak kaldırdı.

Arka kapıyı açtı, büyük olanı koltuğuna oturması için yere indirdi ve küçük olanı koltuğuna oturtup kemerini sıkıca bağladı.

Büyük olan bana merakla baktı ve sonra elini bana uzattı. "Merhaba. Ben Lexa."

Küçük parmaklarını elimde tutup ciddiyetle sıktım. "X."

Buna başını salladı. "X garip bir isim. Ama Scythe de öyle. Ve bu babamın isimlerinden biri."

Scythe içinden kıkırdadı. "Hey, Lex? X de Taylor Swift'i seviyor."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Öyle mi?"

Başımı salladım. "Tabii ki. En sevdiğin şarkı hangisi?"

Lexa, en sevdiği şarkıları ayrıntılı bir şekilde anlatmaya başladı ve bunların Taylor'ın kaydettiği tüm albümlerdeki neredeyse tüm şarkılar olduğu ortaya çıktı.

Scythe direksiyona geri döndü ve tekrar yola çıktık. Ona gururla baktı.

"Onu seviyorsun, değil mi?" diye sordum, kızına bakışlarını izlerken.

Gülümsedi ve başını salladı. "Mila da öyle. Ve Ridge, oğlumuz. Onlar en iyi çocuklar."

Onu ve kurduğu aileyi kıskandım. O ve ben birçok yönden benzerdik, ama kendimi onun olduğu noktaya ulaşabileceğimi hiç düşünemiyordum. Onun Vincent adında, çılgınlığını dengeleyen ve onu hizada tutan başka bir kişiliği vardı.

Değiştirebileceğim ikinci bir kişilik için neler vermezdim. Benim kadar kafası karışık olmayan bir kişilik.

Bu, gerçekten çözmemiz gereken bir sorundu.

VIOLET

Kardeşimin evi tam bir kaos içindeydi. Yerde oyuncaklar dağılmıştı, her yerde biberonlar ve bardaklar vardı ve bulaşık makinesine konulmayı bekleyen bir yığın parlak renkli plastik tabak vardı.

Ama aynı zamanda etrafta koşuşturan dört güzel çocuk ve gülümsemeyi henüz öğrenen, Vaughn onu annesinin kollarına verdiğinde yüzü ışıl ışıl olan bir bebek de vardı.

Rebel bebeğin başını dudaklarına götürdü ve kokusunu içine çekti, en küçük kızına gülümsedi ve sonra onu bana doğru uzattı. "Kafasını kokla. Kokusu uyuşturucu gibi. Çok güzel."

"Uh..." Daha önce hiç bir bebeğin kafasını koklamadığımdan emindim ve bunu şimdi yapmak biraz tuhaf geldi, ama Rebel çocuğu havuçu gibi burnumun dibinde sallandırıyordu, ben de eğilip kokladım.

şaşırtıcı bir şekilde, oldukça güzel kokuyordu. Bir şekilde tatlı bir koku. Rebel onu resmen kollarımın arasına attı ve ben en küçük yeğenimi düşürme korkusuyla biraz panikledim. Onunla birlikte kanepeye oturdum ve kendimi sakinleştirmek için kafasını bir kez daha kokladım.

Rebel, kolları serbest kalır kalmaz üzerine atlayan küçük bir çocuğu ve arkasında bir battaniye sürükleyen daha küçük bir kızı idare etmeye çalışıyordu.

Fang, kocaman vücudu için çok küçük görünen bir koltuğa karşıma oturdu, ama sonra küçük, siyah saçlı kızı kucağına aldı ve kız hemen kucağında kıvrılıp parmağını ağzına soktu, kucağının güvenliğinden beni büyük gözleriyle izledi.

Kızın yüzündeki dağınık saçlarını geriye doğru düzelitti. "Bu Lavender. LaLa, bu da teyzen Violet."

Ona el salladım ve o utangaç bir şekilde kardeşimin gömleğine döndü. O, iri yarı Viking gibi görünen kardeşime hiç benzemiyordu ve onun biyolojik çocuğu olmadığını düşündüm, ama bu onun için hiç önemli değildi.

Kız kardeşim üzerine tırmanan çocuk şimdi baş aşağı duruyordu, maymun gibi kollarından sallanıyor ama bana meraklı bir şekilde bakıyordu. Rebel, sevimli yüzünü görebilmem için döndü. "Ve bu da Wolf. Az önce koşarak geçen iki büyük çocuk Remi ve Madden'di. Kucağında tuttuğun ise en yeni üye. Adı Snow, ama muhtemelen bunu bilmiyor çünkü herkes ona bebek ya da bubba diyor."

Onu aşağıdan seyrettim ve mutlu küçük yüzüne bakınca yumurtalıklarımın sıkıştığını hissettim. "Beş çocuğunuz olduğuna inanamıyorum."

Rebel güldü. "İnan bana, biz de inanamıyoruz."

Başka bir adam, kollarında bir yığın çamaşırıla merdivenlerden aşağı indi. Kian'ı Psychos'ta tanıştığımızdan hatırladım ve bana gülümsedi. "Ne zaman buraya geleceğini merak ediyordum." Eğilip yanağıma bir öpücük kondurdu. "Deli evine hoş geldin, kardeşim."

"Violet teyzel!" merdivenlerin üstünden küçük bir ses duyuldu. "Canavar kamyonlarımı görmek ister misin?"

Dönüp baktığımda, henüz çok da büyük olmayan, belki altı ya da yedi yaşlarında iki çocuk gördüm. Sarışın kız, Remi olduğunu tahmin ettim, kardeşine bir şey fısıldadı.

Madden aşağıya seslendi, "Remi de senin onun canavar kamyonunu görmek isteyip istemediğini merak ediyor. Ama onunki pembe, benimki kadar havalı değil."

Onlara çok isterim demek için ağzımı açtım ama Rebel sözümü kesti. "Violet teyzeye bir dakika izin verin, tamam mı çocuklar? Wolf'u da yanınıza alın ve pistinizi kurun."

Wolf hızla aşağı inmeye çalışarak kıvrıldı ve Rebel onu ayağa kaldırdı, böylece abla ve ağabeylerinin peşinden merdivenleri koşarak çıkabildi.

Lavender, Fang'in kucağında uykuya dalmıştı, ama tüm o bağırışlar arasında bunun nasıl olduğu benim için bir muammaydı, ama sanırım buna alışmıştı.

Fang'in telefonu çaldı, cebinden çıkardı, kaşlarını çatarak baktı ve sonra bana doğru bir bakış attı.

Ben iç geçirdim. "Hangisi?"

"Reaper. Polislerin senin evine geldiğini söylüyor. Burada olduğunu biliyorlar, ama nerede olduğunu bilmiyorlar, bu yüzden muhtemelen biraz zamanımız var."

Dişlerimi alt dudağıma bastırdım. "Onlara ne söyleyeceğimi bilmiyorum." Buraya gelirken ikisine de olanları anlattım, bu yüzden önceki gece olan her şeyi biliyorlardı.

Yani, neredeyse her şeyi. Onlara seks partisini anlatmamıştım.

"Gerçeği söyleme," dedi Rebel sessizce, yanımdaki koltuğa çökerek. "Dün gece o binadan canlı çıkan tek kişi sensin ve sen Saint View'dan, koruyucu ailede büyümüş bir kadınsın. Providence Polis Departmanı'ndaki tembel pislikler bunu görünce seni hemen bir numaralı şüpheli ilan edecekler."

Narin vücudu titredi ve arkamızda duran Vaughn omuzlarını sıktı. "Hey. O konuyu açma. Bu, annenin öldüğü zamanki durumla aynı değil."

Rebel ve Vaughn'a sorgulayan bir bakış attım, ama o gözlerini kapatmış, Vaughn'un dokunuşuna yaslanmış ve Vaughn da tamamen ona odaklanmıştı.

Fang, Lavender'ı kucağına daha yakın çekti. "Rebel, altı ya da yedi yıl önce annesinin cinayetinde baş şüpheliydi, ancak bununla hiçbir ilgisi olduğuna dair hiçbir kanıt yoktu."

"Tabii ki yapmadım," diye öfkeyle mırıldandı, hala bana karşı kin beslediği belliydi, onu suçlayamazdım. Koyu renkli gözlerini bana çevirdi. "Asla sana yardım edeceklerini düşünme. Bu kasabanın polisi, olabildiğince yozlaşmış ve işe yaramaz."

Bebeğin başını okşayarak, ne demek istediğini anladım. "Biliyorum. Geçmişte onlarla başım belaya girmişti." Toby saldırıya uğradıktan sonra bize nasıl davrandıklarını asla unutmayacağım. Asla.

Fang'ın telefonu tekrar çaldı ve yanakları pembeleşti.

Rebel ona gözlerini kısarak baktı. "Ne oldu?"

Fang telefonu ona uzattı. O da mesajı okudu, gülerek burnunu çektikten sonra telefonu bana da okumam için uzattı.

Yüzüm utançtan anında kızardı.

Rebel'in kahkahası odayı doldurdu. "Çocuklar polislere bütün gece onlarla seks yaptığını söylediler, nedenini bize anlatmak ister misin, küçük kardeş?"

Beni küçük diye çağıran, boyu bir metre bile olmayan minik kadın çok komikti, ama bu evde ikinci kez biri bana abla diye sesleniyordu ve onlar benim kan bağımlı olan kişiler bile değildi. Bu insanları neredeyse hiç tanıımıyordum, ama bir telefonla her şeyi bırakıp beni almaya gelmişlerdi. Çocukları bana teyze diyordu ve içimde her zaman aileye özlem duyan büyük bir boşluğu biraz olsun dolduran bir sıcaklık hissettim.

Kardeşim ve ben, biyolojik ebeveynlerimizle veya kardeşlerimizle hiç böyle bir şey yaşamamıştık.

Ama o, Rebel, Vaughn ve Kian ile birlikte, en alışılmadık şekilde burada bulmuştu.

Fang inledi. "Bunu duymak istemiyorum." Ona bir göz attım. "Muhtemelen duymak istemezsin."

O da başını salladı. "O zaman LaLa'yı yukarı yatırmaya gidiyorum."

Vaughn onu takip etti, ama Kian Fang'ın boşalttığı koltuğa oturdu ve aşırı heyecanlı bir golden retriever gibi bana sıırttı. "Bize tüm ilginç detayları anlat."

Rebel kıkırdadı. "O da benim kadar dedikoduyu merak ediyor. Hadi, anlat."

Öyle yaptım, çünkü konuşacak birine ihtiyacım vardı ve artık her zaman baş vurduğum tek kişi yoktu. Sonunda polis geldi ve Toby'nin ölümünü bana söylediklerinde şok olmuş gibi davranarak hayatımın en iyi oyununu sergiledim, ancak onların ağzından duyduğumda içimi kaplayan uyuşukluk hissi gerçektir.

Nerede olduğumu sordular ve ben de arkadaşlarımla bana verdiği mazeretleri söyledim. Komşuları, özellikle Cassy'yi sorgulasalardı, bu mazeretin tutarsızlıklarını fark edebilirdiler, ama en azından şimdilik, bu mazeret onları tatmin etti.

Giderken, benimle tekrar iletişime geçmeleri gerekebileceğini söylediler. Kapı kapandığında parmaklarım titremeye başladı.

Kian ellerimi tutup sıktı. "İyi iş çıkardın." Ona başımı salladım ve o da beni bıraktı.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Rebel. "Bu gece Psychos'ta vardığın var, ama saklanmak istiyorsan Bliss'e gelemeyeceğini söyleyebilirim."

Ama bu bana günün hangi gün olduğunu hatırlattı ve saatimi kontrol etmek için telefonumu aradım. "Kahretsin. Hayır, bu gece vardiyaya  ıkaca ım. Paraya ihtiyacım var. Ve dikkatimi başka yere y nlendirmem lazım. Ama bu öğleden sonra Clean Sweep için bir i im var. Ka ırmamam lazım, yoksa Francine beni kovar. Zaten onunla ince bir buz üzerinde yürüyorum."

Fang bir araba anahtarı aldı. "Seni götürebilirim."

"Teşekkürler." Bir an durdum. "Benim için başka bir şey yapabilir misin?" Ciddiyetle ba ını salladı. "Her  eyi."

"Grayson'ı, grubunun bir sonraki toplantısının ne zaman olacağını bana söylemesi için ikna etmeni istiyorum."

Rebel kaşlarını kaldırdı. "  nk  öldürme dürtüsü hissediyorsun ve bu konuda danışmanlık alman mı gerekiyor?"

Fang azı dişlerini gıcırdatarak, "Reaper, X ya da Whip'i ortadan kaldırmayı d   n yorsan, endi elenme. Ben hallettim bile," dedi.

Birinin bu konuda  aka yapmasını bekledim, ama kimse  aka yapmadı ve onun çok ciddi olduğunu anladım. "Tamam, lütfen bunu yapma."

Kabul ettiğinin işareti olarak bir *homurtu*  ıkardı. Ya da belki hayal kırıklı ının, tam anlayamadım.

"O zaman neden Grayson'ın toplantıları hakkında bilgi almak istiyorsun?" diye sordu Rebel.

Onun gözlerinin içine baktım. "  nk  kendi hayatımın kenarında durmaktan bıktım. Dün gece biri beni öldürmeye çalıştı ve bu sırada en iyi arkada ımı öldürdü. Bunu öylece bırakamam."

Dudaklarını sıkıca kapattı. "Vi, Grayson'ın grubundaki adamlar... normal değiller."

Sanki bunu bilmiyormu um gibi.

Konuşmaya devam etti, ama yüzünde endişe dolu bir ifade vardı. "  l  korkuluk ihtiyacın olduğunda orada oldukları için senin adına gerçekten mutluyum..."

Fang acı dolu bir inilti çıkardı.

Rebel onu görmezden geldi. "Ama o adamlar senin takılmak isteyece in türden adamlar değil."

Onun endişesini takdir ettim. Gerçekten takdir ettim. Ama ben bu noktayı çoktan ge mi tim. Bu tartışmayı kendimle, Toby ile zaten yapmı ım ve

sadece çekip gidemeyeceğim gerçeğine geri dönüp duruyordum.

Şimdi her zamankinden daha fazla, tamamen bu işin içindeydim.

Onlarla yatakta değil. Bu çok ileri gitmek olurdu.

Ama en iyi arkadaşımı kimin öldürdüğünü bulmama yardım edebilecek tek kişiler onlardı.

Çünkü bunu çözene kadar güvende değildim. Ve

değer verdiğim kimse de güvende değildi.

Üçünü de dahil edersek, o anda biri bana bunu itiraf etmemi isteseydi, onları önemsediğimi itiraf etmektense gözüme çatal saplamayı tercih ederdim.

Rebel, bakışlarımdaki kararlılığı görünce derin bir nefes aldı.

"Bunu unutmayacaksın, değil mi?"

"Hayır. Annen öldürüldüğünde sen çekip gider miydin?"

Kafasını salladı. "Yapamazdım." Ben de yapamazdım.

"Grayson'la konuşup sana bir sonraki toplantı hakkında mesaj atmasını söyleyeceğim."

Başımı salladım.

Psikopat olmayabilirdim, ama onların cinayet ekibine katılıyordum. Hoşlarına gitse de gitmese de.

Francine, o öğleden sonra vardiyamın başlamasına otuz dakika kala bana mesaj attı ve yerine ofise gelmemi istedi. Telefonuma suratımı buruşturdum ama yine de Fang'ı yönlendirdim.

Psychos'un tam karşısındaki Clean Sweep genel merkezinin önüne geldiğinde, göğsünden düşük bir hırıltı çıktı.

Ya da belki de benim boğazımdan çıkmıştı, tam emin değildim.

"Onlarla ben ilgileneyim mi?" Parmaklarını kırıştırdı ve direksiyonu daha sıkı kavradı, sanki arabadan atlayıp iş yerimin önünde bekleyen ve özür diler gibi bakan üç adamı dövmekten kendini alıkoymak için buna ihtiyacı varmış gibi.

dışarıda bekleyen üç adamı dövmek için arabadan fırlamasını engellemek için sanki buna ihtiyacı varmış gibi.

"Hayır. Ben hallederim. Sen eve git."

"Psychos'ta bekleyeceğim. Arabaya ihtiyacın olursa yakınlarda olacağım." Camın arkasından eski en iyi arkadaşına sert bir bakış attı. "Ya da Reaper'ın aptal suratına yumruk atacak biri."

Ama ben üçüne de o kadar kızgındım ki, eğer birisi yumruk atacaksa, o da bendim.

SUV'dan dışarı çıktım ve arkamda kapıyı çarptım, ancak araba benim öfkemi haklı çıkaran hiçbir şey yapmamıştı.

"Violet," diye başladı Whip.

Kaldırıma çıktım ve elimi onun yüzünün önünde durdurma işareti yaparak kaldırdım. "Nefesini boşa harcama. Hiçbirinizin söyleyeceklerine ilgi duymuyorum."

Levi denedi. "Bebeğim, bırak da açıklayalım."

Ona sert bir bakış attım. "Bana bir daha bebeğim de, pişman olursun."

"Sana hala Omelet diyebilir miyim?" diye umutla sordu X.

Ölümcül bakış, hayalarını sağlam tutmak istiyorsa bunun iyi bir fikir olmadığını ona anlattı.

Üçü de sessizliğe büründü, ben ise yanlarından geçip Francine'in odasına çıkan merdivenleri tırmanmaya başladım.

O masasının arkasından bana baktı ve ben patronuma zoraki bir gülümseme attım.

"İyi günler. Mesajınızı aldım. Beni görmek istediniz mi?"

Aniden bu görüşme için gergin olmam gerektiğini fark ettim. Kovulma ihtimalim çok yüksekti. Toby ve diğerleri yüzünden o kadar heyecanlı ve dikkati dağılmıştım ki, bu görüşmenin sadece temizlik malzemeleri veya yeni bir müşteri hakkında olmayabileceğini ancak şimdi fark ettim.

Ama Francine bana geniş bir gülümsemeyle baktı, son geldiğim zamankinden çok daha iyi bir ruh hali içinde olduğu belliydi. Gözleri artık alerjiden dolayı kan çanağı gibi değildi ve bana somurtmuyordu, bu yüzden hastayım diyerek izin aldığım ve onun benim vardiyamı devraldığı için affedildiğimi düşündüm.

"Evet! Violet, geldiğin için teşekkürler. Nyah ile tanışmanı istiyorum." Arkamı işaret etti ve ben hızla döndüm.

Koyu saçlı bir kadın oturuyordu, bacağı gergin bir şekilde sallanıyordu.

Gözlerimi kırdım. "Çok özür dilerim! Orada olduğunuzu fark etmemiştim. Kaba davranmak istemedim..." Kadının arkasındaki pencerede X'in başının belirdiğini gördüm. Aman Tanrım. İçeriye görebilmek için zıplıyor muydu? Onu gerçekten öldürecektim. Muhtemelen Toby'yi öldürdüğüm için zaten hapse girecektim, o zaman suçum cezama uygun olsun diye gerçek bir cinayet işlesem de olurdu.

X'in aslında kötü bir adam olmadığını kendime hatırlatarak öfkemi dizginlemeye çalıştım; kötü şeyler yapmış olmasına rağmen. Koruyucu ailede geçirdiğim zamanlar bana gerçekten kötü insanlar hakkında her şeyi öğretmişti. Koruyucu babam. Annem. Kendini kardeşim olarak adlandıran ama hiç öyle davranmayan çocuk.

Doğduğum ailem beni terk ettikten sonra büyüdüğüm berbat evin düşüncelerini kafamdan uzaklaştırarak zorlukla yutkundum.

Nyah ayağa kalktı ve bana elini uzattı. "Seninle tanışmak gerçekten çok güzel..."

"Violet," diye cevap verdim.

Francine görüşmemizi böldü ve neyse ki, birkaç saniyede bir pencerede beliren X'in aptal sırtışından gözlerimi ayırmam için bir neden verdi. "Nyah yeni, bu yüzden lütfen önümüzdeki birkaç vardiyada onu eğitmenizi istiyorum."

Gülümsemem kayboldu. Francine yeni birini işe mi alıyordu? Zaten istihdam ettiği üçümüz için bile zar zor iş buluyordu. Bu yüzden Psychos'ta ekstra vardiyalar almak zorunda kalmıştım, çünkü bana ihtiyacım olan tam zamanlı çalışma saatlerini veremiyordu.

İşin olduğunu fark etmek bana büyük bir darbe oldu; sadece bana vermek istemiyordu.

Ama ona bunu söyleyemezdim. Olay çıkarmak istemiyordum. Muhtemelen aşırı tepki veriyordum. Bildiğim kadarıyla, Francine'in benim bilmediğim büyük bir işi vardı.

Ve onun yerine geçecek kişiyi eğitmiyordum, çünkü benim bir müşterisini kaybetmesine hala kızgındı.

Bana saldıran ve işimi beğenmediği için değil, X'in onu mahvettiği için kaybettiğim bir müşteri. Francine bunların hiçbirini bilmiyordu, ben de ona söyleyemezdim.

İçimde bir hayal kırıklığı dalgası yükseldi. Toby artık yoktu ve bu işe her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı. Dairenin kirasını tek başıma ödemek zorundaydım. Onun ölümü yüzünden yas tutma ve suçluluk duygusuna kapılma fırsatım olmadı, çünkü burada kalıp, yerime geçecek bir kadını eğitmek zorundaydım.

Birçok yönden bağlı ve ağzım tıkanmıştı, gözlerimin arkasında hayal kırıklığı, suçluluk ve kederden kaynaklanan öfkeli gözyaşları birikiyordu.

Ama gözlerimi kırptırarak işverenime zoraki bir gülümseme attım. "Tabii ki onu eğitebilirim. Hiç sorun değil. Sadece temizlik arabamdaki birkaç ürünü doldurmam gerekiyor, sonra buradan çıkabiliriz."

Francine bana memnun bir gülümsemeyle baktı. "Teşekkürler, Violet. Nyah'la birlikte güzel bir öğleden sonra geçirmenizi dilerim. Gitmeden önce haftalık programının bir kopyasını almayı unutma."

Başımı salladım, ihtiyacım olan ürünleri aldım ve programa bakmaya tenezzül etmedim çünkü çevrimiçi versiyonunu zaten kontrol etmiştim ve benim için pek bir şey olmadığını biliyordum.

Ama bunların hiçbiri Nyah'ın suçu değildi ve ben ona kızmayı reddettim. Yan yana dışarı çıktık.

"İş yeri buradan çok uzak değil, ben yürüyerek gideceğim. Senin için sorun olur mu?"

O başını salladı. "Tabii ki. Hiç sorun değil. Güzel bir gün." Öyleydi.

Ta ki kapıyı açıp Whip, X ve Levi'nin hala dışarıda beni beklediklerini fark edene kadar.

Üçü de bize doğru ilerlerken Nyah arkamda kaskatı kesildi. "Onları görmezden gel," dedim ona. "Sanki orada değillermiş gibi yanlarından geçip git." orada değillermiş gibi geç git."

Nyah, üzerinde yükselen üç iri adamı gördü ve gözleri fal taşı gibi açıldı. O çok kısa değildi, ama özellikle Levi beni bile küçük hissettiriyordu, bu yüzden onun Nyah'a ne kadar korkutucu geldiğini tahmin edebiliyordum. Motosikletçi ceketi ve dövmeleeri, gözünün hemen altındaki küçük dövme de dahil, muhtemelen durumu daha da kötüleştiriyordu.

Serbest kolumu onun koluna soktum, diğer elimde temizlik ürünlerimi tutuyordum. Psychos'un cam penceresinden beni izleyen Fang'ı gördüm, bana doğru kaşlarını kaldırdı, dudaklarında tek bir sessiz soru vardı.

Başımı salladım, her şeyin kontrolüm altında olduğunu ona belli ettim. Çünkü öyleydi. Levi, Whip ve X bana tekrar yaklaştılar, ama üçü de yol boyunca bizi takip ettiler.

Nyah onlara gergin bakışlar atmaya devam ediyordu, ama benim ona attığım bakışlar daha çok ölümcül bakışlar gibiydi. Bayan Sinterro'nun kır evi tarzındaki evine vardık ve kapıyı çaldık, ona seslendik, ama cevap vermediğinde, Francine'e verdiği anahtarlarla içeri girdik. Çocuklar, sanki temizlik ekibimizin üçüncü, dördüncü ve beşinci üyeleriymiş gibi, hepimiz peşimden geldiler.

Kapıyı yüzlerine kapattım ve kilitledim.

Nyah, kilitler takılıyken, biz evin içinde, erkekler ise dışarıda olduğumuz için biraz rahatladı. "Onları görmezden gelmemizi söylediğini biliyorum, ama onlar kim?"

Bayan Sinterro'nun çamaşır dolabına gidip elektrikli süpürgeyi ve paspas kovalarını çıkardım. Buna nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyordum. Onlar benim arkadaşlarım mıydı? Erkek arkadaşlarım mı? Neşeli psikopatlar grubum mu?

Tamam, Nyah'ı daha fazla korkutmadan onlara öyle diyemezdin. Muhtemelen onların benim takipçilerim olduğunu düşünmüştü, çünkü tam da öyle davranıyorlardı. Muhtemelen bunu Francine'e rapor edecekti, bu da onun gözünde benim sonum olacaktı, bundan emindim.

Onun dikkatini temizlikle başka yöne çekmeye çalıştım. "Onlar zararsız, söz veriyorum. Sıkılıp gidecekler. Bu arada, temizlik yapmamız gerekiyor. Bana öğretilen rutin, önce mutfak ve banyolar, böylece temizlik ürünleri gerekirse iyice nüfuz edebilir. Toz al, süpür, paspasla, sonra çık gitsin. Ve hızlı hareket etmeliyiz çünkü Francine, her iş için iki saatten fazla sürmesini sevmiyor. Bunun gibi küçük evler için bir saat."

Nyah iş gömleğinin kollarını sıvadı. "Anladım. Zorlu işleri severim. İstersen banyodan başlayabilirim."

Banyoyu temizlemeyi teklif etmesine şaşırarak gözlerimi kırdım. Çoğu kişi bunu yapmazdı. Ama ben de eğitim günümde aynı şeyi yapmıştım. Beni eğiten temizlikçi Josie'ye iyi bir izlenim bırakmak için çaresizce uğraşmıştım. Onun Francine'e

Francine'e içimde iyi olduğumu ve takım oyuncusu olduğumu bildirmesini çok istemiştim, böylece çok fazla vardiya alabilecektim.

Bu benim için pek iyi sonuç vermemişti. Belki de umduğum kadar iyi bir izlenim bırakamamıştım. Josie, ben işe başladıktan birkaç gün sonra istifa ettiği için ona bunu sorma fırsatım olmamıştı. Çok mu konuştum? Arkadaşça davranmaya çalışmıştım, ama belki de o bunu sinir bozucu bulmuştu? Her zaman başkalarının benim hakkımda ne düşündüğünü bu kadar önemsediğim için kendimden nefret ederek i geçirdim, olayın üzerinden aylar geçmesine rağmen. Keşke umursamasan, ama bu benim yapabileceğim bir şey değildi.

Nyah'a gülümsedim. "Harika olur. Mutfaktan başlayacağım, ortada bir yerde buluşuruz."

Kulaklığını takıp malzemeleriyle birlikte banyoya gitti, ben de mutfağa geçtim. Bayan Sinterro yemek yapmayı seven yaşlı bir kadındı. Elinden geldiğince temizlik yapıyordu ama ocakta her zaman spagetti sosu lekeleri, tezgahda da ekmek kırıntıları oluyordu. Kirli tabakları mutfak lavabosuna taşıdım ve sıcak suyu açtım.

Onun bulaşıklarını yıkamak benim işimin bir parçası değildi, ama ben her zaman yıkardım. Ve Francine'e söylemedim, çünkü o zaman ona daha fazla ücret talep ederdi.

Bayan Sinterro'nun mutfağı arka bahçesine bakıyordu. Bahçede, paslanmaya terk edilmiş eski hurda parçalarının etrafında uzamış otlar ve tavşanları bile uzak tutamayacak kadar kırık bir tahta it vardı. it, canını dişine takmış bir şekilde ayakta duruyordu ve sert bir rüzgar onu devirebilirdi.

Ona kaşlarını çatarak baktım ve ona yardım ettiğim için teşekkür etmek için bana her zaman plastik poşet içinde kurabiye bırakan tatlı yaşlı bayan için onu tamir edebilmeyi ne kadar istediğimi düşündüm. Ama param ve el becerim olmadığı için, yapabileceğim tek şey zaten yaptığım şeydi.

Bu çok kötüydü, çünkü Bayan Sinterro'nun ona yardım edecek çocuğu olmadığını biliyordum. Hayatı boyunca bekardı ve şimdi hayatının sonuna yaklaşırken, ona destek olacak kimsesi yoktu.

Bir gün ben de böyle olacağım, diye fark ettim birden. Toby'nin yaşlılığımızda hep yanımda olacağını hayal etmiştim, sonunda

ama Şimdi bu asla gerçekleŐmeyecekti. Tanrım, Devin biliyor muydu? Toby'nin ailesi biliyor muydu? Hepsine sylemek bana mı dŐŐyordu?

Bunu dŐŐnmek istemedim. DŐŐnebileceęimi sanmıyordum.

Pencerenin diğer tarafında bir Şey belirdi ve Şoktan bir adım geriye sendeledim.

X'in aptalca yakışıklı yüzü bana gülümsüyordu, bembeyaz dişleri ve geniş gülümsemesi ile.

Elimi kalbime koydum, sonra gömleğimin her yerine sabun köpüğü bulaştığını fark edince inledim. "Aman Tanrım, X! Git buradan!"

Elini kulağına götürdü, beni duyamıyormuŐ gibi davranıyordu

Bunun doğru olduğunu sanmıyordum. Bayan Sinterro'nun berbat eski Kulübe muhtemelen bir ev inşa etmek için kullanılabilecek en ucuz ve en ince malzemelerden yapılmıŐtı ve o kadar eski ve bakımsızdı ki, sesin geçebileceği birçok boşluk ve çatlak vardı.

Şikayet etmek için ağzımı atımdı, ama o parmağını kaldırarak beklememi işaret etti. Kaşlarını çattım, ama dediğini yaptım ve bulaŐıkları yıkarken o sırtından bir not defteri ve siyah bir keçeli kalem çıkardı, üzerine bir Şeyler karaladı ve bana göstermek için döndürdü.

zerinde "*zr dilerim*" yazıyordu.

İ geçirdim.

Yine parmağını kaldırdı ve biraz daha bir Şeyler karaladı.

İkinci seferki notunda "*Sen harikasın*" yazıyordu.

Ona baktım, çünkü buna ne cevap verebilirdim ki?

nc notunda ise "*Ben berbatım. Ve sadece iyi anlamda değil.*" yazıyordu.

Yanaklarım, onun bütün gece boyunca beni emiŐini hatırlayarak pembeleşti. Bu kesinlikle iyi bir Şeydi. O kadar iyiydi ki, aslında, sadece dŐŐnmek bile amımı ıslattı ve eve varır varmaz, günün tüm vardiyalarını bitirir bitirmez, büyük olasılıkla vibratrm çıkarmam gerekeceğini biliyordum.

Bu, onun dilinin yerini tutamayacak kötü bir alternatif olurdu.

Umutla bana baktı, ama ben bir Şey söylemeyince yüzünü buruşturdu ve dördüncü notunu karaladı.

Notu ters çevirdiğinde, gülmemek için kendimi tutamadım.

Ltffen beni bıçaklama. rdeğim bana ihtiyaç duyuyor.

Yüzünde bir gülümseme yayıldı, bazen ona tokat atmak istediğim o kendini beğenmiş ya da aptalca gülümseme değil, gerçek bir gülümsemeydi. Bu gülümseme, beni güldürmekten gerçekten zevk aldığını fark etmemi sağladı.

O kadar sevimli ve aptalca davranıyor ve başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü umursamıyordu ki, gülmemek zordu.

Bunu çok kıskanıyordum. X'in aylar önce bir iş arkadaşı üzerinde kötü bir izlenim bırakmış olabileceğini hiç düşünmediğinden eminim.

Öne eğildim ve pencereyi keskin bir hareketle kaldırdım, bu da keskin bir gıcırta sesine neden oldu. "Büyük özür planın bu muydu? *Love Actually* tarzında sessiz not kartları yazmak mı? O kağıt ve kalemi nereden buldun ki?"

"Yan komşunun evine girip çaldım." Gözlerimi ona doğru genişlettim. "Ciddi misin?"

O güldü. "Tabii ki hayır." Sonra komşu eve baktı. "Ama bil diye söylüyorum, o pencere biz buraya geldiğimizde zaten kırılmıştı. Kesinlikle benim tuğla attığım için kırılmadı."

İnledim. "Öyle şeyler yapamazsın!"

"Özürümü dinlemedin."

"Evet, çünkü sana kızgındım!"

Kaşlarını kaldırdı. "Kızgındın mı?"

"Öfkeliyim. Hâlâ sana kızgıyım."

"Hayır, kızgındım dedin. Bunu geri alamazsın. Özrüm işe yaradı. Beni affettin. Sen kendin söyledin."

"Mmm, hayır, kesinlikle öyle bir şey demedim."

Bana baktı, gerçekten aptalca sevimliydi. Sonra içini çekti, kollarını pencere pervazına dayadı ve başını eğerek pencereden dışarı bakmaya başladı.

Sabunlu sudan bir kaşık aldım ve kurutma rafına koydum. "Ne?"

"Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum."

Bir tereyağı bıçağı aldım ve süngerimle üzerinde gezdirdim.

Bu, X'in dikkatini çekti. "Eğer bu bir tehditse, değil.

Bu sadece seni daha çok öpmek istememe neden oluyor."

Yüzlerimiz daha iyi hizalanması için eğildim, dudakları benimkilerden sadece birkaç santim uzaktaydı. "Öyle mi?"

Gözleri ağızıma kayd. Gözlerini kapattı ve geleceğini bildiği öpücüğü bekledi.

Ortada buluşmak çok kolay olurdu. Açık pencereden onu öpmek. Her yanımda da bunu yapmamı istiyordu.

Ama vücudum güvenilmez, hain, azgın bir orospuydu.

Ve X, Whip ve Levi hepsi yalancılar.

Pencereyi kapattım, onun büzülmüş dudaklarını

dudaklarını.

Şaşkınlıkla gözlerini kırptı.

Ona kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedim ve sonra ona orta parmağımı gösterdim.

O ise dudaklarını cama bastırdı. Sonra bana göz kırptı. Bir dakika önce üstünlük sağladığım için duyduğum tüm kendini beğenmişlik elimi üstünlük sağladığım için duyduğum tüm kendini beğenmişlik eridi gitti.

Çünkü ikimiz de bunun böyle devam edemeyeceğini biliyorduk. Ve günün geri kalanında, tek istediğim şeyin gerçekleşmesine izin vermekken, kaçırdığım o öpücüğü düşünecektim.

MENEKŞE

Nyah ve ben, o öğleden sonra için rezerve edilen diğer evleri, maiyetimin peşimizde dolaşmadan bitirdik. X'i kapattıktan sonra nereye kaybolduklarını bilmiyordum, ama dediklerimi yaptıkları için rahatlamak yerine, sadece hayal kırıklığı hissettim.

Ve hafif bir korku.

En azından birinin her zaman benimle olmasına alışmıştım, sadece sokaktan dairemi izliyor olsalar bile. Bu olmadan, birdenbire kendimi çok yalnız ve çok savunmasız hissettim.

Onların haklı olmalarından nefret ediyordum. Onların beni gözetlemelerinin bana güven hissi vermesinden nefret ediyordum.

Bunu çok geç fark ettiğim için nefret ediyordum.

En azından Nyah vardı. Tatlı ve konuşkandı ve bütün öğleden sonra çok çalışmıştı. Benden birkaç yaş küçüktü ve görünüş olarak tamamen zıttı. Ben uzun ve sarışinken, o daha kısaydı ve esmerdi. Uzun saçları neredeyse siyahtı ve gözleri de öyle. Çalışırken her türlü konuyu konuştuk, hiçbiri çok derin ya da kişisel değildi ve o, neden üç adamın beni takip ettiğini konuşmam için beni zorlamadı, ki bunu takdir ettim çünkü zorlasaydı ne diyeceğimi bilmiyordum.

O farkında değildi, ama o gün Toby için yatakta yatıp ağlayarak geçireceğim bir günü atlatmamı sağlayan tek şey oydu.

Bunu istemiyordum. Henüz değil. Kendimi parçalamak gibi bir lüksüm yoktu ve eğer kendimi bu keder yoluna sokarsam, bir daha asla kendimi bu durumdan kurtaramayacağımı biliyordum.

Hayır, işe odaklanmak çok daha iyiydi.

Ya da X'i öpmeye ne kadar yaklaştığımı ya da üç erkeğin nereye kaybolduğunu düşünmeden duramadığımı.

Nyah'ı Clean Sweep'e geri götürdüm ve Francine'e Nyah'ın harika olduğunu mutlu bir şekilde bildirdim. Bunun bana mesaiye mal olabileceğini biliyordum, ama bu gerçektir ve kendi kıcıımı kurtarmak için onun ne kadar harika olduğunu küçümsemezdim. Francine, müşterileri kaybetmemden dolayı hala bana kin besliyorsa, onun fikrini değiştirmek için yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Bunların hiçbirisi Nyah'ın suçu değildi.

Ama Francine'in keyfi yerindeydi ve ikimize de gülümsedikten sonra bizi kapıdan kovdu ve "gençliğinizin tadını çıkarın ve eğlenin" dedi.

Kapı arkamızdan kapanırken şüpheyile kapıya baktım. "Garip bir şekilde neşeliydi."

Nyah cam kapıdan arkasına dönüp, bilgisayar ekranındaki bir şeye gülümseyen Francine'e baktı. "Belki bu gece ateşli bir randevusu vardır."

Bu düşünceyle gülümsedim, aklımda Bayan Sinterro vardı. "Umarım öyledir. Francine bazen huysuz olabilir, ama kimse yalnız yaşlanmayı hak etmez. Umarım onu mutlu edecek birini bulur."

Sanırım patronumdan çok kendimden bahsediyordum.

Nyah dirseğiyle bana dokundu. "Yolun karşısındaki yeri görüyor musun? Duyduğuma göre gizli bir seks kulübüymüş."

Kıkırdadım. "Öyle. Orada çalışmaya yeni başladım. Aslında, bu gece vardiyam var."

Nyah'ın ağzı açık kaldı. "Hadi oradan. Söylentiler doğru mu?"

Başımı salladım. "Evet."

"Vay canına. Ben bunun bir şehir efsanesi olduğunu sanıyordum." O, ürkütücü palyaço duvar resmine sanki Narnia'ya açılan bir kapıymış gibi bakıyordu.

"Gitmek ister misin? İstersen bu gece seni içeri sokabilirim," diye teklif ettim.

Kolumu sımsıkı tuttu. "Kapa çeneni. Yapamazsın. Ölürüm ben."

Ben güldüm. "Çalışıyor olacağım, bu yüzden bütün gece seninle takılamayabilirim, ama istersen barda oturabilir... ya da diğer insanlarla sohbet edebilirsin."

Kaşlarını kaldırdı. "Takılmak derken..."

"Çıplak olup bir yabancıyla sevişmek mi?" Sırıttım. "Tabii, istersen."

"

Hızla başını salladı. "Bence bu biraz fazla olabilir beni, ama kesinlikle gelip barda oturup izlemek istiyorum..." O çekindi. "Bekle, bu kulağa kötü geldi, değil mi? Benim bir tür sapık olduğumu düşünmeni istemem..."

Ona hızlıca sarıldım. "Öyle düşünmüyorum. Merak etmeni anlıyorum. Kesinlikle ilginç bir deneyim. Eve git ve üstünü değiştir. Vardiyam saat 10'da başlıyor ve o saatte mekan tam kapasite çalışıyor olacak, böylece birlikte giriş yapabiliriz. Beş dakika erken gel, ön kapıda buluşuruz, tamam mı?"

Nyah heyecanla gözlerini kırıştırarak başını salladı. "Orada olacağım."

Yollarımız ayrıldı, ama söz verdiğim gibi Fang'ı aramak yerine, bir taksiye binip daireme döndüm.

Yolun önü dondurma kamyonetleri, motosikletler veya gümüş renkli sedanlarla doluydu ve bu yalnızlık hissi daha da derinleşti. Beni korumaya çalıştıkları halde onlara bu kadar kızmak aptallıktı.

Çünkü alternatif şuydu. Gergin bir şekilde gölgelere bakmak. Giriş holündeki posta kutusundan postalarımı alırken ve daireme çıkan kirli merdivenleri çıkarken omzumun üzerinden bakmak.

Tamamen yalnızdım ve biri beni yeni bir korku evine sürükleselerdi, çılgınlıklarımı duyacak kimse olmazdı.

Daireme vardığımda, bir şeylerin farklı olduğunu fark ederek durdum.

Kilit olduğunu anlamam biraz zaman aldı. Yepyeni ve parlaktı, daha önce orada olan dayanıksız kilidin yerine takılmış, büyük bir gelişme olan bir sürgü kilit.

Bunu Levi veya Whip'in taktığını düşününce kalbim sıkıştı. X'in alet kutusunun bir ucunu diğerinden ayırabileceğini sanmıyordum, ama bu tamamen Levi ve Whip'in işi gibi görünüyordu.

Tek sorun, kilidi açacak anahtarımın olmamasıydı, ama postalarımı hızlıca aradıktan sonra bu sorunu çözdüm. Sarı bir zarfın ortasında, çok sevdiğim Levi'nin dağınık el yazısıyla benim adım yazıyordu.

Onu açtım ve bir anahtar avucuma düştü. Ama mektup yoktu. Not yoktu.

Hayal kırıklığını bastırıp daireye girdim. Burada uzun süre kalmayacaktım. Toby'nin yatak odasına bakmaya bile cesaret edemedim. Psychos'ta giymek için aldığım kıyafete ihtiyacım vardı, çünkü geçen sefer giydiğim siyah pantolon ve bluz pek uygun olmamıştı. O sabah daireden aceleyle çıkarken, onu yanıma almayı bile düşünmemiştim.

Yatak odamdaki çekmeceleri açtım ve onu çıkardım, hala onu giyecek cesaretim olup olmadığından emin değildim, ama Toby'nin sesi kafamın içinde yankılanıyordu.

Onu giyip gururla taşı, kızım. Kraliçe gibi davran.

Duygularım beni boğmak üzereydi, bu yüzden aceleyle dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan kapattım.

Gözlerim yaşlarla doldu, bu yüzden Devin'i koridorda görmedim, ta ki ona çarpana kadar. Beni yakaladı, dengemi sağladı ve sesini boğuklaştırarak adımı söyledi. "Violet."

Ona bir bakış attığımda, onun zaten bildiğini anladım. Ona söylemek zorunda kalıp kalmayacağımı düşünerek endişelenmem boşunaymış.

Yüzünde acı dolu bir ifade vardı ve boğazını temizledi. "Bu doğru mu?"

Devin'i pek tanıımıyordum. O ve Toby kısa bir süredir çıkıyorlardı, ama yüzündeki acı çok derindi.

Tek yapabildiğim başımı sallayıp "Çok üzgünüm" diye fısıldamaktı.

O da başını salladı, sersemlemiş gibiydi. Sonra bana baktı. "Çok üzgünüm, çıkmak üzere olduğumu görüyorum, ama odasında almak istediğim bazı şeyler var..."

Başımı salladım ve onun için kilidi hızla tekrar açtım. "Tabii ki. Devam et. İşe gitmem gerek, ama çıkarken kapıyı kapat, tamam mı?"

Yalnız ve özel olarak yas tutmak için biraz zamana ihtiyacı olduğundan emindim. Koridorda kendini tutmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Başını salladı. "Teşekkür ederim."

O kadar yıkılmış görünüyordu ki kendimi tutamadım. Yanına gidip kollarıma aldım ve sıkıca sarıldım.

Sonra uzaklaştım, çünkü onun kederi o kadar yoğundu ki, bir saniye daha kalsaydım, beni de tüketeceğini biliyordum.

Kardeşimin evindeki misafir banyosunda kıyafetimi giydim ve makyajımı yaptım. Saat dokuzda bir Uber çağırdım ve onu beklemek için aşağı kata indim.

Ama Fang, başını Wolf'un yatağına dayamış, geri kalanı yerde oturmuş uyuyordu ve küçük çocuğun yatak odasının kapısından gözüme çarptı.

Wolf tombul elini bana salladığında gülmemi zor tuttum.

"Şimdi uyu, tamam mı?" diye fısıldadım ona.

Gözlerini sıkıca kapattı ve abartılı bir horlama sesi çıkardı.

Kardeşimi uyandırmamak için kıkırdamamı bastırdım. Belli ki uykuya ihtiyacı vardı ve bu kadar çok çocuk varken, uyuyabildiği her anı değerlendirdiği için onu suçlayamazdım. Wolf, babalarından biri yanında olduğu için oldukça mutlu görünüyordu, iş başında uyuyor olsa bile.

Aşağıda, Rebel, Vaughn ve Kian'ı kanepede birbirlerine sarılı halde buldum. Karanlıkta bir film oynuyordu, ama üçü de Rebel'in kollarındaki bebeğe bakıyordu.

Kalbim hafifçe sıkıştı, ama nedenini tam olarak bilmiyordum. Şu anda bebek istemiyordum. Zaten bebek yapabileceğim kimse yoktu. Whip'i pek tanı mıyordum, Levi'ye kızgındım çünkü hiçbir konuda anlaşamıyorduk ve X tamamen deliydi... ama en güzel bebekleri o yapardı.

Kendimi sarsarak uyandırdım. Şu anda bulunduğum yerden, bir bebek ve Rebel'in erkeklerinin onu sevdiği kadar beni seven üç erkekle kanepede kıvrılmak için atmam gereken bir sürü adım atlamıştım.

Vaughn beni ilk fark eden oldu. "Psychos'ta vardiyana mı gidiyorsun? Seni götürmemi ister misin?"

"Uber yolda. Ben hallederim. Ama teşekkürler."

O da başını salladı ve en küçük kızı emzirirken onun yumuşak saçlarını okşamaya devam etti.

Rebel bana baktı. O gün arabada, benim için savaşımaya hazır ve heyecanlıyken gösterdiği tüm sert tavırları erimiş, geriye sadece ailesini her şeyden çok seven bir anne ve eş kalmıştı. "İyi vardiyalar. Dövme dükkanındaki Dax'ın bu gece orada olduğunu ve flash dövme yaptığını duydum." Gülümsedi, annelik rutininden biraz sıyrılarak küstahlığını gösterdi. "Kukuna dövme yaptırıp eve gelme."

Buna boğuldum. "Ne?"

Kian yüzündeki eğlenceli ifadeyi gizleyemedi. "En azından iyi bir tane yaptır. Güzel bir şey."

"Erkek ismi olmasın," diye ekledi

Rebel. Kian ona baktı. "Sen..."

"Sanırım bu benim gitme zamanım. Uber'im dışarıda bekliyor galiba. İyi geceler, çocuklar." Rebel'in vajinasına kardeşimin adını dövme yaptırıp yaptırmadığını daha fazla dinlemeden odadan çıktım.

Dışarıda Uber'im gelmişti, ben de arabaya binip Nyah'a yolda olduğumu mesaj attım. Birkaç başka bildirimi daha kontrol ettim, ama telefonumdan kafamı kaldırdığımda nerede olduğumuzu bilmediğimi fark ettim. Pencereden dışarı baktım, ama dışarıda tanıdık hiçbir şey yoktu, sadece banliyö mahallesindeki karanlık evler vardı.

Sürücüyle konuşmak için öne eğildim. "Saint View'daki Psychos'a gidiyorum. Doğru yolda olduğumuzdan emin değilim."

"Doğru yoldayız," diye derin bir sesle cevap geldi. "Bu bir kestirme yol. Ana yollarda trafik var."

Kafamın arkasında küçük bir alarm çaldı. "Bu saatte trafik mi var?"

"Yol çalışması var."

Bu doğru olabilir diye düşündüm, ama yine de tüylerim diken diken oldu. Uygulamada sürücü bilgilerini kontrol ettim ve arka koltuktan yüzünü görmeye çalıştım, ama beyzbol şapkası alnına kadar inmişti ve yüzünün üst yarısını gölgeliyordu, onu tanımlayabilmem için sadece dudakları kalmıştı.

Bu adamın kayıtlı sürücü olup olmadığını anlayamadım. Ve bu semti gerçekten tanıımıyordum.

Bunun önemi olmadığını hemen anladım. Bu adam Psychos'a gitmiyorsa, beni başka bir yere götürüyordu.

Dün gece o depoda olan her şey parlak, canlı renklerle zihnime geri geldi ve midem panik içinde bulandı.

"Lütfen kenara çekin. Burası yeterli."

Adam başını salladı. "Sakin olun. Sizi gideceğiniz yere götüreceğim."

O anda bana sakın olmamı söylemesinin, söyleyebileceği en sakinleştirici şey olmadığını emindim. "Hayır, lütfen, beni indirin."

Bu kadar kibar davranmaktan nefret ediyordum, ama bu bana hayatım boyunca aşılana bir şeydi. Asla ortalığı karıştırmamak. İyi bir kız olmak ve bana söylenen her şeyi yapmak, çünkü aksi takdirde üvey ailem beni geri gönderebilirdi.

Şimdi ise sadece korkuyla boğulmuş hissediyordum.

Beynim kaçırılma ve adam kaçırma olayları hakkında bildiğim her şeyi gözden geçirdi, en önemlisi ise asla ikinci bir yere götürülmemesi gerektiği.

Ve işte ben, onların beni istedikleri yere götürebilmeleri için isteyerek arabaya biniyordum.

Kapı koluna uzandım, ne kadar hızlı gittiğimizi ve hareket halindeki bir araçtan kendimi gerçekten atıp atamayacağımı kafamda hesaplardım. Kapı kilitli olduğu ve kilidi ne kadar çırpıp çırpıp açmaya çalışsam da açılmadığı için bu konu hızla anlamsız hale geldi. Çocuk kilitleri devreye girmişti.

Titrek parmaklarla telefonumu tekrar çıkardım ve bu sefer, o depoda kilitli kaldığım zamanki gibi, arama yapabilecek kadar sinyalim olmasını dileyerek dua ettim.

Parmağımla X'in numarasını tuşladım.

"İşte geldik," dedi şoför, yan sokaktan ana yola dönerek. "Gördün mü? Kulübün hemen orada."

Hayatım boyunca hiç bu kadar tuhaf, keskin dişli bir palyaço gördüğümde bu kadar rahatlamamıştım.

Hızlıca aramayı iptal ettim, umarım X'in tarafında kayıt olmamıştır.

"Burası yeterince yakın," dedim adama. "Otopark kalabalık olacak, geri kalan yolu yürüyerek gidebilirim."

Adam başını salladı ve arabayı yönlendirdi. "İyi geceler." Çocuk kilitleri kapandı.

Kulüpten sadece yarım blok uzaklıkta, karanlığa doğru sendeleyerek inerken ona teşekkür etmeye çalıştım. Serin gece havası, kızarmış yanaklarımı serinletmek için ihtiyacım olan rahatlamaydı. Araba uzaklaşırken, gözlerimi bir saniye kadar kapattım ve bunların hiçbirinin düşündüğüm gibi olmadığına dair rahatlamaya kendimi kaptırdım.

Ama gözlerimi kapatmak bir hataydı.

Çünkü bu, Saint View'un gölgelerinden çıkan adamı görmediğim anlamına geliyordu.

Parmaklarının bileğimi kavradığını ve beni sokağa sürüklerken keskin bir çekiş hissettim.

LEVI

Psychos'a erken gittim, kapılar açılmadan çok önce oradaydım ve kapıyı koruyan Vincent beni tanıdığı için içeri girebildim.

İçeride Bliss, Nash ve War'ı, bir grup çalışanlarıyla birlikte, o geceki parti için kulübü hazırlarken buldum. War başını kaldırıp bana el salladı.

Ağır bir deri bankı yerde sürükledi ve ben de hiç sormadan hemen diğer ucunu kaldırdım.

Bana minnetle başını salladı ve bizi kulüp içinden bankın yerleştirileceği yeni yere götürdü. "Teşekkürler. Bunlar çok ağır şeyler. Erken gelmişsin."

Ben de başımı salladım ve o başını sallayarak gösterdiği yere bankı indirdim. "Evet, üzgünüm."

War bankın yerini inceledi, sonra dizini kullanarak onu biraz farklı bir yere itti. "Arkadaşlarımızın erken gelmesinden hiç rahatsız olmamız. Bu sadece hazırlıklara yardım edecek ekstra elimiz olduğu anlamına gelir. Eğer yardım etmek istemiyorsan, Bliss seni görmeden buradan hemen kaçsan iyi olur..."

"Çok geç! Bliss seni çoktan gördü ve bir kilometre uzunluğunda bir yapılacaklar listesi hazırladı." Kollarında bir sürü kutu varken bana gülümsedi. "Merhaba, Levi."

Kollarından bir kutuyu alıp yükünü hafiflettim. "Sadece Violet'le konuşmak için aşağı indim, ama yardım etmekten memnuniyet duyarım."

"İkinci vardiyada, çünkü sonra temizlik yapacak. O yüzden biraz geç başlayacak."

Omuzlarım düştü. "Bunu bilmiyordum."

Bliss bana anlayışla gülümsedi. "Eğer onun vardiyasında gelmek istersen, burada kalmak zorunda değilsin. Aslında tüm arkadaşlarımızı burada gönüllü olarak çalıştırmıyoruz."

Ama ben başımı salladım. "Hayır, sorun değil. Yardımcı olmaktan memnunum. Ne yapmamı istediğini söyle yeter."

Bliss, Violet ve benim geçen gün temizlediğimiz özel odalara giden koridora doğru başını çevirdi. "Bu öğleden sonra büyük bir teslimat geldi. Kutuları depoya götürdük, ama bu gece özel odaları stoklamak için birçok şeye ihtiyacımız olduğu için kutuları açmamız gerekiyor. Ön kapılar yakında açılacak, ama özel odaları yeniden stoklayana kadar açamayız. Hepsine prezervatif, kayganlaştırıcı ve yeni oyuncaklar lazım. Bunun hiç seksi olmadığını biliyorum, ama depo kapısının arkasında, neyin nereye konulması gerektiğini gösteren bir kontrol listesi var."

Kutumu bar tezgahının üzerine koydum, böylece kutuyu kolayca açabilirdi. "Kolay gibi görünüyor. Hemen hallederim."

Bana bir öpücük gönderdi ve tezgahın altına kayboldu, muhtemelen içkileri buzdolabına ya da buz kovaına koyuyordu.

Ne tür bir soğutma sistemleri olduğunu umursamadım, beynim bu gece Violet ile konuşmam gereken her şeyle doluydu. Onun henüz burada olmaması muhtemelen iyi bir şeydi. Bu, aptal sinirlerimi yatıştırmak ve aslında ne söyleyeceğimi düşünmek için bana daha fazla zaman verdi.

Öğleden sonra Clean Sweep'in dışında onunla konuşmaya çalışmak hiç de iyi gitmemişti. Başka bir vardiyada onunla konuşmaya çalışmanın daha iyi sonuç vereceğinden şüpheliydim, ama başka ne yapabilirdim ki? Kulüp evinde oturup onun beni affetmesini bekleyemezdim.

Onu istiyordum.

Evde oturup, yaşlı adamların sevdiği gibi, kaçan kişinin o olduğunu söyleyerek sızlanarak onu elde edemezdim. Artık kulüp kadınlarıyla takılmak için çok yaşlı oldukları için, kalp kırıklığı hikayeleriyle doluydu.

Sadece sürdüğü Harley'den başka bir şeyi olmayan altmış yaşındaki bir motorcu olmak istemiyordum. Kulüpteki kardeşlerimi seviyordum, hatta motosikletimi bile seviyordum, ama Violet'i ikisinden de çok daha fazla seviyordum.

Ve onun bunu bilmemesi beni öldürüyordu.

Yaptığım her şey onu çok sevdiğim içindi.

Ve onu hak etmediğimi bildiğim için.

Ama Tanrım, onu hak etmek istiyordum. Ve onun bunu anlaması için ne gerekiyorsa yapardım.

Bliss'in bahsettiği depoyu kolayca buldum, koridorun en sonunda, açıkça "sadece personel" olarak işaretlenmişti. Tabelayı görmezden geldim ve kapı kolunu çevirdim.

Diğer tarafta ise, oda kulübün atmosferinden tamamen uzak, çirkin floresan tavan lambalarıyla aydınlatılmıştı. Parlak ışıktaki gözlerimi kırptım, sonra da diğer tarafta duran adama tekrar baktım.

"Burada ne yapıyorsun?" diye Whip'e sordum. Sonra eline gözlerimi kısıarak baktım. "Elinde ne tutuyorsun?"

Whip, deri ve lateksin birleşiminden oluşan şeyi havaya kaldırdı. "Sanırım bu, dildo eki olan bir top gag mı? Tam emin değilim. Bu biraz şok edici çünkü her şeyi gördüğümü sanıyordum."

İkimiz de başımızı eğip ona baktık.

Onun varsayımının doğru olduğunu kabul ettim. "Ama bu senin neden burada olduğunu açıklamıyor. Müşterilerinden biriyle mi çalışıyorsun?"

"Hayır. Violet'i görmeye geldim."

Ağzım düz bir çizgiye dönüştü. "Ben de. O burada değil, bu yüzden Bliss seni işe mi koydu?"

Top gag/dildo aletini rafa geri koydu. "Sen de mi?" Başımı salladım.

Omuz silkti. "Bu kutuları dağıtmadan önce hepsini açmamız gerekecek. Bu mallar gelene kadar stokları çok azalmış gibi görünüyor."

Ceketimi çıkardım ve boş bir rafa attım.

Arkamı döndüğümde, Whip'in bakışlarının göğüs kaslarıma ve karın kaslarıma yapışan dar beyaz tişörtümün her yerine dolaştığını fark ettim.

Bakışlarının vücudumda yarattığı sıcaklığı hissetmedim değil.

Siktir. Neden bana öyle bakmak zorundaydı? Ya da daha doğrusu, neden takım elbise giymiş gibi bakmak zorundaydı? Her zaman o lanet şeyleri giyiyordu, hepsi çok şık ve Saint View gibi bir kasabada tamamen uygunsuzdu.

İçinde daha küçük prezervatif kutuları bulunan bir kutuyu açtım ve bunları rafa dizmeye başladım.

Whip de birkaç metre ötede aynı şeyi yaptı, onun kutusu kırbaçlarla doluydu. Onların nereye gittiğini zaten görmüştüm. Kulüp, müşterilerin kullandıkları oyuncakları eve götürmelerine izin veriyordu sanırım. Bazı şeyler ne kadar sık temizlenirse temizlensin paylaşılmaması gerektiği için bunu takdir ediyordum.

Çilek aromalı prezervatiflerin bulunduğu bir kutuyu aldım ve Whip'e doğru salladım. "Sence bunlar gerçekten çilek tadı mı var?"

Whip kaşlarını kaldırdı.

Anında, düşünmeden onun oral seks yapmasını gündeme getirdiğimi fark ettim. Boynumun arkası yanmaya başladı ve hızla başka yöne döndüm. "Üzgünüm. Öyle demek istemedim..."

Whip güldü. "Sik emmeyi soracak değildim?"

Ah, lanet olsun. Ortamı çok garip hale getirmiştım. Ne demek istediğimi bilmiyordum. Ya da neden söylediğimi. X'in beyni ağzına filtre koymadan konuşan biri olduğunu düşünmüştüm. Ama görünüşe göre ben de onun kadar kötüydüm.

En azından Whip söz konusu olduğunda.

Neden beni bu kadar tedirgin ettiğini hiç anlamıyordum. Bir dakika önce ondan nefret ediyordum. Sonra birbirimizi sikişirken izliyorduk. Ve şimdi ona, başka bir erkeğin sikine takıldığında prezervatiflerin tadı nasıl oluyor diye soruyordum.

Bir sonraki kutuyu açtığımda içinde bourbon şişeleri olduğunu gördüm ve hiç düşünmeden birini açıp içindeki koyu kahverengi sıvıyı uzun bir yudumla içtim.

Whip'in bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum ve ona bakmadan şişeyi ona doğru uzattım.

O aldı, parmakları benimkine değdi, odadaki statik elektrikten kaynaklandığından emin olduğum bir elektrik akımı geçti. Violet'e dokunduğumda hissettiğim, adını koyamadığım o hisle aynıydı.

"Bu kutuyu bara geri götürmeliyiz. Buraya ait olmadığını tahmin ediyorum," diye gereksiz bir şekilde mırıldandım, çünkü onu kaldırıp ait olduğu yere götürmek için hiçbir hareket yapmadım.

Whip şişeden bir yudum alırken bana baktı. "Çilek tadı yok."

Gözlerimi kaldırıp onunla göz göze geldim.

Gözlerinde bir meydan okuma vardı. "Evet, bunu biliyorum çünkü bunları takan erkekleri emdim."

Whip'in dizlerinin üzerine çökmüş, parmaklarını bir penise dolamış, biri kafasının arkasını tutarken onu ağzına alıp derinlemesine almaya teşvik ettiği görüntüler, pantolonumun içindeki sikimi harekete geçirdi.

Çünkü kafamda emdiği adam rastgele bir adam değildi.

O bendim.

Bir içki daha içmem gerekiyordu.

Ve o bunu biliyordu. Aptalca çekici yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış vardı, bourbon şişesi iki parmağıyla gevşek bir şekilde tutuyordu.

Alkolü derin bir yudumla içmek ihtiyacım vardı, şişeyi aldım. Onunla bu lanet şeyi yapmayacaktım. Bu aptalca flörtü. Biz arkadaş değildik. Violet'i bulmak ve sonra ona ihtiyacı olanı vermek için birlikte bir şey atlattık.

Ama bağlanmıyorduk. Daha fazla arkadaşla ihtiyacım yoktu.

Sadece Violet'in beni affetmesine ihtiyacım vardı ve tek odak noktam bu olmalıydı.

Kutu kutular dolusu prezervatifi rafa yerleştirmeye devam ettim, ama sert içki içmeyeli yıllar olmuştu. Ve şişeden aldığım yarım düzine yudum, vücudumu ısıtmaya ve dilimi gevşetmeye başlamıştı bile. "Daha önce buraya geldin mi?"

Whip bana baktı. "Heteroseksüel bir erkekle dolapta mı?" Güldüğünde burnundan soludu. "Evet, buraya geldim, bunu yaptım."

Ona kaşlarımı çattım. "Daha önce bu kulübe geldin mi demek istedim?" Ama o cevap veremedi omuz silktim. "Aptalca bir soru. Yaptığın işi düşünürsek, muhtemelen buraya sürekli geliyorsundur."

Bana bir bakış attı. "Tam olarak ne iş yaptığımı düşünüyorsun?" Omuz silktim. "Para için yabancılarla yatıyorsun."

Bu, aslında demek istediğimden daha sert ve yargılayıcı bir şekilde çıktı.

Yaptığı işi bıraktı, elleri rafın kenarında duruyordu. "Yani beni ucuz bir fahişe gibi mi görüyorsun?"

"Öyle değil misin?"

Metal parçayı daha sıkı kavradı ve başını salladı. "Sen bir pisliksin, biliyor musun?"

Bir yığın prezervatifi kutuya geri attım. "Ne? Öyle misin? Neden öyle davranmıyorsun?"

Oda garip bir sessizlikle doldu ve o bana dönerek yüzleşti. "Öyle davranmıyorum. Evet, ben bir seks işçisiyim. Bunu her gün, bütün gün memnuniyetle kabul ederim ve geceleri rahat uyurum. Çünkü en azından orada durup, kendimi diğerlerinden daha kutsalmışım gibi yargılamıyorum. Son altı yılını hapiste geçirmiş, işi olmayan ve bir öğrenci yurdunun abartılmış bir versiyonunda yaşayan bir adamdan gelen bu sözler oldukça komik.

Gözlerimi devirdim, her kelimenin doğru olduğunu bildiğim gerçeğini önemsizmiş gibi göstererek. "Siktir git. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun, Whip."

"Peki sen beni tanıyor musun? Tanımıyorsun." Kendi kendine küfretti.

Sinirlenerek parmaklarımı yumruk yaptım. Bunun büyük bir kısmı, Violet'in onu doğrudan yatağına götürmesi ve bana bakmadan önce onu teselli etmesini istemesi nedeniyle duyduğum kıskançlıktan kaynaklanıyordu.

İlk olarak onunla birlikte olmuştu. Onun güvenli limanı olan adamla.

Bana ve X'e onu sikmemize izin verdi, ama ancak Whip'i aldıktan sonra. Sadece kendini uyuşturmak için bize gelmişti.

Ve benim unutamadığım şey buydu. Onun, benim sahip olmadığım bir şeye sahip olması kıskançlığı.

"O zaman bana gerçek bir şey söyle," diye meydan okudum. "Bana suçlamalar yöneltmek istiyorsun. Sanki ben sığ biriyim gibi göstermeye çalışıyorsun. Belki de senin hakkında tek bildiğim şey, çok kapalı bir insan olduğun için insanlara hakkında fikir sahibi olmaları için tek verdiğin şeyin yatmak olduğu olabilir mi? Senin hakkında tek bir şey bile bilmiyorum Whip, yatmayı sevdiğin ve bir can almaktan rahatsız olmadığın dışında. Tek bir şey bile bilmiyorum."

Gözlerinde öfke parladı. "Ne bilmek istiyorsun?" Ellerini havaya kaldırdı. "Günlüğümü açıp son yirmi yıllık yazıları sana okumamı mı istiyorsun? Beyzbolu sevdiğimi, çoğu sabah koşu yaptığımı ve takım elbise giydiğimde her seferinde kırmızı şarap içtiğimi söylememi mi istiyorsun, çünkü bu lanet olası şovun bir parçası mı? Ama ben her zaman içmeyi tercih ettiğim şey, senin su gibi içtiğin o şişedeki ucuz burbon, çünkü seni rahatsız ediyorum, değil mi?"

Bourbon elimde sallanıyordu ve onun haklı olduğunu fark ettim. İkimiz, çok kısa bir sürede yarısını bitirmiştik.

Onun ne hissettiğini bilmiyordum ama ben hissediyordum.

Bu yüzden ona sert bir bakış atıp "Fotoğraftaki kadın ve çocukları anlat bana" dediğimde, suçu alkole atmak kolay oldu.

Donakaldı.

Anında çok ileri gittiğimi anladım.

Onun evine sadece bir kez gitmişim ve kitaplığındaki fotoğrafı açıkça benim görmemi istemiyordu. Fotoğrafı burnumun dibinden kapıp o kadar hızlı sakladı ki, ben sadece bir anlık görebildim.

Ama o zamandan beri aklımdan çıkmamıştı.

Kırbaç. Bir kadın. Ve iki küçük çocuk, güneşli bir yaz gününde kameraya gülümsüyorlardı, arka planda büyük beyaz bir ev vardı.

Gözlerinin arkasında bir acı parladı. Küçük bir rahatsızlıktan kaynaklanan geçici, yüzeysel bir acı değildi bu.

Bir adamı hücre hücre yok eden, tüm vücudu alevlere boğulana ve onu söndürmeye yardım edecek kimse kalmayana kadar süren, kökleri derinlere uzanan bir ıstırap.

Şokun etkisi geçince, Whip o kadar hızlı hareket etti ki, onun yüzüne tam bir çarpışmadan kaçınmak için rafların arkasına tökezledim.

Ama o gelmeye devam etti, ta ki göğüs göğüse, göz göze gelene kadar. göz göze gelene kadar.

Sıcak nefesi dudaklarımın üzerinden geçti, benimkilerden sadece bir santim uzaktaydı.

O boşluğu kapatmak çok kolay olurdu. Dudaklarımı onun dudaklarına koyup onu öpmek.

Ve bir anlığına nefesimi tuttum, vücudumdaki her sinir ucu canlandı ve onun bunu yapmasını istedi.

Ama ağzı acımasız bir çizgiye dönüştü. Ve sözleri sert çıktı. "Bir daha bana o fotoğrafı sorma. Onu gördüğünü unut, onun hakkında hiçbir şey bilmediğini unut." Öfkeli bakışları yüzümün her yerinde parladı. "Sana Reaper diyorlar olabilir, ama o fotoğraftan bir daha bahsedersen, ruhunu Hades'e gönderen ben olacağım. Duydun mu beni?"

Ben cevap veremedim beni itti ve odadan fırladı.

Arkasından kapının çarpmasıyla gözlerimi kırptım.

Ve sonra hayal edebileceğim en aptalca şeyi yaptım. Onun peşinden gittim.

VIOLET

Adamın yüzüne bağırmak için ağzımı açtım.

Ama baktığımın X'in kahverengi gözleri olduğunu fark ettim.

Çığlık anında kayboldu, korku yerini rahatlamaya bıraktı, çünkü o, korkmam gereken biri değil, o idi.

Ne yaptığımı fark etmeden, kollarımı boynuna doladım ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim. Onun sıcak kollarına düştüm, kendimi göğsünün gücüne bastırdım ve korku dolu beynimde temsil ettiği güven duygusuna kendimi kaptırdım.

Ama o bana karşılık vermedi.

Geri çekildi, kaşları karışmış bir şekilde. "Violet?"

Sadece beni öpmesini istiyordum. Dudaklarımı dudaklarına zorlayarak tekrar denedim, ama o bir kez daha geri çekildi. "Bekle. Bir sorun var. Konuş benimle."

Sıcak bir utanç dalgası içimi kapladı ve ondan uzaklaştım. Korku ve kederle birleşince bu hiç de iyi bir kombinasyon değildi. Her şey çok fazlaydı. Ve en son yapmak istediğim şey, ona kendime bakamayacak kadar zayıf olduğumu itiraf etmektir. Artık her erkekten, her gölgeden korktuğumu.

O kadar gergindim ki, haritaya bakarak korkularımın beni ele geçirdiğini ve aslında tamamen güvende olduğumu anlayabilirdim, ama kaçırıldığımı sandım.

Kendimi güvende hissetmiyordum. Gittiğim her yerde tehlike kol geziyor gibi hissediyordum ve artık kimseye güvenemiyordum.

Onun dışında.

Ama şimdi kendimi çaresiz bir kız gibi ona atıyordum ve bir kez daha reddedilmenin utancını kaldıramazdım. Topuklarımı döndürdüm, öfkeyle uzaklaştım, sokaktan çıkıp Psychos'a girmek için bekleyen insan kalabalığının yanına gittim.

"Violet."

Devam ettim. İçeri girmem gerekiyordu, sonra kalabalığın içinde onu atlatabilirdim. Ya da en azından çalışıyormuş gibi davranabilirdim. Kulüp muhtemelen kimseyi atlatacak kadar büyük değildi, özellikle de beni bulmak konusunda bir tazi gibi koku alma yeteneği olan X gibi birini.

"Violet."

Yürümeye devam ettim.

"Lanet olsun, Violet!"

Bileğimi yakaladı ve beni döndürerek yüz yüze geldi.

Ona öfkeyle baktım, korku ve utanç duygularım öfkeye dönüştü çünkü alternatif gözyaşlarıydı ve bunun için fazla gururluydum.

Ağzı benim ağzıma çarptı.

Uzun bir süre kıpırdamadım. Onun beni öptüğünü anlamam o kadar uzun sürdü.

Ama vücudum ne olduğunu anladığında, durdurmak imkansızdı.

Kollarımı tekrar boynuna doladım ve onu kendime yaklaştırdım. Öpücüğü derinleştirdi, başını eğdi, dudakları yumuşak ama talepkardı, dili ağzımın içine girerek yaladı.

Beni kulübün duvarına ittiğinde utanmadan inledim, iri vücudu beni tuğlalara ezdi. İnce kaslı kollarından karın kaslarına, anında uyanıp karnımın alt kısmının yumuşaklığına dokunan penisine kadar her santimi sertti.

Bir elini yüzümün yanına getirip beni orada tutarken, diğer eliyle beni duvara sıkıştırdı, avucunu duvara bastırdı.

Hemen önümüzde bir sıra insan olduğunu ve Scythe ya da Vincent'in o sıranın başında durup insanları içeri alıp almadığını çok iyi biliyordum.

Ama tek hissedebildiğim X'ti. Tek görebildiğim, tadabildiğim ve koklayabildiğim, beynim daha iyisini bilse de, uzun zamandır beni böyle öpmek istediğim bu adamdı.

Beynimi siktir et. Onun hakkında bildiği tüm mantıklı şeyleri siktir et.

Arabanın arkasında mahsur kaldığımda, aradığım oydu. İstedğim oydu.

İhtiyacım olan oydu.

X, sanki ciğerlerine hava pompalayan benmişim gibi beni öptü. Dili, sahip olabileceğim tüm çekinceleri silip süpürdü ve vücudu, benim vücudumun her zevkli noktasını ateşledi, her biri bu adamı öpmekten çok daha fazlasını yapmamı istiyordu.

Dudakları ağızımdan boynuma doğru kaydı. Diz boyu ceketimle uğraştı, bir eliyle üst düğmelerini açarak boğazıma ve göğüs dekolteme daha iyi erişebilmek için.

Aldığım dantelli korse tarzı üstümü gördü ve inleyerek, göğüslerimin şişkinliğini yalayarak ve öperek yoluna devam etti, ta ki ağızını tekrar benimkine çekene kadar.

"Lanet olsun, Violet. O ceketin altında ne giyiyorsun?"

Ama bana cevap verme şansı vermedi. Çünkü ağızı tekrar ağızıma geldi, beni sahiplendi, damgaladı, öpücükleri başımı döndürdü, neredede olduğumuzu bile bilemez hale geldim.

Eli yüzümün yanından boğazıma kaydı ve bacaklarımın arasında ıslaklık oluştu. Dizlerim titredi, her dokunuşunda zevk tüm vücudumu sarstı.

Keskin bir iniltiyle geri çekildi, gözleri odaklanmamış, ifadesi işkence görmüş gibiydi.

Sonra beni bekleyen insanların önünden geçerek kulübün içine sürükledi. Kapıda duran Scythe veya Vincent'ı selamlamak için bile durmadı, hangisi olduğunu bilemedim çünkü X bir saniye bile yavaşlamadı. Beni içeri çekti, insanlar anında etrafımızı sardı.

Sanatçılar çoktan kafeslere girmişlerdi, spot ışıkları altında altın rengi parıldayan bronzlaşmış, terli bedenleri dans ediyor, öpüşüyor ya da sevişiyorlardı.

Ancak, X ne istediğini tam olarak bildiği için, tüm bunları sindirme fırsatım olmadı.

Gözümün ucuyla Whip ve Levi'nin bize doğru geldiğini gördüm, ama sonra bir koridordan geçerek kapalı kapılar ardındaki özel odalara götürüldüm, ancak bu, etraflarında bir kalabalık oluşmasını engellemedi.

Bazı odaların camdan izleme pencereleri vardı. Bazı insanlar koridoru seks yapmak için karanlık ve daha sessiz bir yer olarak kullanıyordu.

Kokusu havada çok yoğunlaşmıştı, kulüp daha yeni açılmıştı ama herkes tek bir amaç için oradaydı ve kimse zaman kaybetmiyordu.

X de onlardan biriydi. Beni boş bir odaya götürdü ve arkamızdan kapıyı kapattı.

Uzun bir süre, bu odanın neden burada olduğunu anlayamadım. Levi ve ben temizlik yaparken gördüğüm diğer odalar, sapkın ekipmanlar ve oyuncaklarla doluydu ya da izlenirken sevişebilmeniz için gözetleme delikleri vardı.

Bu odada bunların hiçbiri yoktu. Tamamen özel bir oda gibi görünüyordu.

Anlayamadım, ama sonra X beni duvara itti, parmaklarını bir kez daha boğazıma doladı, dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Seninle sevişmek istiyorum Violet. Çıplak olmanı, sikimi sürmeni ve boşaldığında adımı haykırmayı istiyorum."

Tanrım. Bu adam. Çok şapşal, aptal ve gülünçtü... seks söz konusu olana kadar.

O zaman sanki onun farklı bir yönü ortaya çıkıyordu. Şimdiye kadar deneyimlediğim her şeyden çok daha karanlık bir yönü.

Beni biraz korkutan bir taraf.

Ama onun bedenim üzerinde yarattığı etkiyi inkar edemezdim. Onun birkaç sözüyle, ceketimin geri kalan düğmelerini açmaya başlamıştım bile, o ise dışarıda ceketimi çıkarmaya başlamıştı bile. Klitorisim beklentiyle karıncalanıyordu ve içim onun için çaresizce kasılmıştı, çünkü bedenim onun içimdeyken ne kadar iyi hissettiğimi hatırlıyordu.

"Seni istiyorum," diye mırıldandım, ceketim ayaklarımın dibine düştü, böylece onun için aldığım kıyafeti görebildi.

Hayır, onun için değil. Kendim için almıştım. Böylece burada çalışan diğer kadınlara uyum sağlayabilecektim, hepsi bedenlerinin ve cinselliklerinin sahibiydiler, bedenlerinin büyüklüğü ne olursa olsun.

Ve işe yarıyordu. Çünkü X, sanki onun için özel olarak yapılmış bir hediye açmışım gibi bana bakarken, korse ve külotla orada durmak, şimdiye kadar yaşadığım en büyük özgüven artışıydı.

Bakışları tenimde izler bırakıyordu ve boynumun arkasını tutup beni kendine çekerek ağzımı ele geçirmesi

hayatımın geri kalanında kafamdan silinmeyecek bir anı olarak kalacaktı.

Dudaklarımı sanki sahiplenmek istercesine yaladı, sadece kulağımı yalamak için geri çekildi, sakallı çenesi oradaki hassas cildi mükemmel bir şekilde kaşıyordu. "Şu anda bana ne yaptığının farkında değilsin, Violet. Sikimi senin içine sokmak istediğimi hiç bilmiyorsun."

"Yap şunu," diye nefes nefese söyledim. "Bunu istiyorum."

"Yapacağım. Ama bizi izleyen insanlar olduğunu bilmelisin.

Burası kamera odası."

Durup omzunun üzerinden baktım.

Odanın köşelerinde gerçekten kameralar vardı, her birinden küçük kırmızı bir ışık yanıp sönüyordu, çalışır durumda olduklarını gösteriyordu.

Vücudumla ilgili tüm şüphelerim bir anda geri geldi. X'in bana, hayatının geri kalanında her gece yemek istediği bir tabaktaki yemekmişim gibi bakması bir şeydi, ama bizi izleyen bir sürü yabancı olduğunu fark etmek bambaşka bir şeydi.

Onu çok istiyordum.

Ama bunu yapabileceğimden emin değildim.

Parmakları çenemi buldu ve onu kavrayarak başımı eğdi, böylece tekrar ona odaklandım. "Onlara ihtiyacım var. Seninle yalnız kalamam." Beni tekrar öptü. "Sana zarar vereceğimden korkuyorum."

Kafamı salladım. "Zarar vermeyeceksin."

Ama gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir korku vardı. Soğukkanlılıkla bir adamı öldürdüğünde bile. Beni bir kan gölünün içinde otururken bulduğunda bile.

Onu hiç korkmuş
görmemiştım. Şimdiye
kadar.

Hayır, bu doğru değildi. Bir kez daha görmüştüm. Duşta olduğumuzda ve o kaçtığında.

O geceyi birdenbire çok daha iyi anladım.

Dili boynumdan yukarı doğru kaydı. "Benim ne kadar canavar olduğumu henüz çok az gördün, Violet. Onların bizi izlemesini istiyorsun."

Sesi bir şekilde hem korku hem de zevk dolu ürpertileri aynı anda vücuduma yaydı.

Beynim hayır dememi söylüyordu.

Bu odadan çıkıp arkama bakmamamı söyledi, çünkü bu adamın tehlikeli olduğu açıktı.

Ama yine de ayaklarım yerinden kıpırdamıyordu.

Çünkü o beni uzaklaştırmaya çalışsa da, ben sadece saldırganımı öldüren adamı görüyordum. Ben ördekleri sevdiğimi söylediğim için benim için ördek avlayan adamı. Beni güvende tutma ihtiyacı her şeyden önemli olduğu için sadece herkesin içinde bana dokunan adamı.

Arkamdan uzanıp korseimin kurdelesini çektim.

Kolayca çözülmedi. X beni döndürdü, böylece duvara bakıyordum. Parmaklarımı kenara itti ve bağcıkları tek tek çözme işini üstlendi, bu sırada boynumu sırayla emip nazikçe ısıırıyordu.

Dokunduğu her yerden başlayarak zevk içimi kapladı. Dudakları ve dili cildimde sıcak bir iz bıraktı, bu iz parmaklarının kayması ve onlarla birlikte dans eden ipeksi korse kurdelesi tarafından daha da belirgin hale geldi.

Bağlar gevşedi ve tekrar düzgün nefes alabildiğim için rahatladım.

Son kurdele parçasını da çözdü ve korse düştü.

Hareket etmeye cesaret edemedim. Duvara dönüktüm, bu yüzden kameralar sadece sırtımı görecekti ve dönmeye çok korkuyordum.

Ama X beni zorlamadı. Sadece parmaklarını çıplak sırtımdan aşağıya, yanlarımdaki yağ katmanları ve kalçalarımın kıvrımları üzerinde gezdirdi.

Göğsünün derinliklerinden gelen düşük bir homurtu beni şaşırttı.

Omzumun üzerinden ona baktım. "Ne oldu?"

"Giydiğin şey... vücudunun her yerine izler bırakmış." "Biraz dardı."

Başparmakları, korse kemiklerinin kalçamın arkasında bıraktığı izi takip etti. Aslında çok acımıyordu, gerçek bir hasara yol açacak kadar uzun süre giymemiştım, ama onun gördüğü izleri hissedebiliyordum.

Sesi derin ve sahipleniciydi: "Onu tekrar giymeyeceksin. Giysilerin sana zarar vermemeli."

"Sen hiç kadın olmamışsın belli ki," dedim sessizce. "Acıtan şeyler giymeseydim, hiç giysi giymeزدim."

Giysilerimin yüzde doksanı bana acı veriyordu. Kollarımın altını delen balenli sütyenlerden, baldırlarıma sürtünen botlara ve karnımı sıkan elbiselere kadar... On bedeninden büyük olduğunda sana tam uyan bir şey bulmak neredeyse imkansızdı.

Giysiler genellikle büyük beden kadınlar düşünölerek üretilmiyordu. Biz her zaman ikinci planda kaldık, modanın ana hedefi olmadık.

Başını eğip boynumun arkasını öptü ve sonra omurgam boyunca aşağı doğru ilerledi, dudakları her tümsek, çıkıntı ve kızarık izin üzerine yumuşak öpücükler kondurdu, ta ki dizlerinin üzerine çökene kadar. Elleri, normalde giydiğimden çok daha dar bir külotla kaplı kalçalarımı buldu. Parmakları, iki avuç dolusu olacak şekilde elastik kısmın altına kaydı. Başparmakları beni orada okşadı, yoğurdu ve masaj yaptı, her geçişte

Kalbim heyecanla çarpıyordu.

Beni uzun süre bekletmedi.

Külotumu geniş kalçalarımın altına doğru çekti, sonra daha da aşağıya, selülitli uyluklarımın üzerine kadar indirdi, ta ki bu gece giymeye karar verdiğim düşük topuklu ayakkabılarımdan başka hiçbir şey giymeden ayakta kalana kadar. Korse kıyafeti, spor ayakkabılarla ya da daha işlevsel olsa da şık olmayan ortopedik iş ayakkabılarıyla pek iyi görünmüyordu.

X inledi. "Siktir, Violet. Birlikte olduğumuzda her zaman bunu giy. Sana zarar veren o lanet kıyafetleri değil. Sadece o topuklu ayakkabıları giy. Tanrım, çok güzelsin."

Dudaklarım gülümsedi. "Aslında, topuklu ayakkabılar da biraz acıtıyor." Oynak tarafı ortaya çıktı. "O zaman bana ver."

Gülerek, "Onları giyecek misin?" dedim.

Ayağa kalkarken sırtı ve sonra eğilip, sadece benim duyabileceğim şekilde kulağıma fısıldadı: "Hayır, ama fazladan bir cinayet silahı her zaman işime yarayabilir. Ve o topuklardaki sivri uçlar, bu gece seni korkutan adamın şah damarında, senin dolabında durduğundan daha iyi duracaktır."

Bir titreme geçti içimden.

"Bana onun adını söyleyeceksin ve ben onun icabına bakacağım.

"

Bunu çekici bulmam çok hastalıklıydı.

Ve daha sonra, ona gerçekte ne olduğunu açıklayacaktım.

Çünkü beni varış noktama daha hızlı ulaştırmaktan başka hiçbir suçu olmayan zavallı Uber şoförünün, iyi hizmetinin bedelini en ağır şekilde ödemesini istemedim.

Ama şu anda bunun hakkında konuşmak istemiyordum. Elleri vücudumun her yerindeyken değil.

Yine arkamdan vücudunu bana bastırdı, bu sefer kolunu belime doladı, parmakları kasıklarımın üzerinde kaydı ve sonra daha aşağıya, klitorisimin ucunu bulana kadar indi.

Tek bir dokunuş, beni nefes nefese bırakan, zonklayan bir zevkle onu canlandırdı.

Yavaşça, her geçişte daha küçük ve daha hızlı daireler çizerek ovuşturdu.

Duvara tutundum, parmak uçlarımla kendimi destekledim, böylece onun ağırlığı altında ezilmeyecektim.

O klitorisimi her okşadığında daha da ıslanıyordum. Beni tahrik ederken boynumun yanını emdi ve ben de onu öpebilmek için başımı çevirdim.

Tadı tuz, limon ve tekila gibiydi ve beni okşadığı kadar lezzetliydi.

Yine de bizi izleyen insanları düşünmeden edemedim. "Sence çok mu kalabalıklar?"

Bu düşünce korkunçtu. Gün ışığında sokakta yürürken bile yargılanıyordum. Tamamen çıplak halde onların önünde seks yaparken bu yargılamalar ne kadar sert olurdu? Bu düşünceye dayanamıyordum. Tek duyacağım şey onların fısıltıları olacaktı. Gece boyunca burada çalışmak zorundaydım. Müşterilerin yarısı X'in beni becerdiğini izledikten sonra.

Şüphelerim çöktü.

X tek bir cümle ile hepsini silip süpürdü. "Bence yukarıda izleyen her erkek elinde sikini tutup mastürbasyon yapıyor ve şu anda benim yerimde olmak istiyor."

Onun sesindeki kendinden emin tavır, beni gerçekten ikna etti.

Hiçbir şüphe yoktu. Ve benim
şüphelerime de yer
bırakmadı.

O da, "Arkanı dön, Violet. Onlara kaçırdıklarını göster" dedi.

Ben de öyle yaptım.

X birkaç adım geri çekildi ve gömleğinin düğmelerini açtı.

Artık kameralardan vücudumu gizlemiyordu.

İzleyen her erkek tam olarak nasıl görüldüğümü görecekti.

Paniklemeye fırsat bulamadan, X gözlerimi yakaladı. "Onlar için
parmaklarını siktir."

Ağzım açık kaldı. "Ben..."

Pantolonunun düğmesini açtı ve iç çamaşırını, penisini serbest
bırakacak kadar aşağı çekti. Parmaklarını penisine dolayarak yavaşça
okşadı.

O, sanki benim kitaplarımdan çıkmış gibiydi. Deri koltukta oturmuş,
bir eliyle yaslanmış, gömleği açık, mükemmel bir penis, kalın ve sert.

Çünkü bana bakıyordu.

Ondan bu tepkiyi alan bendim. Ve tek
yaptığım şey var olmak.

Bunu onun için yaptığımı kaç kez ve kaç farklı şekilde
söylemesi gerekiyordu? Tanıştığımız günden beri bana bunu
söylemiyor muydu?

Bu yüzden, izlediklerini bilmeme ve bu düşünce tüm vücudumu
sıcaklık dalgalarıyla kaplamasına rağmen, parmaklarımı yarıkma
soktum.

Onun içindi.

Çünkü o benim tüm dikkatimi hak ediyordu.

Amım sıcak ve ıslaktı. Parmaklarım uyarılmamın içinden o kadar
kolay kayıyordu ki, seks kulübünün ortasında olmasaydım, ki orada
orgazm olmak gecenin tek amacıydı, utanç verici olurdu.

X inledi, parmakları benim vücuduma daldığı hızda onun penisini
okşuyordu.

Serbest elimi göğsüme götürdüm, sıkarak parmaklarımla meme
ucunu buldum ve tam istediğim şekilde onu çimdikledim.

Bu hareket, zevki bacaklarımın arasına doğru fırlatıyordu.

X'in penisi ön sıvı sızdırıyordu ve o da bunu ucuna yayarak kendini kapladı.

Odanın loş ışığında parlıyordu ve ben onun içimde olmasını arzuluyordum. Onun kalınlığına ihtiyacım vardı. Parmaklarımla tek başıma başaramayacağım şekilde onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı.

"X," diye inledim.

"Biliyorum, bebeğim. Buraya gel ve beni sür."

Onun talimatlarını izleyerek odanın diğer tarafına geçtim, bu talimatlar beni tahrik etmişti ve onu elimden geldiğince memnun etmek istiyordum.

Çünkü onunla ilgili her şey beni memnun ediyordu. Derisini saran dövmelelerinden, kaşındaki yara izine, her birlikte olduğumuzda bana gösterdiği tekil ilgiye kadar.

O her zaman beni görüyordu. Güzel kadınlarla dolu, onunla seks yapmaya hazır ve istekli bir kulüpte bile, o bana bakıyordu.

Onun üzerine çıkmak için eğildim, ama o benim uyluklarımı tuttu. "Dön de onlar da seni görebilsinler."

Ne yaptığımı bilmiyordum ama onun talimatlarını uyguladım. Kameralara döndüm, doğrudan onlara bakmadım ama o kadar azmıştım ki bu adamın benden istediği her şeyi yapardım.

Ona sırtımı dönmüşken, bacaklarımı onun bacaklarının iki yanına yerleştirdi ve sonra beni onun penisine doğru yönlendirdi.

Onun üzerine çöktüm ve ikimiz de bu pozisyonun açısı ve derin penetrasyonu nedeniyle inledik.

Bacaklarımı kullanarak kendimi onun penisine doğru kaldırdım, sonra tekrar aşağı indim ve o arkamdan küfretti.

"Tanrım, bu çok iyi geliyor."

Benim için de öyleydi. Önceki gece yaptığımız seksten dolayı hala hassastım, ama o kadar ıslaktım ki, arada biraz daha zaman geçirmek isteyebileceğimi bile fark etmedim. Tek düşünebildiğim, onu içimde hissetmek, onu derinlemesine almak, gözleri, elleri ve dudakları üzerimdeyken hissettiğim kadar iyi hissettirmektir.

Arkamdan kollarını bana doladı, bir eliyle göğsümü avuçladı, diğer eliyle en sevdiği yeri buldu, parmakları

boğazımın etrafına yayıldı.

O sıkmadı. Kameralar onu kontrol altında tutuyordu, ama elinin orada olması, o kadar sahiplenici ve muhtaç olması, beni daha fazlasını istemeye itti.

Açıları denedik, ikimiz de yavaşça hareket ettik, ta ki o bankta uzanana ve ben öne eğilip, onu sürerken ağırlığımı onun uyluklarına dayayana kadar. Boğazımdaki elinin hafif baskısını özlediğimi fark ettim, ama sonra ellerini omurgamdan aşağıya, kalçalarımın üzerine kaydırdı.

Parmağını arasına soktu ve sıkı arka deliğimi ovuşturdu.

Çıkardığım inilti tamamen uygunsuzdu, ama durdurmak mümkün değildi.

"Kıçına dokunduğumda böyle sesler çıkarmaya devam edersen Violet, yemin ederim ki şu anda, burada seni sikmekten kendimi alıkoyamayacağım."

Dudaklarımı ısırdım, onun sikini oraya almaya hazır olmadığımı biliyordum.

Ama bu fikir beni korkutmadı.

Çünkü onun bana asla zarar vermeyeceğini zaten biliyordum. Kendisi buna inanmasa da, bunu defalarca kanıtlamıştı.

Tıpkı önceki gece beni köpek stili siktiği gibi, ben onu sikerken o da benim kıcımla oynadı. Bu pozisyonda başka türlü tatmin edilemeyen acılı bir ihtiyaç olan klitorisimle uğraşmak için bacaklarımın arasına uzandım.

Bu, kameraya kuşbakışı bir görüntü verdi.

Levi ve Whip'in izleyeceğini içgüdüsel olarak biliyordum.

Ama boşaldığımda, altımda yatan adamın adını haykırdım.

WHIP

On dakika önce...

Nefes alamıyordum. Göğsüm çöküyormuş gibi hissediyordum, her bir kaburgam acı verici bir şekilde çatlıyordu, her iki ciğerim de alamadığım havaya çaresizce ihtiyaç duyuyordu.

Kulüpteki kalabalık etrafımı sarmıştı, çok sıcaktı, çok yakındı.

Levi arkamdan adımları bağırdı, ama o görmek istediğim son kişiydi. Dans eden, öpüşen, sevişen insanların arasından geçerek, kendime biraz alan bulabileceğim bir yer arıyordum.

Ama içimden bir ses, bunu bulamayacağımı söylüyordu. Çünkü asıl aradığım şey, Levi'nin sorusuyla serbest kalan, içimde kilitli tuttuğum bitmek bilmeyen kederden bir nefes almaktı.

Rafımdaki o fotoğrafa bakıp kendimi iyi hissedebiliyordum. Ama lanet olasıca bunun hakkında konuşamıyordum.

Çıkmam gerekiyordu. Bu kulüpten, bu kasabadan, durdurmayı başaramadığım sonsuz bir döngüde anıları tekrar tekrar oynatmaya devam eden lanet kafamdan çıkmam gerekiyordu.

Biraz kan dökmem gerekiyordu.

Bu, içimdeki çaresiz acıyı hafifletmeye yardımcı olan iki şeyden biriydi. O acı, o fotoğrafta görünen insanları düşündüğümde beni öldürmeye çalışan, açık bir ölümcül yara gibi açılıyordu.

Hiçbir şey görmedim. Sadece körü körüne tökezledim, dışarı çıkıp bir bıçak ve o lanet listeden bıçağı saplayabileceğim birini bulmam gerekiyordu.

Levi'nin eli omzuma yapıştı ve ben hızla dönerek onu duvara itip, ön kolumu boğazına dayadım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ellerini teslim olarak kaldırdı.

Ama bana karşı koymaya çalışmadı. Sadece orada durdu, gözleri benimkilerle buluştu, ben nefes almaya çalışırken göğsümün derin nefes alıp verişini izledi.

Etrafımızdaki insanlar nefeslerini tuttular ve geri çekildiler. Bana nerede olduğumu hatırlattılar ve o anda içimdeki fırtınayı yatıştırmak için Levi'nin kanını seve seve içebilirdim, ama bunu burada, arkadaşlarımla kulübünde, yüzlerce tanığın önünde yapamazdım.

Kolumu boğazından indirdim, parmaklarımı sıkılmış yumruklarımı açtım.

Levi, artık oksijen kaynağını kesmediğim için derin bir nefes aldı ve ben de yumruklarını sallayarak bana saldırması için kendimi hazırladım.

Ama o sadece bana baktı. "İyi misin?"

İyi olmaktan o kadar uzaktım ki, iyi olmanın ne demek olduğunu bile anlayamıyordum. "Hayır."

Ağzı sert bir çizgiye dönüştü. "Çok kötü. Çünkü sana ne haltlar dönüyorsa, bir dakika beklemek zorunda."

Kafamı salladım. "Yapamam. Burada kalamam." Birkaç adım geri çekildim, ama daha fazla gidemedim.

Levi kolumu tuttu ve yüzümün önünde parmaklarını şıklattı. "Şu anda sinir krizi geçiriyorsun, bunu tetiklediğim için üzgünüm, ama bir dakika için bunu bir kenara bırakabilir misin? X'in Violet'i özel bir odaya sürüklediğini görmedin mi?"

Gözlerimi kırptım. "Ne?"

Sinirli bir nefes verdi. "Duydun beni."

Korku içimi kapladı. "Ve sen ona izin mi verdin? Onunla yalnız kalmaz, Levi! Tanrım, lanet olsun. Neredeler?"

Levi, "siktir git" gibi bir şey mırıldandı ama az önce fırlayıp çıktığım karanlık koridoru işaret etti.

İnanılmaz.

Ben sürükledim kıcımlı geri geri
yön yönüne doğru, giderken

Levi'ye pis bir bakış attım. "Cidden, bir an bile

Bir saniye düşündüm, "Ah, Violet, boğazını sıkma fetişi olan bir deliyle birlikte gidiyor. Belki de onları durdurmalıyım?"

Levi bana öfkeyle baktı ve benimle aynı hızda yürümeye başladı, böylece yan yana yürüdük. "Oh, özür dilerim. Seni takip etmekle meşguldüm, kalabalık bir kulüpte silah çekip odadaki yarısını öldürmeyeceğinden emin olmak için!"

"Öyle bir şey yapmayacaktım!"

"Peki, bunu nereden bilebilirdim? Stadyumdaki tüm insanları öldürmek istiyormuş gibi davranıyordun ve başka biri olsaydı, bunu görmezden gelirdim, ama sen olduğun için, bunu gerçekten yapabileceğini düşünmek zorundaydım!"

Onun kolunu tutup kendime doğru çektim. "Bana bağırmanı keser misin? Herkes silahlar ve cinayet hakkında bağırıldığını duyuyor! Bütün bu insanların panikleyip buradan kaçıp polisi aramasını mı istiyorsun?"

"Oh, lanet olsun, Whip! Sadece teşekkür et!"

"Teşekkür etmek mi? Neden sana teşekkür edeyim ki? O kadar narsist misin?" Ciddi miydi bu adam?

"Narsist..." Başını salladı. "Tanrım, sen tam bir pisliksin. Neyse. X, Violet'i öldürmeden onu bulacak mıyız, yoksa ne yapacağız?"

Ona kötü bir bakış attım çünkü bu, istemese de, çok boktan bir şeydi.

Onun lehine olan şey, belki de çok ileri gittiğini fark ettiği için gözlerini kaçırmasıydı.

Koridorda fırtına gibi ilerledim, kalabalığın arasından geçerek her bir gözetleme deliğini ve cam pencereyi kontrol ettim, Violet ve X'in arkalarında olup olmadıklarını görmek için.

Bliss, Levi ve benim daha önce stokladığımız malzeme odasından çıkıp yanımızdan geçti ve ben onun elini tuttum. "Violet ve X'i gördün mü?"

Ağzında küçük bir gülümseme vardı. "Gördüm. Ama sanırım biraz meşguller."

"Neredeler?"

Kaşlarını kaldırdı. "Meşgul derken, Whip, özel bir odadalar demek istiyorum."

X'in şu anda kapalı bir kapının arkasında ona ne yapabileceğini düşününce midem bulandı. "Ama hangisi?"

Beni ve Levi'yi sırayla baktı, ikimiz de onun üzerinde dikiliyorduk, ikimiz de Violet'in nerede olduğunu söylemesi için çaresizdik. Sonunda ciddi ifadelerimizi fark etti ve gülümsemesi kayboldu. "Kamera odasındalar."

Levi, sözlerini bitirmesini beklemeden koridora koştu ve ben de ona yetişmek için koşmak zorunda kaldım.

Kamera odası yazan kapının kolunu çevirdi, ama tahmin edildiğı gibi X kapıyı kilitlemişti.

Geriye doğru eğildi, bacağını kaldırdı ve ağır botlu ayağıyla kapıyı tekmeledi.

"Dur," diye fısıldadım. "Kapıyı tekmeleyemezsin."

Ayağını indirdi ama dönüp bana öfkeyle baktı. "Onu orada öldürüyor olabileceğini söyleyen sensin!"

Tanrım, Levi sesini kontrol edemiyordu. Yanımdaki çifte güven verici bir gülümseme attım ve Levi'yi kendime doğru çektim. "Burası kamera odası. Canlı yayın varken onu öldürmez. O dürtüsel biridir..."

"Ve tamamen deli, Whip!"

O konuşmamış gibi devam ettim. "Ama aptal değil. Bu kadar uzun süre yakalanmadan gelmişken, kameraların onu izlediğı, insanlarla dolu bir kulübün ortasında düşüncesizce bir şey yapmayacaktır." Levi'nin göğsünün hızla inip kalkışını izledim, sanki panik atak geçirmek üzereydi. Ona sert bir bakış attım. "Nefes al lan."

O da öyle yaptı.

Ama bu onu pek sakinleştirmedi. Bakışları, üzerinde izleme odası yazan bir tabela bulunan yan kapıya kaydı.

İkimiz de aynı anda oraya doğru yürüdük ve kendimi, bazıları oturan, bazıları ayakta duran, hepsi de kendilerine veya birbirlerine dokunan insanlarla dolu karanlık bir odada buldum.

Karşı duvarda büyük ekran bir televizyon vardı.

Ekranda, sadece korse ve külot giymiş Violet'in, X'in onu öperek bayılttığı görüntüsü vardı. Onun ağzından uzaklaştığında, sesi gün gibi açıktı: "şu anda bana ne yaptığının

bana ne yaptığının farkında değilsin, Violet. Sikimi senin içine sokmak istediğimi hiç bilmiyorsun."

"Çık dışarı," dedik Levi ve ben aynı anda.

Ona şaşkınlıkla baktım, ama sesindeki derin, boğuk ve emredici ton, benimkine benzediğini bilerek.

Odadaki herkes yaptıkları işi bırakıp bize doğru döndü. Bir çift ayağa kalkıp çıkardıkları giysileri toplayarak hızla dışarı çıktı. Ama geri kalan erkekler, üçü de siklerini çıkarmış, X ve Violet'in sergilediği ücretsiz gösteriyi izlerken mastürbasyon yapıyordu, dönüp bize kızgın bakışlar attılar.

Levi onlara sert bir bakış attı. "Dışarı çıkın dedim."

Bir adam bize doğru kaşlarını çattı, dikkatinin sadece yarısını bize veriyordu, geri kalanı Violet'in vücudundaydı, göğüsleri korsenin üstünden mükemmel bir şekilde taşıyordu ve bu beni anında sertleştirdi. Yine.

"Burası bir kamera odası," diye şikayet etti adam. "Burası senin malın değil ."

Levi ağzını açtı, ama ben de onun kadar bıkmıştım. Bu Siklerini çıkarmış, Violet'i izleyerek boşalan bu pislikler, içimde kontrol edemediğim bir öfke uyandırıyor. "Dedi ki, siktirin. Gidin. Başka bir yer bulup mastürbasyon yapın. Bu oda size göre değil."

Bu sefer sesimdeki uyarı kaçmadı. Kavgaya çıkmak isteyecek kadar sarhoş olan adam sonunda vazgeçti. Penisi hala pantolonunun yarısından dışarıda, ayağa kalktı ve bize doğru sendeledi. "Her neyse. Zaten şişko bir orospu."

O kadar hızlı hareket ettim ki adam benim geldiğimi bile görmedi. Bir anda boğazından yakaladım, duvara çarptım, kafası alçıpan duvara çarptı. "Ne dedin sen?"

Onu şişman diye çağırmış değildi. Violet minyon bir kadın değildi. Zayıf da değildi. Herkesin tanımına göre, şişman olarak sınıflandırılırdı.

Bu sadece bir gerçektir.

Ama bu pisliğin bunu söylediği saygısız tavır, gözleri geriye dönene kadar onu boğmak istememe neden oldu. Onu aşağılamak, kendini büyük göstermek için bunu hakaret olarak kullanmasıydı.

Öfke içimi kapladı.

O kadın cehennemi yaşadı ve yine de bir şekilde hem içten hem dıştan güzel kalmayı başardı.

Üçümüzle yatakta yatarken onu izlerken gördüğüm şey buydu. Şimdi de ekrandaki görüntüsüne bakarken gördüğüm şey buydu, o adamın güzel bulmadığı kıvrımlı vücudu.

Benim için öyleydi.

Ve Levi ve X için de öyle olduğu açıktı.

"Bırak onu," dedi Levi kulağıma sessizce. "O buna değmez."

Sadece onun sesi, bir can almak için yalvaran kafamdaki kırmızı sis perdesini yırttı. İçimdeki bir şeyi sakinleştirdi, tam da adamın boğazından parmaklarımı çekebilmem için yeterli kadar.

Adam duvara yaslanarak acı içinde öksürdü, gözleri şimdi başından beri olması gereken korkuyla fal taşı gibi açılmıştı. "Sen delisin!" diye bağırdı, arkadaşlarının yanında sendeleyerek uzaklaşırken. "Beni öldürebilirdin!"

"Öldürebilirdim," diye onayladım. "Ama öldürmedim. O yüzden fikrimi değiştirmeden bu kulüpten defolup git."

Gözleri korkuyla doldu ve adamlar odadan kayboldu.

Levi, kilidi olmadığı için kapıyı tekmeledi ve altına bir sandalye itti.

İkimiz de ekrana baktık.

X onu çıplak halde kameraya çevirmişti. "Onlar için parmaklarını sik."

İnledim ve kanepeye çöktüm. "Siktir."

Levi kanepenin diğer ucuna oturdu ve bana baktı. "İşine karışmamı istemediğini biliyorum, ama iyi misin?"

"Burada oturmuş, X'in Violet'i sikmesini izliyorum, bu sırada onu öldürmediğinden emin olmak için. Ben gayet iyiyim, her şey yolunda," dişlerimi gıcırdatarak tükürdüm.

Levi ekrana baktı, Violet'in parmakları vücudunu okşuyor, sonra da içine giriyordu. Kameralara bakıyordu ve her biri sanki sadece bana yöneltilmiş gibi geliyordu.

Tanrım, ona dokunmak istedim. X onu sikerken ben bu odada oturup bebek bakıcılığı yapmaktan çok daha fazlasını istedim.

Çünkü içimdeki fırtınayı yatıştıran tek şey seksti. Başka birine kendimi kaptırarak, kaybettiğim şeyin ezici baskısını hissetmemek için.

Bu yüzden seks işine girmiştım. Çünkü birinin hayatını almak yerine, başka birinin vücudunda kendimi kaybetmek daha güvenli ve kolaydı.

Ne olursa olsun, unutmamı sağlayan her şey.

Odadaki sessizlik uzadı, Levi ve ben ekrana bakarak X'in ona yaptığı her küçük şeyi izliyorduk.

Levi hakkında bir şey bilmiyordum, ama onu izlerken içim parçalanıyordu.

Ama zaten sahip olduğumdan fazlasını istemek bana düşmezdi.

Benim işim bitmişti. Ekrandaki o kadın, beni ilk kez arayan, külotunu çıkarmaktan bahsedilince kızaran ve titreyen çekingen kadından milyonlarca kilometre uzaktaydı.

Henüz kendine tam olarak güvenmiyor olabilir, ama bu benim işim değildi. X ya da Levi, kimle birlikte olmayı seçerse seçsin, onu geri kalan yolunda götüreceklerdi.

Benim yapmam gereken uzaklaşmaktı. Bir sonraki müşteriye geçmekti.

Ama içimden hiçbir parça bunu yapamıyordu. Vücudumun her hücre si bu koltuğa yapışmış, onun vücudunun hareketlerinden gözlerini alamıyor, ona vermek için can attığım zevki arıyordu.

"Eğer bir dakika içinde onu orgazma ulaştırmazsa, yemin ederim o kapıyı kırıp kendim yapacağım," dedi Levi neredeyse kükreyerek.

Ona bir göz attım.

Pantolonunun arkasında penisi sertleşmişti, büyük şişkinlik fermuarını zorluyordu.

Benimki de aynıydı. O kadar sertleşmişim ki acıyordu.

Neredeyse bu gece açılan içimdeki açık yara kadar.

Pantolonumun düğmesini açtım. Fermuarını indirdim. Elimi içeri sokup sikimi serbest bıraktım.

Rahatlamam gerekiyordu. Kan olmayacaksa, sperm olacaktı.

Levi'yi kasten görmezden gelerek, ekranda Violet'i izledim, o ve X odada dolaşırken nefesim hızlandı ve o

Onu, kameraya dönük olacak şekilde, saklanacak hiçbir yeri kalmayacak şekilde, kovboy kızı pozisyonunda onun penisini sürmesi için konumlandırdı.

Ucuma nem damladı, onun başka bir erkeğin üzerine santim santim alçalmasını ve sonra onu sürmesini, parmaklarını onun uyluklarına geçirip yukarı aşağı zıplamasını izlerken, ipeksi bir tahrik oluşmaya başladı.

Göğüsleri dolgun ve mükemmeldi, geniş kalçalarının her sallanışında sallanıyordu.

O ritimde kendini kaybetti, ben de o görüntüde kendimi kaybettim, zevk testislerimin derinliklerinden tüm vücuduma yayıldı.

"Kıçına dokunduğumda böyle sesler çıkarmaya devam edersen Violet, yemin ederim, şu anda, burada seni sikmekten kendimi alıkoyamayacağım."

Levi yanımda inledi ve ben ona bir bakış attım, kanepenin onun tarafındaki karanlık gölgelerde benim yaptığının aynısını yaptığını zaten biliyordum.

X, Violet'in kıçını sikerse, anında boşalacaktım. Onun, benim sikimi o kadar çok istediğim o daracık deliğinde onu sikmesini izlemem mümkün değildi.

Onun etrafında gerilen amının kaymasını izlemek yeterince kötüydü, onun sikini ıslattığı için parıldıyordu.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Sadece sikimi okşayan elimden daha fazlasına. Bu yeterli değildi.

Başka birinin dokunuşuna ihtiyacım vardı.

"Levi," diye inledim, sikimi yavaşça pompalarken.

Onun adını yüksek sesle söylediğimi fark etmem bir saniye sürdü. Ona baktım.

Ve tek aldığım şey karşılık olarak bir sıcaklıktı. Siktir.

Ama koltuğuna yapışmış gibiydi. Penisini elinde sertleşmiş, gözleri benden ayrılmıyor, yaptığım her hareketi inkar edemeyeceğim bir ateşle izliyordu.

Ama lanet olası bir tahta gibi sertleşmişti. Birlikte porno izlerken ve aramızda başka bir şey yokmuş gibi davranmaya çalışırken, dilimdeki adı yüzünden olduğu yerde donakalmıştı.

Öldürme dürtüsü ne kadar çabuk sikişme dürtüsüne dönüştü.

Ben, bir mıknaş gibi ona çekilerek, karşı koyamadığım ve karşı koymak da istemediğim bir şekilde, bankın diğer tarafına geçtim.

O uzaklaşmadı. Beni durdurmadı.

Yavaşça yaklaştım, gözlerim ekranda, X'in Violet'in kıcını parmaklamasını izledim, o da onun sikini sürüyordu, vücutlarının her çarpışması beni odadaki diğer adama daha da yaklaştırıyordu.

Levi'nin ağır nefesleri benimkilerle uyumluydu. İkimiz yan yana oturuyorduk, o kadar yakındık ki kollarımız birbirine değiyordu, ikimiz de mastürbasyon yapıyorduk, ritimlerimiz birbirine uyuyordu, ikimiz de birbirimize bakmıyorduk ama.

Taşaklarım gerildi, içimde yanıp tutuşan bir ihtiyaç vardı ama kaçamıyordum.

Violet ekranda inliyordu, inlemeleri kulaklarımı dolduruyordu. Ona dokunmak için can atıyordum.

Ama ben Levi'ye uzandım, elimi onun penisine doladım, onun eli benimkinin altındaydı.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladı.

Ama beni durdurmadı. Birkaç kez birlikte penisini okşadık, sonra eli düştü ve başını kanepeye yaslayarak kontrolü bana bıraktı. "Siktir."

Sağ elimle onun penisini okşarken, sol elimle kendiminkini okşadım. salladım.

Beni itmesini bekledim. Ama yapmadı.

Tanıdık bir ritme girdim, onu doruğa doğru iterek, bırakarak Onun hızlı nefesleri kulaklarımı doldurdu, ta ki tek duyabildiğim şey bu olana kadar, ve elimdeki sikim tek hissedebildiğim şey olana kadar.

Başka hiçbir şeye yer yoktu.

Anılar yoktu. Kaybettiğim şeyleri hatırlatan hiçbir şey yoktu.

Kendimi daha iyi hissetmek için öldürme dürtüsü yoktu.

Yapmam gereken bir iş vardı ve onu yapıyordum.

Onun penisini elimde tutarken kendi penisini okşamak benim için yeniydi, bunu bir müşteriyle hiç yapmamıştım, her zaman her şey onlarla ilgiliydi.

Ama durmak bilmiyordum. İkimizi de okşayarak, bizi giderek daha da doruğa yaklaştırdım, X ve Violet'in

, dördümüzün inlemeleri ve nefesleri birleşerek oda zevk sesleriyle doldu.

"Siktir," Levi yine inledi. Gözleri açıldı, penisi elimde titriyordu, ben de onun kadar orgazma yakındım.

Birkaç pompa daha ve ikimiz de orada olacaktık. Onu ihtiyacım olan şey için kullanmış olacaktım.

Gözlerimi kapattım, yaptığım şeyden dolayı kendimden nefret ediyordum. Bu adam tam anlamıyla heteroseksüeldi ve ben onu sadece tatmin olmak için kullanıyordum. İnsanları kaybetmenin içimi parçalayan acısından başka bir şey hissetmek için.

Parmakları enseme kavradı, beni kendine doğru çekti ve yüzümü ona dönmeme sağladı.

Konuşmadı. Adımı söylemedi.

Bakışlarımız çarpıştı ve ağzını ağzıma bastırdı.

Öpücük ateşli ve sert oldu, ikimiz de inledik, o kontrolü ele aldı ve beni derin bir şekilde öptü, dili ağzımın içine girdi.

Bourbon ve nane tadı dilimde parladı ve o dudaklarıma inleyerek sarıldığında ikimizi de daha sıkı kavradım, öpücük bizi sadece elimle onun penisini tutmaktan daha fazla birbirimize bağladı.

O önce boşaldı, penisi patladı, sperm parmaklarımı kapladı. Gerildi, kasları gerildi, ama ağzı hiç gevşemedik.

Sonunda titreyip bitkin düştüğünde, onun spermlerini kullanarak kendimi tatmin ettim. Testislerim gerildi ve içimi parçalayan orgazmı durdurmak mümkün değildi, alt karnımı beyaz bir tabaka kaplarken, Levi'nin dili ağzımdaydı ve sanki gerçekten çok hoşuna gidiyormuş gibi beni öpüyordu.

Ve orgazmımın dinmesi için gereken süre boyunca, ben de bundan zevk almaya izin verdim.

Ama orgazmım geçince, kendimi ondan uzaklaştırdım.

Kalktım, temizlenmek için mendil buldum ve işim bitene kadar onun bakışlarından kaçındım. Mendilleri ona fırlattım.

"Whip..."

Ne söyleyeceğini duymak istemiyordum. Erkeklerden hoşlanmadığına dair saçma bahaneler mi? Ya da daha kötüsü, aramızda inkar edemeyeceği bir şey olduğunu itiraf mı?

Umurumda değildi. Violet güvendeydi.

Ve bu gece burada ne haltlar yaşandıysa, benim asla iyileşmeyeceğinden emin olduğum, lanet olasıca parçalarım için sadece bir yara bandı olmuştu.

VIOLET

Nyah kadınlar tuvaletine girerken ben de tuvaletten çıktım. Beni yakaladı, kolumu sıktı.

Onun neden burada olduğunu zihnimde oturtmak için uzun bir süre ona bakmak zorunda kaldım.

X'in beynimi karıştırdığından ve artık düzgün çalışmadığından emindim. X'in kamera odasında bana yaşattığı orgazmın kalıcı titremeleri yüzünden beynim çok mutluydu ve düzgün çalışmıyordu.

Ama kendime geldiğimde, onunla buluşmayı tamamen unuttuğumu fark ettim ve büyük bir şok yaşadım.

Anında pişmanlık duydum. "Aman Tanrım, Nyah. Çok üzgünüm! Seninle dışarıda buluşmam gerekiyordu ve..."

Kafasını salladı, yüzünde hayal edebileceğim en geniş gülümseme vardı. "Hayır, özür dileme. Her şey mükemmel gitti." Kimlerin duyabileceğini kontrol etti, sonra eğildi. "Az önce kulübün ortasında seks yaptım!"

Gözlerimi ona doğru genişlettim. "Cidden mi? Kiminle?"

Döndü ve kalabalığın içinden birini işaret etti. "Şurayı görüyor musun? Dövmeli adamı?"

Bahsettiği adamı gördüğümde ağzım açık kaldı. "Vay canına, onu tanıyorum. O Dax."

Bir ayağından diğerine atlayarak zıplıyordu. "Sanırım aşık oldum. Hayatımın en büyük heyecanıydı. Tekrar yapmak istiyorum. Vi, aramızda bir tür... bilemiyorum, kimya vardı. Bir dakika önce içeride ekipmanlarını taşımaya yardım ediyordum ve onun asistanı olduğum konusunda şakalaşıyorduk. Bir dakika sonra göğüslerimi çıkarıp emmeye başladı, sonra eteğimi kaldırdı ve herkesin gözü önünde

orada, kulübün ortasında, etrafımızdaki herkes izlerken sismeye başladı." Uzun bir nefes vererek kâkülleri havaya kalktı.

Ona güldüm. Gözleri parıldıyordu ve cildi ışıldıyordu. O günün erken saatlerinde olmadığı kadar canlı görünüyordu. Ona sıırttım. "Dax'la ikinci raunt mu yapmak istersin, yoksa yeni birini mi denemek istersin?"

Gözleri tekrar ona kaydı ve onun kendisini izlediğini fark edince gülümsedi. "O. Kesinlikle o. Ama çaresiz görünmek istemiyorum. Belki de soğukkanlı davranmalıyım...?" Elimi tutup sıktı. "Gerçekten temizlenmem lazım. Sen de muhtemelen işe gitmelisin. Vardiyam birkaç dakika sonra başlıyor, değil mi?"

Öyleydi, bu yüzden onu yolcu ettim ve Dax'ın sikiinde zıplamakla çok meşgul olmazsa daha sonra ona yetişeceğime söz verdim.

Yanından geçerken ona kaşlarımı kaldırdım ve kızardığı ve işiyle meşgul olduğu için gülmemi sakladım.

Bliss'i barın arkasında, yüzünde en güzel gülümsemesiyle içki servisi yaparken buldum. Başka bir seksi iç çamaşırı, bu kez göğüslerinin arasında derin bir dekolte ve uyluklarının etrafında yüksek bir kesim olan siyah bir model, kıvrımlı vücuduna yapışmıştı.

Selülitli kalçalarının görünür olması onu hiç rahatsız etmiyor gibiydi ve ben, o bir müşteriyle meşgulken bir anlığına onun aurasına kapıldım. Onun özgüvenine sahip olmak istedim. X benimle işini bitirdikten sonra korsemin üzerine giydiğim ceketı çıkarmak istedim.

Bir oda dolusu insan bizi izlerken çıplak kalıp onunla seks yapabiliyorsam, normal kıyafetler kadar örtücü olan iç çamaşırlarımla birkaç içki içebilirdim.

Bliss beni görünce iki kez baktı. "Violet! Burada ne işin var?"

Gözlerimi kırptım. "Bu gece vardiyam var... değil mi?"

Bliss müşterilerine içkilerini bırakıp beni barın kenarına çekti. Benden birkaç santim kısaydı ve yaşımızın yaklaşık aynı olduğunu tahmin ederdim, ama bana endişeli bir anne bakışıyla baktı. "Olanları duydum..."

Hızla başımı salladım. "Ben iyiyim. Bunun hakkında konuşmak istemiyorum."

Dolgun dudakları endişeli bir çizgiye dönüştü. "Tahmin edebiliyorum. Ben de senin yerindeydim. Ben de yeterince travmatik olaylar yaşadım, bu yüzden şu anda ne kadar hissiz hissettiğini biliyorum..."

"Ben iyiyim," diye ısrar ettim.

Bliss'in gözleri içimi okumuş gibi hissettim.

Ama konuşurken sesi yumuşaktı. "Öyle değilsin. Şoktasın ve bunu düşünmemek için elinden geleni yapıyorsun. Anlıyorum. İnan bana, gerçekten anlıyorum. Ama er ya da geç, kendine kurduğun güvenlik kulesinden düşeceksin. Ben de bu durumu yaşadım, arkadaşlarımla ve Rebel'in başına geldiğini gördüm. O an geldiğinde, hazır değilsen, çok sert ve hızlı vurur ve tehlikeli olabilir." Elimi tuttu ve parmaklarımı sıktı. "Kendine bunu yapma. Eve git. Yas tut ve kaybını sindir. Yarın, gelecek hafta veya ondan sonraki hafta tekrar çalışabilirsin. Ne zaman hazır hissedersen."

Bliss'i gerçekten sevmiştim, ama o ne dediğini bilmiyordu. O boş depoda, tehlikeli bir adamla kilitli kalmış, insanların en şiddetli şekilde ölmesini izlemiş değildi.

Eve gidip bunu düşünmek istemiyordum. Bu, yapmak istediğim en son şeydi.

Ama görebiliyordum ki, bana karşı nazik davransa da, geri adım atmayacaktı. "Fikrini değiştirmeyeceksin, değil mi?"

"Seni eve gitmeye zorlayamam. Ama bu gece çalışmayacaksın."

Sinirli bir şekilde parmaklarımı sıktığımı fark etmemesi için ellerimi ceketimin ceplerine soktum. İyi niyetli olduğunu biliyordum, ama yardımcı olmuyordu.

Kendimi nazik davranmaya zorladım. "Tamam. Anlıyorum." Topuklarımı döndürdüm ve uzaklaştım.

Ama gidecek hiçbir yerim yoktu. Fang'ın evine gidersem, bu saatte hepsi çocuklarıyla birlikte uykuya dalmış olacaktı. Eve gidersem, orada kimse olmayacaktı.

Düşüncelerimle baş başa kalmak istemiyordum.

Gözlerimi kapatmak istemiyordum.

Dikkatimi başka bir şeye verememekten çok korkuyordum. Her şeyi kafamda tekrar tekrar yaşamak zorunda kalmaktan korkuyordum.

Hâlâ Whip'e, Levi'ye ve hatta X'e çok kızgındım. Beni karanlıkta bıraktıkları için onlardan nefret ediyordum.

Ama dün gece uyuyabilmemin tek nedeni onlardı. Ve bu gece, sahip olduğum tek şey onlardı.

Enerji, vücudumda uyuşturucu almış bir sinek gibi vızıldıyordu. Her damarımdan geçiyor, kanım çok hızlı akıyor, kalbim çarpıyor, kaslarım gerginleşiyordu.

Tek koklayabildiğim oydu. Saçları. Tenleri. Heyecandan ıslanan tatlı amcığı. Hepsi etrafımda, cennetten gelen bir bulut gibi süzülüyordu.

Bir daha asla duş almayacaktım. Onun kokusunu yıkamak, ölümden daha kötü bir kader olurdu.

Kıyafetlerimi giydim, Violet odadan kışında ateş varmış gibi aceleyle çıkmış olsa da acele etmedim. Kesinlikle öyle değildi, çünkü o çıkarken onu izliyordum ve kapıdan aceleyle çıkarken baştan çıkarıcı bir şekilde sallanan kış tatlı bir mükemmellikten başka bir şey değildi.

Sonunda onu takip ettim, karanlık koridora çıktım ve kendimi yine insanların arasında buldum.

Solumdaki, üzerinde "görüntüleme odası" yazan kapı açıldı ve Levi ile Whip odadan çıktılar. İkisi de yüzleri kızarmış ve kıyafetlerini düzeltiyorlardı.

İkisi de orada durduğumu fark edince donakaldılar.

Gülümsedim ve ikisinin arasında parmağımı salladım. "Selam, Brokeback Mountain. Dil varsa bir kez göz kırp. Whip sonra ağladıysa iki kez göz kırp."

Whip bana orta parmağını gösterdi.

Ama Levi'ye bakamadığımı fark ettim. Levi'nin dudaklarının şişmiş olduğunu da fark ettim. Kıkırdadım ve kolumu ikisinin omuzlarına atarak onları kendime çektim. "Seks kulübünde eğlendikten sonra ne yapmaktan hoşlandığımı biliyor musunuz?"

Whip bana ihtiyatla baktı. "Duş almak mı? Lanet olsun, X, seks kokuyorsun."

"Harika, değil mi? Ama hayır." Onları daha sıkı sıktım. "Cinayet, çocuklar. Duygusal olarak dengesizim, cinsel olarak tatmin oldum ve hafif kafein aldım. Hadi gidip bir suç işleyelim."

Levi kolumun altından kurtulmaya çalıştı. "Olmaz. Bu gece kimse ölmeyecek."

Ona gözlerimi devirdim. "Sıkıcı! Kırbaç?"

Fazla umutlu değildim. Whip, tanıdığım en kontrollü psikopattı. Seks muhtemelen onu benim kadar heyecanlandırmıyordu. Ama ben kesinlikle heyecanlıydım. Dün geceki dörtlü seksimizden beri heyecanlıydım ve bütün gün kendimi kontrol altında tutmuştum, ama yirmi dört saat içinde Violet'e iki kez girmek? Bu benim için çok fazlaydı.

Elimde bir bıçak olması gerekiyordu. Kan dökülmesi gerekiyordu. Parmaklarımın üzerinde, tıpkı onun amcığı gibi sıcak ve ıslak bir şekilde aktığını neredeyse hissedebiliyordum.

Bunu düşünmeyi bırakmam gerekiyordu, yoksa tekrar sertleşecektim ve onun bir tepside içecekleri tutarken ya da sipariş almaya çalışırken onu masanın üzerine eğip arkadan sert ve hızlı bir şekilde becermemi hoş karşılayacağını sanmıyordum.

Violet'in etkisinden kurtulamıyordum ve bu enerjinin bir yere gitmesi gerekiyordu.

Whip de hayır diyecekti, bunu yüzünden anlayabiliyordum.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Bir oral seks yapın, ikiniz de balkabağına dönüşün. Saat daha on bile değil. Eve gitmiyoruz."

Levi bana öfkeyle baktı. "Oral seks falan yoktu."

Kaşlarımı kaldırdım. "Gerçekten mi? Penis emmek yok mu?" Whip gözlerini devirdi. "Ciddi misin?"

"Hıyar yalamak yok mu?" Levi

yüzünü buruşturdu. "Ne?"

Dilimi birkaç kez yanağıma bastırarak şişirdim ve ona göz kırptım. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Keşke bilmesem." Whip kulübün ana salonuna doğru büyük adımlarla yürüdü. "Bu ruh halindeyken seninle başa çıkabilmek için çok daha fazla alkole ihtiyacım var."

Ama alkol, içimde kıvrılan ihtiyacı gidermeye yetmeyecekti. "Alkol yok, eve gitmek yok. Biri

beni gözetlemesi gerekiyor. Sabah haberlerinde benimle ilgili haberlerin çıkmasını istemezsin, değil mi?"

Whip inledi. "Bu yüzden anne baban yok mu?"

Ona sıırttım. "Sana baba dememi mi istiyorsun?" Levi'ye baktım. "Sen ona öyle mi diyorsun?"

Levi ellerini havaya kaldırdı. "Lanet olsun, X. Tamam! Öldürmeye gidiyoruz. Tanrım, birini öldürme düşüncesi beni hiç bu kadar rahatsız etmemişti. Ama seni susturmak için ne gerekiyorsa yaparım."

Onun yanağına öptüm, o da beni itti.

Gülmemi kontrol edemedim. "O zaman sadece Whip'in öpücüklerini seviyorsun, ha?"

Yanaklarının aniden pembeleşmesi, ikisi o izleme odasındaiken kesinlikle tükürük alışverişı olduğunu gösterdi.

Bu biraz seksi bir durumdu.

Whip bana bir bakış attı. "Seni öldürürsek, bu konuyu kapatır mısın?"

"Evet, baba."

Burnunun köprüsünü çimdikledi. "Beni gecenin ilk kurbanın olarak gör, çünkü beni öldüreceksin. Git. Lütfen. Tanrı aşkına, silahımı kendime doğrultmadan önce gidip bir bıçak al."

Kapıya doğru ilerledik, ama biri adımı söyleyerek beni durdurdu.

.

Violet'in kalabalığın arasından bana doğru ilerleyişini izledim. Bizi

Önümde durdu, Whip ve Levi'ye bir bakış attıktan sonra bana döndü. Dudaklarında hafif bir somurtma vardı. "Nereye gidiyorsunuz?"

Whip ve Levi cevap vermek için ağızlarını açtılar, ama ben önce cevap verdim. "Öldürmeye."

Whip bana dirsek attı. "Kapa çeneni. O, tüm olanlardan sonra bunu duymamalı."

Cidden, baba unvanı ona gerçekten yakıştıyordu. O kadar huysuz bir ihtiyardı ki. "Ona yine yalan söylememi mi istersin? Son yirmi dört saatte

Hiçbir şey öğrenmedik mi? Violet ona yalan söylememizi istemiyor. O yüzden söylemeyeceğim. Benimle birlikte gerçeğin trenine bin, Whip."

"O gerçek trenin seni ezip geçmesi mümkün mü?

Yardımlı olacaksa seni raylara bağlayabilirim?" Ona surat yaptım.

Violet ona gözlerini kısarak baktı. "Ona sataşma. O haklı.

Üçünüzün benden bir şeyler saklamasından bıktım artık."

Levi içini çekti. "Seni incitmek için yapmıyoruz. Sadece seni güvende tutmak istiyoruz."

"Onlar çok sıkıcı," diye fısıldadım ona. "Ama merak etme, benimle evlenip Barbados'a kaçtığımızda, iki çocuğumuz ve bir evcil enchilada ile sonsuza kadar mutlu yaşayacağız, onlar sadece birer anı olacak."

Üçü de bana baktı.

Whip burnunun köprüsünü sıktı. "Evcil enchilada mı?"

Başımı salladım. "Evet, büyük kulaklı, tüylü gri şeyleri biliyor musun? Daha sevimli, kucaklanası sıçanlar gibi? Wikipedia, onların harika ama sıra dışı evcil hayvanlar olduğunu söylüyor."

Levi bana gözlerini kısarak baktı. "Chinchilla mı demek istiyorsun?"

Elimi reddedercesine salladım. "Chinchilla, enchilada, aynı şey."

"Hiç de aynı değil, X," diye mırıldandı Whip.

Ellerimi çırdım. "Öyleyse, Violet çalışırken, hepimiz bıçaklamaya gidiyoruz." Kafasının üstüne bir öpücük kondurdum. "İyi vardiyalar, chinchilla anne. İşin bittiğinde seni almaya geleceğim."

"Beni de yanına al."

Şimdi üçümüz de ona baktık.

Ve üçümüzün ağzından tek bir hece çıktı. "Hayır."

Violet'in gözlerinde bir şey parladı. "Ne demek hayır? En iyi arkadaşım dün gece öldürüldü. Hepimiz polislerin bu konuda hiçbir şey yapmayacağını biliyoruz. Saint View-Providence sınırının bu tarafında yaşayan kimseyi umursamıyorlar. Sence ben çalışıp eve gidip hiçbir şey olmamış gibi davranabilir miyim?"

Whip, elinin tersiyle Violet'in çenesinin altını okşadı ve başını kaldırarak ona bakmasını sağladı. "Hey. Kimse senden

Hiçbir şey olmamış gibi davranmanı kimse istemiyor. Ama Violet, bizimle gelemezsin. Listedeki hedefleri avlıyoruz ve bu kişilerden biri Toby'yi öldürdü, seni de kolaylıkla öldürebilirdi."

"Seninle gelmem için daha da fazla neden var. Bu adam tarafından kişisel olarak hedef gösterilen benim. Bu işe dahil olmam gerekiyor."

Levi'nin yüzünde pişmanlık vardı. "Vi, bu tehlikeli."

"X ile seks yapmak da öyle, ama ikiniz oturup bunun olmasını izlemekten memnundunuz."

Whip ve Levi'nin ikisi de uygun şekilde üzgün görünce, kahkaham boğazımda düğümlendi. Levi bana açıkça "Bize yardım etmek ister misin?" diyen bir bakış attı.

O haklıydı. Violet kesinlikle bizimle ava gelemezdi. "Senin vardiyası var. Bliss ve diğerlerini eksik bırakmak istemeyeceğini biliyorum. Seni başka bir gün ava çıkarırız." Sonra diğerlerine "Hayır, çıkarmayız" diye fısıldadım.

Violet bana öfkeyle baktı. "Bunu yaptığını görebiliyorum, biliyorsun, değil mi?" Ben utandım. "Oops. Kurnaz davranmaya çalışıyordum."

"Sen bir buharlı silindir kadar ince davranıyorsun," dedi Whip. "Ya da bir porselen dükkanındaki boğa kadar," diye ekledi Levi.

"Ya da kilise pikniğinde striptizci kadar." Violet'in parmakları yanlarında yumruk haline gelmişti.

Ağzım açık kaldı. "Hey! Siz benim tarafımda olmanız gerekmiyor mu?"

"Bu gece beni dışarı çıkar, ben de öyle olacağım. Elime bir bıçak ver ve en iyi arkadaşımı benden alan kişiyi göster."

Tüm şakalar sona erdi.

Çünkü üçümüz de bunun o kadar basit olmadığını biliyorduk. Bir can almak, hatta hak ettiğinizi düşündüğünüz bir can olsa bile, ömür boyu sürecek bir yük getirirdi. Korku. Pişmanlık.

Kaçamayacağın yükler. Kurtulamayacağın yükler. Geceleri gözlerini kapattığında gördüğün yükler.

Levi veya Whip gibi ben de öldürme dürtüsünü durduramazdım.

Ama bu, yaptıklarımdan pişman olmadığım anlamına gelmiyordu. Geceleri uykumu kaçırmadıkları anlamına gelmiyordu.

Violet için bunu istemedim. Şu anda ne kadar istemiş olursa olsun.

Elimi ensesine uzattım, parmaklarımı uzun saçlarına doladım.

Onun güzel bakışları benimkilere kilitlenene kadar bekledim. Ve o gün onun gözünde kazandığım tüm itibarı yok edeceğini ve onun beni nefretle karşıladığı başlangıç noktasına geri döneceğimi bilsem de, yine de bunu söylemem gerektiğini biliyordum.

"Hayır."

O benim dokunuşumdan kendini çekip kurtardı ve ben de onu isteği dışında orada tutmak istemediğim için onu bıraktım.

Ama cevabımdan vazgeçmedim. Whip ve Levi'nin de vazgeçmeyeceğini biliyordum.

Gerçek karanlığın nasıl bir şey olduğunu bilmiyordu. Ve bilmek de istemiyordu.

Öfkeyle uzaklaştı ve kulüpteki kalabalığın içinde kayboldu.

Diğer ikisine baktım. "Peşinden gidelim mi?"

Levi iç geçirdi. "Hayır. Bırak gitsin. Bize kızgın olmak için her türlü hakkı var. Onu suçlamıyorum. Ama o asla..."

Whip başını salladı. "Sanırım hepimiz bu konuda hemfikiriz. Onun beni nefret etmesini ve bir adamı öldürmenin nasıl bir his olduğunu asla bilememesini, bunu yapmasına ve sonuçlarıyla yaşamasına tercih ederim."

"O listede adı geçen herkesi öldüreceğim, böylece onun eline kan bulaşmayacak. Eğer bu, onun eline kan bulaşmaması anlamına geliyorsa, bu lanet olası dünyadaki tüm erkekleri öldüreceğim," dedim sessizce.

Levi kalabalığın arasından onu izledi. "Birimiz kalıp ona göz kulak olmalı."

Violet'in ölümcül bakışları, aramızdaki havayı bıçak gibi kesiyordu.

"Ya da belki bu gece ona biraz zaman tanınmalıyız. Vardiyası saat beşte bitiyor, o zaman geri gelip Fang's'a güvenli bir şekilde döndüğünden emin olabiliriz. Ama o zamana kadar burada bir şey olmaz. Etrafı insanlarla çevriliyken başına bir şey gelmez."

Whip ve Levi bu fikirden biraz rahatsız görünüyorlardı, ama bu en iyi çözümdü. Onu yirmi dört saat izleyip

listedeki hedefleri avlayamazdık. Başkalarıyla birlikteyken, onu bırakmak için en iyi fırsatımız buydu.

Ve şu anda, yüzündeki ifadeye bakılırsa, görmek istediği son kişiler bizdik.

VIOLET

Üçü de cehenneme gidebilirdi.

Üçü de kuyruklarını bacaklarının arasına kısırmış, sahibi tarafından azarlanmış yaramaz köpekler gibi görünerek kapıya doğru sürünerek uzaklaşırken onları izledim.

Yine de fikirlerini değiştirmeyeceklerini biliyordum. Şovenist domuzlar.

Eğer erkekler öldürebiliyorsa, bu ne kadar zor olabilir ki? İçimdeki her şey öfke, keder ve kayıpla yanıyordu. Vücudumda şu anda kavga, şiddet veya kan dökülmeye hazır olmayan tek bir kas bile yoktu.

Bu göreve hazır olmadığımı düşündükleri için canları cehenneme. Bu gece çalışmaya hazır olmadığımı düşündüğü için Bliss'in canı cehenneme.

Herkesi siktir et. Ben şımartılması gereken bir çocuk değildim. Dün gece en yakın arkadaşımın kucağında kan kaybından öldüğünü gördüm. Üç erkekle yattım, sonra da insanlar izlerken bir seks kulübünde bir tur daha yaptım. Eğer cinayet şölenine çıkmak isteseydim, çıkardım.

Beynimin mantıklı kısmı, yaşadığım onca şeye rağmen, ikimizin de bunu yapmayacağımı bildiğimizi söylüyordu, ama ben mantıklı, iyi düşünülmüş planlar yapma havasında değildim.

Duygularım, üzüntüm ve öfkemle hareket ediyordum ve bir şey yapamayacağımı söyleyecek havada değildim.

Nyah içkisini alıp yanımdan geçerken kolunu tuttum. "Benimle bir yere gelir misin?"

Başını eğdi. "Nereye?"

Yüzümü buruşturdum ve ona gerçeği söylemeye karar verdim. "Takip etmek."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ciddi misin? Polis gözetimi gibi mi?"

Tanrım, o benden daha masumdu. Onu bu işe bulaştırmak muhtemelen delilikti. Ama adamları tek başıma takip etmek çok tehlikeli geliyordu. Ona ihtiyacım vardı. "Evet, gözetleme gibi bir şey. Var mısın?"

Dax'a bir göz attı.

Aralarındaki kimya o kadar belirgindi ki, neredeyse dokunabilecektim.

Kolunu sıktım. "Üzgünüm, hayır. Boş ver. Git onunla tekrar çılgınlık yap. Aranızda açıkça bir şeyler var."

Ama Nyah başını salladı. "Hayır, zaten dövme yaptıracak bir sürü insan var ve ben gerçekten çaresiz bir aptal olmak istemiyorum." Gülümsedi. "Onu daha fazlasını istemeye bırakmak daha iyi, değil mi? O zaman hafta içinde dövme dükkanına tesadüfen uğradığımda, hoş bir sürpriz yaşayabilir." İçkisini masaya koydu. "Hadi onu takip edelim!" Kolunu koluma taktı. "Bu gece hayatımın en güzel gecesi. Sana bunu söylemiş miydim? Sen çılgın bir hayat yaşıyorsun, Violet Garrisen. Ben de sana eşlik etmeye davet edildiğim için çok mutluyum."

Bunu sindirmem epey zaman aldı. Benim, kurgusal doktorlarla kanepede hafta sonlarını geçiren bayan olarak, çılgın bir hayat yaşadığımı düşünmesi çok komikti. Hayatım boyunca sıradan bir hayat sürmüştüm.

Ama X ile tanıştığım o korkunç geceden önceki halim, artık tanımadığım biri gibi geliyordu.

Aniden, Nyah'ı bu işin içine çekmeden önce ona neye bulaştığını açıklamam gerektiğini fark ettim. Ben bu dünyaya hiç seçim şansım olmadan atılmıştım. Ama ona bunu yapmak adil olmazdı.

Bir gözümle kapıda Vincent ile konuşan adamları izlerken, Nyah'ı bir köşeye çektim. "Dinle, oraya gitmeden önce bilmen gereken bir şey var. Bugün iş yerinde beni takip eden adamlar var ya? Onları takip edeceğiz."

Gözleri heyecanla parladı. "Oooh, göz ziyafeti. Çok yakışıklılarınmış."

Sevimli, küçük Nyah'ın benim adamlarımı çekici bulması içimde bir kıskançlık kıvılcımı uyandırdı.

"Benim adamlarım" ifadesini iki kez okumak zorunda kaldım. Onlar benim değildi.

Ama sanki benimmiş gibi hissediyordum. Ve bu, üstesinden gelmem gereken bir şeydi. Çünkü onların benim olması, beni onların yapardı. Ve bu, içimi ısıtsa da, anlayamadığım bir düşünceydi.

Üç erkeğe ait olamazdım.

Üç *katile* ait olamazdım. Ne halt ediyordum ben?

"Güzel yüzlere aldanma. Onlar iyi insanlar değil ve kötü insanlarla ilişkileri var. Bu gece benimle gelmek tehlikeli olacak." Uzun bir nefes verdim, ona gelmesini istemekle büyük bir hata yaptığımı fark ettim. "Biliyor musun? Söylediklerimi unut. Dax'la burada kal. O iyi biridir. Ve bu kulüp güvenlidir."

X, Vincent'ın elini sıktı, ikisi başlarını salladı ve ben gözlerimi kısarak X'in bakışlarını yakaladım.

Bana kocaman bir gülümseme attı, sonra Vincent'ı işaret etti ve abartılı bir şekilde kaşlarını çatarak parmağını salladı.

Nyah ona gözlerini kısarak baktı. "Onun mimik oyunu zayıf. Ne demeye çalıştığını hiç anlamadım."

Ama ben anladım. Vincent'ın beni dışarı çıkarmayacağını söylüyordu. Bu gece burada kalmam gerektiğini söylüyordu.

İnanılmazdı.

Ama aynı zamanda aptalcaydı, özellikle Levi için, çünkü arka kapının yerini biliyordum. O ve ben temizlik yaparken görmüştüm.

Sanki onu kullanmayacakmışım gibi.

Kulüpte ilerleyerek, alarmı olmadığını umarak arka kapıya doğru gittim.

Nyah, parlak topuklu ayakkabılarıyla yanımda koşarak, benim uzun adımlarına yetişmek için iki adım atıyordu. "Beni bekle. Geliyorum."

"Beklememelisin. Tehlikeli."

Koyu renkli kaşları çatıldı. "Gelmem için daha da fazla neden var. Arkanı kollayacak birine ihtiyacın var."

Acil çıkış kapısının önünde sevişen çiftte iç geçirdim. Şimdi nasıl çıkacaktım? Tamamen kendilerinden geçmişlerdi, gözleri kapalı, dilleri, dudakları ve elleri birbirlerinin üzerindeydi

kadının vücuduna yavaşça girip çıkıyorlardı, kadının başı kapıya çarpıyordu.

Onun omzuna dokunup orgazmını geciktirmesini isteyemezdim, böylece ben geçebilirdim.

"Affedersiniz," dedi Nyah. "Geçmemiz gerekiyor, lütfen. Çıkışı kapatıyorsunuz."

Çift bize hiç aldırış etmedi. Birbirlerine sürtünmeye o kadar dalmışlardı ki, alkol, ter ve seks kokusu burnuma geliyordu.

Nyah arkamdan uzanıp kapı koluna bastırdı ve kapı açıldı.

Kapıya yaslanacak bir şey kalmayınca, çift tamamen çıplak bir şekilde karanlık otoparka sendeledi, adamın penisi hala kadının içindeydi.

Bu onların dikkatini çekti. Adam bize bağırdı ve benim ilk tepkim özür dilemeye başlamaktı, ama Nyah kolumu tutup beni onların yanından geçirdi, orta parmağını kaldırarak.

"Sana kibarca sorduk!"

Vincent, gürültüye dikkatini vererek bize döndü. Kahretsin, bakıcım bizi fark etmişti.

"Koş," dedim, Nyah'ın kolunu tutarak. "Yakalanmak üzereyiz."

Vincent'in bana zarar vermeyeceğini bilmeme rağmen kalbim deli gibi çarpıyordu. Ama onun beni burada kalmaya zorlayacağı düşüncesi de en az o kadar kötüydü. Psychos'ta kilitli kalmak, bir delinin beni kilitlediği depo kadar klostrofobik gelmeye başladı. Bu düşünceyle tüylerim diken diken oldu, göğsüm bir mengene gibi sıkıştı.

Kimse beni hiçbir yere kilitlemeyecekti.

Otoparkı taradım, X'in minibüsünü ve Levi'nin motosikletini gördüm, ama Whip'in arabası gözle görülür şekilde yoktu. Yola çıkan arka lambaları ve onun sürdüğü gümüş renkli sedanı gördüm. "Kahretsin! Çoktan gitmişler."

"Onları yakalayabiliriz. Arabam burada."

O anda Nyah'ın üzerinde sadece minik eteği ve neredeyse hiç görünmeyen bir üstü olduğunu fark ettim. Onun montunu ve çantasını almak için durmamıştık.

"Anahtarların..." Whip'in arabası köşeyi dönüp kaybolurken, sinirli bir şekilde izledim.

Nyah arabasının kapısını açtı. "Kızım, lütfen. Ben herkesin kapılarını kilitlemeyen ve anahtarlarını içeride bırakarak yaşadığı bir çiftlik kasabasından geliyorum." Güneşliği indirdi ve anahtarlar açık avucuna düştü.

Ben irkildim. "Buralarda bu, arabanın çalınması için en iyi yol, biliyorsun, değil mi?" Ama hediye atın dişine bakılmaz. Yolcu koltuğuna oturdum ve Nyah direksiyonun başına geçti.

Gülümsedi, gözleri heyecanla parlıyordu. "Duyduğuma göre, Saint View'da biri arabayı çalmak isterse, anahtar olsun ya da olmasın, bunu yapar."

Haklıydı. Kilitli bir araba bu kasabada hiçbir zaman caydırıcı olmamıştı.

Nyah, sanki F1 pilotuymuş gibi motoru çalıştırdı ve gaz pedalına bastı. Vincent, park yerinin ortasında, bizim bulunduğumuz yere doğru ilerlerken, ezilmemek için kenara atlamak zorunda kaldı.

"Evet!" Nyah yumruğunu havaya kaldırdı. "Kimse bizi durduramaz! Sen bile, korkutucu, somurtkan, kapı görevlisi adam!"

Ben çekindim ve Vincent'a özür dilercesine el salladım.

Psikopata karşı kibar olmak akıllıca görünüyordu.

Ama Nyah adrenalin patlaması yaşıyordu ve lastiklerin çığlıklarıyla park yerinden çıktı. Kutsal bariyeri o kadar sıkı tuttum ki parmak eklemlerim beyazladı ve onun yarattığı g-kuvvetiyle kafamın cama çarpmasını engellemek için mücadele ettim.

"Merak etme, Vi. Ben harika bir sürücüyüm. Hemen yetişirim."

Hız göstergesine gözlerimi dikip, saniyeler içinde hız sınırına ulaşana kadar izledim, ta ki Saint View'un ana caddesinde yaklaşık yirmi kilometre hızla uçana kadar.

"Oh, öleceğim," diye mırıldandım, kendimi ön panele tutunarak.

Dürüst olmak gerekirse, devrilmiş bir arabada ya da direğe çarpmış bir arabada ölmek, bu haftaki bingo kartımda yer almıyordu.

Depodan ve birdenbire ortaya çıkan psikopatlardan nasıl kurtulmuş olabilirdim ki, okul öğretmeni gibi görünen sevimli küçük esmer kız tarafından öldürölmek için?

Nyah kırmızı ışıhta geçti ve ben gözlerimi sıkıca kapattım, korna sesi veya polis sirenleri duymamak için dua ettim.

Ama ikisi de olmadı. Midemi bulandıran bir hızla virajı döndükten sonra düzlüğe çıktık ve sonunda gözlerimi açmaya cesaret ettim.

Nyah hızını hemen düşürdü ve önümüzdeki arabayı işaret etti. "Onları buldum."

Rahat bir nefes aldım. Sonra ona baktım. "Böyle sürmeyi nereden öğrendin?"

"Uh, Oklahoma'da mı?"

"Neden bunu bir soruymuş gibi söyledin?"

O içini çekti. "Tamam! Beni yakaladın. Ben kırsalda büyümedim. New York'ta büyüdüm."

Bunun, az önce arabayı sürüş şekliyle ne ilgisi olduğunu hiç anlamadım.

Bana bir bakış attı. "Gençliğimi araba çalarak ve polisten kaçarak geçirmiş olabilirim. Önemli bir şey değil."

Gözlerimi ona doğru genişlettim, o gün iş yerinde söylediğı bir şeyi hatırlayarak. "Araban olmadığını söylemiştin..."

Bana utangaç bir gülümsemeyle baktı. "Bilmiyorum."

Sanki rüya görmüşüm gibi arabanın içini dikkatle inceledim. Ama hayır, kesinlikle bir arabanın içindeydik. "O zaman neyle gidiyoruz?"

Bana, kendinden geçecek kadar keyifli olduğunu açıkça belli eden bir kahkaha attı. "Sırada beklerken bir çiftin arabasını park edip anahtarları güneşliğe koyduğunu gördüm."

"Çalıntı bir araba mı kullanıyorsun?"

Omuz silkti. "Sadece onu terk edene kadar."

Ona baktım. "Sorun bende mi? Ben mi tüm yasalara saygısı olmayan insanları çeken bir mıknatısım?"

O güldü. "Sorun değil, Vi. Cidden. Bu arabanın sahipleri saatlerce kulüpte kalıp çılgınlık yapacaklar.

Takip etmek istiyorsan, takip edelim."

Tartışacak halim yoktu. Bu noktada, o kadar çok yasadışı şeye maruz kalmıştım ki, eski püskü bir arabayı çalmak ve şehirde gezintiye çıkmak neredeyse masum bir şey gibi geliyordu.

Whip'in arabasını uzaktan takip ederken, aramızda birkaç araba bırakarak bana küçük bakışlar attı. "Bana neler olduğunu anlatmak ister misin?"

İç geçirdim. "Keşke söyleyebilseydim. Ama dürüst olmak gerekirse, hepsi delice ve yasadışı, ve seni bu gece buraya getirerek zaten seni bu işin içine çok fazla bulaştırdım. Durumu daha da kötüleştirmek istemiyorum."

Elini reddedercesine salladı. "Ne olursa olsun, emin olabilirsiniz ki ben de aynı şeyi yaşadım, yaptım ya da gördüm." Bana yarım bir gülümseme attı. "Sadece şunu söyleyeyim, ailem pek iyi insanlar değil ve ben de onların pek iyi olmayan arkadaşlarıyla çevrili bir ortamda büyüdüm. Yani beni şok edecek hiçbir şey söyleyemezsin. Hepsini daha önce gördüm, muhtemelen daha kötüsünü de."

Birkaç araba çalmanın birkaç kişiyi öldürmekle aynı şey olmadığını bilerek dilimi ısırdım.

"Birkaç" kelimesi doğru muydu? Üçü birlikte kaç kişiyi öldürmüştü? Beş mi? On mu? Yüz mü?

Aniden, bunlardan herhangi biriyle ilişki kurmanın tamamen delilik olduğunu hatırladım.

Yine de, hiçbirinden vazgeçemediğim için, onları şehirde kovalıyordum.

Nyah frenlere basarak kırmızı ışıktaki yavaşladı ve ikimiz de koltuklarımızda eğildik, Whip'in arabasına hiç olmadığı kadar yaklaştık. Arka camdan X'in başını görebiliyordum, o arka koltuğun ortasında otururken Levi ve Whip önde oturuyorlardı.

Nyah bana dönerek, "Babam mafya üyesi. Parmaklarını şıklatarak insanları öldürüyor. Kardeşlerim, amcalarım, kuzenlerim ve tanıdığım hemen hemen herkes de öyle," dedi.

Ağzım açık kaldı. "Vay canına." Ona göz kırptım. "Sen gerçek bir mafya prensesi misin? Onlar televizyon dizileri ve kitapların dışında gerçekten var mı?"

Omuz silkti. "Yıllardır o hayattan kurtulmaya çalışıyorum. Şimdiye kadar şanslıydım. Babam beni kimseyle evlendirmeye çalışmadı

Ama biliyorum ki, bu kozunu kendisine en uygun zamanda kullanmak için saklıyor. Onun için tek işe yaradığım şey bu. Yeni bir ittifak kurması gerektiğinde kullanacağı bir pazarlık kozu benim."

"Bu... çok ağır." Başka ne diyeceğimi bilemedim.

Kız başını salladı. "Ama en azından şimdilik kurtuldum. Eninde sonunda peşimden gelecekler, aksini düşünecek kadar aptal değilim, ama şu anda özgürüm." Omzunu kaldırdı. "Ama siz neyle uğraşıyorsanız, kendinizi neyin içinde bulduysanız, ben muhtemelen daha kötüsünü gördüm ve yaptım." Kahkahası arabayı doldurdu. "Sadece bir arkadaşına ihtiyacım var. Burada kimseyi tanımıyorum ve hayatım boyunca hiç yalnız kalmadım." Burnunu çekti. "Vay canına. Üzgünüm. Bütün bunları birdenbire sana anlattım ve şimdi muhtemelen benim aile sorunları için terapiye ihtiyacı olan çaresiz bir ezik olduğumu düşünüyorsun."

Kafamı salladım. "Benim de bir arkadaşına ihtiyacım var." Derin bir nefes aldım ve sonra aceleyle sözlerimi döktüm. "Bir adamın kafasının kesilmesini izledim, sonra en iyi arkadaşımın gözlerimin önünde kan kaybından ölmesini izledim, ve takip ettiğimiz o üç adam? Hepsi insanları öldürmekten zevk aldıkları için öldürüyorlar."

Nyah'ın benim hikayemin onunkinden daha kötü olduğunu kabul etmesini bekledim. Şok olmasını, hatta daha kötüsü, korkmasını bekledim. Frene basıp arabasından inmemi istemesini bekledim.

Çalınan arabasıydı, ama yine de benimkinden çok onun arabası olduğunu tahmin ettim. Ama o sadece direksiyonu daha sıkı kavradı. "Arkadaşın için üzüldüm."

Söyleyebileceği onca şeyin içinde, bu muhtemelen hayal edebileceğim en normal tepkiydi.

Kontrolsüz bir kahkaha attım.

Nyah'ın yüzündeki ifade endişeye dönüştü, ama hemen sonra o da gülmeye başladı. "Az önce en iyi arkadaş mı olduk?"

Eminim ki öyle olmuştu.

WHIP

"Cinayet ekibi, cinayet ekibi. Ne yapacaksınız? Sizin için geldiğimizde ne yapacaksınız?"

Parmaklarımla şakaklarımı bastırdım, X etrafta olduğunda her zaman hissettiğim, gözlerimin arkasında oluşan şiddetli ağrıyla mücadele etmeye çalışıyordum.

Levi, X'in Psychos'tan ayrıldığımızdan beri yüzüncü kez tekrarladığı şarkı gibi mantrasını duyunca inledi. "Lütfen. Tanrı aşkına. Başka bir şarkı seçer misin?"

Ah, lanet olsun. Bu, söyleyebileceği en kötü şeydi. Ne olacağını biliyordum.

X yüksek sesle ve tonu kaçırarak şarkı söyledi. "Duvarda doksan dokuz şişe bira, doksan dokuz şişe bira..."

İnledim ve saçımı ellerimle taradım.

Levi yüzünü buruşturdu. "Bir hata yaptım, değil mi?"

"Doksan dokuz şişe onun varsayılanı. Cinayet ekibinin şarkısı kesinlikle daha iyiydi. Bir şişeye kadar inip sonra baştan başlayacak."

"Onu öldürebiliriz?" diye önerdi Levi.

X arka koltuktan homurdandı. "Deneyebilirsin. Ama başarısız olursun."

Sanırım hem Levi hem de ben bunun büyük olasılıkla doğru olduğunu fark ettik.

Levi ve ben muhtemelen bir kavgada karşı karşıya gelirdik ve benim kazanma şansım yüzde elliydi.

Ama ne o ne de ben X kadar çılgın değildik. Ondan daha iri olabilirdik, ama onun tarafında öngörülemezlik vardı.

Bununla uğraşacak kadar aptal değildim. Belki arkadaş gibi bir şeyduk, ama bu, onu unutmam anlamına gelmiyordu.

Ona karşı kalbimde sağlıklı bir korku duygusu beslemeye devam ettim. Bunu yapmamak aptallık olurdu ve ben aptallığı alışkanlık haline getirmemeye çalıştım.

X şarkı söylemeyi bıraktı ve sadece şöyle dedi: "İsterseniz, o izleme odasında ikinizin nasıl samimi olduğunuzu biraz daha konuşabiliriz. Hala bu konuda hiçbir ayrıntı bilmiyorum. Arkadaşlar arasında dostça bir öpüşme miydi? Yoksa biri Hershey Otoyolu'nda bir gezintiye mi çıktı?"

"Hey, X?" Arka koltuktan ona seslendim.

"Evet?"

"Emniyet kemerin takılı mı?"

"Hayır. Neden?"

Frene sertçe bastım ve o da öne doğru uçtu. İnleyerek benim ve Levi'nin koltuklarının arkasına çarptı.

Levi'ye omuz silktim. "Kahretsin. Ön camdan uçup gitmesini umuyordum."

"Hey! Duydum!" X arkamızdan mırıldandı ve koltuğuna geri oturdu. Artık biraz geç kalmıştık, çünkü neredeyse varmıştık, ama yine de emniyet kemerini taktı ve dikiz aynasından bana öfkeyle baktı.

"Üzgünüm," diye cevap verdim. "Yolda bir ördek vardı."

"Reginald!"

Gözlerimi devirdim, X'e olan kızgınlığım içimdeki bir şeyi bıçaklama arzusunu daha da besliyordu. Levi'nin bana verdiği adresin önünde durdum. Şehre giden yolu takip ederek Saint View'dan iyice uzaklaşmıştık. Şehir merkezine henüz varmamıştık, ama banliyölerin boktan bir bölgesindeydik. Apartmanların bizimkilerden çok daha yüksek olması dışında, Saint View'dan pek bir farkı yoktu.

Önümüzden geçen ve izlediğimiz binanın dış duvarındaki bir çatlağa kaybolan bir fareye irkildim. "Burası bir çukur."

Levi başını salladı. "İnsan kaçakçılığı çetesine karışmış bir adamın lüks bir yerde yaşamasını mı bekliyordun?"

Gece yarısını geçmesine rağmen, ön camdan önümüzde sokakta yürüyen insanları izledim. "

Hiçbir şey beklemiyorum. Hiçbir zaman. Çok fakir olan şiddet eğilimli adamlar tanıdım, hayal bile edemeyeceğim kadar zengin olanlar tanıdım. Ve ikisinin arasında kalanlar. Beklentiler seni öldürür. Ben ise nefes almaya devam etmeyi tercih ederim."

Levi uzun bir nefes verdi. "Haklısın."

X, birkaç dakikadır hareketsiz durmamıza rağmen sonunda emniyet kemerini açmaya cesaret etti. "Peki sen bu ölçekte tam olarak nerede yer alıyorsun, Whip?"

"Şiddet eğilimli erkekler ölçeğinde mi? Şarkı söylediğinde, oldukça yüksekte." "Zengin ya da fakir ölçeğinde nerede yer alıyorsun demek istedim."

Çünkü Saint View'daki o boktan küçük evde yaşıyorsun. Ama yine de bu çok güzel arabayı sürüyorsun... Bunlar deri koltuklar mı?" Avuçlarını koltukların üzerinde gezdirdi, sonra eğilip havayı yüksek sesle kokladı. "Bu koku da ne?"

"Eğer osurduysan..."

X beni görmezden geldi. "Üçten fazla aynı çatal sahibi birinin kokusu." Gülümsedi. "Zenginsin, değil mi? Dur tahmin edeyim. Eski usul bir servetin var, ama babana kendi başına başarabileceğini kanıtlamak istedin. Bu yüzden boktan bir ev aldın, ama arabadan vazgeçemedin." Omzuma hafifçe vurdu. "Başarıyorsun Whip! O adama haddini bildiriyorsun!"

Dudaklarımı sıkıştırdım. "Birbirimizin özel hayatlarını sorgulamadığımız zamanlar çok daha iyiydi. Öyle devam edelim. Tamam mı?"

"Tabii."

Bir süre sessizlik oldu, sonra X, "Tamam, sessizlikten sıkıldım. Son banka hesap özetinde kapanış bakiyesinde kaç rakam vardı, söyle bana?" dedi.

İnledim.

Levi dönüp bana baktı. "Bir şey olana kadar burada bir süre oturabiliriz. Konuşsak iyi olur."

Bana gösterilen tüm ilgi ve hala bu lanet arabada oturuyor olmam, bizi hedef alan kişiyi bulup kafasına kurşun sıkmamamdan dolayı sinirlenerek ona sert bir bakış attım.

Ve bu, Levi ile o odanın karanlığında yaptıklarımızı düşünmeye başlamadan önceydi. Parmaklarım

onun penisini sarmıştı... neyse. Bunu, o anki heyecanın kontrolünden çıkmış bir ihtiyaç olarak değerlendirebilirsiniz. Ben başlatmıştım. Ben istemiştim ve o da engel olmamıştı, ama ben hızlı bir okşama ve çekmeyle ne olduğumuzu sorgulamaya niyetli değildim.

Aklımdan çıkaramadığım şey, boynumun arkasını tutuş şekliydi. Beni inleyerek kendine çekip dudaklarını dudaklarıma bastırış şekli.

O öpücüğün ne anlama geldiğini bilmiyordum. Ve bunu düşünmeden edemiyordum.

O sanki hiçbir şey olmamış gibi davranması beni çok sinirlendiriyordu.

"Tabii. Konuşabiliriz," diye kabul ettim. "Sen hakkında. Violet'e neden onu sevdiğini henüz söylemediğini bize anlatmaya ne dersin? Onun seni reddedip X'i tercih edeceğinden korktuğun için, korkak bir serseri gibi tek kelime bile etmediğini konuşalım mı?"

Acımasız davrandığım umurumda değildi.

Kendim hakkında konuşmak istemiyordum. Ya da nerede yaşadığım hakkında. Ya da o fotoğraftaki insanların kim olduğu hakkında.

Sadece birine bıçak ya da kurşun saplamak istiyordum, böylece acı benden çıkıp başkasına geçecekti.

Ama tabii ki, birdenbire kendilerini ilgilendirmeyen konularda derin ve anlamlı konuşmalar yapmak isteyen bu iki ahmakla uğraşmak zorunda kaldım.

Levi bana öfkeyle baktı. "İkimiz de boşalana kadar sikimi nasıl sıvazladığını konuşmaya ne dersin?"

Siktir et onu. Sanki bu tek taraflı bir şey gibi davranamazdı. "Beni seviyormuş gibi öptüğün şeyden bahsedelim mi?"

Levi hiçbir şey söylemedi, sadece arabanın karanlık iç kısmında bana bakakaldı, geniş göğsü öfke ve sinirle hızlıca inip kalkıyordu, eminim ben de aynı şekildeydim.

X, aramızdaki koltukların arasından başını uzattı ve sahne fısıltısıyla, "Sadece bilginiz olsun, eğer siz ikiniz nefret dolu bir seks yapmaya başlarsanız, ben bu arabadan inmeyeceğim. Dışarıda gerçekten büyük bir sıçan var." dedi. Titredi.

Kapıyı açtım. "Sorun değil. Ben giderim." Arabadan indim, kapıyı çarptım ve sokağın aşağısına doğru yürüdüm.

Gece havası, ısınan cildimi hiç serinletmedi.

İçlerinden biri kapıyı açtı.

"Senin sorunun ne lan?" diye bağırdı Levi. "Neden bu kadar pislik gibi davranıyorsun?"

Ona dönüp sert bir bakış attım. "Ben mi? Neden? Beni öyle öpmenin anlamı neydi?"

"Elin benim sikimdeydi! Başka ne yapmam gerekiyordu?"

Gözlerimi kırptım. Sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı.

Hayatımda hiç bu kadar ucuz bir fahişe gibi hissetmemiştim. Yaptığım işin beni etkilemediğine kendimi hep ikna etmiştim. Bunun sadece bir iş olduğunu ve hiçbir sonucu olmadığını.

Ama görünüşe göre bunun sonucu, Levi'nin beni sadece onu tatmin edecek biri olarak görmesiydi.

En azından durumumu biliyordum. O öpücük benim için ondan daha önemliydi. Aksini düşünmekle aptallık etmiştim.

"Sıçan hala dışarıda mı?" X, arabanın güvenli içinden seslendi.

"Evet, orada." Levi'yi mi yoksa kendimi mi kastettiğimi bilmiyordum, ama tüylü olanı bizim bağırışlarımızdan korkup kaçmıştı.

Ben de ona katılmak istedim. Çünkü burada, Levi'ye bu kadar yakın durmak hiç hoş değildi.

Bana uzandı. "Whip... Ben öyle demek istemedim..."

Ama öyle demek istemişti. Ve ikimiz de bunu biliyorduk. Elini, cildime dokunamadan indirdi.

Onun gözlerine bir saniye daha bakmak istemediğim için yüzümü çevirdim.

Ve bunun yerine Violet'in gözlerine bakarken buldum kendimi. "Ne oluyor lan?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve arabanın camının altına eğildi. Yanındaki sürücü koltuğunda oturan başka bir kadın da aynısını yaptı.

Hayatta olmaz. Bizi buraya, çetelerin hakim olduğu şehir sokaklarının tam kalbine kadar takip etmemişlerdi. Kaldırımdan indim ve doğruca ona doğru yürüdüm, çünkü bize kulak asmayıp yerinde kalmasını söyleyen Levi ve onun saçmalıklarıyla uğraşmak, onunla uğraşmaktan çok daha kolaydı.

Farlar caddeyi aydınlattı.

Yerimde durdum, parlak ışıklar gözlerimi kamaştırdığı için gözlerimi korudum.

Bir motorun gürültüsü diğer tüm sesleri bastırdı, araç caddede hızla ilerleyerek Violet'e ulaşmamı engelledi. Doğruca bana ve Levi'ye doğru geliyordu.

Yapabileceğim tek şey, kenara atlamak ya da ezilmektir. Levi yanıma yere yattı.

Violet'e ulaşamayacağımı bilerek kalbim durdu.

Lastikler gıcırdadı.

Camlar kırıldı.

Violet'in çığlıkları gece havasını doldurdu.

LEVI

Kaçarken ayak bileğimi burktum, ama Violet'in panik içindeki çığlıkları geceyi yırttığı anda keskin ağrı bir anda kayboldu.

Zihnimin derinliklerinde tek görebildiğim, kanlar içindeki Violet'ti. Geçen sefer Toby'nin kanıydı, ama gözlerimi açtığımda onun kanı olacağından korkuyordum.

"Violet!"

Bu Whip'in çığlığıydı, ama benim kafamdakiyle aynıydı. İkimiz de ayağa kalktık, minibüs köşeyi dönerek kayboldu, ama Violet'e ulaşmak tek önemli şey olduğu için onu çoktan unutmuştuk.

Yol cam parçalarıyla kaplıydı, ay ışığında pürüzlü elmaslar gibi parıltıyordu. Korku çığlıkları eşlik etmeseydi, çok güzel olurdu.

Whip ve ben aynı anda ona ulaştık. Kırık ön camdan panik içinde ona baktım. Saçında kan vardı ve yüzünün yanından aşağı akıyordu, ama çok kötü görünmüyordu. O gün iş yerinde onunla birlikte gördüğüm kadın yolcu koltuğundaydı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve kırık camdan olabildiğince uzaklaşmak için kendini kapıya yaslamıştı.

Aralarında orta konsolda bir tuğla duruyordu, etrafına beyaz bir not sarılmış, kalın lastik bantlarla sabitlenmişti.

Onu görünce midemde bir korku hissettim. Ne olduğunu zaten biliyordum.

Ama önceliğim Violet olmalıydı.

Whip benden önce davrandı. Parmaklarıyla kızın çenesini kavradı ve yüzünü ona bakacak şekilde çevirdi. "Hey, tatlım. Bir şeyin yok. Nefes al."

Onun sesini duyunca kız anında sakinleşti. Whip, kızın korkmuş bakışlarını karşıladı ve kızın nefesi kendisinininkine uyana kadar derin ve düzenli nefes aldı.

Aralarında bir şey geçti. Bir anlayış. Bir rahatlık. Ona bunu vermekte çok başarılı görünüyordu.

İçimde kıskançlık kabardı ve buna hakkım olmadığını bilerek onu uzaklaştırdım.

Ama sonra yerini öfke aldı. Ve ağızımdan dökülen sözleri durduramadım. "Burada ne işin var? Sana kulüpte kalmanı söylemiştik!"

Ona söylemek istediğim ilk şey bu değildi. Söylemem gereken son şey de değildi, ama kanını görünce kalbim hızla çarpmaya başladı ve tuğlanın iki kadının yüzüne değil, aralarına düşmüş olmasının ne kadar büyük bir şans olduğunu fark ettim.

Gözlerini Whip'ten ayırdı ve bana dik dik baktı. "Son baktığımda, ben sana otur ve kal diyebileceğin bir köpek değildim. Ve sen benim kayıtlı sahibim değildin."

Onun bu kadar pervasız davranmasına dişlerimi gıcırdattım. Travmatik bir olay yaşadığını ve normal davranışlarından uzaklaştığını tamamen anlıyordum, ama ava çıktığımızı bilirken bizi takip etmesi düpedüz tehlikeliydi.

" lebilirdin," diye dişlerimi gıcırdatarak söyledim.

Gözleri parladı. "Her an, her yerde  ld r lebilirmişim gibi geliyor, o zaman Psychos'ta mı burada mı olduğumun ne önemi var?" Gözleri yaşlarla doldu. "Beni öldürmek isteyen biri var, Levi. Bunun hangi kısmını anlamıyorsun?"

Sorun, her kısmını anlamış olmamdı. Ve beni korkutan da buydu.

Ona aptalca aşık olmuştum, tek düşünebildiğim onu kaybetmekti.

Onu gerçekten sahip olduğumdan değil. Ama en azından hayattaydı. Onun incindiğini düşünmek, ya da daha kötüsü, beni o kadar hasta hissettiriyordu ki nefes alamıyordum.

X'in ayak sesleri arkamızdaki sokakta yankılandı ve hepimiz onun yönüne döndük. Birkaç adım önümde durdu, sonra eğilip ellerini dizlerine dayadı ve

zor nefes alıyordu, sanki ara sokakta saklı olan arabadan şu anda durduğumuz yere kadar koştuğu kısa mesafe maraton koşusuymuş gibi.

Hatta bir hırıltı bile çıkardı. "Üzgünüm. Daha erken gelirdim, ama o sıçan beni arabada mahsur bıraktı ve beni atıştırmalık gibi izliyordu." Bakışları Violet'e kaydı. "Omelet? Sen burada ne yapıyorsun?" Kanı ve cam parçalarını fark edince gözleri karardı.

"Bizi takip ettiler," dedim kuru bir sesle.

X ona göz kırptı. "Kamera odasında sana yaşattığım orgazmın iyi olduğunu biliyorum, ama bir tane daha isteseydin beni arayabilirdin. Beni takip etmene gerek yoktu."

Nyah gergin bir kahkaha attı.

Violet ona sadece öfkeyle baktı. "Bunu herkese yayınladığın için teşekkürler..."

"Aslında, bunu kamera odasında zaten yaptık." "X!"

O çekindi. "Doğru. Üzgünüm. Konu bu değil." Violet'in üzerinden uzanarak Nyah'a elini uzattı. "Çok üzgünüm. Resmi olarak tanışmadık. Ben X. Violet'in amını yalayan adam."

"Aman Tanrım, sana gerçekten dayanamıyorum." Violet, diğer kadına dönerek yüzü kıpkırmızı oldu. "Çok özür dilerim. Onun beyin-ağız filtresi eksikliği için yardım arıyoruz. İyi misin?"

Nyah kucağındaki cam parçalarını silkeledi. "İyiyim." Ön camdaki kocaman deliğe bakarak irkildi. "Ama çaldığımız bu araba iyi değil."

Ağzım açık kaldı. "Araba mı çaldınız?"

Violet bana sert bir bakış attı. "Sen konuşma! Bay Motosikletçi, Eski Suçlu, Muhtemelen Yüzlerce Araba Çalmış, Hayatında İnsanları Öldürdüğünü Söylemeye Gerek Bile Yok!"

Nyah'a bir bakış attım ve o elini küçümseyerek salladı. "Oh, benim için endişelenme. Mafya çocuğu. Cinayetler beni hiç etkilemez. Benim için yeni bir şey değil."

X dilini şaklattı ve sonra eğilip Violet'e fısıldadı. Ama X'in hiçbir şeyi aslında sessiz olmadığı için hepimiz duyduk. "Violet, bence arkadaşlarını yeniden gözden geçirmelisin."

Violet onu itti. "Oh, merak etme, yapıyorum. Şu anda yatağında bulduğum üç psikopatı yeniden değerlendiriyorum!"

X, Nyah'a göz kırptı. "Dörtlüydük."

Hepimiz ona baktık.

Ama o, dünyanın en büyük geveze olduğu gerçeğinin kesinlikle farkında değildi. Kimse sessizliği bozmayınca, tabii ki o bozdu. "Ee, ne hakkında konuşuyorduk?"

Whip iç geçirdi. "Şu anda bu görünüşe göre çalınmış arabanın ortasında duran tuğlayı konuşmaya ne dersiniz?"

Violet orta konsoldaki tuğlaya baktı. Parmakları titriyordu.

Onları tutmak istedim. Ellerimle sarılmak ve titremeleri geçene kadar nazikçe okşamak istedim.

Ama yapamadım, çünkü onunla olan ilişkimizi sürekli mahvediyordum. Ve o, benim tesellimi kabul etmektense beni bıçaklamayı tercih edecekmiş gibi görünüyordu.

Violet kolu çekip kapıyı açtı. "Şu anda bunu yapamam. Havaya ihtiyacım var."

O dışarı çıktı ve diğer tarafta Nyah da aynı şeyi yaptı. Birbirlerini kontrol etmek için hareket ettiler, arabanın önünde kucaklaştılar, birbirlerine sıkıca sarıldılar.

Üçümüz sessizce onları izledik, ta ki X, "O notta ne yazdığını gerçekten bilmek isteyen başka kimse var mı?" diye mırıldanana kadar.

Bir kez olsun, ona katıldım.

Açık kapıdan eğilip onu aldım. Lastik bantları çıkarıp notu açtım. Gözlerim notun üzerinde gezdirdi ve midemdeki bulantı ve mide bulantısı hissi daha da şiddetlendi. "Siktir."

Violet başını kaldırdı. Yüzümdeki ifadeyi gördü ve o sayfada yazanların iyi bir şey olmadığını anladığını anlayabiliyordum.

Zaten hiçbirimiz iyi bir şey olacağını düşünmüyorduk.

"Yüksek sesle oku," dedi, ağzını sıkıca kapatıp parmaklarıyla Nyah'ın elini sıktı.

O sayfada yazanları sesli okumak hiç istemiyordum. Ama ona da okutamazdım. Nefes aldım.

nefes nefese ve beni içten içe soğuk ve ölü bırakan sözleri mırıldandı.

"Tik tak, çocuklar. Geri sayım başladı.

Tek tek, hepiniz gideceksiniz.

O benim tuzağımdan kaçtı, ama kıl payı.

Bir dahaki sefere, bu kadar adil oynamayacağım.

Bir dahaki sefere, o kadar zeki olmayacak.

Onun hayatı için yalvaracaksınız.

Ben onu sonsuza dek yok edeceğim.

Son satırı okuduktan sonra uzayan sessizlik sonsuza kadar sürmüş gibi geldi. Ta ki Violet boğuk bir kahkaha atana kadar. Öksürdü, ama kahkaha durmadı. Onu izlerken kahkaha histerik bir hal aldı, onu kollarıma alıp sarılmak ve her şeyin yolunda olduğunu söylemek istedim.

Ama o benim dokunmamı hoş karşılamayacaktı. Ve kesinlikle hiçbir şey yolunda değildi.

Gözlerinden yaşlar akıncaya kadar güldü. "Harika, değil mi? Muhteşem."

Dönerek bir daire çizdi, sonra başını gökyüzüne doğru kaldırdı. "Gel de beni yakala o zaman, pislik! Beni hep izliyorsun, değil mi? Bu lanet oyunları bırak da, beni o kadar çok istiyorsan gel de yakala!"

Hiçbirimiz bir şey söylemedik.

Onu teselli etmek mümkün değildi. Tamamen yalan olmayan, güven verici sözler söylemek mümkün değildi.

Hiçbirimiz güvende değildik. Özellikle de o.

Whip sessizce Saint View'a geri döndü. Yarın geri dönmemiz gerektiğini biliyordum. İzleyebileceğimiz video gözetimi olan dükkanlar veya evler bulmak için. Bize

kimlik bilgisi verebilecek bir şey bulmak için. Gerçi plakaların çalıntı olduğu kesinleşmişti.

Ve hala avlayacağımız hedefimiz vardı.

Ama gece hızla gündüze dönüşüyordu. Hiçbirimiz uyumamıştık. Violet kanıyordu, ama kafasındaki yarayı tedavi etmek için kimsenin kendisine dokunmasına izin vermiyordu. Nyah'ı Whip'in evinden çok uzak olmayan küçük, berbat bir eve bıraktık ve arabada kalan dördümüz, onun düzensiz çimleri geçip saksı kutusuna sakladığı anahtarla içeri girmesini şahin gibi izledik.

Onun güvenlik konusundaki dikkatsizliğine onaylamadığımı belirten bir homurtu çıkardım, bu da Violet'i daha da sinirlendirdi.

"Eşyaları hala Psychos'ta. Bana yardım etmek için her şeyi orada bırakmış. Anahtarları yanında olmadığı için üzgünüm."

"Bu gerçeği değiştirmez, kapısının yanındaki saksıya yedek anahtar bırakmak tehlikelidir," diye mırıldandım.

Bana öfkeyle baktı. "Hiç kimse sana helikopter ebeveyn kadar kötü olduğunu söyledi mi? Senin için tehlikeli olmayan bir şey var mı?"

Evet. O, kulüp evindeki yatağıma kıvrılmış, kapı kilitli ve kardeşlerim devriye geziyor, heybetli metal kapılar ve erkekler kadınlarla ve bebeklerle yerleşmeye başladıklarında kurulan yeni güvenlik gözetim sistemi arkasında.

Violet'in orada olmasını istiyordum. Ve o orada, sağ salim olana kadar, lanet olasıca etrafında dolanmaya devam edecektim.

Whip boğazını temizledi. "Zaten Levi ve X'i araçlarını almak için Psychos'a götürmem gerekiyor. Onun eşyalarını alıp sabah ona teslim edeceğim." Saate baktı, saat neredeyse 4:00'ü gösteriyordu. "Yani, sabahın ilerleyen saatlerinde."

"Teşekkür ederim," dedi içtenlikle. Ona yarım bir gülümseme gösterdi.

Cidden mi? Ben sadece somurtkan bakışlar ve öfkeli tepkiler alırken, o gülümsemeler mi aldı?

Huysuz davrandığımı biliyordum, ama istediğim bu değildi. Onunla hayal ettiğim hayat bu değildi. Bir iş bulmam, sakin bir sokakta, çocukların okuldan sonra bisiklet sürdüğü nezh bir mahallede bir evim olması gerekiyordu.

Lüks bir hayat olmayacaktı, ama o yanımda olduğu için dürüst ve tatlı bir hayat olacaktı.

Ve bir şekilde her şeyi lanet olası bir yangına çevirmiş gibiydim. ateş.

Whip, Providence'daki Fang'ın evinin önüne geldi.

Violet yorgun bir şekilde ön koltuktan kendini dışarı sürükledi. "Biliyorum konuşup ne yapacağımıza karar vermemiz gerektiğini biliyorum, ama bu gece olmaz. Yapamıyorum."

X ya da ben konuşmadan Whip başını salladı. "Bekleyebilir. Kardeşin ve diğerleriyle birlikte güvendesin. Biraz dinlen." Başını sallayarak kapıyı kapattı.

Arka koltuktan indim. "Seni kapıya kadar geçireyim."

Elini kaldırarak durdurma işareti yaptı. "Gerek yok. Ben iyiyim. Yarın konuşuruz."

X ve Whip itaatkar küçük köpekler gibi arabada otururken, o yavaşça Fang'ın ön kapısına doğru yürüdü. Parmaklarının elektronik PIN tuş takımında hareket etmesini ve panelin yeşil renkte yanmasını izledim, sonra kapı kolunu itip içeri girdi.

Arkasını dönüp bakmadı.

Cildim çok gergin hissediyordu. Kanıyordu. Travma geçirmişti. Ve yatak odasında tek başına kalacaktı. Kardeşini ya da Rebel'i uyandırmayacağını zaten biliyordum.

Bu düşünceye dayanamıyordum. Onun cenin pozisyonunda kıvrılmış, ağlayarak, incinmiş, korkmuş olduğunu düşünmek midemi bulandırıyor. Sert bir oyun oynadı ve kızgındı, ama tüm bunların altında, onun çok korktuğunu biliyordum.

Çünkü ben de öyleydim.

"Levi, arabaya geri dön, olur mu?" Whip şikayet etti.

Direksiyonun arkasındaki ona baktım ve X, arka koltuktan ön koltuğa geçmek için orta konsolun üzerinden geçmek için kendini doğal olmayan açılara büküyordu.

Onu, büyük vücudu yarısı sıkışmış halde, gözlerimi kısarak baktım. "Neden kapıyı açıp dolaşmadın ki?"

Başını kaldırdı. "Benim dürtüsel düşüncelerim var, Levi. Bazen onlar galip gelir."

Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu.

Whip sadece homurdandı ve X'in dizinin yüzüne gelmesini önlemeye çalıştı.

Arabanın tavanına vurdum. "Siz ikiniz gidin. Ben kalıyorum."

X başı aşağıda, kıcı yukarıda, neredeyse amuda kalkmış, çok dar alanda dönmeye çalışıyordu. "Hey, Whip, burada, yer döşemesinin üzerinde bir sürü Skittles olduğunu biliyor muydun?"

Whip onu görmezden geldi ve çırpınan bacaklarını kenara itti. Açık pencereden bakışlarımı yakaladı. "Bundan emin misin? Senin burada olduğunu fark edince muhtemelen hiç hoşnut olmayacak."

Ama umurumda değildi.

Kulüp evine gidip soğuk yatağında uyanık kalarak onun güvende olmasını dileyemezdim. Fang acımasız bir katildi. Bunu biliyordum çünkü onu bir zamanlar ben eğitmişim.

Ama o tek bir adamdı ve bir ailesi vardı. Bir kadını. Çocukları. İki ortağı.

Bir şey olursa, önceliği onlar olacaktı.

Ama benim önceliğim her zaman Violet olacaktı. O istese de

"Kalacağım," dedim Whip'e. O da başını salladı. "Senin cenazen."

Arabayı geri vitese aldı ve X'in emniyet kemeri takmadığını haykırarak X, emniyet kemeri takmadığını haykırıyordu.

Karanlık yolun köşesinde arka lambaların kayboluşunu izledim. Güneş henüz doğmamıştı, gece gökyüzü hala mürekkep gibi siyahtı, ancak yıllarca kirli hapisane pencerelerinden izlediğim için, şafak yaklaşırken otuz dakika içinde gökyüzünün aydınlanmaya başlayacağını ve kısa bir süre sonra altın, pembe ve turuncu çizgilerle kaplanacağını biliyordum.

Ama bu sabah burada bekleyip bunu görmek istemiyordum. Ses çıkarmadan bahçeyi geçtim, ayak izlerimi gizlemek için çimlerin üzerinde yürüdüm. Merdivenleri çıktım, Fang'ın yaşadığı evin cephesine baktım ve içimden küfrettim. "Oldukça lüks, kardeşim. Artık kulüpte uyumaman

. Benim evim de kanatları olacak kadar büyük olsaydı ben de uyumazdım."

İkimizin kulübün en genç üyeleri olduğu, onun aday olduğu, benim boktan küçük yatak odamı ikiz yataklarla paylaştığımız günlerden çok uzaktı. Bu, seyircilerin önünde sevişmenin ilk deneyimimdi. Fang, kadınları odasına getirmeyi pek sevmezdi. Çoğunu korkuttuğunu biliyordu. Henüz bir gençken bile iri yarıydı. Sadece annesinin sevebileceği bir yüzüyle, korkutucuydu. Ama bu, ara sıra kulüp fahişelerinin onu istemesi engel olmuyordu. Ve bir erkek, çıplak bir kadınla uyanıp, onu sertleştiren, sikinde zıplamak için yalvaran bir kadınla ne yapmalıydı?

Ben daha yaşlıydım, hayatımın ilk kez ebeveynlerimin gözetiminden uzak, hayatın tadını çıkarıyordum.

Fang ile o odayı paylaşmak bizim üniversite hayatımızdı. İkimiz de liseyi bitirmemiştik, diploma almayı düşünmek bir yana, ama o odayı paylaştığımız, War'ın babası başkan olduğu zamanlarda onun için çalıştığımız o yıllar, hayatımın en güzel ve en çılgın günleriydi.

Ta ki Army beni otobüsün altına atana ve yapmadığım bir şey için altı yıl hapis yatana kadar. Kurduğum hayattan uzak. En iyi arkadaşşımdan uzak.

Bunun için Army'ye hala kızgın olabileceğimden bile emin değildim. Çünkü o hapishane hücrelerinde geçirdiğim yıllar olmasaydı, Violet ile asla tanışamazdım.

Ve onu tanımak, o delikte kaybettiğim her dakikaya değdi.

Kapıda, Violet'in daha önce girdiği kodu tuşladım. Kolaydı, rakamlar birbirinden ayırıydı. Güneş doğduğunda, onları değiştirtecektim. Ve Violet'e PIN kodunu girerken elini kapatması gerektiğini söyleyecektim. Ama şimdilik, bu benim lehime çalışıyordu. Kilitler sessiz bir vızıltıyla açıldı ve ben kolu aşağı ittim.

Diğer taraftaki giriş holü, şimdiye kadar gördüklerim kadar görkemliydi. Ancak karo zeminde oyuncak bir kamyon ve dağınık saçlı bir oyuncak bebek duruyordu. Arkamdaki kapıyı kapattım ve merdivenleri çıkarken gürültü yapmamak için sessizce ayakkabılarımı çıkardım.

Büyük pencerelerden içeri giren sokak lambasının ışığını kullanarak merdivenleri çıkarken bazı Lego parçalarını atlattım.

Yukarıdaki koridor daha karanlıktı ve ben, kapalı kapıları tek tek inceleyerek, Violet'i hangi odaya koyduklarını anlamaya çalışarak koridorda sessizce ilerledim.

Bu ev inanılmaz derecede büyüktü, koridor geniş, tavanlar yüksekti. İlk birkaç yatak odası çocuk odası olduğu kolayca anlaşılıyordu, kapıların üzerinde isimleri yazıyordu, kızlar bir odada, erkekler ise koridorun karşısındaki odayı paylaşıyordu.

Bir sonraki odada, bir beşik ve alt değiştirme masası bebeğin odası olduğunu ele veriyordu, monitörün yumuşak ışığı bebeğin minik, uyuyan vücudunu aydınlatıyordu.

Odanın ötesindeki tüm kapılar kapalıydı, ama içgüdülerim, evde yeni bir bebek olduğu için ebeveynlerin çok uzaklaşmak istemeyeceklerini söylüyordu.

Bu, yan odalardan gelen yumuşak seslerle doğrulandı.

Birinden horlama sesi geliyordu.

Diğerinden yatak çerçevesinin gıcırtısı geliyordu, derin, alçak erkek sesleri ve zevkten gelen yumuşak inlemelerle karışıyordu.

Sıcaklık ensemden aşağıya doğru akıyordu.

Fang'ın ilişkisiyle ilgili ayrıntıları bilmiyordum. Ama iki erkeğin sevişirken çıkardığı sesleri biliyordum.

Çünkü çok uzun zaman önce ben de onlara çok yaklaştım.

Gözlerimi sıkıca kapattım, Whip'in elinin benim sikimi kavradığını, benim de onun boynunu tutup onu kendime çekerek dudaklarımla ve dilimle ağzını ele geçirdiğimi düşündüm.

Neden yaptığımı bile bilmiyordum. Geçmişte erkeklerden hiç hoşlanmamıştım. Elbette, kulüp evinde kardeşlerimin kadınlarla sevişmesini izlemiş ve onların vücutlarının hareketlerini, altlarındaki kadınlar kadar zevkle izlemiştim, ama kendim bir erkekle sevişmek mi?

Hayır. Ordu beni çarmıha gererdi.

Bu hiçbir zaman bir seçenek olmamıştı. Hapishanede bile kendimi bu kadar savunmasız bırakmazdım.

Ama Whip'e karşı direnmek imkansızdı. Ellerinin üzerimde olmasını istiyordum.

Kendime dürüst olursam, bundan çok daha fazlasını istemiştim.

Bu çok sinir bozucuydu çünkü sonra o gidip bu konuda pislik gibi davrandı.

Whip ve lanet olası erkeklerle ilgili tüm düşünceleri kafamdan attım, yüzüm kızardı. Koridorda her odada durdum, ama içgüdülerim bana ağlayan bir bebek olasılığı nedeniyle Violet'in odasının sonuncu olacağını söylüyordu.

Şansımı denedim ve kapıyı açtım.

Violet, büyük dört direkli yatağın ucundaki yerinden başını kaldırdı ve hızla gözlerini sildi.

Onun şaşkınlığı hızla sinirlenmeye dönüştü. "Levi? Ne yapıyorsun?"

Onu susturdum, bu da hala gözyaşlarıyla dolu gözlerini öfkeyle parlatmaktan başka bir işe yaramadı. Ama onu kızdırmayı bekliyordum. "Şşş. Herkes uyuyor."

Aslında neredeyse herkes, ama bu ayrıntı şu anda önemli değildi.

"Burada ne yapıyorsun? Çık dışarı!" Fısıltıydı, ama öfkeli bir fısıltıydı.

Arkamdaki kapıyı kapattım. "Hayır."

Gözlerini bana dikti. "Hayır da ne demek? Ya çıkarsın ya da kardeşimi çağırırım."

"Bunu yapmayacaksın." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ona baktım. "Yapmayacağını biliyorum çünkü kendini düşündüğünden daha çok başkalarını düşünüyorsun. Muhtemelen bütün gece bebekle uyanık kaldıklarını biliyorsun. Çığlıkların hepsini uyandıracak ve bu senin en son isteyeceğın şey olacaktır."

Yumuşak lamba ışığında bile bana duyduğu öfke ve kızgınlık neredeyse elle tutulur derecede belliydi. Ama umurumda değildi. Uçan cam parçalarının kesiklerinden dolayı saçları kanla kaplıydı. Kanamaları durmuş gibi görünüyordu, ama yaralarını görmek bile parmaklarımı yumruk haline getirmeye yetti.

"Sen beni hiç tanımiyorsun, Levi." Üzüntüyle başını salladı ve yorganın içinde kıvrılan ellerine baktı.

"Saçmalık."

Sert ses tonumu duyunca başını kaldırdı.

Ama aramızdaki bu lanet olası gidip gelmelerden bıktım artık. Her şeyi mahvetmişim ve bunun farkındaydım. Ama aramızda bir bağ olmadığını iddia etmesinden bıktım. Bu, daha önce yaşadığım her şeyden çok daha derin bir şeydi ve ben bundan vazgeçmeye niyetim yoktu.

Ona doğru yürüdüm, ama sonra onun odasına bağlı banyoya girdim. Doğruca küvete gittim ve suyu açtım, parmaklarımı suyun altında gezdirerek sıcaklığının yeterince sıcak olup olmadığını kontrol ettim.

Musluktan su akıyordu ve bağımsız, pençeli ayaklı küvet dolarken, misafir banyosu olduğu belli olan odada, suya koymak için güzel kokan bir şey aradım.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Violet kapıdan. "Sana banyo hazırlıyorum."

Dudaklarını büzdü. "Görüyorum. Ama aslında demek istediğim, neden bana banyo hazırlıyorsun?"

İçimdeki mağara adamı, X'i onun vücudundan çıkarmak istediğim için yaptığımı haykırdı. Onun onu sikmesini, onun onu sikmesini, onun onu derinlerine almasını ve onun onu doldurmasını izlemiştim.

Ve bu beni tahrik etse de, içimde onun tüm izlerini silip onu kendimle doldurmamı isteyen temel bir arzu vardı.

Ama benim daha büyük bir kısmım bundan daha olgunlaşmıştı.

"Sana bakıyorum, çünkü sen kendine bakmamakta çok kararlısın."

Bana öfkeyle baktı. "Kendi banyomu kendim yapabilirim, Levi."

Dönüp ona yaklaştım ve onu duvara sıkıştırdım. "Mesele lanet olası banyo değil ve bunu sen de biliyorsun."

Nefesi kesildi.

Ama ben devam ettim, ona baskı yapmaya devam ettim çünkü kendimi durduramıyordum. Onun alanına girmek istedim, bu yüzden

Onun her nefesi benim kokumla doluydu. Onun vücudunun kokusunun beynime kalıcı olarak kazınmasını istedim. Göğsünün her yükselip alçalmasını, yumuşak göğüslerinin bana değmesini hissetmek istedim. "Mesele şu ki, Toby'nin intikamını almaya o kadar kararlıydın ki, kendi ölümüne doğru yürüdüğünü düşünmeye bile vakit bulamadın ve bu gece öldürülebilirdin."

Alt dudağı titriyordu, ama gözleri sert kalmıştı. "Zaten her zaman tehlikedeyim. Ne önemi var ki?"

Öfkenin ardındaki korkuyu görebiliyordum. Cesur görünüşünün ardındaki dehşeti hissedebiliyordum. İçinde tuttuğu çığlıkları neredeyse duyabiliyordum.

"Oh, Vi."

Omuzları öne doğru çöktü, başı göğsüme düştü.

Bir saniye içinde kollarımı ona doladım, gözyaşları gömleğimi ıslatırken kollarımda hıçkırarak ağladı.

Bir elimle başının arkasını okşadım, parmaklarım kanlı, keçeleşmiş saçlarına dolandı. Diğer elimle sırtını okşadım, kulağına teselli sözleri fısıldadım, günlerdir içinde tuttuğu üzüntü ve kederi sonunda dışa vurduğu sırada onu kucakladım.

Durmasını bekledim, ama durmayınca geri çekildim ve ceketinin düğmelerini açtım.

O sadece orada durdu, başı eğik, gözyaşları yüzünden akarken, bana izin verdi.

Kulüpte gördüğüm korse ve külot altındaydı. Gece erken saatlerde onları çok seksi bulmuştum, ama şimdi ona bakmamın önünde bir engel oluşturunyorlardı.

Onun etrafında dolaşarak korsenin bağlarını çözdüm ve vücudunun her yerinde bıraktığı kırmızı izlere yüzümü buruşturdum. Kendine zarar vermesinden, işkence gibi görünen bir giysiye kendini sokmasından nefret ediyordum. Ama hiçbir şey söylemedim ve korseyi karo zemine düşürdüm. Sırada külotu vardı, sonra onu kollarımın arasına aldım ve birkaç uzun dakika boyunca sıkıca tuttum, çünkü içimdeki her şey onu tutmak isterken, onu bırakmam gerektiğini kendime ikna etmem bu kadar zaman aldı.

Ama yine de onu suya bıraktım, dibe batırdım ve su onu sararken duyduğu zevk dolu yumuşak inlemelerinin sesini dinledim.

"Başını geriye eğ. Saçını ıslat."

O da dediğimi yaptı, dizlerini bükerek derinlere batıp üst kısmını tamamen suya gömdü.

"Bu banyo harika," dedi sessizce su yüzüne çıktığında. "Normal küvetlere hiç sığamıyorum. Çocukluğumdan beri küvetim olmadı."

Bu kesinlikle zenginlerin kullandığı türden bir küvetti, sadece bir bebek sığabilecek kadar küçük olan boktan türden değildi. Neredeyse 1,80 metre boyundaki bir kadın için yeterince derin, geniş ve uzundu. Kollarını kenarlara dayadı, başını geriye eğdi ve gözlerini kapattı.

Vücudunu benden saklayacak köpükler yoktu ve o da bunu denemedi.

Tanrım, bu çok seksi bir şeydi. Benden çekinmeye çalışmaması. Orada öylece uzanması, böylece berrak sudan her santimini görebilmem.

Dušta bir şişe şampuan buldum ve askıda asılı duran bir havlu aldım. Havluyu banyonun sonundaki yere attım ve onun başının arkasına diz çöktüm.

Avuç içime sıkıttığım şampuan havada meyve kokulu bir koku bıraktı ve ellerimi köpürttükten sonra saçlarına sürdüm.

"Biraz acıtırsa özür dilerim," dedim odanın sessizliğine, sabunu keçeleşmiş saçlarına sürerek ve kırmızı lekelerle kaplı telleri daha kuvvetli ovuşturarak. "Kafa derindeki kesikleri kaçınmaya çalışıyorum."

"Yapma. Acı umurumda değil. Ellerin çok iyi geliyor." Kalın bir yutkunma yaptı, koyu renk kirpikleri yanaklarına yayıldı. "Lütfen, durma."

Eğer istediği buysa, bütün gün bunu yapardım. Bunun pratik bir yanı vardı ve başladığımda tek niyetim buydu, ama bana lanet olası ayı bile isteyebilirdi ve bir şekilde, bir yolunu bulup ona bunu da verirdim.

Ona ne zaman aşık olduğumu bilmiyordum, ama onu görmeden ve dokunmadan çok önceydi. Bu sadece ek bir

bonus

Saçını bir kez duruladıktan sonra tekrar köpükledim. Su sabunlu hale geldi, ama o umursamadı. Saçını her okşadığımda vücudu santim santim gevşedi, ta ki saçları parlaklaşana ve nefes alışığı o kadar yumuşak ve düzenli hale gelene kadar. Belki de uykuya daldı sandım.

"Levi," diye fısıldadı. "Evet?"

"Özür dilerim."

Gözlerimi sıktım. "Özür dileyecek bir şeyin yok."

Tartışmadı, sadece hafifçe iç geçirdi. "Buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum."

Ben de öyle. Ama içimden bir ses, son birkaç haftadır yaşadığı tüm o kötü şeylerin sorumluluğunun benim omuzlarımda olduğunu söylüyordu. Tüm suçu üstlenemeyeceğimi biliyordum. X ve Whip de bu olayın bir parçasıydı ve onun kendi kararları da bizi bu noktaya getirmişti.

Ama bu, Toby'nin ölümündeki rolümden duyduğum suçluluk duygusunu hafifletmedi. Bu duvarların dışında, gölgelerde bizi bekleyen tehlikeye katkımdan duyduğum suçluluk duygusu.

Ama burada güvende, sıcak ve bakılıyordu. Bu, benim her zaman istediğim tek şeydi.

Belki bu, ona söz verdiğim çitli ev değildi. Ama güvenliydi. En azından şimdilik.

Ve her dışarı çıktığımızda kapımızı tehditler ve tehlikeler çaldığı için, şu anda sahip olduğumuz tek şey buydu.

Saç derisi masajı boyun masajına dönüştü, parmaklarım gergin kaslara girip gerginliği giderdi. Her parmağımın farklı bir amacı vardı, başparmaklarım derine girerken, işaret parmaklarım boynunun yanlarını rahatlatıyor, küçük parmaklarım ise ağzımı koymak istediğim boğazını okşuyordu.

Omuzlarından başlayarak kollarına doğru ilerledim, avuç içlerine bastırdım, pazılarını yoğurdum, cildini okşadım.

Yukarı kayarak göğsünü okşadım. Göğüsleri yavaş yavaş yükseldi. Nefesi yavaş ve rahatlamış halinden daha hızlı bir hale dönüştü.

Daha ihtiyaç duyulan bir şeye.

Daha aşağıya doğru okşadım, iki avuç dolusu göğüslerini aldım, avuçlarımın içine aldım ve taşan göğüslerine inleyerek baktım.

"Bu çok iyi geliyor," diye fısıldadı. "Teşekkür ederim."

"Bu tamamen benim zevkim olan bir şey için bana teşekkür etmene gerek yok, Violet." Kelimeleri zar zor ıkarabildim. Derin ve boğuktular ve tamamen ona yönelik bir arzuyla doluydu.

"Sana dokunmuyorum bile."

"Ama ıplaksın, ıslaksın ve sana dokunmama izin veriyorsun."

Bir i çekerek gözlerini açtı. Başını geriye eğip bana baktı.

Kalbim o kadar sıkıştı ki, bir saniye boyunca kalp krizi geçirdiğimi sandım.

Ama sonra eğildim ve dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırdım, ve göğsümdeki sıkışma yerini nazik ve tatlı bir duyguya bıraktı.

Kollarını kaldırıp yüzümün iki yanını tuttu ve baş aşağı öpüştük, ikimiz de yumuşak ve sessizdik, önceki gece ona yaptığım hızlı ve sert sevişmeden çok farklı bir şekilde bağlandık.

O da kendine göre bir yeri vardı. Seksiydi ve iyi hissettirmişti.

Ama onu böyle öpmek, samimi bir şekilde, seyirci olmadan... Lanet olsun. Bu şey kalbimi ele geçirdi.

O kıvrıldı, karnının üstüne döndü, yuvarlak kalçaları sabunlu sudan dışarı çıkararak çok tatlı görünüyordu. Sırtını kavisleyerek kollarını boynuma doladı ve bu sefer doğru pozisyonda öpüşmeye devam etti.

Dudaklarım açıldı, dilim giriş arıyordu, onun dilini hazır ve istekli buldu. Kafasının arkasını tuttum, tadına doyamıyordum, başım dönene kadar onu öptüm ve görebildiğim, düşünebildiğim, koklayabildiğim ve hissedebildiğim tek şey oydu.

"Sana ihtiyacım var," diye fısıldadım dudaklarının üzerinde, hakkım olmadığını bilerek ama yine de bunu isteyerek. "Lanet olsun, Violet. Seni seviyorum."

O geri çekildi, ama ben onun yüzündeki soruları görmek istemedim. Bana aynı şeyi hissetmediğini söyleme şansı vermek istemedim.

Kollarımı sırtına doladım, onu küvetten kaldırdım ve ağzını o kadar derin öptüm ki, beni reddetme şansı bile olmadı.

Onu banyo tezgahına taşıdım ve kışını tezgahın kenarına oturttum, kalın uylukları etrafıma yayılmış, sanki tam da bu amaç için yapılmış gibi belime dolanmıştı.

Bir kadının vücudunun benim vücudum için yaratılmış gibi hissettiğimi hatırlamıyordum. Ama Violet'in her santimi benim bedenime tam olarak uyacak şekilde oyulmuş gibiydi.

Hemen dizlerimin üzerine çöktüm ve yüzümü kalçalarının arasına gömdüm.

Onun amcığı, dilimin dokunduğu en tatlı şeydi. Amcığının girişinden sıırıslık, ipeksi ve pürüzsüz bir şekilde akan sıııları, onun ne kadar tahrik olduğunu gösteriyordu. Ve ben daha ona dokunmaya bile başlamamıştım. Girişinden klitorisine kadar yaladım ve sonra orada kamp kurdum, o tomurcuğu yeni bir tanrıymış gibi tapındım. Onun amcığı, lanet olası bir takipçi kültünü hak ediyordu. Bana izin verdiği sürece, ben de o lanet olası kültün başı olurdum

O lavabonun üzerindeki aynalı banyo dolabına yaslandı, ben de bacaklarını yukarı çekerek ayaklarını omuzlarıma dayadım ve onu açarak, yarıklarının her santimetresine ve altındaki daracık deliğe tam erişim sağladım.

O tamamen temiz ve lezzetli kokuyordu ve ben onu başka kimseyle paylaşmadan saatlerce orgazm olmasını istedim.

Dilimi onun her yerine sürttüm, iç uyluklarını öptüm ve ısırdım, ona yaklaştıkça başımın etrafında titremelerini çok sevdim. Önce dilimi, sonra parmaklarımı onun kanalına soktum, orgazmın titrek başlangıcı tüm vücuduma gururla doldu.

O bundan hoşlanıyordu. Yaptığım her şey onun ihtiyacı olan şeydi. İnemeleri bunu doğruluyordu. Sessiz kalmaya çalışıyordu, kollarını başının üzerine kaldırıp dolabın üstüne tutunuyor ve başını çevirerek ağzını koluyla kapatıyordu.

Onu dilimle sikiyordum, parmaklarım da katılıyordu, onu genişçe açarak ikisini, sonra üçünü alabilmesini sağladım.

Geri çekilip ona baktım, amı, göğüsleri ve karnı, zevkten geriye atılmış başı ve bana tamamen açık, onu güvende tutacağıma güvenerek

güvende tutacağıma güveniyordu.

Bana verebileceği en seksi hediye buydu. O gece kulüpte giydiği iç çamaşırlarına ihtiyacım yoktu. Benim için dans etmesine ya da gösteri yapmasına ihtiyacım yoktu. Bana vücudunu emanet etmesi, yapabileceği en seksi şeydi.

"Bana gelmen lazım, bebeğim," diye mırıldandım karnına, her yerini öperek, sonra parmaklarımla ona girerken daha aşağıya, tepesine doğru. "O amciğin sıkışmasını hissetmem lazım."

O bana uzandı ve ben de ona izin verdim çünkü o kadar ateşli ve ıslaktı ki, daha fazlasına ihtiyacı olduğunu anlayabiliyordum. O benim kot pantolonumun fermuarını açıp, iç çamaşırımı sikimi serbest bırakacak kadar aşağı çekmesine izin verdim. Sonra ikimiz de benim onu içime almam için mücadele ediyorduk, o çaresizce inleyerek bana acele etmemi söylerken, ben de onun girişine hizalanıp, orada beni bekleyen heyecandan ıslanan sikimi ıslattım.

Onun içine dalışım çaresiz ve hızlıydı, ama çok tatmin ediciydi. Onun içine sonuna kadar girdim ve ikimiz de orada durduk, o bu girişime nefes nefese kalmış, ben ise onun adını haykırıp bütün evi uyandırmamak için dudağımı ısıırıyordum.

Onun amının bu kadar mükemmel olduğu ve ona karşı o kadar azgın olduğum için bir vuruşta boşalmaya hazır olduğum gerçeğinden dikkatimi dağıtmak için, alt tarafımdaki kıyafetleri çıkardım, kot pantolonumu ve iç çamaşırımı çıkarıp onları yerde bir su birikintisinin içinde bıraktım.

O da beni kendisi gibi çıplak bırakmak için aynı fikri düşündü.

Gömleğimi çaresizce çekip, açgözlü, hızlı parmaklarıyla düğmelerini açtı ve ortaya çıkardığı her santimetreye göğsüme öpücükler kondurdu.

En alta ulaştı, son düğmeyi açtı ve gömleğimi omuzlarımdan çıkardı.

Ama öpücükleri durmadı. Boynumun, omuzlarımla ve göğüs kaslarımla her yerine öpücükler kondurdu, dudaklarının her dokunuşu tüm vücudumda bir zevk ve his patlaması yaratıyordu.

Küçük, sessiz odada bir çığlık yükseldi.

Donakaldım, penisim onun içine derinlemesine girmişti, bir şekilde ona zarar verdiğimden endişeleniyordum. Gözlerimi açtım.

"Ne? İyi misin?"

Göğsüme bakıyordu.

Daha doğrusu, kalbimin üzerine dövme yaptırdığım Violet'e.

Kahretsin. Beni en son çıplak gördüğünde dövme kapatmışım ama bu sabah bandajı yırttım. Gevşemiş ve yırtılmıştı ve dövme tamamen iyileştiği için artık bir işe yaramıyordu.

Bir parçam, ona göstermeye hazır olmadığım için onu sakladığımı biliyordu.

Ama dün gece her şey değişti.

Artık tek istediğim, ona karşı ne hissettiğimi tam olarak bilmesiydi.

Çünkü dün gece, bu şansı neredeyse kaçıırıyordum. Eğer o o depoda ölseydi, benim kalbimi ne kadar çok sevdiğini bilmeden ölecekti. İlk mektuptan beri tek düşündüğüm kişinin o olduğunu.

Onu ne kadar çok sevdiğimi asla bilemeyecekti. Bana baktı.

"Sen... sen benim adımı dövme mi yaptırdın?"

Başımı salladım.

Yavaşça nefes verdi, parmakları cildimde o kadar hafifçe geziyordu ki, izlemiyor olsaydım hayal gördüğümü düşünürdüm.

"Evet."

"Ne zaman?"

"Seninle uçurumda buluştuğumuz gece."

Kafasını eğdi. "Beni reddettiğin gece mi?"

Çenesini normalde olduğundan daha sıkı tutarak, söyleyeceğim sözleri duyması gerektiğini hissettim.

Onları duyduğunu bilmem gerekiyordu.

"Seni asla reddetmedim, Violet. Sadece senin için yeterince iyi olmadığını bildiğim halimi reddettim. Aptal ve bencil davrandım, bunu biliyorum. Ama o zaman da seni seviyordum, tıpkı şimdi sevdiğim gibi. Ve o dövme bana bunu her gün hatırlatıyor."

O, dövme bakmaktan kendini alamıyordu, bakışları sapın her kıvrımını ve bükülmesini, yaprakların üzerine yaptığım gölgelendirmeyi tarıyordu.

Boynumun arkasında garip bir sıcaklık yükseldi, çünkü istediğim beceriye sahip olmadığım için çizdiğim kusurlu çizgileri gördüğünü biliyordum

. "Mükemmel olmadığını biliyorum. Kalemle çizmekten çok farklıydı ve Dax'ın düzeltmesini istemem gerek
—"

Gözleri benimkilere kilitlendi. "Sen mi yaptın?" Sesinde hayranlık vardı, bu beni hem garip hissettirdi hem de göğsümü gururla şişirdi.

"Evet."

Gözleri parladı. "Bu gördüğüm en güzel şey."

Sözleri göğsümü delen bir mızrak gibiydi, beni tamamen açığa çıkardı. Zaten kalbimin her santimini ele geçirmemiş olsaydı, bu yorum bunu yapardı.

Yüzünün yanını kavradım ve başını yukarı doğru eğdim, böylece ona yukarıdan bakıyordum. "Sen gördüğüm en güzel şeysin."

Başımı eğip onu yavaşça öptüm ve tekrar birleştik, o da beni öptüğünde sözlerim boşa gitti.

Kalçalarımız uyum içinde hareket ediyordu, aramızda bir ritim oluşuyordu, birbirimizin vücutlarını ve dokunulmaktan hoşlandığımız yerleri tanıdıkça bu ritim bize tanıdık gelmeye başlamıştı.

Onu daha sıkı çekerek, aramızda boşluk kalmayacak şekilde kollarımı ona doladım. Göğüsleri göğsüme bastırdı, her santimetremiz birbirine bağlandı.

Banyoda o kadar uzun süre öpüşmüştük ki, ikimiz de havlu yardımı olmadan kurumuştuk ve aniden onu yatağa benimle birlikte sarmak istedim.

Onu kaldırdım, ağzı benimkinden hiç ayrılmadan yatağa doğru yürüdüm ve onu yatırdım. O bana bakarken içine girdim, ikimiz de istediğimiz zaman öpüştük, parmakları kollarımı yukarı aşağı okşadı, her iki yanımda, göğsümde ve sırtımda.

Bana dokunmayı hiç bırakmadı.

Kalçalarını hareket ettirmeyi hiç bırakmadı, benim kadar onun da beni içinde istediğini gösterdi.

Yorganı başımızın üzerine çektim, dünyayı dışarıda bırakarak, sadece ikimizin var olduğu bir dünya yarattım.

"Seni çok seviyorum." İçine boşaldım. Orgazmım vücudumu sarstı, nefesimi kesen zevk dalgaları gönderdi.

Ama tek bir nefesim kalsaydı bile, onu sevdiğimi söylemek için kullanırdım. Bu yüzden, orgazmını yaşarken ona tekrar tekrar fısıldadım, benim penisimi sıkıca kavradığını hissettim, benim etrafımda boşalmasının tatlı acısı o kadar mükemmeldi ki, daha iyi bir his hayal etmek zordu.

O arşıfların altında, o benimdi. Whip'in değil. X'in değil.

Sadece benim.

Nefeslerimiz karıştılar ve ikimiz de orgazmdan indiğimizde birbirimize sıkıca sarıldık.

Yatağın üzerine yuvarlandım, onu da yanımda götürdüm, tamamen bitkin olmama rağmen, penisim hala onun içindeyken onun altına yerleştim. "Seni ezeceğim," diye mırıldandı uykulu bir sesle, başını dinlendirerek.

göğsümdeki koyu renkli tüylerin hafif tozunu.

"Sen orada yatıp uyuyacaksın. Ben gayet iyi olacağım."

Daha fazla olmak istediğim başka bir yer yoktu. Üzerimdeki ağırlığı, daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde rahatlatıcıydı ve onun benden ayrılacağı düşüncesi, ölümden daha kötü bir kader gibi geliyordu.

Bu yüzden onu bana doğru tuttum, ağırlığının benim için asla kaldıramayacağım veya istemediğim bir şey olmadığını bilmesini sağladım.

Ve o uykuya dalana kadar onu sevdiğimi fısıldadım.

Göğsümde uyuyan ona saatlerce baktıktan sonra, onun da beni sevdiğini hiç söylemediğini fark ettim.

VIOLET

Yatak odasının kapısı o kadar sert bir şekilde açıldı ki, arkasındaki duvardan sekip geri geldi.

Levi ve ben, çarpmanın etkisiyle irkildik.

Bir futbol topu, ardından da küçük bir çocuk odaya uçtu. Madden topunu aldı ve durdu, sonunda ikimizin dehşetle ona baktığını fark etti.

"Anne!" diye koridora doğru seslendi. "Reaper amca neden Violet teyzenin yatağında?"

"Oh, lanet olsun," diye mırıldandı Levi. "Ben öldüm artık."

Madden ellerini beline koydu. "Annem küfür etmememiz gerektiğini söylüyor."

Gözlerimi genişlettim, ama aynı zamanda gülmeme de engel oluyordum.

Levi beni kendine sıkıca çekti ve bizi tamamen uygunsuz bir durumdan kurtaran tek şey olan çarşafı tuttu. Küçük çocuğa tısladı, "Madden! Öyle deme."

Çocuk ona küstahça sıırttı. "Ne demem? Lanet olsun mu? Lanet olsun, lanet olsun!" diye şarkı söyler gibi söyledi.

Gülmemi sakladım. "Aman Tanrım."

Koridordan hızlı ayak sesleri geldi ve sonra Rebel'in başı kapı çerçevesinden görüldü, arkasında Fang vardı.

Rebel, yaramaz oğlunun omuzlarını tuttu. "Çok özür dilerim, sen uyuyabilesin diye onları aşağıda tutmaya çalışıyordum..."

Bakışları altımda duran Levi'ye kaydı.

Sonra tekrar Fang'a baktı.

Gözlerim onu takip etti, bu yüzden Fang'ın en iyi arkadaşıyla yatakta olduğumu fark ettiği anı gördüm.

Rebel, Madden'ın gözlerini elleriyle kapattı, ama sesinde kahkaha vardı. "Hadi ama tatlım. Bence burada olacak katliamı görmene gerek yok."

Burada gerekleŖecek katliamı grmene gerek yok." Onu kucağına aldı ve omzunda koridordan koŖarak aŖađı indi, o ise merdivenlerden aŖađı inerken hala "siktir"in eŖitli varyasyonlarını mırıldanıyordu.

Gülmemi bastırdım, ama Fang'ın gerçekten mutlu olmadığını fark edince glmem kesildi.

Yüzü kıpkırmızıydı ve göğsünden kulaklarından çıkan kadar yoğun ve hızlı bir Ŗekilde buhar çıktığını neredeyse görebiliyordum. Patlaması an meselesiydi.

"Ne oluyor, Levi!" Ve iŖte patladı.

Levi yanağıma öpücük kondurdu. "Eh, güzel bir yolculuktu, değil mi? Bu kadar çabuk bitmesi ne yazık. Beni motosikletimle birlikte gömün."

Bu sefer gülmemi tutamadım.

arŖafı göğsüme sıkıca bastırdım. "Fang. Dur."

İri adam hiç de öyle yapmadı. Levi'ye, kapıdan fırlayıp matadoru keskin boynuzuyla deŖecek bir boğa gibi öfkeyle baktı. Yere vurup homurdanmadığına neredeyse ŖaŖırdım.

Levi içini çekti. "Onu seviyorum, kardeŖim. Üzgünüm, onun senin kız kardeŖin olduğunu biliyorum, ama ben onu sadece sikmiyorum. Onu seviyorum."

Etrafımı sıcak bir ışıık sardı ve kardeŖim gülümsedim.

Aniden migreni tutmuŖ gibi gözlerini kısarak yüzünü gerdi, kaŖlarının arasında derin çizgiler oldu. Onları hafifletmek için burnunun köprüsünü sıktı. "Hayır. Hayır. Hayır." Beni iŖaret etti. "Sen beŖ yaŖındasın." Levi'yi iŖaret etti. "Ve sen onun için çok yaŖlısın."

Gülmemi sakladım. "Uzun zamandır beŖ yaŖında değilim, ağabey."

"Ona öyle demen pek yardımcı olmuyor bence," diye fısıldadı Levi.

Levi'ye baŖını salladı. "Bu konuda lanet olası kurallar var, Reaper! Bunu biliyorsun! Birbirimizin ailesiyle uğraŖmayız!"

"Adil olmak gerekirse," diye araya girdim. "Hiçbirimiz senin ve benim aile olduğumuzu bilmeden önce 'karıŖtırmaya' baŖladık, bu yüzden bu kuralın geçerli olduğunu sanmıyorum."

Fang azı diŖlerini gıcırdatarak, yumruklarını hala yanlarında sıkı sıkı tuttu. "Kesinlikle katılmıyorum."

Ben iç geçirdim. O saçmalıyordu. "Levi'ye düello falan teklif etmek istiyorsan, yap, ama benim adıma yapma. O, benim isteğim dışında hiçbir şey almadı. Benim onurum için savaşmana gerek yok."

"Mesele o değil," dedi Fang sessizce. "Mesele, seni istemediğin bir hayata sürüklemesi. Kulüp..." Yüzünü buruşturdu. "Kulüp, aynı anda hem iyi hem de kötü olan her şey. Bir motorcuyla bir hayat istemiyorsun, Violet. Bu, Reaper'ın düşmanlarından biri peşine düşerse diye sürekli arkana bakarak yaşamak anlamına gelir. İşler tehlikeli hale geldiğinde kilitlenmek. Asla yüzde yüz güvende olamazsın."

Gözlerinde endişeyi görebiliyordum. Yalvarışındaki samimiyeti duyabiliyordum.

Ama Levi geceyi benim yatağımda geçirmiş, benimle sevişmiş ve bir erkeğin söyleyeceğini hiç düşünmediğim sözler fısıldamıştı. Saçımı yıkamış, tenimi okşamış, hiç kimsenin yapmadığı kadar bana özen göstermişti.

Kalbinin üzerine benim adıma dövme yaptırmıştı. Ve beni sevdiğini söylemişti.

Fang, bunca yıl sonra, artık tam anlamıyla yetişkin bir kadın olduğum halde, sırf o artık ağabey rolünü oynamak istediği için bundan vazgeçeceğini düşünüyorsa, yanılıyordu.

Onu sert bir bakışla süzöldüm. "Rebel'i hayatına sokarken tüm bu endişeleri yaşadın mı?"

"Tabii ki vardı!"

"Ve yine de yaptın, değil mi?"

Çenesi gerildi. "O farklıydı."

Değildi ve ikimiz de bunu biliyorduk. Onu yakalamıştım.

Uzun bir nefes verdi ve bakışları Levi'ye geri döndü. "Peki. Ama Hades'e yemin ederim, ona zarar verirsen seni kendi ellerimle öldürürüm, hiç pişmanlık duymadan."

Levi ona kararlı bir bakışla karşılık verdi. "Kardeşim, sana söz veriyorum, ona zarar verirsem, orada durup senin yapmana izin vereceğim."

İkisi uzun bir süre birbirlerine baktılar, ben ise içimdeki feminist tarafı bulmaya çalışıyordum. Feminist tarafım, sanki ben odada yokmuşum gibi beni tartışan ikisini nefret etmeliydi, ama bunu yapamadım. Toby dışında kimse beni önemsememişti

ve bu şekilde de hiç kimse. Toby ile benim aramda "ona dokunursan ölürsün" türünde bir ilişki yoktu. Toby'nin tek silahı muhtemelen maskara fırçası olurdu. Düşmanlarımla kulakları kanayana kadar müzik filmlerinin şarkılarını söyleyebilirdi.

Ama bir erkeğin fiziksel şiddet uygulayacağını söylemesi farklı bir etki yaratıyordu. Fang'ın sözleri beni genç ve korunmuş hissettiriyordu.

Levi, kardeşimin gitmesini çok istediğimi hissetti, böylece onun en iyi arkadaşıyla, hiçbir kardeşin kız kardeşinin yapmasını görmek istemediği bazı şeyler yapabilecektim.

Fang havadaki gerginliği hissetmiş gibiydi, ya da belki de Levi'nin cevabından memnun kalmıştı. Her neyse, kapıyı kapattı ve ben de Levi'ye, onun benim için savaşış şeklini ne kadar sevdiğimi göstermeye devam ettim, ona söylediği o üç küçük kelimeyi söyleyemese de.

Bir kez onunla birlikteydim. Ve o benim güvenimi boşa çıkarmıştı.

Onun dilinin, dudaklarının, parmaklarının ve penisinin beni kaç kez inlememe neden olduğu önemli değildi, ona her şeyi geri vermeye henüz hazır değildim.

Levi ve ben sabahı uyuyarak geçirdik. O gün ne yapması gerektiğini bilmiyordum, ama yataktan kalkmak için hiçbir hareket yapmadı, iri vücudu benimkine sarılmış, derin nefesleri arkamda yükselip alçalıyordu.

Ancak bu kısa sürdü, çünkü o öğleden sonra Clean Sweep'te vardiyam vardı ve Nyah ile birlikte dört saat boyunca Bayan Lewersham'ın Providence malikanesini baştan aşağı temizledik. Nyah, önceki gecenin olaylarına rağmen her zamanki neşeli haline dönmüştü.

Olan biteni tamamen kabullenmiş ve hiçbir şey olmamış gibi vardiyasına devam etmişti. Birkaç kez onunla bu konuyu konuşmaya çalıştım, ama o sanki hiçbir şey olmamış gibi gülüp geçti.

büyük bir maceraya atılacağımızı ve endişelenmeme gerek olmadığını söyledi. Saint View ve benim ona ne yaparsak yapalım, onun başa çıkabileceğini söyledi. Daha kötüsünü gördüğünü ve yaptığını söyledi.

Bunu o kadar ciddi bir yüz ifadesiyle söyledi ki, ona inanmaktan başka seçeneğim yoktu.

Ailesi korkunç bir yere benziyordu. Ve onun şimdi burada, onlardan uzakta olmasına sevindim.

Saint View'un bu günlerde pek de güvenli olmadığını düşünürsek, bu önemli bir şeydi.

Eve giderken beni Psychos'a bıraktı ve X'in dondurma kamyonetinin yavaşça bizi takip ettiğini fark ettim, ama ikimiz de farkında değilmiş gibi davrandık.

Eğer insanları takip edecekti, daha göze çarpmayan bir araç alması gerekiyordu.

Girişte kapının üzerinde oturan adama baktım ve onun önünde durup başımı bir yana eğerek ifadesini inceledim. "Vincent," diye karar verdim sonunda, ama aslında bu, adamın bana bir dakika boyunca gevezelik etmek ya da Scythe'ın yapacağı gibi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle önceki gecenin küçük seks maceralarım hakkında şaka yapmak yerine sessizce bana bakmasından yola çıkarak yaptığım bir tahmindir.

Vincent tek bir kez başını salladı. "İyi misin?" "Evet, teşekkürler."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Başımı kapıya doğru çevirdim. "İçeri girebilir miyim? Bu gece vardiya var."

Kapıyı açık tuttu ve ben geçerken ona gülümsedim. Ama eklemekten kendimi alamadım: "Sen Scythe'dan gerçekten farklısın, değil mi?"

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Birkaç ortak noktamız var." Bakışları, barın arkasında içkileri hazırlayan Bliss'e kaydı ve gözlerindeki sertlik yumuşadı.

Bliss onun kendisini izlediğini fark etti ve ona bir öpücük gönderdi, onun karşılık verip vermeyeceğini beklemeden.

O yapmadı, ama Vincent'ın Bliss'i, içindeki bir şeyi sakinleştiren bir şekilde sevdiği benim için çok açıktı. Onun tek bir bakışı

tüm varlığını değiştiriyordu.

Ah, başka birinin mutluluğu üzerinde böyle bir güce sahip olmak. Bunun iyi bir şey mi yoksa korkutucu bir fikir mi olduğundan emin değildim.

Ama bu, onlar için açıkça işe yarıyordu. Bliss, benim hayal bile edemeyeceğim bir şekilde mutluluk yayıyordu. O kadar huzurlu, o kadar mutlu, o kadar sevilen biri olmanın nasıl bir his olduğunu hiç bilmiyordum.

Levi'nin sözleri kafamda yankılanıp duruyordu, ama onlara inanabileceğimden emin değildim.

Geçmişte bana bazı şeyler söylemişti, ama sonra her şey mahvolmuştu. Bu sefer ona çok çabuk inanmak istemedim. Onun "seni seviyorum" sözlerinin sıcaklığını hissetmek istedim, ama Bliss'in yaptığı gibi kendimi henüz tamamen açamazdım.

Bu, hayatım bu kadar karışıkken şu anda göze alamayacağım bir düzeyde savunmasızlık gerektiriyordu.

Vincent'a gülümsedim ve yanından geçerek kulübe girdim. Dün geceden farklı olarak, vestiyerin kapısı ve arkasındaki seks kulübü kapalıydı, sıkıca kilitlenmişti. Psychos, haftanın çoğu gecesi olduğu gibi, duvarlara monte edilmiş büyük ekran televizyonlarda spor maçları oynayan ve havada kızarmış yiyecek kokusu dolaşan, pis bir bar haline geri dönmüştü. İnsanlar masalarda oturmuş bira içip tavuk kanadı yiyorlardı. Üniversite çağındaki bir grup gencin yanından geçerken alkışlar yükseldi, ama onlara baktığımda hepsinin gözlerinin futbol maçına dikildiğini fark ettim.

Tezgahın arkasına geçtim ve çantamı Bliss'in ilk vardiyamda bana gösterdiği güvenlik kutusuna koydum.

Ellerini havluyla sildi ve bana hızlıca sarıldı. "Aramız iyi mi?"

Gözlerimi kırptım. "Tabii ki. Neden?"

"Dün gece çalışmana izin vermedim."

Önemli değilmiş gibi elimi salladım, ama aslında önemliydi. İnsanların bana neye ihtiyacım olup olmadığını söylemesine ihtiyacım yoktu. Yine de, halka veya işine zarar vermeyecek personele ihtiyacı olduğunu anlayabiliyordum.

Scythe ve Vincent'ın neler yapabileceğini tam olarak bildiğim için bu oldukça komik bir düşünceydi, çünkü onlar her gece onunla birlikteydiler. Ama onun geçim kaynağını koruma ihtiyacını anlayabiliyordum. Ve

Dün gece biraz dağınıktım. Muhtemelen hala da öyleydim ve uzun bir süre öyle olacaktım. Toby'ye olanları "atlatmak" mümkün değildi. Yaşlanıp saçlarım ağarana kadar onun kaybını hissedeceğimi tahmin ediyordum. Eminim ki, ağlayarak uykuya dalacağım daha birçok gece olacaktı.

Ama arada kendimi meşgul tutmak istediğim şey buydu. "Bu gece geri gelebileceğimi söylemiştin," diye Bliss'e hatırlattım.

O da başını salladı. "Öyle dedim ve emin isen sözümü tutacağım." "Eminim."

Bana havluyu attı. "O zaman sıra sende. Yoğun olduğumuzda barda ve servis yaparken sana yardım ettireceğim. İşler sakinleşince temizliğe geçebilirsin. Uygun mu?"

"Bütün gece yapacak bir işim olduğu sürece mutluyum."

Bliss, çoğunluğu erkeklerden oluşan ve hepsi yiyecek ve içecek isteyen insanlarla dolu odaya başını çevirdi. "Sanırım seni meşgul edebiliriz." En arka köşedeki bir masayı işaret etti. "Şuradaki adamla başlayabilir misin? Az önce geldi ve henüz siparişini almadım."

"Tabii ki."

Tezgahın altından bir not defteri ve kalem aldım ve masaların arasından geçerek ilerledim, X'in Levi'nin kulübünden bir grup erkeğin oturduğu masanın ortasına oturduğunu görmezden geldim. Hepsi sırtını sıvazlayarak onu uzun zamandır kayıp bir üyeymiş gibi karşıladılar ve ben sadece başımı sallayarak, o kadar dışa dönük olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündüm.

Bliss'in işaret ettiği masada durdum ve kalemimi hazırlayarak adamın siparişini almaya hazırlandım. "Merhaba, ben Violet. Ne alırsınız?"

Menüden başını kaldırdı ve beyaz beyzbol şapkasının siperliğinden bana baktı.

Kalbim durdu.

"Adını biliyorum, Violet."

Parmaklarım kalemi o kadar sıkı kavradı ki ucuz plastik çatladı.

"Travis."

Derin bir kahkaha attı. "Neden adımı boğuluyormuş gibi söylüyorsun?"

Çünkü boğuluyordum.

Levi'nin arkadaşlarıyla dolu bir masanın etrafında oturan X'e bir göz attım. Sonra kapıda duran Vincent'a baktım. Burada beni destekleyen birçok insan vardı.

İçimden ona gitmesini ve beni rahat bırakmasını haykırmak istesem de, olay çıkarmaya gerek yoktu.

Ama Bliss, dün gece benim çalışmama izin vermemişti çünkü benim çöküp işine zarar verecek bir kargaşa çıkaracağından korkuyordu. Onun haklı olduğunu kanıtlamak istemedim.

Kimsenin, sinirlerimin o kadar gergin olduğunu, üvey kardeşimi gördüğümde yere çöküp kulaklarımı kapatmak ve o gidene kadar ileri geri sallanmak istediğimi bilmesini istemedim.

Burnumdan derin bir nefes aldım ve ağzımdan yavaşça bıraktım.

Onun beni etkilemesine izin vermeyecektim. Bütün bu insanların arasında bana zarar veremezdi.

O da diğer erkekler gibiydi. Sesimin titrememesi için konuşmadan önce kendimi buna inandırmaya çalıştım. "Ne alırsınız?"

"Ne var ne yok?"

"Bilmiyorum," dedim dürüstçe. "Hepsi." Hiçbiri. Umurumda değildi. Sadece siparişini verip gitmesini istiyordum.

Menüyü parmağıyla aşağı doğru kaydırırken bana bakmaya devam etti. Yarısında durdu ve parmağıyla dokundu. "Bunu."

Dudaklarımı ısırdım, bana işaret ettiği metni okuyabilmem için bana ona daha fazla yaklaşmamı zorlamasından nefret ediyordum. "Buffalo tavuk kanatları ve bira kombinasyonu. Anlaşıldı." Onun yanından uzaklaşmak için çaresizce topuklarımı döndürdüm.

Çünkü o sadece orada oturuyor olsa da, sanki etrafındaki havayı zehirliyor gibi hissediyordum ve orada durup o havayı solumak beni öldürüyordu.

"Bekle. Hangi yan yemekleri istediğimi sormadın."

Dudaklarımı sıkıştırdım ve ona döndüm, patlamamak için derin nefes almaya çalıştım. Hayatımdaki gizli tehlikelerin, cinayet oyunları oynayan psikopatın, önümde oturan, düzensiz sakalı ve boncuk gibi gözleri olan bu adamdan çok daha korkutucu olduğunu kendime hatırlatmaya çalıştım.

Ama içimdeki küçük kız, onun ne kadar acımasız olabileceğini çok iyi hatırlıyordu. Ve onun yanında olduğum her saniye tetikte olmam gerektiğini, yoksa kötü şeyler olacağını.

Zorla kelimeleri ağızımdan çıkardım. "Hangi tarafları istersin?"

O arkasına yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. "Şöyle bir garnitür nasıl olur: 'Zengin bir erkek kardeşin olduğunu duydum.

Fang'ın adının geçmesiyle gerildim ama sesime öfke ve korku karışmasın diye uğraştım. "Yan yemeklerinizi sipariş edebilirsiniz ya da mutfak sizin için seçebilir, efendim."

Alaycı bir kahkaha attı. "Efendim mi? Beni gerçek bir kardeşle değiştirdikten sonra bana böyle mi sesleneceksin?"

"Sen hiç kardeşim olmadın," diye ona tıslamadan edemedim.

Gülümsemesi kendini beğenmiş bir hal aldı. "İyi ki de öyleymiş, yoksa seni duşta izlemek gerçekten ürkütücü olurdu."

Tüylerim diken diken
oldu.

"Patates
kızartması olsun."

"Paraya ihtiyacım var,
Violet."

Onun neye ihtiyacı olduğu umurumda değildi. Onunla konuşmak istemiyordum. Masaların arasında dolaşarak mutfağa doğru ilerledim ve siparişini verdim.

X'in bakışları gözüme çarptı ve Slayer'larla gülüp eğleniyor olmasına rağmen, yüzündeki endişeyi görebiliyordum. Yüzümden bir şey anlamış olmalıydı, çünkü Travis'e baktı, sonra bana döndü ve bir kaşını sorgulayıcı bir şekilde kaldırdı.

O kaşın ne anlama geldiğini bile bilmiyordum.

Ama X ne düşünürse düşünsün, muhtemelen bir olay çıkacak ve bu da muhtemelen benim kovulmamla sonuçlanacaktı. Levi ile ilişkimizi daha ileriye götürürsem ve her Slayers etkinliğinde Bliss'i görmek zorunda kalırsam, bu inanılmaz derecede garip olurdu.

Kafamı hafifçe salladım ve X de başını sallayarak benim onun hiçbir şey yapmama kararımı kabul ettiğinde rahatladım.

Travis baş belası biriydi, ama gidecekti ve ben de vardiyamı bitirecektim.

Ve aynen öyle oldu. Travis'in yemeği hazır olduğunda, isteksizce ona tavuk kanatlarıyla dolu tabağını ve bir

bir bardak bira aldı ve tek kelime etmeden masasına koydu. Fang'ı ve kardeşimin Providence'da lüks bir malikanede yaşadığını tekrar gündeme getirmeye çalıştığında, onu görmezden geldim.

İki kez daha beni çağırdı ve ben de gittim, çünkü Bliss'in gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyordum, iyi iş çıkardığımı görmek için beni izliyordu ve ona bunu kanıtlamak istiyordum, ama her seferinde sipariş vermekten kaçındı. Sadece Fang ve ne kadar parası olduğu hakkında konuşmaya devam etti.

Sonunda, hesabı masasına bıraktım ve tek kelime etmeden uzaklaştım.

Ama masaları silip Slayers masasındaki adamlara bira doldururken onu göz ucuyla izledim.

Sonunda Travis pes etti, biraz para bıraktı ve bana tek kelime etmeden dışarı çıktı.

Rahat bir nefes aldım ve bir daha geri gelmemesi için içimden dua ederken masasını temizlemeye gittim. Masaya bıraktığı parayı topladım ve bunun yemek ve içeceklerinin tam tutarı olduğunu, bir kuruş bile fazla olmadığını fark ettim.

Tabii ki cimri bir piçti ve bahşış bırakmamıştı. Hiç de şaşırtıcı değildi.

Onun yanına almadığı faturayı aldım. Ergenlik çağımın başlarında hatırladığım dağınık el yazısı, düzgünce basılmış kağıdın üzerine karalanmıştı.

**Sana bahşış yok, zengin sürtük. Geri döneceğim.
Bana borcunu unutmadım.**

Parmaklarım titredi ve kağıt parçasını bir top haline getirip önlüğümün cebine ittim.

Parayı kasaya koydum ve Bliss bana yan gözle baktı.

"O müşteriyle her şey yolunda mı? Biraz sarsılmış görünüyorsun."

Zorla gülümsedim. "Sadece eskiden tanıdığım ve tanımamış olmayı dilediğim biri."

Yüzünde anlayış belirdi. "Oh, eski sevgilin mi? Onlar en kötüsüdür. Kendini daha iyi hissetmek istersen, bir gün bana benimkini anlatmamı iste. Çünkü o hikaye çok ilginç."

Onunla birlikte gülmeye çalıştım, ama gözlerime ulaşmadığını biliyordum ve onun bakışlarından kurtulmazsam yakında fark edecekti. Bliss çok tatlı, nazik ve çevresindekilere karşı çok dikkatliydi. Hepsi güzel özelliklerdi... ta ki kimse senin ne hissettiğini görmesini istemediğin sürece.

"Tuvalete gidip geleceğim," dedim ona. "Tabii, zaten artık ortalık sakinleşmeye başladı."

Başımı salladım, ama çoktan bardan uzaklaşıp tuvaletlerin bulunduğu koridora doğru ilerlemiştim. İçeri girdim ve neyse ki boş olduğunu gördüm, ama bu pek de şaşırtıcı değildi, çünkü Psychos'un normal bir gecede müşterilerinin çoğu erkekti.

Kendimi bir kabine kilitledim ve kapalı tuvalet kapağına oturarak, tuvaletin soğuk havasını derin nefeslerle içime çektim.

En azından artık burası oldukça iyi kokuyordu, çünkü düzenli olarak temizlemeye başlamıştım.

Birkaç hafta öncesine göre, mini bir sinir krizi geçirmek için çok daha güzel bir yerdi.

Tuvaletlerin ana kapısı açıldı ve ben nefesimi tuttum, panik atakla mücadele ettiğimi kimsenin duymasını istemiyordum.

Dürüst olmak gerekirse, bu barda toplamda beş kadın vardı. Ve tam da şimdi gitmeyi mi seçtiler?

"Violet?" diye fısıldadı X. "Kaka mı yapıyorsun?"

Gülmekten kendimi alamadım. "Hayır, X. Kaka yapmıyorum."

O rahat bir nefes aldı. "Oh, iyi. Vücut fonksiyonları konusunda pek iyi değilim. İşemek. Kaka yapmak. Kusmak. Tiksilmek."

Gözlerimi tavana doğru çevirdim. "Tamam, bilmek iyi oldu. Teşekkürler. Artık gidebilirsin."

"Ya da seninle kalabilirim."

Ağzımın köşesinde bir gülümseme belirdi. "Neden öyle bir şey yapasın ki?"

"Sadece fayansları konuşmamız gerektiğini düşündüm. Gerçekten çok çirkin, sence de öyle değil mi? Buraya bir tadilat programı çağırmalılar."

Bir çiftlik lavabosu, belki biraz lambri ve tonozlu tavanlar koyabilirler..."

Eğlencemi zar zor gizleyebildim. "Bunların ne olduğunu gerçekten biliyor musun?"

"Hayır, sadece o programlarda sıkça duyduğum kelimeleri söylüyorum, çünkü yine gitmemi söylemeni istemiyorum."

İç geçirdim ve öne eğilip kabinin kapısını açtım.

Kapı gıcırdayarak açıldı ve diğer tarafta X, kollarını kavuşturmuş, tuvalet duvarına yaslanmış beni izliyordu. "O adam kimdi?"

"Eski bir üvey kardeşim."

Yüzümdeki ifadeyi inceledi ve bir kez olsun, bunun ne anlama geldiğini gerçekten anladı. "Sanırım bu yıl ona ortak Noel kartlarımızdan birini göndermemi istemiyorsun?"

Küçük gülümsememin büyük bir gülümsemeye dönüşmesine engel olamadım. "Ortak Noel kartı mı göndereceğiz?"

"Tabii ki. O zamana kadar evlenmiş olacağız, sen Bayan X, ben de Bay Violet olacağım ve Harold adında çok çirkin bir kurtarılmış kedi evlat edineceğiz. Ama o kadar çirkin ki, bir o kadar da sevimli. Anlıyor musun? Harold ayrıca çok kötü kalpli, ama Reginald'ın bir arkadaşına ihtiyacı var, bu yüzden bunu yapmalıyız. Eşleşen kazaklar giyeceğiz, Harold ve Reginald bile birer tane giyecek ve ökse otunun altında öpüşeceğiz." Bana göz kırptı. "Ve ben de göğüslerini elleneceğim."

Gülmekten burnumdan soludum. "Her şeyi planlamışsın, ha? Çirkin kedi konusunda çok yaratıcısın."

Bana kaşlarını çatı ve sonra telefonunu çıkarıp ekranı kaydırıldı. "Hayır, cidden. Ona isimlerimizi yazdırdım bile. Bak."

Telefonunu ters çevirdi. Küçük ekranda yakındaki bir hayvan kurtarma web sitesi ve ortada, hayatımda gördüğüm en dağınık ve kızgın kedinin fotoğrafı vardı. Fotoğrafın altında "Harold" yazıyordu ve evlat edinme tarihi önümüzdeki hafta olarak belirlenmişti.

"Siteye yeni eklenmiş. Ama merak etme, herkesin onu isteyeceğini biliyordum, o yüzden hemen harekete geçtim. Kesinlikle bizim olacak. Önce veteriner kontrolü ve bazı işlemler yapmaları gerekiyor. Önümüzdeki hafta onu alabileceğimizi söylediler."

Annesinin bile sevmediğini düşündüğüm yüzü olan vahşi görünümlü kediye aşağıdan yukarıya doğru baktım.

Bu hayvana ev vermek için sıraya girecek kimse olmayacaktı. Bundan emindim.

X dışında kimse.

Çünkü o, çoğu insanın görmediği güzelliği görebiliyordu. Ve ben onun bu özelliğini seviyordum.

Telefonu ona geri verdim. "Harika bir kedi gibi görünüyor. Ama Reginald'ın kurtarılmaya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Parkta oldukça rahat bir hayatı var."

Telefonu cebine geri koydu. "Muhtemelen haklısın. Ayrıca Noel kazağı giyecek kolları da yok, yani muhtemelen fotoğrafa giremez."

Gülmek dudaklarıma hoş geldi, ama sonra kayboldu. "Reginald fotoğrafımızda olsun ya da olmasın, Travis asla Noel kartı listemde yer almaz."

X düşünceli bir şekilde başını salladı. "Onu öldürmemi mi istiyorsun?"

Korkunç bir dakika boyunca, evet demek istediğimi fark ettim.

Bu farkındalık beni soğuk bıraktı. Evet dersem, X'in bunu yapacağını biliyordum. Bu, diğer çoğu erkek için olduğu gibi, onun için sadece bir şaka değildi. X'e Travis'in ölmesini istediğimi söylersem, o da bunu gerçekleştirecekti.

O zaman, tetiği çeken ya da bıçağı saplayan ben olmasam bile, bir adamın hayatına son vermekten sorumlu olacaktım.

Yine de sorumluluk bana ait olacaktı.

Tıpkı Toby'nin ölümü gibi.

İlk ilmek beni yavaş yavaş öldürüyordu, ikinci ilmek de boynuma asılı duruyordu, bunun ağırlığını kaldıramazdım.

Kafamı salladım. "Hayır. Öldürmek yok. O çoğunlukla zararsızdır. O sadece para isteyen narsist bir pislik. Param olmadığını anladığında sıkılıp ortadan kaybolacaktır."

X, dudaklarını birbirine bastırarak bana katılmadığını düşündüren bir ifadeyle baktı.

Artık daha fazla cinayet ya da ölüm istemiyordum.

Tabii bizi izleyen kişi değilse. Toby'nin ölümünden sorumlu olan gerçek kişi.

Yavaş ve acı verici bir şekilde öleceklerdi ve bunu yapan da ben olacaktım. Toby'nin ölümü cezasız kalmayacaktı. Bunun olmasına izin veremezdim.

Ama Travis, tırnaklarımı kırmaya değmezdi, daha fazlasını yapmaya hiç değmezdi.

"Gerçekten boktan eski üvey kardeşim hakkında düşünmek istemiyorum," diye itiraf ettim X'e.

"Senin yerine sana oral seks yapabilirim?"

Güldüm. "Vardiyamı bitirmem lazım. Hem, dün gece olanlar yüzünden sana hala biraz kızgınım."

Ortasında bir yara izi olan kaşını kaldırdı. "Benim sikimi yalarken pek kızgın değildin."

Ona sert bir bakış attım. "Hayır, daha çok insanlara kendini benim amımı yalayan kişi olarak tanıtmam hakkında konuşuyordum."

"Yalan nerede?"

"Bunu tüm kişiliğin haline getirmen gerekmez, biliyorsun."

"Saygıyla katılmıyorum. Vardıyan bitmeden hemen şimdi sana oral seks yapma teklifim hala geçerli..."

Bu düşünce inanılmaz derecede cazipti. Onun dizlerinin üzerine çökmesi, bacağımın omzuna binmesi, dilinin klitorisime değmesi düşüncesi içimi kasıp kavurdu.

Toby'yi düşünmeyeceğim, onsuz kiramı nasıl ödeyeceğimi düşünmeyeceğim, ya da Travis'in hayatımın en berbat zamanında geri döneceğini düşünmeyeceğim gerçeği çekici geliyordu.

X kendini beğenmiş bir piçti. "Beni kesinlikle istiyorsun." Ellerini başının arkasında birleştirdi ve tekrar duvara yaslandı. "Zihninde düğünümüzü planlıyorsun, değil mi? Sadece sen, ben, Reginald ve Harold, sıcak bir yerdeki tropikal bir plajda... Reggie'nin kış için güneye uçuşmasını da planlamamız gerekebilir..."

Ayağa kalktım. "Dikkatimi dağıtmanı seviyorum. Daha fazlasını değil. Vahşi bir ördek ve çirkin bir kedinin şahitliğinde bir adada evlenmeyeceğiz."

Bana dudaklarını bükerek baktı. Ama hayal kırıklığı X'te uzun süre kalıcı bir etki bırakmıyor gibiydi. Bir şeyden diğerine geçip duruyordu. "Peki. Ama seni bir yere götürmek istiyorum. Ördekler ya da kediler yok, bu yüzden düşünümüz kadar güzel olmayacak, ama yine de hoşuna gideceğini düşünüyorum."

Onun yanından geçip lavaboya gittim ve ellerime sabun sıktım. "Nereye?"

"Ailemle tanışmanı istiyorum."

Başımı o kadar hızlı kaldırdım ki, boynum incindiğinden emindim. "Ailen mi?"

"Evet. Yarın akşam, eğer vaktin varsa..."

X, gözlerimin önünde bir adamı öldüren bir psikopattı. Ve bunu sıradan bir şekilde, göğsüne ateş ederek yapmamıştı. Hayır, adamı defalarca bıçaklamış, ayaklarının dibinde kan, bağırsaklar ve kim bilir başka neler birikene kadar bıçaklamıştı.

Bunu birden fazla kez unutmaya çalıştım, ama o an, o adam karşımda durup, böyle bir canavarı yetiştiren ailesiyle tanışmak için onunla eve gelmemi istediğinde, o anı hiç bu kadar net hatırlamamıştım.

Bir bahane uydurmak için ağzımı açtım. Saçımı yıkıyordum. Ya da komşunun köpeğini gezdiriyordum. Kahretsin, Bermuda'ya gitmek için valizimi hazırlamalı ve ondan uzaklaşmalıydım.

Alt dudağını ısırды, sonra ellerini ceplerine soktu. Gözlerime bakmadı ve ayaklarına bakmaya başladı.

Aniden onun gergin olduğunu fark ettim.

Ve bu, X karakteristiklerinde o kadar nadir görülen bir şeydi ki, reddetme sürecimin ortasında beni durdurdu.

Gözlerini kaldırıp benimkilere baktı. "Lütfen? Onlarla tanışmanı gerçekten istiyorum."

Yüzündeki ifade o kadar masumdu ki, birdenbire onu reddedebilecek hiçbir yanımda kalmadı.

Ve kendimi şöyle derken buldum: "Sanırım bunu gerçekten çok isterim."

Üç kez üstümü değiştirdikten sonra kot pantolon, beyaz tişört ve ters takılmış beyzbol şapkası giymeye karar verdim. Aynı kıyafetin farklı versiyonları yatak odamın her yerine dağılmıştı ve en az üç kez halının üzerine çöküp şınav çekerek pazılarımı şişirmeye çalıştım.

Levi ve Whip yataktan beni izliyorlardı, ikisi de kaslı halimden pek etkilenmiş görünmüyorlardı.

Aynada onlara göz kırptım. "Bu kadar üzölmeyin! Hepimiz böyle silahlar sahibi olamayız!"

Whip bana gözlerini kısarak baktı. "Senin silahların yüzünden moralim bozuk değil. Acil bir durum olduğunu ve hemen buraya gelmemiz gerektiğini söyledin, ama asıl acil durumun, kendi push-up'larını sayamamanmış."

Plank pozisyonunda durdum. "Ne giyeceğimi bilemedim, Whip! Böyle önemli kararları tek başıma veremem!"

"Bize beyaz tişört, kirli beyaz tişört ve krem rengi tişört arasında seçim yaptırttın. Bu, SOS mesajı atmayı gerektirecek bir karar değil, X."

Düşüncesizce mırıldandım, "Bir dahaki sefere Reginald'ı arayacağım. O ikinizden daha az huysuzdur."

İkisine birden baktım. Yatakta birbirlerinden olabildiğince uzak duruyorlardı, ikisi de birbirine bakmıyordu. Aralarında belirgin bir soğukluk vardı.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve oturdum. "Siz ikiniz kavga mı ettiniz?"

Levi, Whip'e baktı, ama sonra hemen bakışlarını tekrar kucağına indirdi. "Hayır."

"Ah." Anladığımı göstermek için başımı salladım. "Seks yaptınız ve Whip ertesi gün seni aramadı mı?"

Whip bana öfkeyle baktı. "Neden Levi'yle sevişmemize bu kadar takıntılısın?"

"Sikişmiyoruz," diye mırıldandı Levi.

Whip gözlerini devirdi. "Oh, pardon, bunun senin için ne kadar iğrenç bir fikir olduğunu unutmuşum. Yani, sana mastürbasyon yapabilirim, sen de beni öpüp, seni ters çevirip arkadan sert ve hızlı bir şekilde becermemi isteyebilirsin, ama hayır. Kesinlikle sevişmemiz mümkün değil."

Levi ona öfkeyle baktı. "Siktir git, Whip. Pislik gibi davranıyorsun." "Ben pislik miyim? Çok komik."

İkisi arasında göz gezdirdim. "Bence ikiniz de pisliksiniz, çünkü bana bir soru sordunuz ve sonra cevap vermeme izin vermediniz."

İkisi de bana baktı, ama yorgun bir şekilde "Sana ne sorduk?" diye soran Whip'ti.

"Neden senin ve Levi'nin sevişmesine bu kadar takıntılı olduğumu."

Levi yatağa geri yığıldı. "Bunun cevabını bilmek istemiyorum."

Ayağa kalktım. "Tamam, peki, bu konudaki hislerim hakkında konuşmak istemiyorsanız, en azından birbirinizle konuşun."

"O pislik gibi davranmayı bıraktığında onunla konuşurum," diye mırıldandı Levi.

Whip hemen karşılık verdi, "Aramızdaki ilişkinin tek taraflı olduğunu iddia etmeyi bıraktığında onunla konuşurum."

Kapıya doğru yürüdüm. "Aslında, ikinizi de bu akşam Violet'le birlikte dışarı çıkmaya davet edecektim, ama şimdi havamı kaçırdınız ve bence siz bu sorunu çözene kadar sizi buraya kilitli tutacağım. Üst çekmecede kayganlaştırıcı var!"

Kapıyı arkamdan kapattım ve kilidi yerine kaydırdım.

Bir saniye içinde kapı sallanmaya başladı, kolu boşuna çevriliyordu.

"Neden yatak odanın kapısının dışına kilit takmışsın, X?" Levi diğer taraftan bağırdı.

Mutfak tezgahından anahtarlarımı aldım. "Bazı insanlar güvenlik battaniyesi kullanır. Benim ise kilitli, güçlendirilmiş bir kapım var." Anahtarları havaya attım ve avucuma düşerken şingirdadılar. "Ruh halim bozuk olduğunda Doc beni oraya kilitler."

Halk için daha güvenli, anlarsın ya? Çıkmaya çalışmanın anlamı yok. Ben çıkamıyorsa, sen de çıkamazsın. Hoşça kal!"

"X!" Whip bağırdı. "Bizi burada bırakırsan, yemin ederim ki çıktığımda seni parça parça ederim!"

"Ve ben de ona yardım edeceğim!"

Gülümsedim ve apartmanımın koridoruna açılan kapıda durdum. "Ah! Şimdiden işbirliği yapıyorsunuz! Aferin çocuklar!"

Onların şikayetlerine kulak asmadan ön kapıyı kapattım ve koridorda neredeyse zıplayarak yürüdüm. Biraz dinlendikten sonra kendilerini çok daha iyi hissedeceklerdi. Ben her zaman öyle hissederdim. Banyoda su vardı ve yeterince acıkırlarsa, atıştırabilecekleri aromalı kayganlaştırıcı da vardı.

Ya da başka şeyler yapmak için.

Violet, Fang'ın ön verandasında bekliyordu, uzun eteği ayak bileklerine değiyordu ve kısa bir kazak üst kısmını örtüyordu. Elini sallamak için kolunu kaldırdığında, karnının küçük bir kısmı göründü ve rahatsız olmuş gibi hızla üstünü aşağı çekti.

Sadece parmaklarımı oraya sokmak istedim.

Çimlerin üzerinden koşarak minibüsüne geldi, ben de dışarı çıkıp yolcu kapısını ona açtım.

"At arabası, hanımefendi. At kokusu bile yok."

"Hayır, dondurma ve şeker kokuyor." Elimi tuttu ve kendini yukarı çekti, emniyet kemerini göğsüne geçirdi ve tokayı taktı. Sonra bana göz kırptı. "Belki biraz hiperaktivite de var."

Beni bu kadar iyi anlamasını çok sevdim.

Üst kattaki pencerenin panjurları kıpırdadı ve ben, muhtemelen bir keskin nişancı tüfeğinin merceğinden beni izleyen ve benim bir hata yapmamı bekleyen Fang'a el salladım.

Ama yapmayacaktım.

Bu gece kadınımı ailemle tanıştıracaktım ve her şey mükemmel olacaktı.

Direksiyonun başına geçtim ve motoru tekrar çalıştırdım.

Violet elbisesi üzerinde ellerini gezdirdi. "Gerçekten çok gerginim. Daha önce hiç bir erkeğin ailesiyle tanışmadım."

"Sadece ailem değil. Bütün aile orada olacak. Bütün kardeşlerim ve eşleri. Büyükanнем ve erkek arkadaşı."

Gölümsedi ama biraz solgun görünüyordu. "Gerçekten mi? Bunu duymamıştım. Hepsi mi? Bütün akrabaların..."

"Harika olacak. Seni sevecekler. Tıpkı benim sevdiğim gibi."

"Sen beni sevmiyorsun, X. Sadece benim hakkımdaki fikri seviyorsun."

Ve bana deli dedi.

Çılgın gibi konuşan oydu.

Ama ona, dört çocuğumuz olacağını, Providence'da beyaz çitli bir evimiz olacağını ve Harold'un psikopat tarafını eğlendirecek bir şey olması için bir kuş besleme kabımız olacağını bir kez daha anlatacak vaktim yoktu.

Sonuçta, babası gibi oğlu. O kediyi almak için sabırsızlanıyordum.

"Bana kardeşlerinin isimlerini söyle." Violet çantasından bir not defteri çıkardı ve boş bir sayfaya kalemi tuttu.

Not alırken çok sevimliydi.

"Xavier benden sonra en büyüğüdür. Suzanne onun karısıdır, ama ona Suzy deme. Biri öyle dediğinde gözleri çıldırır. Lilith ve Blake onların çocukları. Sonra Felix ve Max var, Hendrix ise kardeşlerimin en küçüğüdür."

Hepsini özenle yazdı, sonra tekrar okudu. "Hepinizin isminde X var."

"Evet, öyle."

"Bu yüzden grupta X adını mı kullanıyorsun?"

Omuz silktilim. "Trigger beni ilk bulduğunda ve gruptan bahsettiğinde, gerçek isimlerimizi kullanamayacağımızı söyledi. Hızlı bir seçim yapmam gerekiyordu, yoksa biri benim yerime seçim yapacaktı ve sonunda Tinkerbelle gibi bir isimle kalacaktım. Ya da Lulu. Ya da... Bob. Aklıma gelen tek şey X idi."

"Ailen sana X demiyor, değil mi?" Kafamı salladım. "Hayır."

"Öyleyse, en azından anne babanızın evindeyken sana gerçek adınla hitap etmeliyim, değil mi?"

Bu konuyu hiç düşünmemiştim. Daha önce bu sorun hiç ortaya çıkmamıştı çünkü bir kadını eve getirip

tanıştırmak istememiştim.

Ama Violet ile bir gece geçirmek istiyordum. Ve ailemin bizi beklediğini bilmek, parmaklarımı boğazına dolamak istememi engelliyordu. Her zaman bir refakatçiye ihtiyacımız olduğunu hissetmekten nefret ediyordum, ama duşta onu boğduğum anı her an aklımdan çıkmıyordu.

Onu bir daha asla o duruma sokmayacaktım.

İstesem de istemesem de bir bakıcıya ihtiyacım vardı. Levi ve Whip bu gece birbirlerine "heteroseksüel olduğuma yemin etsem de senin sikini emmek istiyorum" bakışları atmakla meşgul oldukları için, bu refakatçinin benim ailem, kardeşlerim, doksan yaşındaki büyükannem Ruth ve onun haftalık sevgilisi olması gerekecekti.

Ailemin evinin önünde durduk ve Violet pencereden dışarı baktı.

"Vay canına. Burası gerçekten çok güzel!"

Onun kapısını tekrar açmak için dışarı çıktım ve minibüsten inerken elinden tuttum. "Gecekondu mahallesi mi bekliyordun?"

Omuzlarını silkti, yanakları pembeye döndü. "Dürüst olmak gerekirse, belki? Çimlerde yanmış arabalar, her yerde silahlar ve uyuşturucular olmasını bekliyordum." Bana baktı. "Ailenin de insanları öldürmeyi sevip sevmediğini sormak kabalık mı olur?" Yanakları kıpkırmızıydı. "Bana dokunmalarına izin vermeyeceğini biliyorum, ama yine de bilmek iyi olur."

Kıkırdadım. "Çok tatlısın."

Kendimi tutamadım. Elimi saçlarının arkasına soktum ve onu kendime doğru çektim, o da bana direnmeyip bana uyduğunda tüm vücudum alev aldı.

Ağzımı onun ağzına indirdim, yavaşça öptüm, dudaklarının tadını ve hissini tadını çıkardım.

Kapı önümüzde açıldı, ama onu öpmeyi bırakamadım ve o da aynı şekilde hissediyor gibiydi. Ya da belki de kapıda yüzü buruşuk bir şekilde duran küçük yeğenimi fark etmemişti.

"İğrenç! Anne! Knox amca ön verandada birini öpüyor!"

Sonunda dudaklarımı Violet'ten ayırdım ve Lilith'in saçlarını karıştırdım. "Gammaz! Bizi içeri alacak mısın? Yoksa çok içip kötü kararlar verdikten sonra dövüşmek zorunda kalacağım bir fedai misin?"

Yüzü aydınlandı ve sevimli yüzünün iki yanına minik yumruklarını kaldırdı. "Kesinlikle kavga edeceğiz."

Bu çocuk, daha büyük ve çok daha nazik olan ağabeyinin aksine, her zaman şiddete hazırды.

Violet, küçük yumruklarıyla bacağıma vurup duran küçük kıza güldü.

Ama ben yeğenime yan gözle baktım. "Senin için endişeleniyorum. Ailenin sana Lilith adını vererek bir şey başlatmış olabileceğinden korkuyorum."

Küçük şeytan, saldırısını durdurup beni selamlamadı ve kardeşimin, onun şiddet eğilimini teşvik ettiğim için kızacağını biliyordum. Bu yüzden, minik şeyi bir kolumla kaldırıp omzuma attım, böylece saçları sırtımda sallanmaya başladı ve şiddet dolu çığlıkları kahkahalara dönüştü.

Serbest elimle Violet'in parmaklarını kavradım ve onu koridordan geçerek anne babamın evine götürdüm.

Herkes oturma odasındaydı, dört kardeşim üç kişilik kanepeye sıkışmış, Suzanne Blake ile birlikte yerde bağdaş kurmuş, babam koltukta, annem koltuğun koluna tünemiş oturuyordu.

Ve büyükannem Ruth, belli belirsiz tanıdığım bir adamın kucağında oturuyordu.

Ağzım açık kaldı. "Silas Pearler mı?"

Adam büyükannemin kemikli omuzlarının arkasından başını uzattı. Beni tanıdığına yüzünde bir gülümseme belirdi. "Selam, Knox, değil mi? Birlikte okula gitmiştik, değil mi? Sanırım benden birkaç yaş küçüktün, değil mi?"

"Bir yaş büyüktüm," dişlerimi sıkarak zar zor konuştum.

Silas güldü. "Ah, doğru. Uzun zaman önceydi. Hafızam zayıf." Büyükannemin yanağına bir öpücük kondurdu. "Bu konuda ortak noktamız var, değil mi tatlım?"

Violet'e döndüm ve onu kendime yaklaştırdım, sanki beni sakinleştirmek için tasarlanmış aromaterapi kokularıymış gibi saçlarının kokusunu içime çektim

. Yarısı işe yaradı. "Öfkeliyim," kulağına fısıldadım.

O gülmesini bastırdı, ama ben saçlarına saklanırken parmaklarımı sıkıttı.

Sonunda uzaklaştığımda, tüm ailem bize bakıyordu. Kardeşlerim ve Suzanne tamamen şok olmuş bir ifadeyle bakıyorlardı.

Annemin gözleri yaşlarla doluydu, yüzünde ise saf gurur ve mutluluk vardı.

Ayağa kalktı ve odayı geçti, on santim kadar kısa olan Violet'in önüne geldiğinde tereddüt etmedi.

Doğrudan ona sarıldı ve kollarını kızımın kızımı kucakladı.

"Aileye hoş geldin, Violet."

VIOLET

X'in annesi minyon bir kadındı, ama sarılması o kadar sıktı ki kemiklerim kırılacak sandım.

İlk başta bu beni şaşırttı, ama içimdeki bir şey, biyolojik annemi hatırlamayan ve hiç bir üvey annesinin ona sevgi göstermediği kısım, X'in annesini hemen kucakladı.

Bu yüzden kucaklaşma, tanışma kucaklaşmasının normalde sürmesi gerekenden çok daha uzun sürdü, ama onu bırakmadığımı fark ettim.

Ya da belki ikimiz de bırakamadık. Çünkü çok uzun bir süre öylece durduk, kollarım onu sarmış, birbirimize sarılmıştık, ailesi ise şaşkınlıkla bizi izliyordu.

Ama kadın sonunda geri çekildiğinde, gözlerinde anlayış vardı. Ve benimle bir bağ kurduğum bir şey.

Onu hemen sevdim.

"Ben Jeanie. Bu da kocam Lewis."

X'in babası ayağa kalktı ve X ile kardeşlerinin boylarını nereden aldıklarını anında anladım, çünkü kesinlikle annelerinden almamışlardı. Lewis çok uzundu ve bir basketbol oyuncusu gibi uzun ve ince bir vücuda sahipti.

Lewis, karısının yaptığı gibi bana sarılmak yerine elimi sıktı, bu daha uygun geldi, sonra Jeanie odayı dolaşarak beni heyecanla ailesinin her bir üyesine tanıttı.

Silas ve büyükanne Ruth'a geldiğinde durakladı, ama onlar öpüşmekle meşguldüler, bu yüzden dudaklarını sıkıştırdı ve yüzündeki ifadesini, X ve kardeşlerinin yüzlerinde yazılı olan saf dehşet ifadesinden farklı bir şeye dönüştürmeye çalıştı.

Ona hafifçe dirsek attım. "Mutlu görünüyor," diye fısıldadım. "Bakmayı kes."

"Nereden anladın?" diye mırıldandı. "Dudakları, lise yıllarında gonore hastalığına yakalandığı yaygın olarak bilinen, başarısız bir futbolcu tarafından yutuluyor."

Büyükanne Ruth, kendisinden çok daha genç olan adamın dudaklarından dudaklarını çekti. "O bunu yıllar önce halletti, Knox. Ve bu konuda hiçbir şikayet duymak istemiyorum. İkimiz de rıza gösteren yetişkinleriz."

X öksürdü. "Emin misiniz? Kimliğini kontrol ettiniz mi?" Yaşlı kadın ona kaşlarını çatı.

X hemen başını eğdi. "Özür dilerim, hanımefendi."

"İşte böyle." Silas'ın yanağını okşadı, ama sözleri torununa yönelikti. "Kibar ol. O senin yeni büyükbaban olabilir."

X'in ağzı dehşetle açıldı. "Öfke geri geldi," diye fısıldadı ve beni tekrar kendine çekti.

Ama büyükanne Ruth bana göz kırptı ve ben yaşlı kadının sadece biraz eğlendiğini düşündüm. Onu suçlayamazdım. Yaşlıydı, ölü değildi. Kırk ya da belki elli yaşından küçük bir adamın kucağına oturmak istiyorsa, onu kim durdurabilirdi ki?

Ayrıca, X'in beni sanki onun rahatlatıcı battaniyesiymişim gibi kucaklamasını da seviyordum.

O benim için birden fazla kez öyle olmuştu ve ben de onun kokusundan ve kollarının gücünden, onun şu anda benden aldığı kadar iyi hisler alıyordum.

Büyükanne Ruth kemikli ellerini birbirine vurdu. "Artık herkes burada olduğuna göre, oyun gecesine başlayalım mı?"

Gülümsedim. "Oyun mu oynayacağız?"

Jeanie başını salladı. "Bu bir gelenek. Her ayın ilk cumartesi gecesi oyun gecesidir." Kolunu koluma soktu. "Hile yapmazsın, değil mi Violet? Burada temiz ve adil oyunlar oynamayı severiz."

Aniden bu kadına iyi bir izlenim bırakmak istedim. Ahlaki karakterimden yoksun olduğumu düşünmesini istemedim.

Bize oyun oynayan psikopatı gömeceğime yemin etmişim. Ve bunu fiziksel anlamda kastetmişim.

"Ben aldatıcı biri değilim," diye söz verdim.

Levi ve Whip'in düşüncesi aniden zihnimde belirdi. Aldatıyor muydum? Levi ve ben geceyi yatakta geçirmiştik

ve bu sikişmekten çok daha fazlası gibi gelmişti.

Peki ya Whip? Onu her düşündüğümde, içimdeki bir şey onun dokunuşunu arzuluyordu. O bana güven ve huzur veriyordu ve korktuğumda ona yöneliyordum.

Onun benim olmadığını biliyordum, ama yine de ondan vazgeçmek istemiyordum.

Bu adamlarla ne yapacağımı hiç bilmiyordum, ama hepsi birbirlerini tanıyorlardı ve şu ana kadar hiçbiri benden birini seçmemi istememişti.

Bu iyi bir şeydi, çünkü seçim yapamayacağımdan emindim.

Jeanie bana göz kırptı. "Bu çok yazık, çünkü geri kalanımız seçti."

Ona güldüm ve X beni yeğeni ve yengesinin yanına yere oturttu ve Monopoly parçalarını yerleştirmeye başladı.

Aile üyeleri birbirleriyle sohbet edip gülüyorlardı, X'in kardeşlerinden biri onu bankadan fazladan yüz dolar çaldığıyla suçladığında ise hep birlikte güldüler.

Kesinlikle çalmıştı, ben de görmüştüm, ama kardeşi benden onay bekleyerek bana döndüğünde, omuz silktim.

"Ben bir şey görmedim. Bana tamamen meşru göründü." Hendrix sadece güldü. "Buraya çok yaklaşıyorsun."

Gülümsemeyi sakladım, çünkü bir aileye uyum sağlamak, özellikle de bu gece tanıştırıldığım kadar gürültülü, renkli ve eğlenceli bir aileye uyum sağlamak, dünyadaki en büyük iltifat gibi geliyordu.

Oyun başladı ve ben Suzanne'i göz ucuyla izledim. Oğlu kucağında yatıyordu, kızı amcalarının etrafında zıplıyordu, her biri onun dikkatini çekmek için yarışlıyordu, X de dahil. Suzanne bu aileye gelin gelmişti.

Ne kadar şanslı olduğunu biliyor muydun acaba diye merak ettim. Onu çok kısıkanıyordum. Aslında hepsini kısıkanıyordum.

Bu odada çok fazla sevgi vardı, her ne kadar çok fazla küfürlü konuşma ve şakacı kavgalar da olsa. Daha önce böyle bir şey görmemiştim. Aile geceleriyle ilgili tek hatıram, üvey ailemin evdeki tüm çocukları oturma odasında toplayıp, hangimizin votkalarını içip suyla doldurduğunu bağırarak sorgulamasıydı.

Kimse itiraf etmediği için, belimin arkasından geçen kemerin sesini hatırlayınca irkildim. Bu yüzden hepimizi cezalandırdılar.

Bunu yapanın Travis olduğunu biliyordum. Bir gün okuldan sonra onu arkadaşlarından biriyle içerken görmüştüm, ama hepimizin onun cezasını çekmesine izin vermişti ve bunun için hiç pişmanlık duymamıştı bile.

Gerçekte kimin yaptığını üvey ailemize söylemeye çok korkmuştum, çünkü söylersem Travis'in cezası şaplaktan daha kötü olacağını biliyordum.

X'in parmakları enseme sıktı ve beni geri gerçekliğe döndürdü. "Ne oldu? Kazanıyoruz."

Kafamı salladım. "Ben iyiyim."

Ama iyi değildim. Travis'i tekrar görmek beni tedirgin etmişti ve bunun farkındaydım. Geri dönüp benim için başka bir şeyi daha mahvetmesinden nefret ediyordum.

X bana uzun uzun baktı ve Monopoly paralarını tahtaya attı. "Biz çekiliyoruz. Akşam yemeği hazır olana kadar Violet'e evi gezdireceğim."

Beni de yanında kaldırdı, kardeşleri ona yuhalarken, büyükanne Ruth ona tavuk gibi sesler çıkararak, kaybetmekten çok korktuğu için alay etti.

X, yanından geçerken onun saçını bir çocukmuş gibi karıştırdı ve büyükanne ona şakacı bir şekilde vurdu.

Onun beni yukarı kata çıkarıp çocukluk odasını falan göstereceğini sanıyordum, ama o, harika kokan mutfaktan geçerek, ocakta kaynayan büyük bir tencereyi geçip cam arka kapılara doğru ilerledi.

Kapıyı açtı ve biz de terasa çıktık. Ortada büyük bir masa vardı ve etrafında en az on sandalye duruyordu. Korkuluklar peri ışıklarıyla süslenmişti ve merdivenleri aydınlatıyordu.

X'i takip ederek merdivenlerden aşağı indim ve ayaklarımız altta yumuşak çimlere ulaştı.

"Aileniz harika," dedim sessiz gece havasında

Başparmağıyla elimin arkasını okşadı. "İyiler."

Onu durdurmak için çektim. "İyi olmaktan da öte. Mükemmeller."

Omzumun hemen arkasındaki bir noktaya odaklanarak içini çekti. "Sorun da bu zaten. Hepsi mükemmel. Ama ben... değilim." Bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Onları tüm kalbimle seviyorum. Aşkın ne olduğunu bilmemin tek sebebi onlar. Ve onlardan hiç şikayetçi değilim, çünkü senin çocukluğunun çok daha kötü olduğunu biliyorum..." Yavaşça nefes verdi. "Hayatım boyunca onlardan sır saklamak zorunda kalmak çok zor. Her zaman kendimi sansürleyerek, onların korkutucu bulacağı şeyler söylememek için dikkat ettim. Onları seviyorum, anlıyor musun? Annemin kafamdan geçenleri bilmesi düşüncesi beni hasta ediyor. Onun hiçbir şey bilmesini istemiyorum."

Gölgeler yüzünü kapladı, ama peri ışıkları, onun acı içindeki ifadesini görebileceğim kadar parlaklık bıraktı.

"Onlardan birine zarar vereceğim diye yıllarca korktum. Hâlâ da korkuyorum. Aslında gerçekten korktuğum tek şey bu. Onlara zarar vermek. Sana zarar vermek..." Boğazını temizledi. "Burada tek başımıza olmamalıyız."

Gülerek, "Bu çok saçma, X. Ailenden elli metre uzaktayız," dedim.

Bakışları sertleşti. "Senin çığlığını duymaları için gereken sürede boynunu kıramayacağımı mı sanıyorsun?"

Gözlerindeki ani yoğunluktan dolayı omurgamdan bir ürperti geçti. Ve onun dramatik davranmadığından hiç şüphem yoktu.

O, tehlike, şiddet ve öngörülemezlikti.

Ve umurumda değildi çünkü bir şekilde, ona hayatımı emanet etmeye başlamıştım. O kötü adam olabilir, ama benim sürekli koştüğüm kötü adamdı.

Sadece kendine güvenmesini istiyordum.

Ona baktım ve parmaklarımı onun parmaklarına doladım, boğazıma doğru çektim.

O, oradaki yumuşak cildi okşarken, derin ve gırtlaktan gelen bir ses çıkardı, bu ses bacaklarımın arasındaki noktaya doğrudan zevk dalgaları gönderdi.

"Violet," diye inledi, başparmaklarıyla her santimetreyi okşayarak. "Ne yapıyorsun?"

"Sana
güveniyorum."

"Güvenmemelisi
n."

Muhtemelen haklıydı. Bir adamı nasıl öldürebileceğini görmüştüm. Bir kez başladığında durduramayacağını görmüştüm. Kendine güvenmiyordu ve benim daha iyi bildiğimi düşünmem aptalcaydı.

Ama onun ellerinin beni dokunmasını istedim.

Ona üzerimde bu gücü vermek istedim.

Beni öptüğünde elinin boğazımı sıkmasını istedim.

Loş ışıktaki bakışlarımız buluştu ve benimkilerin ondan daha fazlasını istediğinden emindim.

Bütün vücudum yanıyordu. Ayak parmaklarımdan kafa derime kadar, ve hepsi onun çok yakınımda olması yüzündendi, tam orada, o kadar güzel, komik, tatlı ve seksi ki onu istiyordum.

O inledi ve beni boğazımdan tutup kendine doğru çekti, ağzını ağzıma bastırdı. Ben hızlı ve sert olmasını istesem de, o beni derin ve yavaş öptü.

Ama ben ona bu kontrolü vermek istemiştım ve şimdi o istediği şekilde kontrolü ele geçirmişti, bu yüzden bu konuda söz hakkım yoktu.

O yönlendirdi, ben takip ettim.

Dili dudaklarımı okşayarak ağzıma girmeyi talep etti. Tadı tuzlu ve tatlıydı, burnumdan derin nefesler aldım, her nefes onun kokusunu beynime kazıyordu, Ruth büyükannenin yaşına kadar yaşasam bile asla unutamayacağımı biliyordum.

Tanrım, umarım seksenli yaşlarımda da beni böyle öpmeye devam eder. Umarım öldüğüm güne kadar beni böyle öpmeye devam eder. Başım dönüyordu, vücudum tamamen hislerle doluydu, düşünemiyordum. Hafif, ferah ve o kadar mutluydum ki, böyle durmak, onun kollarında sonsuza kadar öpüşmek istedim.

Yakınımda biri boğazını temizledi ve ikimiz de tribünlerin arkasında öpüşürken yakalanan lise öğrencileri gibi birbirimizden ayrıldık.

Boğazıma sıcaklık yükseldi ve bunun, onun annesi tarafından yakalandığım için utandığımdan mı, yoksa öpüşürken boynumu sıkıldığı için mi olduğundan emin değildim.

Dalgın dalgın o noktayı elime sürttüm ve X'in bakışları bu harekete odaklandı, dişlerini sıkı.

Hızla elimi indirdim ve annesine gülümsedim. "Bahçeniz çok güzel."

Kadın güldü. "İkinizin birbirinizin yüzünün yakın planından başka bir şey gördüğünüzden emin değilim, ama teşekkür ederim. Güneşin altında çok daha güzel. Belki bir gün öğle yemeğine gelir misiniz? Size tüm bitki bebeklerimi gösterebilirim."

X güldü. "Çocukken sıradan, eski bir arka bahçemiz vardı. Çim ve havuzdan başka bir şey yoktu. Sonra hepimiz büyüdü ve annem bizi bitkileriyle değiştirdi."

Ona gülümsedi, sadece şaka yaptığını belli etmek için, ama belli ki o, daha önce ondan veya kardeşlerinden bu alaycı şikayeti duymuştu.

Kız, onun koluna vurdu. "Seni değiştirmedim. Sadece... bahçeyi düzenledim. Artık arka bahçede futbol sahası isteyen beş küçük oğlum yoktu." Bana döndü. "Çocuklar varken güzel bahçeler yapmaya çalışsaydım ne olurdu, hayal edebiliyor musun? Bahçede tırtılları bulmak için kazarlardı, çalıların altında kaleler yaparlardı ya da topu çiçeklerin üzerine attıklarında çiçekleri ezip geçerlerdi..."

X ona gözlerini kısarak baktı. "Bu, bizim şimdi burada futbol oynamamızdan ne farkı var?"

Ona kötü bir bakış attı. "Bu artık her gün olan bir şey değil, bu yüzden ara sıra birinizin domuz derisi topunu gül çalılarımın içine atmasıyla yaşayabilirim."

Aralarında sevgi dolu bir bağ vardı, bu da bana onların ilişkisi hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Oğlunu tüm kalbiyle seviyordu. O da annesini aynı şekilde seviyordu.

Bu, X'in ailesinden beklediğim dinamik değildi. Hiç de bile.

Karanlık avluya bakındım ve sonra X'e kaşlarımı çattım. "Çocukken havuzunuz olduğunu söylemiştin. Onu kaldırdınız mı?"

Aramızda garip bir sessizlik oluştu. Jeanie, alt dudağını ısırarak X'e baktı. O yine karanlığa bakıyordu, tüm vücudu gergin bir şekilde.

Hemen yanlış bir şey söylediğimi anladım. Ne olduğunu bilmiyordum. "Özür dilerim. Demek istediğim..."

Devam edemedim çünkü ne için özür dilediğimi gerçekten bilmiyordum. Sadece ikisini rahatsız ettiğimi biliyordum ve bu, yapmak istediğim en son şeydi.

Jeanie kolumu tuttu ve sıktı. "Hayır, sorun değil. Bilmiyordun. Knox konuyu açtı. Masum bir soruydu."

Oğluna baktı; dişlerini alt dudağına bastırdı. Oğlunun tepkisinden açıkça endişeleniyordu, ben de öyleydim. Oğul hiçbir şey söylemeyince, bana baktı.

"On yıl kadar önce kaldırdık. Sadece... çok hoş olmayan anılarla doluydu ve kaldırmaya karar vermeden önce uzun zamandır hiç kimse kullanmıyordu."

X kolunu omuzlarıma doladı ve beni tekrar göğsüne çekti.

Kollarımı onun beline doladım, ona sarıldım ve bu konuyu hiç açmamış olmayı diledim. Bu, ortamı tamamen mahvetmişti.

Annesi hiçbir şey söylemeden uzaklaştı ve ikimizi yine yalnız bıraktı.

X başını benim başımın üzerine koydu. "Havuzun kaldırılması benim hatamdı. Yüzemiyorum. En azından iyi yüzemiyorum. Her yaz bana yüzmeyi öğretmeye çalıştılar, ama ben birisi beni çekip çıkarana kadar taş gibi batıyordum. Asla pes etmediler, ama babamın neden bu kadar kötü olduğumu hiç anlayamadığımı hatırlıyorum. Kardeşlerim hep yüzmeyi öğrendi ve benim etrafımda turlar atarken, en büyük olan ben hep sığ kısımda kalıyordum."

"Bana bunları anlatmana gerek yok," dedim sessizce göğsüne yaslanarak.

Bana baktı. "Kimseye bir şey söyleyemem. O evin içindeki insanlar mı? Onları tüm kalbimle seviyorum, ama onlara gerçekte kim olduğumu söyleyemem. Söylesem bile bana inanmazlar. Ve onlara gösterirsem..." Vücudu istemsizce titredi. "Bu bir seçenek bile değil. Sadece işlev görebilmek için yapmam gereken şeyi onların bilmesini düşünmek bile istemiyorum."

Yıllar boyunca bunun onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyordum. En yakınlarına karşı asla gerçek kişiliğini gösterememek.

"Levi ve Whip ne olacak? Ya da grubunun geri kalanı?"

X alaycı bir şekilde, "Bir olay yerini temizlemek veya bir cesedi atmak hakkında konuşabiliriz, ama kişisel konular hakkında konuşamam çünkü bununla ilgili kurallarımız var. Onlar benim hayatımdaki insanları bilemezler ve ben de onlarınkini bilemem. Bunun bir ilişkiyi ne kadar yüzeysel hale getirdiğini biliyor musun? Biz arkadaş değiliz. Silahları bıçaklara tercih ettikleri dışında hakkında hiçbir şey bilmediğin biriyle arkadaş olamazsın." dedi.

Onun için kalbim parçalandı. Sesinden, ne kadar yalnız hissettiğini, içindeki kontrol edemediği arzuların ve dürtülerin tüm hayatını nasıl belirlediğini ve ona gerçekten kimsesi yokmuş gibi hissettirdiğini anlayabiliyordum.

"Bana anlatabilirsin," diye fısıldadım. "Bana her şeyi anlatabilirsin."

Onu tanımak istedim. Sessiz, açık sözlü, kaos, şiddet ve mizahın arkasına saklanmayan bu halini tanımak istedim.

Knox'u tanımak istedim. Sadece X'i değil.

Omuz silkti. "Sanırım yedi yaşındaydım. Dayanılmaz derecede sıcak bir gündü ve içerideki klima çalışmıyordu. Bunu özellikle hatırlıyorum çünkü normalde annem evde tek başına bizi izlerken hepimizin havuza girmesine izin vermezdi. Sayımız çok fazlaydı, anlarsın ya? Xavier ve Felix yüzebiliyordu ama diğer ikisi hala can yeleği takıyordu ve ben de sığ kısımda durabiliyordum ama daha derine giremiyordum. Tek bir kişinin gözetmesi için çok fazlaydık, bu yüzden normalde sadece babamız da evdeyken yüzüyorduk. Ama o gün hava çok sıcaktı ve hiç rahatlama yoktu, Xavier ve ben annemi yüzmeye gitmek için o kadar çok ısrar ettik ki, sonunda pes etti ve gidebileceğimizi söyledi."

Bunun nereye varacağını zaten tahmin etmiştim. Onun söylemesine gerek yoktu. "O gün neredeyse boğuluyordun."

O da başını salladı. "Hendrix arı tarafından sokuldu ve son hatırladığım şey onun ağlaması ve annemin elini tutup arının iğnesini çıkarmaya çalışmasıydı. Arı havuzda yüzüyordu. Xavier hepimizi öldüreceğini bağıırıyordu. Bir dakika önce kardeşlerim arıdan kaçmak için etrafımda su sıçrattırken ben sığ kısımda duruyordum. Bir dakika sonra dalgalar onu bana doğru itti

beni itti ve ben geriye doğru savruldu. Ama derin kısma çok yakındım ve ayaklarımın üzerinde duramadım. Su çok hızlı bir şekilde başımın üstüne geldi, çırpındım mı bile bilmiyorum. Çırpınmış olsam bile, annemin dikkatini çekmezdi. Kardeşlerim de aynı şeyi yapıyordu."

"Ama yüzmek yerine boğulan tek kişi sendin."

Yutkundum. "Evet."

Göğsüm sıkışmış gibi hissettim, sanki sualtı hapishanesinde tutulan kişi benmişim gibi. O gün ölebileceği düşüncesi kafamı karıştırdı. Ölmüş olsaydı, şimdi ben de ölmüş olurum. Olympic Drive'daki o evde Paul Jeddersen tarafından tecavüze uğrayıp öldürülmüş olurum, ay ışığında X'in kollarında burada durmak yerine.

Parmaklarımla gömleğinin arkasını kavradım ve başımı göğsüne dayadım, kulağımın altında kalp atışlarını dinledim. "Ne kadar süre baygın kaldın?"

"Bilmiyorum. Sadece göğsümde şiddetli bir acı hissettiğimi ve sonra her şeyin karardığını hatırlıyorum. Kendime geldiğimde, havuzun kenarındaydım ve etrafımda kaos vardı. Annem çığlık atıyordu, kardeşlerim ağlıyordu. Ve her yer kan içindeydi." Kaşına dokundum. "Bu, annem beni bilinçsiz halde havuzdan çıkardığında oldu. Annem hala tam olarak nasıl olduğunu hatırlamıyor, ama sağlık görevlileri, beni çıkarmaya çalışırken yüzümü havuzun kenarına çarptığımı tahmin ettiler, çünkü başka çiziklerim de vardı. Ama bu en kötüsüydü. Birkaç dikiş atılması gerekti ve iz kaldı."

Elini kenara itip parmağımla kaşındaki yara izini okşadım. "Bu kesikle hatırlaman ilginç. Ama sanırım baygın olduğun anı hatırlamıyorsun... ya da seni hayata döndürmek için yaptıkları şeyi."

Dalgın dalgın göğsünü ovuşturdu. "Kalp masajını hatırlamıyorum. Sadece hastanede kaldığım günlerde göğsümdeki ağrıyı hatırlıyorum..."

Başımı bir yana eğdim. "Cümlelerin sonunda bir 'ama' var gibi geliyor..."

O başını salladı. "Ama o havuzda olduğumu hatırlıyorum. Boğuluyormuş gibi hissettiğimi hatırlıyorum." Bana baktı. "İlgi duyduğunu hatırlıyorum." Omuz silktilti. "Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Ama ölümden korkmak yerine ilk kez ölümden büyülenmiş hissettiğimi hatırlıyorum." Knox'tan çok X'e benzeyen bir gülümsemeyle. "Ve işte psikopat olmama neden olan hikaye bu. Sence gazete benimle ilgili bir haber yapmak ister mi?"

"Knox..."

O içini çekti. "O gün beynimde bir şeyleri tetikledi mi, yoksa zaten böyle mi olacaktım, bilmiyorum. Tek bildiğim, havuza girmek bir yana, banyo bile yapmayacağım." Sırıttı. "Su birikintisi bile bana fazla geliyor."

Gülümsüyor ve şakalaşıyordu, ama gözlerindeki acıyı gözden kaçırmadım. Artık bu konu hakkında konuşmak istemediği belliydi ve bu sorun değildi. Zaten söylenecek başka bir şey kalmamıştı. Beyin yapısını kalıcı olarak değiştirmiş olabilecek travmatik bir olay yaşamıştı. Gerçekte neler yapabileceğini birine itiraf etmedikçe ve onu kablolarla makinelerle bağlayıp nasıl çalıştığını incelemedikçe bunu asla bilemeyecektik.

Ve bu düşünce korkunçtu. Çünkü bu, onun yakalandığı anlamına geliyordu.

Ve muhtemelen hapisteydi.

Bu adamların her an tutuklanabilecekleri neden daha önce aklıma gelmemişti bilmiyorum. Yaptıklarıyla barışık olabilirdim, onlara aşık olabilirdim, masalımı yaşayabilirdim, ama sonra polisler, bir bıçak ya da bir kurşun tüm bunları elimden alabilirdi.

Onlardan herhangi biriyle ilişki kurmak, Toby yüzünden zaten çok kırık olan kalbimin, iyileşebileceğinden emin olmadığım bir kalp kırıklığına yol açacaktı.

X bu gece bana içini açmıştı ve bu sırada, birdenbire kendimi kapatıyormuşum gibi hissettim.

Onu kaybetmek istemiyordum.

Hiçbirini kaybetmek istemiyordum.

Ama onları nasıl saklayacağımı da bilmiyordum.

X'in yatak odasının kapısının arkasına botlu ayağımı vurdum ve lanet şey yerinden kıpırdamayınca saf öfke ve hayal kırıklığıyla bir çığlık attım.

X, kapının güçlendirildiğini söylerken yalan söylememiştı.

Pencereye doğru yürüdüm ve en az on kat aşağıdaki sokağa baktım. Bu oda çok küçüktü. Çok sıcaktı. Tüylerim diken diken oldu ve göğsüm sıkıştı.

Hava yoktu ve boğucu bir sıcaklık vardı.

"Boşuna uğraşma," dedi Whip, başlığa yaslanarak. "Zaten kontrol ettim. Pencere açılmıyor. Ve eğer kapısı güçlendirilmişse, bahse girerim pencere de kolayca kırılmayacaktır. Tabii ki deneyebilirsin, ama açabilsen bile ne yapacaksın? Sen Spider-Man değilsin." Ağzının köşesi yukarı doğru kıvrıldı. "Yani, Lycra sana yakışırđı, ama atletik yeteneğin olduğunu sanmıyorum."

Ona öfkeyle baktım, parmaklarımı sıktım. "Bu komik değil!"

Bakışları yumruklarıma kaydı. "Komik olduğunu söylemedim. Ama sinirleniyorsan, belki de bana yönelmemelisin. Otur sadece. X bir ara geri dönecektir."

Tanrım, ne küstah bir pislikti. Hayatının altı yılını bir kutuda kilitli geçirmek nasıl bir şey olduğunu hiç bilmiyordu. Kafese kapatılmak, duvarların her an küçölüyormuş gibi hissetmek, boğulana kadar tüm havayı emmek nasıl bir şey olduğunu hiç bilmiyordu. "Bana nasıl davranmam gerektiğini söyleme lan. Sen altı yılını, yatağından iki adım uzaklıkta bir tuvaletle beton duvarlara bakarak geçirmedi."

Whip'in çenesi sıkıldı. "Hayır. Ben o altı yılı yabancılarla yatarak geçirdim. Hepimizin kendi hapisaneleri var."

Aynı şey değildi. "O bir tercihti. Benimki değil."

Aptalca çekici yüzündeki acıma dolu ifade beni daha da sinirlendirdi.

"Ne zaman kendi eylemlerinin sorumluluğunu üstleneceksin?" diye sordu.

Yürümekten vazgeçtim. "Bu ne demek lan?"

Bana parmağını doğrulttu. "Bu, kendinden başka herkesi suçlamayı sevdiğin anlamına geliyor, değil mi? Kulüp seni otobüsün altına attı, bu yüzden altı yıl hapis yatman onların suçu. Ama benim bakış açımdan, Levi, o kulübe girmeyi sen seçtin. O hayatı sen seçtin. Ne olacağını sanıyordun? O durumda masum sayılmazdın."

Dişlerimi sıktım, omurgamdan bir sinir dalgası geçti çünkü onun haklı olduğunu biliyordum. Uzun süre Army ve kulübe kin beslemiştim, ama ceketini giydiğimde neye bulaştığımı biliyordum.

Whip'in dürüstlüğü devam etti. "Ve şimdi de geçen gece kulüpte olanlar için beni suçluyorsun, değil mi?"

Sadece ona baktım.

O da bana bakarak, gözlerini benden ayırmadı. "Kabul et, Levi. Beni istediğin kadar benim de seni istediğimi kabul etmek yerine beni suçluyorsun."

Ben alaycı bir şekilde güldüm. "Seni istediğimi mi sanıyorsun?"

Whip yataktan o kadar hızlı kalktı ki, hareket ettiğini zar zor gördüm. Sonra birden önümde belirdi, ikimiz göz göze geldik, panik atak geçirmek üzere olduğum için göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Bunun onun ne kadar yakın olduğu ile ilgisi yoktu.

Bana doğru eğildi, sıcak nefesi dudaklarımı okşadı. "İstediğini *biliorum*. Beni öptün. Elim senin sikindeydi ve beni durdurmadın. Lanet olası inledin."

Ona sert bir bakış attım. "Bu bir hataydı." "O zaman bir tane daha yap."

Gözlerimi kırptım. Donakaldım. Aramızdaki elektrik o kadar keskin ki, neredeyse çıtırtılarını duyabiliyordum.

Yüzünü tuttum ve dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırdım.

O da bir saniye bile tereddüt etmeden beni öptü, ikimiz de dilimiz, dudaklarımız ve dişlerimizle. Birini öperken hiç bu kadar öfkeli olmamıştım ve ikimiz de kontrol için mücadele ettik, ikimiz de öpücüğün hızı ve derinliği için savaştık, parmaklarımız birbirimizin kıyafetlerine yapıştı, onları yırttı.

Sadece onun tenine dokunmak istedim.

O hücrede, yalnız olmadığımı hatırlatan sıcak, gerçek ve canlı bir şeye ihtiyacım vardı.

Oraya geri dönemezdım. Hayatta kalamazdım.

Göğsüm sıkıştı, sanki çelik bir bant onu sarıyordu ve ben ondan kurtulamıyordum.

Nefes nefese kaldım, ama Whip'in dudakları oradaydı, sesim boğuklaşana kadar beni öptü, elleri göğsümü yukarı doğru çekip gömleğimi çıkardı, ben de ona aynısını yaptım.

Sadece onun tenini benim tenime değdirmeye ihtiyacım vardı. Üzerimde başka bir bedenın sıcaklığını arzuluyordum, nefesimi düzenleyen, dokunuşuyla kafamdaki şeytanları kovacak bir beden.

Duvarlar çok dardı. Hava yoktu.

Onu daha sert öptüm, yarın moraracağını bildiğim dudaklarımla ondan ihtiyacım olanı aldım. Ama umursamadım. Onsuz nefes alamazdım.

Parmakları pantolonumun düğmesini buldu ve onu iç çamaşırımla birlikte uyluklarımdan aşağı itti.

Önümde diz çöktü ve bundan nefret ettim.

Bana dokunmadığı o kısa saniye boyunca, ölecekmişim gibi hissettim.

Sonra ağzını benim sikime koydu ve şimdiye kadar hissettiğim tüm kötü duygular kayboldu.

İnledim, ağzının derinliklerine doğru ittim, hazır olup olmadığını umursamadım.

O da kabul etti, beni açgözlülükle yuttu, bir eli bacaklarımla arasına girip taşaklarımı kavradı, diğer eli ise kıcıma uzanıp bir avuç dolusu tuttu.

Beni teşvik etti, ağzına çekti, ben onun hissini yalarken her itişini aldı. Ağzı sıcak ve ıslaktı ve

dili, başımı geriye eğip tavana bakmamı sağladı, ancak görüşüm bulanık ve odaklanmamış olduğu için pek bir şey göremedim.

Ellerimi saçlarının arkasına soktum, kafasını tuttum, beni sabit tutacak bir şeye ihtiyacım vardı ve onun orada olmasını seviyordum, ağzı benim aletimin üzerinde yukarı aşağı kayarken.

"Siktir," diye inledim, kalçalarımı öne doğru ittim, ona her santimimi verdim, ucumun boğazının arkasına çarptığını hissettim.

Onun onaylayan mırıldanması, sesim penisimde titreşirken, aynı anda testislerimi sıktı.

Boşalacaktım.

Çok çabuk olacaktı, ama umursamadım. Durmak için çok iyi hissettiriyordu.

Bandaj göğsümden kaldırıldı ve ben, oksijene aç kalmış ciğerlerimi tekrar doldurmak için arka arkaya derin nefesler aldım. Whip'in ağzının her emişinde kaslarım gevşedi, orgazm yavaşça yükseldi ve tüm vücuduma bir his yayıldı.

Geri çekilmeliydim.

En azından ona bir uyarıda bulunmalıydim. Ama ben o kadar pisliktim ki bunu yapmadım.

Sadece kafasını tutan ellerimi gevşettim, böylece isterse uzaklaşabilirdi.

Orgazm beni sertçe sardı, beynimi döndürdü. Bağırdım, ağzına boşaldım, dilinin uçuma değmesini, her damlayı yalamasını zevkle izledim.

Hepsini yuttu ve devam etti, ben çok hassas hale gelip dizlerim titreyene kadar dilini kullanarak beni sikmeye devam etti.

Daha fazlasını istediğimden mi yoksa durmasını istediğimden mi emin olamadığım için inleyerek onu ittim. Nefesim o kadar zor geliyordu ki, yine hiperventilasyona gireceğimi sandım, ama bu sefer tamamen farklı bir nedenden dolayı.

Whip ayağa kalktı ve önümde durdu.

Ona baktım, bana oral seks yaptıktan sonra bir erkeğe ne söyleyeceğimi hiç bilmiyordum.

Teşekkürler mi?

Güzel miydi?

Onun gözlerine bakmak ya da aptal suratındaki kendini beğenmiş ifadeyi görmektense, dizlerimin üzerine çöktüm, çünkü bu çok daha kolaydı.

Onun kot pantolonunu çıkardım. "Bu hiçbir şey ifade etmiyor," diye homurdandım.

"Ne dersen de, Levi."

Siktir et onu.

Ama bu, onun iç çamaşırını çıkarıp ereksiyonunu okşamamı engellemedi. Ön sıvısıyla parıldıyordu, beni emmekten açıkça tahrik olmuştu.

"Biraz talimat ister misin?" Sesinde kahkaha vardı.

Cehenneme gidebilirdi. Ona orta parmağımı gösterdim.

Elimde, onun sikini sarmayan parmağımla.

Oral sekste neyi sevdiğimi biliyordum. Onun seks öğrencisiymişim gibi davranmasına ihtiyacım yoktu.

Dudaklarımı onun başının etrafına sardım ve bu onu etkili bir şekilde susturdu.

O inledi, ama açıkça benden daha az pislikti, çünkü beni benim onu tuttuğum gibi tutmadı.

Bir parçam bunu yapmasını istiyordu. Kontrolünü kaybetmesini istiyordum, çünkü o asla kontrolünü kaybetmezdi. X hiperaktifti ve hareket etmeden önce hiç düşünmezdi. Ben ise çok duygusaldım, kafam çok doluydu, duygularım yüzeye çok yakın olduğu için her zaman kontrolümü kaybediyordum.

Whip ise kapalı bir kitaptı. Her zaman sakindi. Bu çok sinir bozucuydu.

Ağzımda bir penis olması hissi benim için yeniydi, ama dilimi onun penisinin gövdesine kaydırduğımda, bunun hoş olmayan bir şey olmadığını fark ettim. Dudaklarım onun penisini genişçe sardı ve ben onun altını yaladım, her turda onu ağzımın içine daha da derine bastırdım.

Ağzımı üçüncü veya dördüncü kez daldırdığımda, ya da belki de karın kaslarının gerildiğini ve nefesinin değiştiğini fark ettiğimde, onu emmenin, onun bana yaptığı kadar tahrik edici olduğunu fark ettim. Testislerim zaten karıncalanıyordu ve az önce boşaldığımı düşünürsek, penisime tanıdık kan akışı beklediğimden daha hızlıydı.

Artık yirmi yaşında değildim. Arka arkaya iki kez boşalmak birkaç dakikamı aldı.

Ama görünüşe göre, başka bir adam için dizlerimin üzerine çöktüğümde durum böyle değildi.

Whip bu bilgiyle keyifli bir gün geçirmez miydi? Tabii ki ona asla söylemezdim.

Aslında bunu itiraf etmektense beynime bir kurşun sıkmayı tercih ederim.

Ama siktir. Zaten öğrenecekti. Çünkü sertleşmiş halimi saklayamazdım.

Harika. Gerçekten harika.

Ben de iki kat daha fazla emmeye başladım, onu sert ve hızlı bir şekilde emerek, hem nefret ediyor hem de seviyordum. Yaptığım şeyden dolayı çok sertleşmiştim. Violet'in amına gömüldüğümde hissettiğim aynı heyecanı hissediyordum.

Aynı şeyi bir sikte de hissedeceğimi hiç bilmiyordum.

Ama görünüşe göre hissettim. Sanırım hepimiz yeni şeyler öğrenebiliriz. Whip başımı itti ve kendimi ona bakarken buldum. ona bakarken buldum.

"Ne?" Gözlerimi kısarak baktım. "Yanlış yaptığımı söylersen, Yemin ederim, seni hayalarına yumruk atacağım."

Gözlerini devirdi. "Yanlış yapmıyorsun, gerzek. Ama yine sertleşmişsin."

Boynumun arkasına bir sıcaklık yayıldı ve nedenini gerçekten bilmiyordum. "Ne olmuş? Bu biyolojik bir tepki."

"Tamam, tabii, kendine öyle söylemeye devam et. Diyelim ki, seni tekrar boşaltmak istemem biyolojik bir tepki."

Boynumdaki sıcaklık yanlara, boğazıma ve doğrudan yanaklarıma yayıldı. Whip yatağın üzerine eğilip X'in üst çekmecesinden söz verdiği yağ şişesini bulduğunda, sıcaklık daha da arttı.

Burnumu kırıştırarak ona baktım. "Bunun muhtemelen..."

Whip sert bir bakışla beni susturdu.

"Söyleme." Haklıydı.

Yatağa uzandı, kayganlaştırıcı şişesi aramızdaki yatak üzerinde duruyordu.

Siktir, çok iyi görünüyordu. Kaslı bacakları, karın kasları ve pazıları vardı. Benim kadar iri değildi, ama X kadar zayıf da değildi. Otuzlu yaşlarındaki bir erkeğin sahip olabileceği sağlam bir vücudu vardı, ama onu korumuştı.

Ve tüm erkeklerin hayalini kurduğu türden bir penisi vardı. Büyük ve kalın.

Aniden, o şeyle beni siktiği düşüncesi aklıma geldi.

Bu düşünceyle sikim sertleşti ve lanet bir mıkırtı gibi beni yatağın yanına çekti, bu fikir aynı zamanda çok korkutucu olsa da.

O şeyi kıcıma sokmamın imkanı yoktu. Yine de onun yanında yatıyordum.

Bana uzanan, ensemden tutup beni yanıma çeken ve birbirimize bakacak şekilde yan yana getiren oydu. O kadar sert hareket ediyordum ki, neredeyse bir robot gibiydim.

Whip bunu fark etti ve sadece daha da yaklaştı. "Düşünmeyi kes." "Düşünmüyorum."

"Saçmalık. Her düşüncen yüzüne yazıyor. Kıcına sikimi sokmayacağım, Levi. Sakin ol."

Bu güvence beni rahatlatmalıydı.

Ama yine de içimi kaplayan duygu hayal kırıklığıydı.

Evet, bunu da ona itiraf etmeyecektim.

Beni inceledi. "Hapishane hakkında konuşmak ister misin? Orada başına ne geldi?"

Siktir git. Onunla bunu konuşmayacaktım. Gidip Doc'la terapistcilik oynayabilirdi. "Seninle bunu konuşmaktansa kendi sikimi ısırma'yı tercih ederim."

Kıkırdadı. "Her neyse, Levi."

Kendimi tekrar onu öpmek için eğilirken bulduğumdan nefret ediyordum. Kendime bunun sadece onu susturmak için olduğunu söyledim, çünkü onun beni okuyabilmesinden nefret ediyordum, oysa ben onu hala okuyamıyordum. En azından öpüşürken ya da elim onun sikindeyken onu anlıyordum. Yağlanmış elime nasıl girdiğini hissettim, inlemelerini duydum ve onu sırt üstü çevirip vücudumu onun vücuduna kapattığımda keskin bir nefes aldığını gördüm. Ne istediğini bilmem için tek kelime etmesine gerek yoktu. Ne hissettiğini.

Bu çok açıktı.

Çünkü ben de istiyordum.

İnledim, yüzümü boynuna gömdüm ve o benim altımda kıvranırken onu orada emdim.

Bacaklarını açarak bana doğru uzattı, siklerimiz birbirine sürtünerek benimki de onunki kadar ıslanana kadar devam etti.

"Siktir," diye inledi, nefes nefese. "Çok iyi hissettiriyorsun." Konuşamıyordum, o kadar sertleşmişim ki.

Yağ tüpünü elime aldım ve beceriksizce avucuma biraz daha sıktım. Bir kolumla ağırlığımı destekleyerek diğer kolumu aramıza soktum. Penisimi okşayarak kayganlaştırdım, yağ ikimizin ön sıvısıyla karışıyordu.

Whip, temas arayarak altımda kalçalarını salladı.

Penisim onun testisleri boyunca kaydı ve aşağıya doğru inerek kasıklarına bastırdı. Kafamı tuttu ve dudaklarını benimkilere zorla yapıştırdı.

"Siktir," diye ikimiz de aynı anda inledik. Durduramadım.

Yıllar önce, ilk kez hapse girdiğim zamanki bir anı beynime fırladı.

Ama bu sefer, dar bir alana sıkıştığım da beynimi kaplayan duvarların üzerime çöktüğü ya da klostrofobik paniğin etkisi değildi.

Bu, sadece bir kez yaşadığım ve bir daha asla yaşanmayacağına yemin ettiğim için sıkı sıkıya kilitlediğim bir anıydı.

Whip'in mavi gözleri bana bakıyordu. Artık onlara bakamıyordum.

Onu karnının üstüne çevirdim ve kaslı omzunu ısırdım, sikim onun kalçalarının arasındaki kıvrımı buldu.

Benim aletimin ucu onun kıcını dürtüp kayganlaştırdırken o inledi.

Tanrım, bu çok iyi hissettiriyordu. Penisimi orada ovuşturdum, onun hareketlerine inleyerek, beni cesaretlendirerek, girişine uyguladığım baskıya karşı iterek, içeri girmeye hazır hale geldi.

Ve lanet olsun, bunu istedim.

Ama kafam birdenbire yine hayaletlerle doldu.

Vücudumun haykırdığı şeyi yapıp onun içine derinlemesine girersem kurtulamayacağım şeyler.

Dizlerimin üzerine çöktüm. "Bunu yapamam."

Whip yüzünü yastığa gömdü, bu yüzden sözleri boğuk ama yine de anlaşılır bir şekilde çıktı. "Ben iyiyim. Yap şunu."

Tanrım, bunu çok istedim. Ama bir şey beni olduğum yerde tuttu, her ne kadar sikim onun kalçalarının arasına geri dönüp, göt deliğine girmeyi arzulasa da.

Whip başını kaldırdı ve bana dönerek, açıkça zihinsel bir çöküntü yaşadığımı gördü.

Vücudumu bir titreme sardı ve bunu durduramadım. Başının üzerindeki duvara bakarak, içime dolan panik dalgasını bastırmaya çalıştım.

Ama yine o hapishane hücresindeydim, oraya ilk kez atıldığım gece.

Başımda bir torba vardı.

Ve ellerimle beni tutuyordu.

Nefes alamıyordum.

"Levi." Whip hareket etti, tekrar sırt üstü yuvarlandı ve oturdu, kolumu sıkarak beni odaya geri getirdi.

Gözlerimi kırptım. "Burada hava yok," diye

hırıltıyla söyledim. "Var. Sen iyisin."

Hızla başımı salladım, bunu onun önünde yaptığım için kendimden nefret ediyordum. Beni bu halde görmesini istemiyordum. Kimsenin beni bu kadar zayıf görmesini istemiyordum.

Bu yüzden onu öptüm.

O hemen geri çekildi, konuşmaya çalıştı ama ben pes etmedim.

O susana kadar onu öptüm ve o da beni öptü. Ellerim ikimizin de sikini buldu ve ikimizi aynı anda mastürbasyon yaptım. İkimizin de konuşamayacağı, sadece hissedebileceğimiz bir noktaya geri döndük.

Neredeyse aynı anda boşaldık, testislerim gerildi, içimi lezzetli bir acı kapladı, ellerim sıkı sıkı tuttu. Penis elimde titredi, spermi ucundan fışkırarak karnına düştü.

Bir saniye sonra ben de ona katıldım, spermimi onun sperminin üzerine yayarak karın kaslarını, göğsünü ve uyluklarını işaretledim.

Yaptığımız dağınıklığa baktım, nefes nefeseydim, rahatlama hissi güzeldi ama kafam açık bir yara gibiydi.

"Levi," dedi Whip.

Ona ifadesiz bir bakış attım. "Bana duygularımdan bahsetmemi sakın isteme."

"Sormayacaktım." "O zaman ne?"

Omuz silkti. "X'e onun yatağında ne yaptığımızı söyleyecek miyiz?"

WHIP

Sonraki birkaç gün içinde üç müşterinin işini reddettim çünkü kendimi yapmaya ikna edemedim. Hasta olduğumu söyleyerek mazeret uydurdum ve randevuları erteledim, ama daha önce sadece bir kez hissettiğim bir korku duygusu içindeydim.

İlk işimi almadan hemen önce.

Suçluluk duygusu beni kemiriyordu. Bunun doğru olmadığı hissi. Hayatımda sevdiğim tek kişiyi aldattığım hissi.

Ve şimdi aynı şeyi tekrar yapıyormuşum gibi hissediyordum.

Bu aptalcaydı. Violet ve ben bir çift değildik. Levi ve ben de kesinlikle değildik. Yine de birdenbire, başka biriyle çıplak kalma düşüncesi beni aldatıyormuşum gibi hissettiriyordu.

İlk seferinde üstesinden gelmiştim. Yine üstesinden gelirdim.

Telefonumdaki mesajı bir kez daha kontrol ettim ve keşke hiç almamış olsaydım ya da görmezden gelebilseydim diye düşündüm. Ama Grayson'ın grubuna katıldığım da bir söz vermiştim. Bu, bizim en önemli kuralımızdı.

Nerede olursan ol, ne yaparsan yap, telefonun çaldığında toplantıya gelirdin.

Kardeşlerin için oraya gelirdin.

Gerçi o sözü verdiğimde, hiçbirinin sikini ağzıma almamıştım, bu yüzden vermek çok daha kolay olmuştu.

X bizi yatak odasından kurtarmak için eve geldiğinden beri Levi'yi görmemiştik ve o kimseye bir şey söylemeden aceleyle dışarı çıkmıştı. X ile tek başıma başa çıkacak gücüm olmadığı için hemen arkasından gitmiştim.

Son birkaç gündür Violet'i takip ederek saklandım. Ama Levi'yi bir ara görmek kaçınılmazdı.

Arabamdan indim ve kapıyı kapattım. Slayerlar'ın yerleşkesinin demir kapısında, Fang diğer tarafta belirdi ve sarı saçlı başını bana doğru salladı.

Onunla Violet arasındaki benzerlikler çok açıktı. Gözleri. Saç rengi. Boyları.

Ama Violet'in nazik bir yumuşaklığı varken, Fang'ın karamsar bir yoğunluğu vardı ki bu beni bile biraz duraksattı.

Çoğunlukla, kız kardeşi ile yattığımı bildiği için.

Ve bu çok garip bir durumdu.

"Fang." Ona başımı salladım. "Grayson'ı görmeye geldim." Her şeyi açıklıyormuş gibi telefonumu gösterdim. "Bana mesaj attı."

Fang, ağır kapıları tutan tuğla sütunların üzerindeki kontrol paneline bir şifre girdi ve ben de kapıların arasından geçerken ona küçük bir gülümseme attım.

"Atölyede. Grayson, konuşmak için özel bir yer istedi... ya da toplantılarınızda ne yapıyorsanız onu. Tepeden aşağı in, kulüp binasını geç, Grayson'ın evine giden yola sap. Orada büyük bir kulübe var. Yoldan ayrılmadığın sürece kaçırman imkansız."

"Anladım. Teşekkürler."

Oradan uzaklaşmak için yürüdüm, zihnimde bu atölyenin tesisin neresinde olduğunu bulmaya çalışıyordum, ama bu boşuna bir çabaydı çünkü çeşitli nedenlerle buraya yarım düzine kez gelmiş olmama rağmen, Gray ve ailesinin çitlerin arkasında inşa ettikleri kulübeden daha derine hiç girmedim.

"Whip?"

Tepenin yarısını çoktan inmiştim ama Fang'a döndüm. "Evet?"

"Seni seviyorum. Seni öldürmek istemiyorum. O yüzden sen, X ve Reaper'ın kız kardeşimle yaptığınız şeyi mahvetmeyin, tamam mı?"

O cümle bile karmaşıktı. Ve yüzde yüz verebileceğimden emin olmadığım bir sözdü. Çünkü Violet'in hayatında anlamlı bir şekilde yer alabileceğim bir gelecek göremiyordum. Onun elini kazanmak için bir yarışma olsaydı, ben sonuncu olurdum ve bunu biliyordum.

Bu durumdan hiç hoşlanmıyordum. Ama bunu biliyordum.

"Tek istediğim onun güvende olması," diye kardeşine cevap verdim.

Dudakları bir çizgiye dönüştü ve benim söz vermememin pek hoş karşılanmadığını anlayabiliyordum, ama elimden gelenin en iyisi buydu.

Toprak yolu boyunca yürüdüm ve bir virajı döndüğümde önümde devasa bir endüstriyel bina belirdi. Arazide akıllıca konumlandırılmıştı, kalın çalılar ve uzun ağaçlarla korunuyordu. Etrafındaki ağaçlar yaklaşık bir yıl önce çıkan yangında yanmamış olsaydı, tam üstüne gelene kadar orada olduğunu asla fark edemezdim. Garaj yeni görünüyordu, muhtemelen yangından sonra inşa edilmişti, tahminimce Grayson'ın evi inşa edildiği sırada, ama ön tarafında zaten birkaç eski motosiklet ve araba duruyordu, birinin tamir etmesini veya parçalarını sökmelerini bekliyorlardı.

Bir tarafta büyük bir panjur kapı vardı, ama sol tarafta daha küçük, normal bir kapı vardı. O kapıya doğru yöneldim, derin bir nefes alıp kapı kolunu çevirerek içeri girdim. İçeriden gelen konuşma sesleri, ince oluklu demir duvarlardan sızıyordu.

Doc, açık alanın ortasından elini kaldırarak, yağ lekeli zeminin ortasında oluşturduğu sandalye çemberine gelmem için işaret etti.

Sadece bir sandalye kalmıştı. Diğerleri Trigger, Ace, Torch, Scythe, X ve Levi tarafından işgal edilmişti.

Tabii ki, boş olan tek sandalye, birkaç gece önce neredeyse seks yapacağım adamın hemen yanındaydı.

Oturduğumda ona hiçbir şey söylemedim. Aslında hiçbirini selamlamadım. Sadece kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup sandalyeme gömüldüm, beyzbol şapkamın siperliğini gözlerimi gölgeleyecek şekilde başıma çektim.

Levi yanımda gerildi.

Grupta bir sessizlik oldu ve hiçbirine bakmasam da, bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum.

Bir grup psikopatın en sinir bozucu yanı, bazen diğer insanlarla sinir bozucu bir şekilde uyum içinde olmalarıydı. Keskin gözlemciydiler ve kendi çıkarları için kullanabilecekleri veya yararlanabilecekleri en ufak bir zayıflık veya savunmasızlığı fark etmek onlar için doğal bir özellik gibiydi.

Levi ile aramızdaki tuhaflığı bu kadar çabuk fark etmeleri beni hiç şaşırtmadı.

Ace ikimizin arasında parmağını salladı. "Sizin neyiniz var? Garip davranıyorsunuz."

"Hiçbir şey," diye Levi ve ben aynı anda cevap verdik.

Lanet olsun. Çok hızlı cevap vermiştik. Çok tepkisel.

Haklıydım. Bütün grup, kedi yavruları ip ile oynar gibi gerginliği fırsat bilip üstüne atladı.

Trigger başını salladı. "Hayır, ikinizin arasında bir şeyler oldu. Sırları neredeyse koklayabiliyorum."

Onlara bir şey söylemedim. Bu toplantılara katılacağıma ve onların toplu katliam yapmamaları için onları destekleyeceğime söz vermiştim.

Kişisel meselelerimi anlatıp, kirli beton zemine kalbimi dökmeye söz vermemiştim.

X, birinin ondan alması gereken bir İngiliz anahtarını dalgın dalgın çeviriyordu, yoksa onu fırlatma isteği duyabilir. "Levi ve Whip'i yatak odama kilitlemiş olabilirim. Sadece ne olacağını görmek için."

Trigger'ın ağzında hafif bir gülümseme belirdi. "Demek haklıydım? Bir şey mi oldu?" Bana doğru kıkırdadı. "Yoksa birisi mi?"

Kaşlarımı kaldırdım ve ilk başta olduğu gibi o anın heyecanıyla cevap vermek yerine soğukkanlılığımı korudum. "X'in yatak odasında, onun seri katil hatıralarıyla çevriliyken seviştik mi diyorsun?"

Trigger burnunu çektirdi.

Ama Ace, X'e baktı. "Orada ne var? Sadece posterler mi, yoksa koleksiyoncu eşyaları mı?"

X bile onu görmezden geldi. Levi ile aramda olanlar açıkça daha ilginç bir konuşma konusuydu. Aptal suratından gülüşünü saklayamıyordu. "Ah. Duygusal olarak gelişmemiş alfa erkeklerim küçük bir an mı yaşadı? Biri diğerini kucaklayıp 'Duygularını ifade etmek normal, dostum' mu fısıldadı?"

Levi ve ben ona orta parmağımızı gösterdik.

Bu sırada yanlışlıkla Levi'nin gözüne çarptım ve onun yanında oturmanın beni ne kadar etkilediğini belli etmemek için içimde bir mücadele verdim. Her zamankinden daha huysuz olduğumu fark etmedim. Ve bu beni daha da sinirlendirdi. "Bu akşamki toplantıyı kim düzenledi? İşe başlayabilir miyiz, çünkü bazılarımızın gitmesi gereken yerler var."

"Ateşli bir randevun mu var?" diye mırıldandı Levi.

Eğer iyi tanıımıyorsam, sesinde bir parça kıskançlık olduğunu söyleyebilirdim.

"Sen neden umursuyorsun ki?"

Levi alt dudağını ısırды, beyaz dişleri birkaç gece önce uzun uzun öptüğüm pembe ete batıyordu. "Ben sevmiyorum."

Gözlerimi devirdim ve gruba geri döndüm, hepsinin aptal sırtışırlarla bize baktıklarını görmezden geldim.

"Ne?" diye bağırdım. "Ben cinayet çılgınlığından kurtulmak için danışmanlık almadan önce işine bak. Bu odada başlayacağım cinayet çılgınlığından."

X ağzını açtı, yüzündeki gülümsemeye bakılırsa, şüphesiz benim ya da Levi'nin aleyhine başka bir şaka yapmak için.

Grayson boğazını temizleyerek ve X'e, artık kendi çocukları olduğu için mükemmel bir şekilde yapabildiği baba kaşlarını çatarak onu susturdu.

X iç geçirdi ve elini kaldırdı. "Toplantıyı ben çağırdım."

Ace sandalyesinde geriye doğru sallandı, ön iki ayak yerden kalktı. "Bu kez toplantıyı çağırmadan önce kaç ceset bıraktın?"

X yüzünü buruşturdu. "Ha-ha, çok komik. Tanrım, bir kez küçük bir öfke nöbeti geçiriyorsun..."

"En az üç tane saldırı oldu, X," dedim kuru bir şekilde.

O da kollarını havaya kaldırdı. "Tamam! Üç saldırı oldu, bunlardan biri kesinlikle benim hatam değildi, çünkü o adam ağzı açık yemek yiyordu ve sen de benim böyle şeylere tahammül edemediğimi biliyorsun. Ama şimdi bana güvenmediğine mi karar verdin? Bu çok acı verici, biliyor musun? Gerçekten çok derinden yaralıyor."

Onun yönüne parmaklarımı şıklattım. "Odaklan, olur mu? Saint View çevresinde cesetler bırakmadıysan, neden toplantı çağrısı yaptın?"

X biraz utanmış gibi göründü. "Tamam, peki. Belki bir ceset vardı..."

Odadaki diğerlerinin inlemeleriyle benim inlemem karışmıştı. Elimi saçlarımın arasından geçirdim. "En azından listede olan biri miydi?"

X, sanki onu aşağılamışım gibi elini bana küçümseyerek salladı. "Ben neyim? Acemi mi? Kimliğini kontrol ettim. O bu listedeydi."

Levi, X'in açıklamalarını dinlerken gözlerini kısarak baktı. "Peki ceset şimdi nerede?"

X'in yüzüne yine o alaycı gülümsemesi yerleşti. "Kamyonetimde takılıyor."

Ben gülerek burnumu çektim. "Dinlenmekten kastın..."

X başını salladı. "Dondurucuda, buzlu şekerlerin yanında."

Levi burnunu kırıştırdı. "Senden asla dondurma almayayım."

X, İngiliz anahtarını ona doğrulttu. "Hey! Bilmeni isterim ki, bu kasabada en iyi fiyatlar bende! Diğerlerinden çok daha ucuzum!"

Grayson, bu toplantılarda sıkça gördüğümüz heyecanla ensesini ovuşturdu. Notlarının yazılı olduğu klipboardu, çapraz bacaklarının üzerinde duruyordu. "Tamam, olay yerinde bir ceset var. Harika. Çocuklarım yolun aşağısındaki yataklarında uyuyorlar." Diye iç geçirdi. "Siz burada oturup davranışlarınızı düşünüürken, ben gidip bu konuyla ilgilenecek birini bulayım." X'e baktı. "Cidden, biraz ara vermen lazım. Ben dönene kadar kıpırdamayın."

Ayağa kalktı, kapıya gitti ve kapıyı açtı.

X, sanki batonlu bir ponpon kız gibi İngiliz anahtarını çevirdi. "Uh-oh, babamı kızdırdım."

"Sen hepimizi kızdırıyorsun," dedim ona.

Eğilip saçlarımı karıştırdı. "Ah. Ben de seni seviyorum Whip."

"Onları saçımdan çıkarmazsan, elindeki tüm parmaklarını kırarım," dişlerimi sıkarak söyledim.

Daha da eğildi, saçımı son bir kez okşadı ve elini tam zamanında çekerek saçımı bırakmadı. "Sorun değil. Parmaklarım olmasa bile, Violet'i sikimle tatmin edebilirim."

Levi boğazının derinliklerinden sinirli bir ses çıkardı. "İstersen onu da kırarım?"

Cevap veremedi, çünkü atölyenin kapısı tekrar açıldı.

Dönüp Grayson'ın kapıdan geri geldiğini gördüm. "Çok hızlı oldun. Kulüp binasına kadar koşup geri mi döndün?"

Grayson başını salladı. "Yola bile çıkmadım. Dışarıda kulak misafiri olan bir arkadaşımı buldum."

dışarıda kulak misafiri olan *bir arkadaş* buldum."

Hepimiz ayağa fırladık, silahlarımızı çektik, kaslarımızı gerginleştirdik ve savaşa hazırlandık.

Grayson omzunun üzerinden baktı.

Violet açık kapıdan içeri girdi, yanakları pembeydi ama gözlerinde kararlılık vardı.

Midem mide bulandırıcı bir şekilde altüst oldu. Onun işte olması gerekiyordu. Bu gece Psychos'ta çalışması planlanmıştı ve saatler önce Fang'ın onu oraya bıraktığını gördüğüm için orada olması gerekiyordu. Orada güvenlik vardı ve her gece barın yarısı Bliss veya Rebel'i gözetleyen Avcılar ile doluydu, bu yüzden Violet'i bakıcı olmadan orada bırakmak güvenli gelmişti.

Ama artık orada olmadığı açıktı ve Slayer'ların kapısında, Ben & Jerry's dondurmalarının yanında donmuş bir ceset vardı.

Levi, yüzü fırtına bulutu gibi, ama kendini Violet ile silah tutan geri kalanımız arasına koyarak öne atıldı. "Burada ne yapıyorsun?" Belli ki, bizim değer verdiğimiz insanların yakınında cesetlerin olması konusunda benim ve Grayson'la benzer düşüncelere sahipti.

X her zamanki gibi olan bitenden habersiz gibiydi. Ona bir öpücük gönderdi, ama Violet onu görmezden geldi.

O ise Levi'ye odaklandı. "Ben de katılmak istiyorum."

X başını bir yana eğdi, bizler ise silahlarımızı kılıflarına koyduk. "Takıma mı, yoksa Levi ve Whip'in yeni keşfettikleri eşcinsel uyanışına mı? Çünkü ikisi hakkında da sorularım var."

Benim de vardı, ama önce Violet'in sorusuna odaklanmaya karar verdim, çünkü o Grayson'ın hemen yanında duruyordu, inanılmaz derecede çekici ama aynı zamanda kirli bir atölyenin ortasında,

"Burada olmamalısın tatlım."

Bana gözlerini kısarak baktı. "Bana 'tatlım' deme. Peki nerede olmam gerekiyor, Whip? Evde saklanıp birinizin beni bakıcılık yapmasını mı beklemem gerekiyor?"

Sinir bozukluğu omurgamdan yukarı doğru yükseldi. Bizi son takip ettiğinde arabanın camına tuğla atılmıştı, ama belli ki bu onu korkutup aklını başına getirmek için yeterli olmamıştı. Kendi güvenliğini hiçe sayıyordu ve açıkçası bu beni sinirlendirmeye başlamıştı. Bu duygu yüzeye çıktı. "Tercihen, evet!"

Ağzı düz bir çizgiye dönüştü ve Grayson'ın yanından geçerek bana doğru ilerledi, ta ki neredeyse göz göze gelene kadar. Ben ise birkaç santim yukarıdan ona bakıyordum.

Parmağıyla göğsümü dürttü. "Sen benim bekçim değilsin. Ve istersem senin aptal grubuna katılabilirim."

Sözünü kanıtlamak için Grayson'ın boşalttığı sandalyeye ağır ağır oturdu.

Sekizimiz de ona baktık.

"Gruba katılmayacaksın," dedi Levi neredeyse hırlayarak. "Hayatta olmaz."

Kız ona kaşlarını kaldırdı, sonra elini de kaldırdı. "Cinayeti aşk dili olarak gören, duygusal olarak dengesiz bu gruba bağlılık yemini ediyorum." Her kelimesinde alaycı bir ton vardı. "İşte. Katılıyorum."

Scythe, X'e doğru eğildi. "Bu pek samimi gelmedi." Bir saniye durakladı, sonra ekledi, "Ve bu bir aşk dilidir, bilgin olsun."

Grayson boğazını temizledi. "Bu işler tam olarak öyle yürümüyor, Violet."

Ona sert bir bakış attı. "Öyle mi? Benim hatam. Geçmem gereken bir kabul töreni mi var? Cinayet mi?" Bakışları, son zamanlarda onun yatağını paylaşan üçümüzün üzerinde dolaştı. "Şu anda ortadan kaldırmak istemediğim birkaç kişi aklıma geliyor, çünkü söz vermiş olsalar da açıkça beni desteklemiyorlar."

Üçümüzün de kavga etme isteği kayboldu ve utanç duygusu içimize işledi. Sanki tam anlamıyla bir deflasyon gibiydi, üçümüz de bakışlarımızı

sanki sahipleri tarafından azarlanmış köpekler gibi yere çöktüler.

Bu oldukça isabetli bir benzetmeydi. Violet'in beni sahiplendiğini hissediyordum.

Üçümüz tek tek oturdu, diğerleri de bizden örnek alarak bizi takip etti. Grayson mutlu görünmüyordu, ama dağınık, yağ lekeli evraklarla dolu masanın arkasından tekerlekli bir sandalye çekti ve biz de onu da sıdırmak için çemberi biraz genişlettik.

Hepimiz Violet'e baktık.

O, tam da istediği tepkiyi almış gibi başını salladı ve ben, onun bu durumu kontrol altına alma şeklinden dolayı göğsümün derinliklerinde yükselen gururu engelleyemedim. İlk tanıştığımız gece arabamın arkasında oturan çekingen kadın nereye gitmişti? Kendi gölgesinden korkan ve benim için külotunu çıkarmaya bile cesaret edemeyen kadın?

Bu gece çok uzaklarda gibiydi.

Çemberimizin başında oturan Violet, odadaki sekiz erkeğin dikkatini ve saygısını üzerinde toplayan, daha çok bir mafya babasına benziyordu.

Hava sıcaktı.

Anında, beynim bu atölyede şu anda yedi kişi olmasaydı yapabileceğimiz her türlü şeyi hayal etmeye başladı. Tezgah, uzun gövdesini eğmek için tam doğru yükseklikteydi. Onu yüzümü amına gömmek için üzerine yatırabileceğim eski bir Chevy vardı.

Levi arkamda, önceki gece başladığımız işi bitiriyordu.

Onların arasında sıkışıp kalma düşüncesiyle iniltiyi yuttum, o beni arkadan alırken, ben de aynı anda ona oral seks yapıyordum.

Lanet olsun.

"Söylediğin her şeyi duydum," dedi Violet sakince.

X utangaç bir ifadeyle, "Yemin ederim, dondurmamı yemek hala güvenli. Ceset plastiğe sarılmış. Hiçbir şey dokunmuyor." diye ekledi. "Levi ve Whip'in penisleri hariç."

Violet ona kaşlarını çatı. "Şaka yapıyorsun ama X, biri seni öldürmeye çalıştı. Biri beni öldürmeye çalıştı. Levi ve Whip'in peşine düşmeleri de an meselesi, tabii henüz düşmedilerse."

İkimize baktı.

Dudaklarımı ısırđım ama sonra itiraf ettim, "Sanırım geçen gün takip edildim. Arkanı döndüğümde ve onlarla yzleştiğimde hemen geri çekildiler. Bilmiyorum, belki de listeye bir ilgisi yoktu. Saint View, geceleri tek başına yürümek için en güvenli yer değil."

Violet ikna olmamıştı. "Ama bizimle oyun oynayan o manyak onlara para dediğil için seni hedef alan biri olabilir."

Bunun bir olasılık olduğunu inkar edemedim.

Dikkatini Grayson'a çevirdi. "Listenin bir kopyasını görmek istiyorum."

Grayson başını salladı. "Violet..."

Levi konuştu. "O rica etmiyordu, Gray."

İkisi birbirlerine baktılar, Gray hala tereddtlyd, ama Levi, birkaç dakika önce herkesten daha sert bir şekilde itiraz etmesine rağmen, Violet'i savunmaya hazır olduğu belliydi.

Onun ruh hali değişimleri beni şaşırtmıştı. Ama Violet onu yerine oturtmuştu ve o da onu destekliyordu.

Tıpkı X ve benim şu anda yaptığımız gibi.

Tanrım, bu kadın mz de parmağında oynatıyordu. Bunu biliyordum ve umursamıyordum bile. Onu korumak, istediğil ve ihtiyacı olan her şeyi ona vermek kötü bir şey gibi gelmiyordu.

şu anda, bizim desteğimizi istiyordu. Ve biz de ona destek oluyorduk.

Grayson elindeki listeyi uzattı. Hepimiz hangi hedefleri ortadan kaldırdığımızı bildirdik ve listede artık birkaç isim çizilmişti, çoğu Trigger, Ace, Torch ve belki de Scythe'in eseriydi.

Levi, X ve benim pek katkımız olmadığını biliyordum, çünkü Violet'in peşinde koşmakla ve seks kulübünün kamera odalarında vakit öldürmekle meşguldk. Ama en azından X'in kamyonetindeki ceset, sayımızı biraz dengelemeye yardımcı olacaktı.

Violet, nedenini bilmesem de, tırnaklarıyla isimlerin listesini taradı. O iyi bir kızdı. Sulularla takılmayan iyi bir kızdı.

En azından bizimle tanışana kadar öyleydi, ama bu konumuzun dışında. O listede kimseyi tanımayacaktı.

Ancak listenin ortasında durakladı ve başını kaldırdı. "Bu ismi tanıyorum."

Omzunun üzerinden bakmak için eğildim. "Travis Jones."

X'in yüzündeki mizah izleri kayboldu. "Travis mi? Geçen gece Psychos'ta seni rahatsız eden Travis mi?"

O başını salladı. "Travis, benim üvey kardeşim Travis. Buraya girmek için ne yaptığını bilmek bile istemiyorum. Ama tahmin edebiliyorum."

Dişlerimi sıktım. Ben de ne yaptığını tam olarak bilmiyordum, ama Grayson insanları bu listeye hafife alarak eklemeydi. Orada basit bir hırsızlık suçundan hapis yatan ya da dolandırıcılık suçundan hüküm giymiş kimse yoktu.

Liste, en kötüler için ayrılmıştı. İnsanların birbirlerine yapabilecekleri en iğrenç şeylerle bağlantılı olduğunu bildiğimiz insanlar. Tecavüzcüler. İnsan tacirleri. Katiller.

Kardeşinin adı listede yer alıyorsa, kınanacak bir şey yapmış olmalıydı.

Ve onun böyle şeyler yapabilecek biriyle aynı evde büyüdüğünü düşünmek tüylerimi diken diken etti.

Birdenbire Violet'i duvara vurmak istemekten, onu kollarımın arasına alıp, onu balonlu naylonla sarmak ve bir daha ona asla kötü bir şey olmamasını sağlamak istemeye başladım.

Zaten çok fazla şey yaşamıştı. O kadar çok kötü şey yaşamıştı ki, yanlış zamanda yanlış yerde olduğu için bir başka kötü olayın ortasında kalması hiç adil gelmiyordu.

Ve tüm bunların bizim yüzümüzden olması beni çok kızdırıyordu.

Eğer bizimle tanışmamış olsaydı, başına bunların hiçbiri gelmezdi ve o ve Toby şu anda en güzel hayatlarını yaşıyor olurlardı.

Ancak o gün X, Paul Jeddersen'den onu kurtarmak için orada olmasaydı, şu anda elinde tuttuğu listeden adı silinen adam, küçük parçalara bölünüp Saint View uçurumundan aşağı atılan kişi o olurdu.

Her şeyin bir nedeni vardı. Ve artık geri dönüş yoktu.

"Beni yem olarak kullanmalısınız," dedi Violet sessizce. Hepimiz ona baktık.

"Mantıklı," diye devam etti, sanki kafamdaki çığlıkları duymuyormuş gibi. "Ya ben onların hedefi oldum, ya da hepinizin canını yakacağını bildikleri için beni kullanıyorlar. Her halükarda, beni izliyorlar. Öyleyse gelsinler. Onların üstünlüğünden ve bizim sürekli arkamızı kollayıp, bir sonraki saldırılarının ne zaman olacağını merak etmekten bıktım. Durumu tersine çevirmeliyiz. Gücü geri almalıyız."

Kafamdaki çığlıklar daha da yükseldi. Ağzımdan dökülmesini engellemeyi başardım, ama X ve Levi'de de aynı şeyin titreştiğini hissedebiliyordum.

Kimse bu planı beğenmedi. Ama kimse bunu söylemeye de istekli değildi, çünkü üçümüz de onu geri kazanmak istiyorduk.

İçimden bir parça, odadaki diğerlerinin itiraz etmesini gerçekten istiyordu.

Grayson başını salladı. "İşe yarayabilir. Hepinizin birlikte çalışarak sahnelediği ve iyi kontrol ettiği bir şey. Listedeki insanları tek tek ortadan kaldırıyoruz, ama bu bizi hiçbir yere götürmüyor. Belki bu işe yarar."

Zihnimle Doc'un kasıklarına bir yumruk attım. "Kara'yı kurbanlık koyun yapmak için bu kadar aceleci davranır mısınız?" Ona sormadan edemedim.

Hepimiz yapmayacağını biliyorduk.

Ama cevap veremedi bile, çünkü Violet onun yerine cevap verdi: "Kara'nın annesine ihtiyacı olan iki kızı var." Boğazını temizledi. "Benim bana öyle ihtiyacı olan kimse yok."

"Benim var," diye mırıldandım.

Bana bir bakış attı. "Öyle değil, yok."

Annesine ihtiyacı olan küçük bir kız olmayabilirdim, ama ona çok ihtiyacı olan yetişkin bir adamdım.

O sadece ne kadar olduğunu bilmiyordu, çünkü o ana kadar ben bile kendime bunu itiraf etmemiştim. Uzun ve yavaş bir nefes vererek kendimi kontrol altına almaya çalıştım.

Trigger'ın ekibi, Violet'in önerdiği bu yeni planı tamamen onaylayarak başlarını sallıyordu. Yavaşça, X ve Levi de başlarını salladılar.

Geriye ben kaldım.

Gözleri benimkilere kilitlendi ve içinde bir ateş vardı. Paul Jeddersen'in ona yaptıklarının ateşlediğini biliyordum. O mahsur kalan deponun ondan aldığı şeylerin. Ve onu defalarca yere serip ezip geçen boktan çocukluğunun.

Buna ihtiyacı vardı.

Ve onun ihtiyaç duyduğu hiçbir şeye hayır demeyecektim. İster yemek, ister sevgi, ister seks olsun.

Ya da cinayet.

İç geçirdim. "Sanırım bir psikopata tuzak kuruyoruz."

VIOLET

Grayson sonunda toplantıyı sonlandırdı ve dokuzumuz da dışarı çıktık. Grayson, Scythe ile birlikte yolun ilerisinde yürüyordu, orta sırada ise Ace, Trigger ve Torch vardı ve listeden bir sonraki kurbanlarını en iyi nasıl ortadan kaldıracaklarını planlıyorlardı.

Ben Whip ve Levi'nin arasında son grupta yürüdüm, X ise üçümüzün etrafında daireler çizerek koşuyor, kalp sağlığı için kardiyo egzersizinin faydalarını anlatıyor ve çok uzun süre oturduğumuzdan şikayet ediyordu. Her gün on bin adım atmamız gerektiğini söylüyordu.

X'in muhtemelen bunun iki katından fazlasını yaptığını tahmin ediyordum, çünkü adam gerçekten uzun süre hareketsiz duramıyordu. O toplantı sanki bir ömür boyu sürmüş gibi gelmişti. Ben bile kendimi enerjik hissediyordum.

X, etrafımızda sinek gibi vızıldayarak dolaşırken, ben kesinlikle ona katılmayacaktım.

Yine de, vücudumda gerginlik hissediyordum. Violet'e hiç yakışmayan bir şey yaparak, erkeklerin toplantısına dalıp dinlenilmesini talep ederek biriken enerji ve kalan adrenalin.

Onlar
dinlemişlerdi.

Kabul
etmişlerdi.

Ve bu benim kafama takılmıştı.

Slayers kulüp evinden müzik ve kahkahalar geliyordu. Akşam havası ve doğada olmak iyi geliyordu. En son ne zaman ağaçlar ve açık gökyüzüyle çevriliydim? Levi'nin burada yaşayabildiği için aniden onu kıskandım. Saint View'daki boktan dairemden çok daha güzeldi.

Levi'nin kolu benimkine değdi. "İşe dönmen gerekiyor mu?"

"Hayır. Bar sakindi ve Fang bana bir toplantı olduğunu söylediğinde, gecenin geri kalanında izin istedim. Nash gitmemi söyledi, her şeyi kontrol altında tuttuğunu söyledi. Zaten temiz olan bar tezgahlarını silmekten başka pek bir şey yapmadığım için maaşlarından tasarruf etmiş oldular."

Levi'nin küçük parmağı benimkine dolandı. "O zaman bu gece burada kalırmısın?"

Kulüp evinde parti veriyoruz."

Kaşlarımı kaldırdım. "Slayers partisi mi? Onların biraz... çılgın olduklarını duydum."

O güldü. "Eğer istersen öyle olabilirler. Ya da odama gidip yatakta televizyon izleyebiliriz."

Diğer seçenek ise Fang'ın evine gidip Vaughn ve Kian ile vakit geçirmektir. Onlar bebek bezlerini değiştirip "The Wheels on the Bus" şarkısını binlerce kez söylerlerdi, çünkü Lavender'ın her gece uykuya dalmasının tek yolu buydu.

Ya da benim evime dönüp, anılarımla baş başa kalmak.

Yalnız ve korumasız.

Bağımsız bir kadın olduğumu gösterip toplantıyı basmış ve hayır cevabını kabul etmeyen patron kadın rolünü oynamıştım, ama o daireye geri dönmek hala midemi bulandırırıyordu.

Levi ile burada geceyi geçirmek çok daha cazip bir teklif gibi geliyordu. "Tamam."

Parmakları benimkilerle iç içe geçti ve beni tepeye çıkardı.

Diğerlerini partiye davet etmemesini fark etmedim.

Onunla Whip arasında hissedilen garip gerginliği de kimse gözden kaçırmadı.

Belki X fark etmemiştir. O, bölge koşusu, metronom ve benim anlamadığım diğer egzersizle ilgili kelimeler hakkında konuşmakla meşguldü.

Grayson ve Scythe kulüp evine ilk ulaşanlar oldular, War tepenin başında onlarla buluştu ve partnerine yavaşça gülümsedi, bu gülümseme benim kanımı bile kaynatmıştı, Scythe'a ne yaptığını ise sadece tahmin edebiliyordum. Grayson devam etti ve içeri girdi, ama Scythe

War'ın yanında durdu, ikisi birbirlerinin kulaklarına yakın bir şekilde birkaç kelime fısıldaştılar.

Scythe'ın yüzünü göremedim, sadece başının arkasını gördüm, ama War'ın ifadesinin nötrden sinsi bir sırıtışa dönüştüğünü gördüm ve ikisinin ne fısıldadığını tahmin edebileceğimi hissettim.

Bunun PG derecelendirmesi olduğunu sanmıyordum.

İkimizin de kabul etmeyeceği bir şey.

Tabii benim ikisi bunu kabul etmezdi.

X'in yatak odasında aralarında ne olduğunu herkesten daha çok merak ediyordum. Ama X ve onun cinayet masası arkadaşlarının aksine, onları zorlamayacaktım. İstedikleri zaman ve istedikleri şekilde bana anlatacaklardı.

Beynim, iki iri adamın her yerde ellerini ve dillerini kullanarak, bir sürü giysiyi yere atarak yaptıkları bir sürü durumu hayal etmekle meşgul olsa da.

Bu beni o kadar tahrik etmemeliydi. Biraz sapıkça ve uygunsuz geliyordu, sanki beni ilgilendirmezmiş gibi.

Ancak, bu şekilde aralarında sıkışıp kaldığımda ve havada o kadar yoğun bir atmosfer vardı ki, onu yalayabilecektim, onu görmezden gelmek imkansızdı.

Yine de dilimi ısırdım.

Tepenin zirvesine vardığımızda, War'ın Trigger, Ace ve Torch'u partiye davet ettiğini duyduk. Onlar, öldürme çılgınlığına devam etmek için daveti reddettiler.

Bu tür duyurulara bu kadar çok insanın gözünü bile kırpmadan tepki vermemesi beni hala şaşırtıyordu. War, sanki bu her gün olan bir şeymiş gibi başını salladı ve sonra görüşürüz dedi.

Dikkatini bize çevirdi ve başını kulüp binasına doğru salladı. "Peki ya siz? Partiye kalacak mısınız?"

X başını salladı. "Halletmem gereken bir ceset var."

War başını salladı. "Grayson söyledi. İstersen sana yardım etmesi için birkaç adayı kapıya gönderirim?"

X ona selam verdi. "Teşekkürler, nazik beyefendi. Bu iyiliğinizi dondurma ile ödeyebilirim. Sadece biraz kan lekeli."

War burnunu kırıştırdı. "Buna koşulsuz bir iyilik diyelim, olur mu?"

"Sen bilirsin." X bana döndü. "Seni seviyorum. Özledim." Sonra sesini sahne fısıltısına indirdi, sanki sadece bana söylüyormuş gibi, ama etrafımızdaki herkes duyabiliyordu. "Hangisinin üstte, hangisinin altta olduğunu öğren. Bunları bilmem lazım ki onlara kişiselleştirilmiş Noel hediyeleri yapabileyim."

"Adayların cesedi gömerken onu da gömebilir mi?" Whip, War'a sordu. "Ekstra ödeme yapmaktan memnuniyet duyarım."

X, sırtarak geriye doğru yürüdü ve Whip'i parmağıyla işaret etti. "Levi'ye 'Beni ters çevir, baba' yazan tişörtü vermeyi planladığım için kıskanıyorsun, değil mi?" Ellerini ovuşturdu. "Cricut makinem çok çalışacak."

War ve ben gülmemek için kendimizi zor tuttuk, ama Levi ve Whip pek de eğleniyor gibi görünmüyorlardı.

X tekrar koşmaya başladı ve Trig ve grubuna yetişti. Hepsi araçlarını bıraktıkları kapılara doğru ilerliyorlardı.

War, Whip'e baktı. "Ya sen? Kalacak mısın? Yoksa senin de gömmek için cesetlerin mi var?"

Whip gülümsedi ve cevap vermek için ağzını açtı. Ama Levi onu hemen kesip, "O meşgul," dedi.

Whip ona kaşlarını kaldırdı ve sonra War'a döndü. "Halletmem gereken bazı işler var diyecektim, ama biliyor musun? Birdenbire bira içip arkadaşlarla takılmak istedim. O yüzden kalacağım galiba. Davetin için teşekkürler."

War'ın elini sıktı ve yanından geçerek kulüp binasının kapısına doğru yöneldi.

Müzik sesinin üstünde bile Levi'nin azı dişlerini gıcırdatmasını duyabiliyordum. Whip'in peşinden fırlayarak gitti ve beni War ile yalnız bıraktı.

O yüzünü buruşturdu. "Oops. Orada işleri batırdım mı?"

Ona sııttım. "Benim gördüğüm kadarıyla hayır. Onların çözülmemiş bazı gerilimleri var, bunları çözmeleri gerek."

Dönüp beni kulüp binasına götürdü. "Ah. Çözülmemiş gerginlikleri çok iyi bilirim." Bana sırtıttı ve göz kırptı. "Onları sarhoş et. Onları çıplak bırak. Ortaya gir. Her şeyi düzelteceğinden emin olabilirsin."

Yüzüm kızardı, kısmen utançtan, kısmen de ikisinin arasında olmak fikri çok çekici geldiği için. "Kardeşim bu fikirden pek hoşnut olmaz sanırım."

Bana göz kırptı. "O çoktan eve gitti. Yeni bebekleri olduğunda burada pek takılmaz. Ki bu da neredeyse her zaman böyledir. Aileleriyle ilgilenmek için tüm ellerin güverteye ihtiyacı var."

Kulüp binasına girdik ve War doğruca bara gitti, barın üstünden uzanıp buz kovaşından bir bira aldı. Bana vermeden önce birayı salladı.

"İç. Eğlen. Psychos'ta olduğu gibi, Slayers'ın partisinde olanlar, Slayers'ın partisinde kalır. Kimse kardeşine burada ne yaptığını söylemeyecek." Birayı benimkine çarptı.

Omurgamdan bir heyecan dalgası geçti. Oda zaten insanlarla doluydu. Çoğu tanıdık yüzlerdi ve Psychos'tan tanıdığım birkaç kişi beni durdurup selam verdi. İçkiler serbestçe akıyordu ve etrafım sohbet sesleriyle doluydu.

War odanın içinden geçerek herkese gülümsedi ve ellerini sıktı, ama gözleri sürekli odanın diğer tarafına kayıyordu. Onun bakışlarını takip ettiğimde, Bliss'in yüzünde küçük bir gülümsemeyle onu izlediğini gördüm.

Ona el salladım, ama o tamamen War'ın kendisine doğru gelmesine odaklanmıştı. Geniş kalçalarını ritimle uyumlu bir şekilde şehvetli bir şekilde sallıyordu ve ben onun ne kadar doğal bir şekilde seksi olduğunun farkında olup olmadığını merak ettim. Saçları açık, güzel kızıl kahverengi dalgalar halindeydi ve Scythe arkasında durmuş, o içkisini yudumlarken başını eğip boynunu öpüyordu.

Serbest elini arkasında onun uyluğuna koymuş, başparmağıyla kot pantolonunun kumaşını okşarken, War'ın onlara ulaşmasını bekliyordu.

War geldiğinde, başını geriye yaslayıp onu derin bir şekilde öptü, bir adam onu öperken başka bir adamın boynunu öpmesi konusunda hiç utanç ya da garip hissetmedi.

Odaya göz gezdirdim ve kimse onlara bakmıyordu. Hepsi, üçünün odanın ortasında öpüşmesinin tamamen normal bir şey gibi konuşmaya devam ediyorlardı.

Sıcak bir el bileğimi kavradı ve beni döndürdü, bu bir rahatlamaydı çünkü aksi takdirde muhtemelen bütün gece orada durup, bana benzeyen bir kadının birden fazla erkek tarafından bu kadar tapınılmasına hayranlıkla bakardım.

Yatağımda üç erkeğin sırayla beni becerdiği gecenin anıları, alkolün hoş sarhoşluğuyla karışarak kafamdan geçip gitti.

"Şu anda ne düşünüyorsun?" diye sordu Levi.

Dudaklarımı ısırdım. "Hiçbir şey."

Kaşlarını kaldırdı. "Yüzün öyle demiyor."

Ona güldüm. "Tamam, belki öyle. Ama sana her düşüncemi söylemek zorunda değilim."

Çatlak deri koltuğa oturdu ve beni yanına çekti. "Peki. Birkaç içki daha içtikten sonra tekrar sorsam nasıl olur?"

Dudaklarımın köşesi yukarı kalktı. Bira tadı güzeldi ve çok fazla içmediğim için bir tanesi bile üzerimde hoş ve rahatlatıcı bir etki yaratmıştı, bu yüzden devam etmek istiyordum. "Bana daha sonra tekrar sorarsan, farklı bir cevap verebilirim."

"Neye farklı bir cevap?" diye sordu Whip, üç kişilik kanepenin diğer tarafında otururken. Levi'ye o kadar yakın oturuyordum ki, neredeyse kucağında oturuyordum. Whip'in bir elinde iki bira vardı ve benim elimden boş şişeyi alıp yerine yenisini verdi.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırptım. Ne kadar hızlı içtiğimin farkında bile değildim, ama pişman değildim. Son birkaç hafta gerçekten berbat geçmişti ve beni incitmeyecek tehlikeli adamlarla çevrili, sağlam demir kapıların arkasında olmak, içimi boşaltmak istememe neden oluyordu.

Belki de o toplantıyı yönetip istediğimi elde etmenin verdiği heyecandı. Belki de sadece sürekli çalışma programı, keder ve belirsizlikten kaynaklanan saf ve tam bir yorgunluktu.

sürekli çalışma programından kaynaklanan yorgunluktu, buna keder ve belirsizlik de eklenmişti.

Ve daha fazlası da gelecekti.

Kendimi bir delinin yemi olarak sunmuştum. Bu gerçekten... harikaydı.

Ama bu gece, burada oturup birkaç bira içecek ve hayatımın normalmiş gibi davranacaktım.

Bu, yıllardır yaptığım en iyi plan gibi geldi.

Whip'in sorusuna cevap vermeden önce bir yudum daha aldım. "Levi bana ne düşündüğümü sordu." Başparmağımla başımın yan tarafına dokundum. "Ama şu anda beynim ikiniz için yasak bölge."

Whip geriye yaslandı ve vücudunu bana doğru biraz çevirdi. "Ne düşündüğünü tahmin edebileceğime eminim."

Gülümsedim. "Sanmıyorum."

"Az önceki toplantıda ne kadar sert bir adam olduğunu düşünüyorsun."

Gülerek, "İlk ortaya çıktığımda sert biri olduğumu düşünmemiştin," dedim. "

"Haklısın. Beni şaşırttın ve bir daha asla incinmek. Ama tatlım, beni yerime oturtmuşsun." Omuz silkti. "Yalan söylemeyeceğim, bence çok seksiydin."

Dudaklarıma kendini beğenmiş bir gülümseme, ama aynı zamanda ona duyduğum minnettarlığın da bir ifadesi yerleşti. "Teşekkür ederim. Ama ben bunu düşünmüyordum."

"O zaman benim tahminim." Levi, boş bira şişesini bırakmak için birkaç santim öne doğru eğildi. "Ne kadar güzel görüldüğünü düşünüyordun."

Gülerek burnumu çektim. "Evet, kesinlikle öyle. Her gün bunu düşünüyorum. Özellikle de bir göğsüm tişörtümden dışarı çıkmış, saçlarım dağınık ve dünkü rimel gözlerimin altında hala panda gibi lekeler bırakmış halde uyandığım günlerde. Çok seksi."

Levi öksürdü ve bir yudum daha bira içti. "Siktir."

Whip inledi. "Şu anda kesinlikle bunu düşünüyorum. Tanrım."

Kafamı salladım. "İnanın bana çocuklar. Kimse bunu görmek istemez."

Whip şişesinin ağzını bana doğrulttu. "Oh, ben hiç de öyle düşünmüyorum."

"Ben de ona katılıyorum," diye ekledi Levi.

X'in bu konuda bir şaka yapacağından emindim.

Ama konuyu geçiştirdim. "En azından bir konuda hemfikirsiniz," dedim neşeyle. "İkiniz de sabah ilk iş beni görmek istediğinizi söylüyorsunuz. Belki de ikiniz de görmelisiniz?"

Bu kesinlikle ikinci bira konuşuyordu.

Whip kaşlarını kaldırdı ve içkisini yudumladı. Mükemmel dudakları şişenin ağzını sardı, yutkunurken boğazı sallandı. "Bizi seninle geceyi geçirmek için davet mi ediyorsun, tatlım?"

İçimde bir şey sıkıştı.

Levi uzun, yavaş bir nefes verdi, bakışları bana sabitlenmiş, cevabımı bekliyordu. "Gerçekten böyle mi düşünüyordun, Vi? Bu gece ikimizin seni yatağa atacağını mı düşünüyordun?"

O kadar belli miydi?

Ama ben öyle olduğumu biliyordum. Bakışlarım, bilardo masasının arkasına, köşeye geçmiş olan War, Scythe ve Bliss'e kaydı. Çoğunlukla gölgedeydiler, ama yaptıklarını tamamen gizleyecek kadar derin değillerdi. Bliss'in göğüsleri gömleğinden dışarı çıkmıştı, War'ın elleri ve ağzı onların üzerindeydi. Scythe'ın parmakları kalçalarını kavradı ve arkadan ona sürtündü.

Bu sahne hiç de sıra dışı değildi. Saat henüz erkendi ve Levi, Whip ve benim gibi ayakta duran ya da oturup sohbet eden birçok insan vardı.

Ama Grayson, Slayers ceketli başka bir adamla yan yana oturuyordu. Grayson kadını kucağına almıştı, ama ellerini kadının eteğinin altına sokan motosikletçiydi. Kadın ciddi bir ifade takınmaya çalışıyordu, ama onun altında yaptığı şeyden çok hoşlandığını ben çok iyi anlıyordum.

O da iri bir kadındı, kalın uylukları ve göbek kıvrımları vardı ve Grayson ellerini kadının beline doğru kaydırırken kadın bunları saklamaya çalışmıyordu. Adamın dokunuşunda bir şefkat vardı ve kadın elini adamın ensesine koydu. Kadın dönerek adamı kendine çekip öptü, motorcu ise izlerken, eli hala kadını orgazma ulaştırmak için yoğun bir şekilde çalışıyordu

orgazma doğru ilerlerken, herkesin izlediğini umursamıyor gibiydiler.

Bu kadınları, çatlakları, sarkık göğüsleri ve sallanan kollarıyla görünce içimi heyecan kapladı. Onları taptıran erkekleri vardı. Onların yürüdüğü yeri bile taparcasına seven erkekler. Bu odada her türlü vücut tipi vardı. Bazı kadınlar daha yaşlı, bazıları daha gençti. Bazıları zayıf ve hareket etmeyen silikon göğüslü, bazıları ise neredeyse hiç göğsü olmayanlardı. Uzun ve kısa boylu olanlar vardı. Kalın ve ince olanlar vardı.

Ama benim için açık olan tek şey, burada istenildikleri idi. Kabul edildikleri. Erkekler kadınlardan üç kat fazla idi. Ve belki de bazıları sadece siklerini ıslatmak istiyordu ve o gece kimi alırlarsa alsınlar, bu sadece tek seferlik bir seks olacaktı, bir daha tekrarlanmayacaktı.

Ama odadaki baskın duygu, bir motosiklet kulübünden beklemeyeceğim bir saygı duygusuydu.

War'ın Bliss ile birlikte olmaya başlamasının, onun tavrının buna neden olduğunu düşündüm. Onun güçlü liderliği, kadınların cinsellikleri konusunda açık ve savunmasız olabilecekleri güvenli bir ortam yaratmıştı.

Ve bu atmosfer bulaşıcıydı.

Levi'nin, onu ve Whip'i bu gece beni yatağa atmak isteyip istemediğim sorusuna cevap vermediğimi fark ettim.

İkisi de hala bana bakıyor, bir cevap bekliyorlardı. Aniden karnımda bir gerginlik hissettim.

Bakışlarım Levi'nin omzunun üzerinden Bliss, War ve Scythe'a kaydı.

Üçü de aynı anda hareket etti. İki erkek de aynı anda ona giriyordu, kalçaları sallanıyordu, başı Scythe'ın omzuna düşmüştü, parmakları destek için War'a tutunmuştu.

Bu nasıl mümkün olabilirdi? Biri kışında, diğeri amında mıydı? İkisi de amındaydı?

Whip ve Levi'nin ne kadar büyük olduklarını biliyordum. Benim yapabileceğimi sanmıyordum.

Levi eğilip boynumu öptü. "Konuş bizimle."

Whip yavaşça yaklaştı, eli uyluğuma bastırıyordu. Elinin ısısı eteğimden geçerek yayılıyordu ve başparmağı kumaşı okşuyordu

kumaşı okşadı, her dokunuşunda kumaşı biraz daha yukarı kaldırdı. Etek ucu dizimin hemen üstüne gelene kadar yukarı kaldırdı ve onun yerine cildimi okşamaya başladı.

O anda odada olan diğer şeylere kıyasla, bu oldukça masum bir hareketti. Yine de, hem daha fazlasını istemekten hem de iki erkeğin bana bu şekilde dokunmasına izin verdiğim için şoktan, her yerim yanıyordu.

Whip'in eli biraz daha yukarı kaydı, uyluklarımın arasına girerek yavaş ve nazik hareketlerle onları açmaya başladı. Bakışları benimkilere saplanmıştı, bu yüzden orada arzuyu görebildiğini, şok olmuş, sığ nefeslerimi duyabildiğini biliyordum.

"Durmamı söyle," diye ısrar etti.

Amım zonkluyordu, ellerini birkaç santim daha yukarıya kaydırmasını istiyordu. "Yapamam," diye itiraf ettim.

Levi'nin eli ona en yakın olan bacağıma sıktı. "O zaman istediğini söyle."

Parmağı külotumu okşadı ve nefesim kesildi.

İnsanlarla dolu bir odanın ortasıdaydım ve birkaç kişinin bakışlarını yakaladım ama kimse karşımıza oturup açıkça bakmıyordu. Burası, bu tür davranışların teşvik edildiği Psychos gibi bir yer değildi. Burada seks havası kesinlikle vardı ve köşeden gelen Bliss'in inlemeleri odayı cinsel enerjiyle dolduruyordu. Ama Queenie ve Aloha, kollarını birbirlerine dolayarak eski bir şarkıya yavaşça dans ediyorlardı. Grayson ve partnerleri birbirleriyle o kadar meşguldüler ki, başkalarının ne yaptığını fark etmiyorlardı. Diğerleri çiftler halindeydiler ve bir grup erkek, bu gece aralarında bir kadın bulacak kadar şanslı olmayanlar, bir masanın etrafında oturmuş, çok yoğun bir poker oyunu oynuyorlardı.

Böyle bir şeyi daha önce milyonlarca kez görmüş olmalılar, çünkü hiçbiri gözünü bile kırpmadı.

Bliss, Scythe ve War'ın köşede tam anlamıyla bir üçlü yapması tuhaf ya da hatta bir gösteri gibi gelmiyordu.

Sadece... ateşli. Ve cesur. Ve...

Özgür.

Bu baş döndürücü bir duyguydu, kendim için de çok istediğim bir duygu. Kendimi düğümler halinde bükmekten, yaptığım her şeyden suçluluk duymaktan, kendimi utandırıyor muyum ya da insanlar bana bakıyor mu diye merak etmekten bıkmıştım.

, kendimi utandırıyor muyum ya da insanlar bana bakıyor mu diye merak etmekten bıkmıştım. Boyumun uzunluğunu, kalınlığımı hep nefret etmiştim. İstemediğim dikkatleri üzerime çekiyordu. Sadece kalabalığa karışmak istediğimde beni kalabalığın dışına itiyordu.

Ama burada, vücudumda birkaç bira dolaşırken ve ufukta tehlike belirirken, bunların hiçbirini umursayamıyordum.

Gerçekten yaşamaya fırsat bulamadan ölme ihtimalim çok yüksekti. Bu bir gerçektir. Artık sonsuza kadar yaşayacağımı düşünmüyordum. Toby'nin ölümü bu düşünceme büyük bir darbe vurmuştu.

Eğer bizimle oyun oynayan bu ucubeyi ortaya çıkarmak için yem olacaksam, o zaman kalan zamanımın tadını çıkaracaktım.

Bacaklarımı biraz daha açtım ve bir elimi Levi'nin yüzünün yanına kaldırarak gözlerine baktım. "Bunu istiyorum."

Boynuma inleyerek parmaklarını bir santim daha yukarı kaydırды, külotumun lastiğinin altına soktu ve çıplak amımı okşadı.

Anında, orada bir zevk patlaması yaşandı ve gözlerimi kapatıp kendimi bu zevke kaptırmak istedim. Ama Whip'in elini kapattım ve Levi'nin eliyle buluşması için yukarı doğru çektim. "İkinizi de istiyorum."

Ayıldığımda bunun aklımda tekrar tekrar canlanacağını biliyordum. Muhtemelen utanç ve mahcubiyet duyacak, bu kadar cesur ve bariz davrandığım için içim içimi yiyecektim. Kafamın içindeki üvey annemin küçümseyen sesi, şişman bir kadın olan benim iki yakışıklı erkeğin beni isteyebileceğini düşündüğüm için alay edip bana gülüyordu.

Midem aniden bulandı, çünkü kafamda onun sesi, bu odadaki herkesin beni şişman ve çirkin bulduğunu ve kendimi rezil ettiğimi söyleyerek alay ediyordu.

Whip'in sesi tüm gürültüyü bastırdı. "Tanrıya şükür." Parmakları daha yukarı kaydı. "Çünkü tek düşünebildiğim şey, seni ne kadar mutlu etmek istediğim. Bacaklarını aç ve bize izin ver."

Levi, uyluğumu bacağına çekti ve külotumu bir tarafa çekti.

Whip iki kalın parmağını doğrudan içime soktu ve benim çaresizce doldurulmasını istediğim acıyı doldurdu.

"Oh!"

Ağlamamı sessizce yapmaya çalıştım, böylece tüm odanın dikkatini çekmeyecektim, ama Levi kulağıma fısıldayarak, ihtiyacım olduğunu bilmediği güven verici sözler söylüyordu. İki parmağıyla külotumu tutarken, üçüncü parmağıyla klitorisimi okşuyordu. "Ne kadar güzel olduğunu biliyor musun, Violet?"

Kafamı salladım, utangaç olduğumdan ve sadece iltifat almak istediğimden değil.

Ama ona inanmak istedim, ama inanamadım. Nasıl inanabilirdim ki? Kimse bana onun gibi davranmamıştı.

Onların yaptığı gibi.

Hâlâ ona, Whip'e veya X'e gerçek olduklarına inanmıyordum. Bir parçam, hayatımda gördüğüm en kirli, en ayrıntılı rüyadan uyanıp, Toby ile kanepede *Grey's Anatomy* izlemeye devam etmeyi bekliyordu.

Ama Levi çok gerçekçiydi. Çok sıcaktı. Klitorisime dokunan parmakları mükemmeldir.

Yine de kafamdaki şüpheler hiç bitmedi. "Ben şişmanım. Güzel değilim."

Whip durakladı, parmakları hala içimdeydi. "İkisini birden olamayacağını düşünmene lanet olsun."

Ona göz kırptım.

O eğildi ve beni o kadar sert öptü ki, yarın dudaklarımın moraracağından emindim. Dili içeri girmeyi talep etti, istediğini aldı, bu sırada başımı döndürdü, parmakları içimde vücudumu elektriklendiren noktayı buldu.

Nefesim kesildi, ama ağzı sesimi yuttu. Beni daha da itti, o ve Levi artık birlikte çalışıyorlardı, parmakları aynı anda hareket ediyor, okşuyor, ovuyor, kıvrımlarımın arasında kayıyor, beni daha da yükseğe çıkarıyor, uçurumun kenarına sürüklüyorlardı.

Whip'in dudakları ağızımdan kaydı, çenemi takip ederek kulağımın altındaki yumuşak cilde doğru kaydı. "Sen çok güzelsin Violet. İkisi de olabilirsin."

Sözleri içimdeki bir şeyi kırdı.

Bana şişman olmadığımı söylemiyordu. İnsanların bunu yapmasından nefret ederdim.

Kör değildim. Kör olduğumu biliyordum.

Whip, hepimizin zaten bildiği bir şeyi kabul ediyordu.

Ve yine de güzel olduğumu söylüyordu.

Bu, hayatımda duyduğum en seksi Şeydi ve beni doruğa ulaştıran, bacaklarımdın arasındaki parmaklarından çok, kulağıma fısıldadığı sözlerdi.

Boşaldığımda, başım geriye doğru eğildi, beynim dönüyordu, tüm vücudum parmaklarının etrafında titriyordu.

Kahretsin, birlikte parmaklarıyla beni sikiyorlar mıydı?

Bu farkındalık beni başka bir zevk dalgasına sürükledi, ta ki etrafımdaki oda bulanıklaşıp içindeki insanlar kaybolana kadar.

"Siktir..."

Levi'nin inlediğini belli belirsiz fark ettim.

"ıplak olmalısın, Vi. Bir dahaki sefere seni boşaltırken her santimini görmek istiyorum."

Cevap bile veremedim. Tamamen gevşemiştim, mutluluktan uçuyordum, orgazm dalgasının zirvesinde kıyıya kadar srklendim çünkü bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi orgazmlardan biriydi.

Levi beni kanepeden kaldırdığında, beni taşıdığı gerçeği bile beni korkutmadı.

Kilonum hakkında itiraz etmedim.

Sadece bunu yapabileceğini bilmekle yetindim. Bunu yapmak istediğini

Ve hem şışman hem de istenen biri olabileceğimi.

WHIP

Levi'nin mağara adamı gibi davranıp Violet'i kucaklayıp odasına taşıması bu kadar seksi olmamalıydı.

Ama lanet olsun, öyleydi.

Onu koridorda taşıırken, pazılarının kasılmasını ya da sırt ve omuzlarındaki kasların dalgalanmasını fark etmemek için gerçekten çok uğraştım.

Parmaklarım hala Violet'in amından ıslaktı ve onun parmaklarını onun içine kaydırıp benimkilerle birleştirerek onu orgazma ulaştırdığımızı düşünmekten kendimi alamıyordum. İki parmağım da onun tatlılığına derinlemesine girmişti.

Sikim çok sertleşmişti.

Bliss, bilardo masasının diğer tarafından gözüme çarptı, erkekler hala onun etrafını sarmışlardı ama yüzünde bana yönelik yumuşak bir gülümseme vardı. Levi ve Violet'in kaybolduğu koridora doğru başını salladı. "Git!" diye dudaklarını oynattı.

Bardaki buz kovaından bir bira daha aldım ve masada poker oynayan genç kulüp üyelerinin selamlarını görmezden gelerek koridorda onların peşinden gittim. Kapalı yatak odası kapılarının önünden geçtim ve Levi'nin uzaklaşmasını izleyerek dikkatimin dağılmasına ve hemen peşinden gitmememe zihinsel olarak kendimi azarladım, çünkü artık onun odasının hangisi olduğunu bilmiyordum.

Hepsini tek tek çalmam gerekirse yapardım, ama bu çok garip olurdu.

Kadınları odalarına götürmüş olan motorcuların, üçlü seks yapacağım yerin yol tarifini sormamı hoş karşılayacaklarını sanmıyordum.

Ama açık bir kapının önünde durdum.

Levi'nin benim için kapıyı açık bıraktığını fark ettim.

Onu çoktan yatağa yatırmış, kalın bacakları Levi'nin beline dolanmıştı. İki si de giyinikti ama yavaşça birbirlerine srtnyorlardı, öpüşmeleri o kadar derin ve erotikti ki, ben de kapıya yaslanıp biramın kapağını atımd ve onları izlerken yavaşça yudumladım.

"Var mısın, yok musun?" Levi bir süre sonra homurdandı, sanki bana sormak için Violet'in dudaklarından ayrılmak zorunda kaldığı için sinirlenmiş gibiydi.

İçeri girdim ve cevabım olarak arkamdaki kapıyı tekmeledim.

Ama onları birlikte izlemekten kendimi alamıyordum. arşafları çekmemişti, onu yorganın üzerine düz bir şekilde yatırmıştı. Yatak büyük değildi ve o kadar eskidi ki, ağırlıklarının altında gıcırdıyordu, sesi vücutlarının sallanması kadar ritmikti.

Masa sandalyesini çekip arkaya doğru oturdum, böylece dirseklerimi bir yere dayayabilecektim. Birasını tekrar yudumladım, alkolün verdiği sarhoşluğu, ikisinin pşmesinden çok da fazla zevk almadan.

Levi dizlerinin üzerine çöktü ve tişörtünü çıkardı.

Onun altında bulunan, gln derecede kaslı vücuduna bakarak iniltiyi zorlukla bastırdım.

Altı yıl boyunca spor yapmaktan başka bir şey yapmasaydım, ben de öyle grnrdmd. Ama lanet olsun, onun ne kadar kaslı olduğunu inkar etmek imkansızdı. Ne kadar büyük olduğunu. Karın kaslarının ne kadar belirgin olduğunu ve kalçalarının iki yanındaki V çizgilerinin, pantolonunun altındaki güzel şeylere giden yolu gösteren parlak neon ışıkları gibi olduğunu inkar etmek imkansızdı.

Kalbimin üzerinde duran dövmeyi görünce kalbim durdu.

Açıkça onun için yaptırdığı bir dvmeydi.

Bir şey beni sardı. Belki şoktu, çünkü o ana kadar onun onu ne kadar çok sevdiğini gerçekten anladığımdan emin değildim.

Belki de hayal kırıklığıydı, çünkü yine Levi ve Violet şovu gibi hissettim.

Onlar birbirleri için yaratılmışlardı ve ben sadece araya giriyordum.

Onları ne kadar istesem de, birbirlerini istedikleri açıktı. "Whip," diye inledi Violet, elini bana uzattı. Beni sürükledi.

Ağzını Levi'nin ağzından uzaklaştırdı ve bakışları benimkilerle buluştu.

Aramızda bir şey geçti.

Kaçamayacağım bir şey.

Bu yüzden, o "Lütfen" diye fısıldadığında, beni değil onu seçtiğinde kalbimin yanacağını bilsem de, gittim.

O beni istediği sürece, ben her zaman devam edecektim.

Bu farkındalık beni derinden etkiledi. Hayatımda böyle hissettiğim tek bir kadın daha vardı.

Ve o öldüğünde, bu beni neredeyse öldürüyordu.

Yine de, beni o yatağa çeken lanet manyetik gücü, Violet ile hissettiğim o kadar güçlü bağı, mantıklı düşüncelerimi gölgeleyen bağı görmezden geledim. Neredeyse bitmiş biramı komodinin üzerine koydum ve gömleğimi çıkardım. Botlarımın bağcıklarını çekerek gevşettim, çoraplarımla birlikte ayaklarımla çıkarabileceğim kadar gevşettim.

Levi, Violet'in gömleğini yukarı iterek karnını ve sütyenini ortaya çıkardı. Açgözlü ellerle gömleği başından çıkardı ve sütyen askılarını omuzlarından aşağı indirdi. Kapatmayı açmak için onu oturtmaya bile zahmet etmedi, sadece kupaları aşağı çevirdi ve ağzını meme ucuna indirdi, birini ağzına emdi, diğerini ise işaret parmağı ve başparmağıyla sıktı.

Onun göğüsleriyle uğraşıyordu, ama daha fazlasını isteyen benim yanıma uzandı.

Parmakları kot pantolonumun düğmesini açtı ve fermuarını indirdi.

Onları bacaklarımdan aşağı ittim ve parmakları iç çamaşırlarımın kenarını bulup onu da çıkararak sikimi serbest bıraktığında nefesimi tuttum.

Levi'nin bakışlarının Violet'in göğüslerinden kayıp, onun başının yanındaki şilteye diz çökmemi izlemesini fark ettim.

İkimiz de onun beni okşamasını izledik, kadife gibi yumuşak elleri sertleşmiş ereksiyonumun üzerinde dolaşıyordu. Onun için çoktan hazırdım, ama bu işkence gibi bir zevkti, bana yavaşça dokunması, elleriyle beni nasıl hareket ettirebileceğini denemesi.

O beni içine çekene kadar, önce sikimi, sonra da ucunu yaladı.

Duvara yaslanarak, sikimi ağzına alabilmesi için üzerine eğildim.

Levi bize yer açtı, bacaklarının arasına indi ve daha önce ondan yırtmak istediğim eteği ve külotu çıkardı.

Onun ona oral seks yapmasını izlemek istedim. Dilinin klitorisini yalayıp sonra kanalına girmesini görmek istedim, ama tek konsantre olabildiğim şey, sikimin etrafındaki ıslak ve sıcak ağzıydı.

Bana bakıyordu, penisimin ucu içeri girip çıkıyordu, ama açısı nedeniyle penisim boğazının arkasına değil yanağına baskı yapıyordu, bu yüzden sadece sığ darbeler alabiliyordu.

Ve ben, sadece penisimin ucunun onun içinde olmasından çok daha fazlasını istiyordum.

Göğsüne bacaklarımı açarak, kollarını bacaklarımın altına sıkıştırdım. Kafasını kaldırdı, ben de altına bir yastık koyabildim ve tekrar uzandı, güzel açık renkli saçları lanet olası bir hale gibi etrafına yayıldı.

Nasıl olur da kendini güzel bulmazdı, anlamıyordum. Kirpikleri çok koyu ve uzundu, gördüğüm en güzel gözleri çerçeveliyordu. Yanakları dolgundu, yüzü yuvarlaktı. Yanaklarında sık sık görülen pembe allık, şimdi cildinin her santimetresine yayılmıştı.

Başlığı destek olarak kullandım ve bu sefer ağzına girdiğimde, beni çok daha fazla alabildi.

"Aferin kızım," diye mırıldandım, ona bakarak, sikimin santimetrelerce ağzında kaybolup, diline bastırıldığından ıslak ve parlak bir şekilde çıktığını izledim. "Çok iyi gidiyorsun."

O benim etrafımda inliyordu, titreşimler o kadar tatlıydı ki testislerim sıkıştı.

Kendimi biraz daha hızlı, biraz daha sert olmaya izin verdim, kendimi tuttuğum tasma kopmak üzereyken ağzına girmeye devam ettim.

Onun cesaret verici inlemeleri yardımcı olmadı.

Belki de çıkardığı sesler, Levi'nin bacaklarının arasında yaptıklarından kaynaklanıyordu.

Siktir. Ağzına boşalmak istemiyordum. O mükemmel amcığın etrafımda kasılmasını ve nabızı atmasını hissetmek istiyordum.

Boşalmadan önce çekildim, nefes nefeseydim, kendimi kontrol altına almak için bir mola verdim. Arkasına geçtim, onu kaldırıp oturtum.

Levi, bacaklarının arasından başını kaldırdı, dudakları onun uyarılmasından parlıyordu. Onu sertçe öptü, ensesini tuttu ve ağzını onun ağzına bastırarak, dilinde kendi tadını hissettirdi.

Kadın umursamıyor gibiydi. Dizlerinin üzerine emekleyerek ilerledi ve Levi de aynısını yaptı, ikisi de yatakta diz çökmüş, Levi kollarıyla kadını sararken öpüşüyorlardı, kadın ise Levi'nin pantolonunu indirip ereksiyonunu serbest bırakıyordu.

Başlığa yaslandım ve komodinden biramı aldım, onları izlerken uzun bir yudum aldım, çünkü şu anda kendi sikimi düşünsem bile boşalacağımı biliyordum.

Bunu istemiyordum. Henüz değil. Onunla oynamayı bitirmemiştim. Ya da onu izlemeyi.

Adam kadının kalçalarını iki eliyle kavradı, parmaklarıyla kalçalarını yoğurup şekillendirdi, kadını kendine doğru çekerek oturana kadar.

Kız anında bacaklarını açtı, üzerine oturdu ve onun sikine oturdu.

İkisi de onun sikinin hızla içlerine girmesiyle bağırdı.

İçimde kıskançlık yükseldi, ama biliyordum ki, o ben olsaydım, anında boşalırdım ve her şey biterdi.

Bunun bitmesini istemedim. Onun da Levi'ye, Levi'nin ona olduğu kadar aşık olduğunu fark etmelerini istemedim. Levi'nin yine öfkeyle uzaklaşmasını ve aramızda, onun vücudunu onun vücudu kadar arzulamama neden olan bir tür kimya olmadığını iddia etmesini istemedim.

Yıllar boyunca yüzlerce çıplak, sıcak, istekli bedenden uzaklaşmışım ve bunu hiç önemsememiştim.

Ama ikisinden uzaklaşmak mümkün gelmiyordu.

Bu yüzden orada oturup, onların birbirlerine yaklaşmalarını, öpüşmelerini, sevişmelerini izledim ve biramı içtim.

Tanrım, birlikte çok iyi görünüyorlardı. Levi'nin dövmeleli kolları, Violet'in izsiz cildiyle keskin, koyu bir kontrast oluşturuyordu. Ellerini sırtında yukarı aşağı gezdirdi, saçlarına doğru itti ve çekerek başını geriye eğdi, böylece boğazına daha iyi ulaşabildi. O onu sürerken, o da boğazını yalayıp öptü, yuvarlak kalçaları onu tekrar tekrar delerken yukarı aşağı inip çıkıyordu.

Ancak çok geçmeden Levi tekrar Violet'in dudaklarını istedi ve birlikte yatağı düştüler, çılgınca öpüşerek, Violet'in göğüsleri Levi'nin göğsüne bastırıldı.

Bu bana onun kışının en güzel manzarasını sundu ve her seferinde o ondan kalktığında, onun kalın, parlak sikini ve onun etrafında gerilen amını görebiliyordum.

Dudaklarını onun ağzından ayırdı ve yüzünü boynuna gömdü.

Onun bakışları sırtından aşağı kayarak doğrudan bana yöneldi.

İkimiz de başka yere bakmadık. Violet aramızda inleyip kıvranıyordu, ama Levi ile aramızdaki sıcaklık da en az onun kadar yakıcıydı.

"Siktir," diye inledim, diz
çökerek. İçine girmek
istedim.

Ona.

Ona.

Siktir.

Elimdeki içki beni ayakta tutan tek şey gibi geliyordu. Neredeyse bitmişti, sadece birkaç yudum kalmıştı. Neden böyle bir şey yaptığımı bilmiyordum, ama şişenin ağzını Violet'in omurgası boyunca yuvarladım.

Yeni bir dokunuşla inledi ve benim sikim çok fazla heyecanlandı.

Ve beynim çok fazla kirlendi.

Şişeyi eğdim ve soğuk, kehribar rengi sıvının bir damlasını onun cildine damlattım.

O nefesini tuttu, sonra benim sıcak dilim onu yalamaya başladığında inledi.

Ben de devam ettim, sıvıyı omurgasından aşağı damlatıp dilimle yaladım, gittikçe aşağıya indim, ta ki son birkaç yudum bira kışının arasına damlayana kadar.

O küçük nehri takip ettiğimde çıkardığı inilti, şimdiye kadar duyduğum en tatmin edici sesdi.

"Whip! Aman Tanrım, yapamazsın..." Cildinden ısı yayılıyordu.

"Ne yapamam, tatlım? Kıçını dilimle sikmek mi?" Ben güldüm. "Evet. Yapabilirim. Ve sen durmam için yalvarana kadar yapacağım."

Şikayet edecek olsaydı, çok çabuk vazgeçmişti.

Levi'nin gözleri benimkilere takıldı ve içinde daha önce hiç görmediğim bir ateş vardı, ama Violet'e, işini bilen biriyle yaparsan anal seksin ne kadar iyi olabileceğini göstermeye çalışmakla meşgul olduğum için ona bakmaya devam edemedim.

Dilimi onun sıkı arka deliğine değdirdim.

Onun inlemeleri göğsümün derinliklerinde bir şeyi tatmin etti. Ama sikim ağrıyordu, aksiyona katılmak için can atıyordu.

O henüz buna hazır değildi. Yüzüme doğru geriye doğru eğildi, zevke kapıldı ve ben parmağımı onun deliğine soktum.

Bir an durakladı, ama bu kadarını ilk kez almıyordu. Durduğu kadar hızlı bir şekilde tekrar hareket etti. "Daha fazla," diye inledi.

Benden mi, Levi'den mi daha fazlasını istediğini bilmiyordum. Ama sikimi onun girişine hizalamamak ve ikimizi birden ona vermemek çok zordu.

Ama çok hızlı gidip ona zarar vermeyi reddettim. Ben büyüktüm. Bir parmak veya bir anal tıkaçtan çok daha büyüktüm. Ona benim sikimi vermeyi düşünmeden önce, o bunlardan birini alması gerekiyordu.

Tek kelime etmeden, sanki aynı düşünceleri paylaşıyormuş gibi, Levi başını biramı koyduğum komodine doğru çevirdi. Bir fiş bulmayı umarak komodini açtım.

Levi'nin burada tek başına sikini okşarken, boş eliyle bir tıkaçla oynadığını düşünmek, neredeyse o anda boşalmama neden oldu.

Ama tabii ki, "Erkeklerden Hoşlanmam" Bey'in çekmecesinde parlak gümüş bir tıkaç yoktu.

Ama bir tüp kayganlaştırıcı vardı.

Onu aldım, Violet'in kalçalarının arasına bir damla sıktım ve parmaklarımla sürdüm.

"Tanrım," diye inledi. "Kırbaçla. Sikiş beni. Lütfen."

Kafamı salladım. "Henüz değil, tatlım. Yakında. Ama beni oraya götürebileceğinden emin olmalıyım."

Nefes nefese inleyerek, Levi'nin kalçalarına yaptığı baskıyla mücadele ediyordu.

Hızlıca sikilmek istiyordu. Kaslarının gerginliğinden bunu anlayabiliyordum. Boşalmaya yakındı ve sınırın ötesine geçmek istiyordu.

Ama Levi ve ben aynı fikirdeydik. Hâlâ sikini onun amının derinliklerine gömmüştü, ama benim kadar o da bunu uzatmaktan zevk alıyordu. Onu yavaşlatmıştı, böylece onunla doluydu, ama boşalmak için ihtiyaç duyduğu sürtünmeyi alamıyordu.

En azından henüz değil.

İkinci parmağımı da yağlayıp kıkına sokmak üzereydim, ama yatağın üzerine düşen boş bira şişesi beni durdurdu.

Dar açıklık ve giderek genişleyen boyun, Levi'nin çekmecesinde bulmayı umduğum tıkaçtan tamamen farklı değildi.

Penisimin ucundan ön sıvı akıyordu, penisim parmaklarımla genişlettiğim o açıklığın içine girmek için can atıyordu.

Ama şişe iyi bir ara çözümdü.

Ve birdenbire tek düşünebildiğim şey onu bununla sikmek oldu. Onu aldım ve tekrar omurgasından aşağı doğru sürükledim.

Ama bu sefer durmadım. Onu kıkının arasına çizdim, oraya sıçrattığım kayganlaştırıcıyla kapladım.

O donakaldı.

Onu deliğine doğru ittim. "Güven bana," diye fısıldadım. "Güveniyorum," diye mırıldandı.

Sesindeki tam ve mutlak dürüstlük beni hasta edici bir tatmin duygusuyla doldurdu. O çok iyi bir kızdı ve yatakta yönlendirilmeyi açıkça seviyordu.

Ve ben ona emir vermekten hoşlanıyordum.

Levi'nin yaptığı gibi bana karşı gelmemesini seviyordum.

Yine de hatta o bana benimle benim bir bir Biz içgüdüsel olarak birlikte çalışıyorduk, tüm dikkatin Violet'te olmasını sağlıyorduk.

Elimi omurgası boyunca gezdirerek onu Levi'nin üzerine geri indirdim.

"Onuöp," diye emrettim.

O, omzunun üzerinden bana kötü bir bakış attı, benim de ona emir verdiğim için açıkça sinirliydi ve ağzımın köşesi eğlenerek seğirdi.

Çünkü büyük, sert, eski mahkum ne kadar şikayet etse de, dediğimi yaptı, bir elini Violet'in ensesine koydu ve onu tekrar ağzına doğru çekti. Ona cesaret verici sözler fısıldadı, ta ki Violet dudaklarına düşene kadar, ikisi orada yeniden birleşti, onun penisi hala Violet'in amının derinliklerinde gömülüydü.

Ama ikisi de ağızları dışında kıpırdamadı.

Violet'in tatlı, kıvrımlı, çukurlu poposu tam orada, bana açık, doldurulmak için yalvarıyordu.

Şişenin ucunu içeri doğru ittim, o bunu çok kolay kabul ederken gözlerimi onun vücudundan ayıramıyordum.

O da bundan hoşlanıyordu. *Hem de* çok hoşlanıyordu.

Ama yine de nazik ve yavaş davrandım, ona küçük hareketler yaptım, şişenin pürüzsüz camıyla içini okşadım, şişeyi giderek daha fazla içine soktum ve kıcının giderek genişleyen boynu etrafında gerilmesini izledim.

"Ohh," diye inledi Levi'nin dudaklarında. Başını çevirdi, ben de gözlerinin geriye döndüğünü gördüm. "Oh, Tanrım!"

"İşte böyle, bebeğim," diye mırıldandı Levi, yavaşça tekrar onun altında sürtünmeye başladı. "Sadece rahatla. Bırak tüm işi biz yapalım."

Bacakları onun etrafında titriyordu ve o, yavaşça onun amına girip çıkmaya başladı. Ben de şişeyle ona eşlik ettim, onun kıcını daha fazla ve daha hızlı almaya alıştırmak için takıntılıydım, ta ki benim darbelerim de onunki kadar hızlı ve derin olana kadar.

Serbest elimle sikimi buldum ve üçümüz de aynı anda pompaladık. Parmaklarım hala kayganlaştırıcıyla kaygandı ve içime soktum, içimde o kadar derinde biriken ve taşaklarımı boğuyormuş gibi hissettiren lanet olası boşalmaya ihtiyacım vardı.

"Whip!" diye bağırdı. "Boşalmam lazım!"

Ben açgözlü bir pisliktim, ama o orgazmı benim sikimde yaşamak istiyordum. Ve o şişeyi o kadar çok kullanıyordu ki, beni de aynı şekilde tatmin edebileceğini biliyordum.

"Kıcını sikmek istiyorum, tatlım. Yapabileceğimi söyle."

"Evet! Tanrım, evet!"

Şişe yere düştü, halıdan sekip yatağın altına yuvarlandı.

Onun yerine benim sikimi koydum, olabildiğince nazikçe içine girdim ama o bana doğru ittiği için, en dibine vardığımda sertçe inledim.

Zevk çılgılığı odayı yırttı. Orgazmı sikimi sıkıca sıktı ve ne ben ne de Levi daha fazla dayanamazdık. İkimiz de buraya girdiğimiz andan beri gergindik ve yüzündeki acı dolu ifadeden, benim kadar o da kontrolünü kaybetmemek için mücadele ettiğini anlayabiliyordum.

Ama Violet'in orgazm olması, ikimizin de kendimizi bırakabileceğimiz anlamına geliyordu.

Sert bir şekilde geldim, kıkına girerek, nazik olmaya çalışıyordum ama muhtemelen ilk seferi için ona çok fazla yük bindiriyordum. Ama duramıyordum, zevk dolu inlemeleri beni gaza getiriyor, beni teşvik ediyor, benim kadar onun da bunu istediğini söylüyordu.

Ve böylece her şeyi bıraktım.

Bıraktım ve hissettiğim her şeyi hissetmeye izin verdim.

Hâlâ hissediyordum, tamamen bitkin bir halde yataktan kalktım, giysilerimi aldım ve o odadan çıktım, kapıyı arkamdan çarptım.

Violet, hala yumuşayan penisimin üzerinde oturuyordu, gözleri kocaman açılmıştı. Whip'in az önce kapattığı kapıya baktı, sonra bana baktı. "Yanlış bir şey mi yaptım?"

Bir koluyla göğüslerini kapattı, aniden utangaçlaştı, diğer eliyle çarşafı tutmaya çalıştı.

Sıcak bir öfke beni sardı. Kalçalarımı kaldırıp onu yatağa yatırdım ve dudaklarına sertçe öptüm. "Sen mükemmelsin. Sorun onda."

İnleyerek içinden çıktım ve pantolonumu aldım. "Nereye gidiyorsun?" Kendini çarşafın içine soktu. "Ona ne sorunu olduğunu sormaya!"

"Levi! Buna gerek yok..."

Ama ben çoktan odadan fırlamıştım, çıplak ayakla, giderken pantolonumu giymeye çalışıyordum.

Ortak salonda kalan herkes, odadan geçip giderken bana baktı, tüm gözler üzerimdeydi. Odaya hızlıca bir göz attım, Whip'i aradım. Ama onun orada takılıp bira içmeyeceğini zaten biliyordum.

Odayı sanki başka bir yerde olmak istermiş gibi terk etti.

Kapıya koştum ve dışarı çıkınca, onun kapılara doğru gideceğini ve arabasının kapıların diğer tarafında olacağını bilerek sağa döndüm.

"Whip!"

O sertleşti, karanlık gecede silueti zar zor görünüyordu. Kapıya giden yol aydınlatılmamıştı, ama kulüp binasından gelen ışık ve dolunay yardımcı oldu.

"Violet'in yanına dön," dedi Whip sessizce. "Ben eve gidiyorum."

Nedenini tam olarak bilmeden yol boyunca koştum, sadece Violet'i sanki sikip sonra terk edebileceği bir müşterisiymiş gibi terk etmesinin beni sinirlendirdiğini biliyordum.

Sanki onun müşterilerinden biriymişim gibi, onu becerip sonra terk edebileceği biriymişim gibi.

X'in yatak odasında ona oral seks yaptıktan sonra ona tam olarak bunu yaptığımın çok iyi farkında olmama rağmen.

Umurumda değildi. İkimizin birbirimize zarar vermesi bir şeydi. Violet'e zarar vermek ise bambaşka bir şeydi.

"Whip!" Ayak tabanlarımı delen taşları umursamadım. "Lanet olsun, bir saniye durur musun?"

O yapmadı, ama belki o yavaşladı, çünkü ben onu onu yakaladım, kolunu tutup beni görmesi için onu bana doğru çevirdim.

İkimiz de zor nefes alıyorduk, ben koşmaktan, o ise nedenini bilmediğim bir şeyden.

Nefeslerimiz birbirine karışacak kadar yakındık.

"Bu da neydi böyle?" Beynimi mantıklı kelimeler üretmeye zorladım, ona bu kadar yakın olmak konsantre olmamı gerçekten zorlaştırırsa da.

Sesi alçak ve keskindi, içinde güçlü bir acı vardı. "Seks oldu, Levi. Unut gitsin."

"Unutmak mı?" Geri çekildim ve ona göz kırptım. "Unutmayacağım. Sen tek kelime etmeden çekip gittin. O ise içeride bana neyi yanlış yaptığını soruyor. Ona ne söyleyeceğim lan?"

Kulüp kapısı tekrar gürültüyle açıldı, ama ikimiz de kim olduğunu görmek için dönmedik.

Whip başını salladı. "O yanlış bir şey yapmadı. Git ona bunu söyle. Lanet olsun. O her şeyi doğru yaptı. Çok doğru yaptı." Parmaklarını zaten dağınık olan saçlarının arasından geçirdi. "Gitmem gerek."

Belki de alkolün etkisindendi.

Belki de o onun içindeyken gözlerimi ondan ayıramamış olmamdı. Onun sevişmesini izlemek, kontrolünü kaybetmesini izlemek... O anda Violet'i kıskanmıştım. Onun vücuduna dokunan ellerini kıskanmıştım. Onunla geçirdiği zamanı, onu yüceltmesini, her zaman ona odaklanmasını kıskanmıştım.

Tek düşünebildiğim, onun ellerinin ve ilgisinin tamamen bana ait olmasının nasıl bir his olacağıydı.

Violet'in vücudunu ona emanet ettiği gibi, benim vücudumu da ona emanet etmek.

Şimdi bunu yapmadığım için çok mutluydum, çünkü görünüşe göre o böyle sevişip sonra da hiçbir şey olmamış gibi çekip gidebiliyordu.

"Sen tam bir pisliksin," diye ona küfrettim. "Senin sorunun ne?"

Yumruğu yüzüme o kadar hızlı ve sert çarptı ki tepki verecek zamanım bile olmadı. Geriye doğru sendeledim, yumruğu kadar ani bir şekilde şaşkınlık da beni vurdu. Yumruğun gücü beni arkamdaki yumuşak bir vücuda fırlattı. İçgüdüsel olarak onu yakaladım ve ikimizi de dengede tutarak onu da yere düşürmedim.

Ama bunların hiçbirini anlamıyordum.

Whip ne zamandan beri böyle kontrolünü kaybediyordu?

Violet'in kulüp binasından çıktığını bile görmemiştim. Ama oradaydı, sadece yatağımın çarşafına sarılmıştı.

"Ne oluyor, Whip?" Gözleri beni baştan aşağı süzdü. "İyi misin?"

Yüzümün bir tarafı, yumruğunun çarptığı yerden zonkluyordu ama kısa bir baş sallamayla cevap verdim. Ama daha kötüsünü de yaşamıştım. Whip'in birdenbire pislik gibi davranması yüzünden onun hayalarını yumruklamak için yanıp tutuşan bir istek dışında, iyiydi.

Ama fırsatım olmadı. Çünkü Violet ona saldırdı, öfkesi hissedilebiliyordu.

Ateşli gözlerini ona çevirdi. "Şimdi ona mı vuruyorsun? Ne yapıyorsun?"

Küfretti, pişmanlığı yüzünden okunuyordu. Ellerini havaya kaldırdı. "Bilmiyorum. Tamam mı? Bilmiyorum!"

O benden daha büyük bir insandı çünkü içindeki bir şey aniden yumuşadı. Benim birkaç saniye daha uzun sürdü, ama sesindeki ıstırap ve saçını çekişi sonunda beni de etkiledi.

Ellerini gözlerine sürdü. "Bilmiyorum."

Violet araya girdi, ellerini çekip ona baktı. "Ne hata yaptım?"

Bu onu etkiledi. Durdu ve kızın yüzünü iki eliyle kavradı. "Hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey. Hepsi benim suçum, senin değil. Sen..." İçini çekti. "Lanet olsun, Violet. Sen çok mükemmelsin."

"Değilim, yoksa şu anda benden kaçmazdın." O inledi ve onu kendine daha sıkı çekti. "Sen değilsin..."

"Evet, sensin," diye araya girdi. "Binlerce kez 'sorun sen değilsin, benim' lafını duydum. Sorun benim, biliyorum."

Onu şiddetle öptü, dudaklarını o kadar tutkuyla ele geçirdi ki, ben de araya girmişim gibi hissedip başka yere bakmak zorunda kaldım.

"Seninle alakası yok," diye tekrarladı. "Seni ne kadar çok istediğimle alakalı. Ve sen onu seçtiğinde bunun beni ne kadar öldüreceğiyle."

Başımı kaldırdım, bakışlarım onun bakışlarıyla buluştu.

Violet ağzını açıp cevap vermeye çalıştı, ama Whip başını salladı.

"Bir zamanlar bir karım vardı. İki çocuğum. Bir ailem. Normal bir hayatım." Derin bir nefes aldı, devam etmeye çalıştı, ama bunun onun için açıkça bir işkence olduğu belliydi. "Değer verdiğim insanlar. Onları kaybettiğimde, ben de öldüm."

Violet hiçbir şey söylemedi. Sadece ona bakakaldı, parmaklarını onun parmaklarına sıkıca doladı, sanki bu onu tekrar kaçmaktan alıkoyacakmış gibi.

"Onlara ne oldu?" diye sordum açıkça.

Bana bakarak, gözleri kırık bir şekilde, "Bir gece, oğlumun küçükler ligi maçından eve dönerken, sarhoş bir sürücü arabamıza çarptı. Saat akşam beşi geçiyordu ve bu adam zil zurna sarhoştı." Diye anlattı. Yutkundu. "Araba takla attı. Üçü de öldü. Ben ise çizik bile almadan kurtuldum."

Midem düğümlendi, pişmanlık, üzüntü ve acıdan midem bulanıyordu.

Violet'in çılgılığı, elini ağzına kapatmasıyla boğuk bir ses haline geldi. "Whip..."

Parmaklarımla ceplerimi ovuşturdum. "Kahretsin. Bilmiyordum..."

Whip omzunu kaldırdı. "Kimse bilmiyor. Cinayet masasının ilk kuralı. Kişisel detaylar yok, tamam mı?" Acı bir şekilde güldü. "Ama ben bunu mahvettim. Seni öptüm. Seninle takıldım. Devam ettim."

sınırı bulanıklaştırdım ve şimdi o kadar öteye geçtim ki, artık onu göremiyorum bile."

Violet'e baktı. "Bunu bir daha yapamam. Çok fazla acıtıyor. Sen Levi'yi seviyorsun. Seni tanıdığım günden beri seviyorsun. Az önce yaptığımız şey... ikimizin de incinmesiyle sonuçlanacak. Ve bu senin için istediğim en son şey." Ona sıkı bir gülümseme attı ve saçlarını kulağının arkasına koydu.

Onu bıraktı ve tekrar kapıya doğru geri adım attı.

Aniden, onu geçmesine izin verirsem onu bir daha asla göremeyeceğim diye çok korktum.

"Ya seçim yapmak zorunda olmasaydı?" diye patladım. İkisi de bana baktı.

Ama bunu ilk fark eden Whip oldu. "Ya Violet'in seçim yapmak zorunda kalmasaydı?" Boğazını temizledi. "Ya da sen kalmasaydın?"

Sözleri beni derinden etkiledi. Hazır olmadığım bir yerde, çok derinden. Whip'ten ne istediğimi bilmiyordum.

Tek bildiğim, onun gitmesini istemediğimdi.

Gece ortasında ortadan kaybolursa, nerede olduğunu ya da iyi olup olmadığını bilemezsem, bu benim sonum olabilir.

Siktir.

Bunları nasıl söyleyeceğimi bilmiyordum. Dilim ağzıma sığmayacak kadar büyük geliyordu ve kelimeleri ağzımdan çıkaramıyordum.

Violet bana acıdı. "Geç oldu. İçki içtik. Bu gece kimse bir yere gitmiyor." Zorlukla yutkundü. "Şu anda kimse bir seçim yapmak zorunda değil. İkinize de ihtiyacım var. Yarın, ya da gelecek hafta, ya da yakın bir zamanda, bir psikopat için bir tepside sunulacağım. Ama bu gece, bunu gerçekten unutmak ve bir gözümü açık tutmak zorunda olmadığımı bilerek uyumak istiyorum."

Whip'e baktı, benim hiçbir yere gitmeyeceğimi çoktan anlamıştı. "Lütfen kal. Gitmeni istemiyorum."

Kararlılığı çöktü. "Tamam, tatlım. Ne istersen." Kolunu onun boynuna doladı, onu kendine çekti ve saçlarının kokusunu derin derin içine çekti.

Bana ve kulüp evine doğru yürüdüler.

Onların arkasında yürümek için kendimi hazırladım ve onları takip ederek içeri girdim.

Ama Violet, çarşafını tutmak zorunda kalmamak için kendi üzerine kıvrımış, yanımızdan geçerken bileğimi yakaladı, parmakları aşığı kaydı, avucunu benim avucuma bastırdı ve el ele tutuştuk.

Böylece kulüp evine döndük. Whip kolunu onun omzuna dolamıştı. Parmakları benimkine dolanmıştı.

Kimsenin bir şey seçmediğini açıkça ilan ediyorlardı. En azından bu gece.

Yatağın gıcirtısıyla uyandım, sırtım duvara yapışmıştı ama Violet'in yumuşak, kıvrımlı, tamamen çıplak vücudu önümde kıvrılmıştı. Uyanık sayılmayacak halde, elimi karnının etrafına doladım ama parmaklarım doğrudan aşığıya, amını okşamaya yöneldi.

Uykusunda inledi ve ben gözlerimi açmadan klitorisini okşadım.

"Gidiyor musun?" diye sordu.

"Delirdin mi?" omzuna mırıldandım, teninin kokusunu içime çekerek. "Hiçbir yere gitmiyorum."

"O beni kastetti."

Gözlerimi araladım ve Whip'in yataktan kalkıp giyinmeye başladığını gördüm. "Ah. Sen."

Gözlerini devirdi ama eğilip avuçlarını yatağı dayadı, böylece Violet ile yüz yüze geldi.

Ancak, onun açıkta kalan göğüslerinden ve uyluklarından aşığı kayan arşıftan gözlerini nasıl ayırdığı, ben parmaklarımı aralarına sokabildiğim halde, benim için anlaşılmazdı.

"Bu sabah halletmem gereken bazı işler var," dedi dedi.

O, zorlukla yutkundu. "Bir müşteri mi var?"

Klitorisine saldırımı durdurup, cevabını bekledim. "Hayır.

Gelecek hafta için programımı boşalttım."

Hak etmediğim bir rahatlama iç çekişi bıraktım. Bu yeterince kötüydü.

Violet'in ona dokunduğunu görünce kışkandım. Kendimi

anevrizma geçirecektim.

Diğer kadınların, diğer erkeklerin ellerini onun vücudunda gezdirdiklerini, parmaklarını ve ağızlarını onun penisine doladıklarını hayal edince birdenbire duvara yumruk atmak istedim.

Ama derin bir nefes aldım ve aptalca bir şey söylememek için ağzımı Violet'in omzuna bastırdım.

Sanki ona yatağa geri dönüp dün gece Violet'e yaptığı gibi kıcımlı sikmesini yalvarır gibi.

Bu düşünce o kadar geçici ve ateşliydi ki, içimi yaktı.

Erkekler konusunda hala tamamen bakire olmaya sıkı sıkıya bağlı olan tarafım, üzerime bir kova soğuk su döktü.

Sanki bunu kanıtlamak istercesine, sabah ereksiyonum Violet'in kalın bacaklarının arasına girerek girişini aradı.

Sanki hala heteroseksüel olduğumu kanıtlamam gerekiyormuş gibi.

Lanet olsun, ben hiç de heteroseksüel değildim. Heteroseksüel erkekler burada yatıp, onun vücudundan benim onunkinden tahrik olduğum kadar tahrik olmazlardı.

Lanet olası bir gömlek giymesi gerekiyordu. "Levi."

Ayrıca benim adımı söylemeyi de kesmesi gerekiyordu, çünkü sesi bile beni tahrik ediyordu.

"Ne?" diye bağırdım, ama hemen pişman oldum, çünkü benim orta yaş krizim onun suçu değildi. Ya da biseksüel uyanışım. Ya da her ne haltsa bu.

Artık tüm erkeklerden hoşlanıyor muydum?

Hayır.

Sadece

ona.

Harika.

Whip başka bir şey söyleyecek gibi görünüyordu, ama sesimin sertliği onu başını sallamasına neden oldu. "Onu iyice sik."

Ben başımı salladım, onun söyleyeceği şeyin bu olmadığını biliyordum, ama aptalca davranarak her şeyi mahvetmişim.

Violet'e veda öpücüğü verdi. "X'i bulup durumuna bakacağım. Cesedi ortadan kaldırdığından emin olacağım."

Violet elini onun yanağına koydu, onu kendine çekerek ikinci öpücüğü daha uzun sürdürdü. "Teşekkür ederim."

O da başını salladı ve odamdan çıkıp kapıyı arkasında kapattı.

Violet'i sırt üstü çevirdim ve vücudumu onun vücudunun üzerine kapattım. O da hemen bacaklarını açtı ve ben de kalçalarımı onun kalçalarına dayadım, sikim ıslak kıvrımlarından kayarak nazikçe içine girdi.

Ben onun içinde sikimi ısıtarken, parmakları göğsümü okşadı, itmeden, sadece onunla bağlantı kurmak için.

Konuşmamız gereken çok şey vardı. Ama şimdilik sadece onun içinde olmak, ona bakmak yeterliydi.

Whip, X'i geri getirene kadar, Violet'in yapmasına izin verdiğimiz şeyi düşünmenin bir anlamı yoktu. Bu, dördümüzün birlikte karar vereceği bir plandı.

Parmakları, adının dövmesini okşadı. Sesi, hayret dolu bir şey gibi nefes nefese oldu. "Göğsünde benim adım yazıyor, Levi. Kalıcı mürekkeple."

Elini yakaladım ve onun için derime kazıdığım dövmenin üzerine tuttum. "Kalbimde senin adın var. Ve onu dövme yaptırmadan çok önce de oradaydı."

Gözleri yaşardı.

"Sana aşığım, Violet," diye itiraf ettim yumuşak bir sesle. "O kadar aşığım ki, sen yanımda olmadığında nefes bile alamıyorum. Hep öyleydin. Yazdığın her mektupta sana aşık oldum. Her kelimede." Dudaklarımı dudaklarına değdirdim. "Whip dün gece seni kaybedemeyeceğini söylediğini biliyorum. Ama lanet olsun, Vi, ben de kaybedemem."

Gözünden sessizce bir damla yaş süzüldü. Onu sildim. "Ağlama."

Gülümsedi. "Ağlamıyorum. Mutluyum." Bana doğru eğildi ve öpücüğümü karşıladı. "Ben de seni seviyorum, Levi. Hep sevdim."

Göğsümün etrafında fark etmediğim bir mengene aniden beni sıkıştığı yerden kurtardı ve aylardır ilk kez derin bir nefes alabildiğimi hissettim.

Belki de yıllardır.

Yüzümü boynuna gömdüm, onu orada öptüm, içinde yavaşça hareket ettim, aramızda bir santim bile boşluk kalmadı, ben de sikimi ısıttım.

ona sevişmeye dönüştü.

Yumuşak ve nazikti, bana bakıyordu, dudaklarından çıkan sessiz inlemeleri öperek ya da kendi inlemelerimle değiştirerek susturdum. Vücudu benimkine yapıştı, ta ki birbirimize mükemmel bir şekilde uyum sağlayana kadar, ikimiz de birbirimizi orgazma ulaştırdık, ben kendiminkini o benimle birlikte boşalana kadar erteledim.

Birbirimizin adını haykırmadık. Çılgınca kalçalarımızı sallamadık ya da uyluklarımızı tokatlamadık.

Sadece dudaklarımdan çıkan nazik fısıltılar vardı, ona tekrar tekrar onu sevdiğimi ve her zaman seveceğimi vaat ediyordum.

Ve o da bana aynı şeyi vaat ediyordu.

Geri dönüş yoktu. Fikrimi değiştiremezdim. O benimdi. Belki Whip ve X'in deydi, ama önemi yoktu, çünkü onu sevmek tek istediğim şeydi. Ve bu, ona ihtiyacı olan her şeyi vermek anlamına geliyordu.

Eğer ona da ihtiyaçları varsa, ona onları verecektim.

"Levi," diye fısıldadı. "Bu kulüpte ne işin var? Senin sanatın..."

Omuz silktim. "Kulüp benim bildiğim tek şey." "Ama seni mutlu eden şey değil."

Bu doğruydı. Kardeşlerimi seviyordum. Ama onlar benim tüm dünyam olamayacak kadar yaşlıydım. Özellikle de altımda yatan kadın o pozisyonu tüm kalbiyle çalmışken.

Benim istediğim, çitlerle çevrili küçük bir ev ve tabii ki garajda bir motosikletti.

Ama içinde kadını ve çocuklarımız olmalıydı. Duvarlarda sanat eserlerim olmalıydı.

Ve onun teninde.

"Dövme yapmak istiyorum," itiraf ettim. Avuç içlerimle vücudunun hatlarını takip ettim. "Siktir, bu güzel bakire teni dövme tabancasıyla işaretlemek için neler vermezdin."

Gülümsedi. "Yap."

Ona güldüm. "Yapmak mı? Bütün vücudunu kalıcı mürekkeple çizmeme izin mi vereceksin? Ya sırtının ortasına X'in yüzünü çizersen?"

O da güldü, sesi çok tatlıydı. "O muhtemelen buna bayılırdı ve ben de senin gerçekçi portre çizim becerini tebrik ederdim."

Gülümsedim ve elimle aramızdaki mesafeyi kapatarak, tatlı, çıplak amını avuçladım. "Ya buraya dövme yapsam?"

"Oraya ne yazardın?"

Düşünmeden, hiç tereddüt etmeden cevap verdim. "Adımı."

O inledi. "Yap şunu."

Ama bu çok kalıcı bir şeydi ve vücudunun çok mahrem bir yerindeydi. "Bunu yapmam için bana bir kereden çok daha fazla sormak zorunda kalacaksın."

"Kaç kez sormam gerekiyor?" Omuz

silktim. "En az üç kez."

Ağzını açtı. "Dövme..."

Parmağımla dudaklarını durdurdum. "En az bir hafta ara ver." Dudaklarını büzüştürdü. "Dax'a yaptırırım."

Bakışlarım karardı. "Onu öldürmemi istiyorsan, tabii ki ona sorabilirsin."

Gülerek tekrar beni öpmek için eğildi. "Şaka yapıyorum! Sen dışında kimse benim amcığma dövme yapamaz."

İnledim, keşke bunu söylemeseydi. Çünkü artık tek düşüneceğim şey buydu. Lanet olsun, çekmecedeki dövme makinesi vardı. Hemen şimdi yapabilir, onu kalıcı mürekkeple benim adıma sahip olabilirdim.

Ama o zaman ona oral seks yapamazdım.

Ve bu oldukça iyi bir teselli ödülü gibi görünüyordu. Bu yüzden tartışmak yerine, bir gün gerçekten adımı yazdırmayı umduğum yere ağzımı koydum.

VIOLET

Sabahın ortasına gelindiğinde ne X'ten ne de Whip'ten haber almamıştım, endişelenmeye başladım.

Levi'nin yatak odasında bir aşağı bir yukarı yürüyerek telefonlarını aramaya çalıştım, ama ikisinin de telefonu doğrudan sesli mesaja yönlendirildi. Whip'in sesi çok profesyoneldi, yasal adını açıkça belirtmiş ve bana en kısa sürede geri döneceğini söylemişti.

X'in kişisel telefonunda adı görünmüyordu ama şöyle yazıyordu: *Hey, şu anda telefona cevap veremem çünkü tavan vantilatörüne bantlanmış durumdayım. Dönüşüm durduğunda seni geri arayacağım.*

Umutla Levi'ye baktım. "Ekip telefonlarını arayabilir miyim? Grayson dün gece bana numaraları verdi." Kabul etmek gerekir ki, isteksizce vermişti, ama sonunda numaraları vermişti. "Endişeleniyorum. Ve plan hakkında konuşmamız gerektiğini düşünüyorum."

O ise başını salladı ve bunun yerine beni öptü. "Kız arkadaşları birkaç saattir onlardan haber alamadığı ve bir psikopat için yem olmayı tartışmak istediği için ekip telefonlarını aramak mı istiyorsun? Bunun acil bir durum olduğunu sanmıyorum."

O haklı olduğu için iç geçirdim. Bana, ekip telefonlarının ne kadar kutsal olduğunu ve onları kullanmanın ciddi bir iş olduğunu açıklamıştı.

Ama onun beni kız arkadaşları olarak adlandırması hoşuma gitmişti.

Tabii ki bu, gece yarısını Levi'ye "seni seviyorum" diye fısıldayarak geçirdikten sonra gerçekten saçma bir durumdu.

Onunla bunu yapamazdım, ama birkaç saat sonra Whip ve X'in kız arkadaşı olduğum için içimden gurur duyuyordum.

Ama Bliss yaptı. Kara yaptı. Rebel yaptı. Üçünün de birden fazla partneri vardı ve hiçbirisi benim gibi hayat seçimlerini sorgulamıyor gibiydi. Sadece bunun avantajlarından yararlanıyorlardı.

Ama üç erkekle sokakta yürüdüğümü hayal edemiyordum. Randevu gecesi nasıl olurdu? Üçünün arasında bir kafe masasında oturmak mı, yoksa sinemanın arka koltuğunda üçüyle de öpüşmek mi?

Ve neden her iki fikir de bu kadar çekici geliyordu?

En azından, bu kulüp evinin duvarlarının dışındaki insanların ne düşüneceğini düşünmeye başlayana kadar öyle görünüyordu.

Üvey annemin ne diyeceğini çok iyi biliyordum.

Sürtük.

Fahişe.

Aklına gelebilecek diğer tüm aşağılayıcı kelimeler.

Kahretsin, ben bakireyken bile bana öyle derdi. Üvey babama doğru döndüğüm her seferinde bana küçük fahişe derdi. Orada gözlerimi yere dikmeyi öğrendim.

Levi yataktan kalkıp dolaşmamı izledi ve muhtemelen yüzüncü turunda elimi tuttu. Eğilip yatak çerçevesinin altında bir motosiklet kaskı buldu ve bana doğru itti. "Bunu tak. Gidip biraz gezintiye çıkalım."

Tereddüt ettim. "Onların dönmesini beklemeliyiz. Plan..."

"Böyle dolaşmaya devam edersen, zaten oldukça yıpranmış halıda bir delik açacaksın. Burada oturmak onların daha çabuk dönmesini sağlamayacak. Ve onlar olmadan herhangi bir plan hakkında konuşamayız."

Hâlâ tereddüt ediyordum.

Kaşlarını kaldırdı. "Ya öyle ya da günün geri kalanını sana oral seks yaparak geçireceğim."

Ben güldüm. "Sanki bu bir ceza gibi konuşuyorsun."

"Seni boşaltmazsam öyle olacak." Sırıttı, ama sonra daha nazik bir ifadeye büründü. "Kaskı tak. Dün gece ve bu sabah seni o kadar çok siktim ki, ağrın olmalı."

Kabul etmek zorundaydım, öyleydim. Ama yaptığım hiçbir şeyden pişman değildim. İkisi... bedenime yaptıkları şeyler, ve sonra bu sabah Levi'nin bana beni sevdiğini söylemesi... Hayatımın geri kalanında bunun her saniyesini hatırlayacaktım.

Kızgınlığının nazikçe zonklaması, ne kadar iyi kullanıldığını hatırlatıyordu, şikayet edecek bir şey yoktu.

Ama belki biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Titreyen bir motosiklete binip, Levi'nin kalın beline kollarımı dolayarak sürüş sırasında karın kaslarını okşamak, vajajay'e nefes aldirmek gibi görünmüyordu, ama neyse.

Kaskı alıp kafama taktım. "Gidelim."

Levi'nin motosikletinin arkasına bindiğimde, sahil boyunca uzanan ve Saint View ile Providence'ı birbirine bağlayan uçurum yolunda bir gezinti yapmayı bekliyordum. Ya da belki de diğer yönde, şehre doğru.

Ama Levi, Saint View'un merkezine giden yolu seçti.

Yol pek uzun değildi ve kesinlikle manzaralı da değildi. Saint View'u geçen ana cadde her zamanki gibi pis ve kirliydi.

Ama Levi, Saint View Tattoo'nun önünde motosikleti durdurdu ve içimde küçük bir gurur ve memnuniyet dalgası yükseldi. Motorunu kapatmasını bekledim ve sonra kulağına fısıldadım, "Dax'ın bana dövme yapması konusunda fikrini mi değiştirdin?"

O dönüp, açık kaskımın çene kayışından beni öne doğru çekti. Dudaklarımdan öptü. "Bütün sabah seni becerdikten sonra o adamın amını izlemesine izin vermem."

Güldüm. "Çok hoş. O zaman neden buradayız?"

Levi nefesini çekti. "Ondan iş isteyeceğim." Gözlerimi genişlettim. "Gerçekten mi?"

Biraz solgun görünse de başını salladı. "Öyle görünüyor." Dövme dükkânına, sanki birdenbire dişleri çıkıp onu ısırıp koparacakmış gibi bakıyordu. "Kahretsin. O zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti."

Onu kapıya doğru ittim. "Bu harika bir fikir. En kötü ihtimalle hayır der, değil mi? Peki ya evet derse?" İçimde onun için heyecan

içimde heyecan uyandırdı. Hayatımda ne yapmak istediğimi hiç bilmiyordum. Hayatımın geri kalanını temizlik yaparak geçirmek istediğimden şüpheliydim.

Ama Levi biliyordu.

En azından kalbi biliyordu. Geçen yıl bana yüzlerce çizim gönderdi, her biri bir öncekinden daha iyiydi. Sanat onun kaderiydi ve onun bunu fark etmesini ve şimdi de bunu gerçekleştirmesini izlemek, geçmişte sadece Toby için hissettiğim gurur ve mutlulukla doldurdu beni.

Ama bu hissi sevdim. Ve bu, Levi'de sanatın yaptığı gibi beni aydınlatan şeyi bulmak istememi sağladı.

Onu kapıya doğru çektim, kalbim hızla atıyordu, sanki hayalimdeki işi istiyormuşum gibi aniden gergin oldum.

Onun için bunu çok istiyordum.

İçeri girdiğimizde kapının üzerindeki zil çaldı ve bu muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü çalmamış olsaydı, Nyah kucağında dans eden Dax'ın bunu fark edip etmeyeceğinden emin değildim. İkisi de suçlu bir şekilde başlarını kaldırdılar.

Kaşlarımı kaldırdım. "Vay vay vay. Burada neler oluyor?"

Levi sırttı. "Günün ortasında biraz kişisel zaman geçiriyorsunuz, ha?"

Nyah'ın güzel yüzü pembeye döndü ve gözleri parladı. Dax'ın kucağından kalkmak istedi, ama Dax kolunu beline dolayarak onu orada tuttu.

Serbest elini Levi'ye uzatıp el sıkışmak için uzattığını izlerken, gözlerinde aşk kalplerinin oluştuğunu neredeyse görebiliyordum.

Sonunda bakışlarını bana çevirdiğinde, o kadar mutluluk doluydu ki, benim de bunu hissetmemek imkansızdı.

Dax, Levi ile benim aramda bakışlarını gezdirdi. "Bugün sizi buraya ne getirdi? Yeni bir dövme mi istiyorsunuz? Belki bir piercing?"

"Hayır," Levi ben bir şey söylemeden önce hemen cevap verdi. Gülmemi sakladım.

Levi rahatsız bir şekilde ağırlığını bir ayağından diğerine aktardı, gerginliği her yerinden belli oluyordu. Ona güven vermek için elini tutup parmaklarını sıkmak istedim, ama Dax'ın Levi'nin duygusal desteğe ihtiyacı olduğunu düşünmesini de istemedim. Bu yüzden, duvarlarındaki resimlere gerçekten ilgi duyuyormuş gibi yaptım.

Levi boğazını temizledi. "Bir iş istemek istedim."

Dax durakladı. "Burada mı?"

Levi başını salladı. "Ne yapacağım umurumda değil. Yerleri süpürürüm, telefona cevap veririm, öğle yemeği getiririm. Ne isterseniz. Bana çok para ödemene gerek yok. Hayatta kalmak için asgari miktarda paraya ihtiyacım var."

Dax başını salladı. "Levi..."

Gözlerimi sıkıca kapattım, midem düğümlendi. Kahretsin. Hayır demesini istemiyordum.

Levi ellerini ceplerine soktu. "Evet, üzgünüm. Haklısın. Zor olacağını biliyordum. Endişelenme."

Elime uzandı ve bu sefer ben de oradaydım, parmaklarımı onun parmaklarının etrafına doladım ve güven verici bir şekilde sıktım.

Onun kadar hayal kırıklığına uğradığımdan emindim.

Birini sevmenin böyle bir şey olduğunu anladım. Her şeyin kelebekler ve ateşli seks olmadığını. Ama onun üzüntüsünü ve hayal kırıklığını sanki benimmiş gibi hissetmek. O yükü paylaşmak ve onun yanında olarak yükünü biraz hafifletmek.

Tanrım, onu seviyordum.

O anda, hiç olmadığı kadar emindim.

Dax, Nyah'ı kucağından kaldırıp yanına oturarak ayağa kalktı. "Tanrım, Levi. İlk olarak üzerinde çalışmamız gereken şey dinleme becerin. Ya da belki de özgüvenin. Ben daha bir kelime bile etmeden kendini yazıp kapıdan çıkmaya başladın."

Haksız değildi.

Levi durdu ve Dax'a döndü.

Gülümsedi. "Söylemek istediğim şey, sen benim lanet olası yerlerimi süpürmek için fazla yeteneklisin. Temizlikçiye ihtiyacım yok." Levi'ye baktı. "Ama diğer çizimlerin de birkaç hafta önce bana getirdiğin kadar iyiye, kardeşim, bir çiraklık yapman lazım."

Levi başını kaldırdı. "Ciddi misin?"

Dax omuz silkti. "Maaş berbat. Çalışma saatleri berbat. Evet, muhtemelen temizlik yapıp öğle yemeği getirmekle uğraşacaksın, ama senin gibi yetenekli birini gördüğümde, onu eğitip

ekibimin bir parçası olmasını tercih ederim, başka birinin yanında çalışıp birkaç yıl sonra başka bir mağazaya para kazandırdıklarında kendimi suçlamaktansa." Boş odaya göz gezdirdi. "Şu anda, sabahın onunda öyle görünmediğini biliyorum, ama burası oldukça yoğun oluyor. O yüzden yardıma ihtiyacımız var."

"Teklifinizi kabul ediyorum," dedi Levi hemen.

Dax başını salladı. "Sana bir kariyer sunuyorum. Sıkı çalış. Becerilerini geliştir. Ve kısa sürede gerçek müşterilere silah kullanmana izin vereceğiz."

"Kendine dövme yaptı bile," diye gururla ekledim. "Gerçekten çok iyi."

Dax kaşlarını kaldırdı. "Öyleyse görelim bakalım."

Levi tereddüt etti, sonra elimi bırakıp gömleğini çıkardı.

"Vay canına," diye bağırdı Nyah, Levi'nin göğsündeki ismime bakarak. "Çok güzel." Bana bir bakış attı ve "Aman Tanrım" diye mırıldandı.

Gülümsemeden edemedim.

Onun derisine benim adımın kalıcı olarak kazındığını her hatırladığımda aynı şeyi hissediyordum.

Dax eğilip yeni dövmeyi çok daha klinik bir şekilde inceledi.

"Mükemmel değil," dedi Levi utangaç bir şekilde.

Dax geri çekildi ve ellerini ceplerine soktu. "Hayır, mükemmel değil. Ama lanet olsun dostum. Oldukça iyi. Benim ilk dövmemden çok daha iyi. Bu hafta sonu başlayacaksın, değil mi?"

Levi, gömleğini başından geçirirken sırttı. "Ne zaman istersen."

İkisi el sıkışarak anlaşmayı kesinleştirdiler.

Böylece Levi hayalindeki işe kavuştu. Onun adına daha mutlu olamazdım.

Nyah heyecanla alkışladı. "Dışarı çıkıp kutlamalıyız! Çiftler olarak çıkabiliriz!"

Bu, onun için cesurca bir davranış gibi görünüyordu, çünkü o ve Dax ne yapmıştı? Psychos'ta ve şimdi de bu sabah yine birlikte miydiler? Oradan çiftler halinde çıkmaya karar vermek oldukça büyük bir adımdı.

Ama Dax da başını sallıyordu. "Eğlenceli olur. Belki sabahın ortasında değil, ama bir gece? Akşam yemeği ve içki?"

Levi bana baktı. "Ne dersin?"

Üçü de umutla bana döndü. "Hiç çiftler buluşmasına katılmadım," itiraf ettim.

Nyah kolunu koluma taktı. "Eğlenceli olur. Sarhoş olup dans edebiliriz, erkekler de bizi bardan izler, başka erkekler bizimle dans etmeye gelince de üzerlerine atlayıp 'kadınımdan ellerini çek!' derler."

Levi ve Dax bu sözlerle kaşlarını çattılar, ama Nyah onları görmezden geldi. "Evet de," diye yalvardı bana.

"Tabii ki, evet. Eğlenceli olur."

Erkekler dövmeler ve Levi'nin ne saatlerde çalışacağı hakkında konuşmaya başladılar ve Nyah, hafta başında yaptığımız toplantıda orada bıraktığı ceketini almak için Clean Sweep'e gideceğimizi duyurdu.

Levi endişeyle bana baktı, ama ben elimi sallayarak onu sakinleştirdim. "Bir blok ötede, güpegündüz. Bir şey olmaz."

O pek emin görünmüyordu, ama benim kızlarla vakit geçirmem gerekiyordu, ayrıca o ve Dax'ın halletmeleri gereken işleri vardı.

Nyah ve ben dışarı çıkar çıkmaz, ona saldırdım. "Sen ve Dax'ın arasında ne oluyor? İkiniz yaşlı bir evli çift gibi davranıyorsunuz."

Gülümsemesi o kadar genişti ki, acıtıyor gibi görünüyordu. "Biliyorum! Onun gibi birini daha önce hiç tanımadım. Söylediğim gibi yaptım ve Psychos'ta geçirdiğimiz gecenin ertesi günü onun dükkânına uğradım ve o günden beri, işe gitmem dışında, neredeyse hiç ayrılmadık." Kollarını kendine doladı. "Onun gibi birini daha önce hiç tanımadım. O çok nazik! Gerçekten çok iyi bir insan, anlıyor musun? Eski sevgililerim ve memleketimdeki tanıdığım diğer tüm erkekler gibi eğlence için insanları öldürmüyor. Sadece birkaç gün içinde bana çiçek aldı ve beni yemeğe çıkardı." Kolumu daha sıkı kavradı. "Ve yalnız ve çıplakken bana yaptıkları. Vay canına, Vi. Sanırım bu adamla evleneceğim."

Ona güldüm, ama aynı zamanda onun için çok mutluydum. Yeni bir ilişkinin ilk heyecanıyla doluydu ve bu

ona yakışıyordu. Ve ona da. Omzumun üzerinden geriye baktığımda, iki erkek de bizim uzaklaşmamızı izliyorlardı.

Nyah ve ben köşeyi döndüğümüzde gülümsememi engelleyemedim.

"Peki ya sen?" diye sordu, bana yan gözle bakarak. "Sen ve Motosikletli Adam birdenbire çok samimi oldunuz. O adamın motosikletinden indiğini görmediğimi sanma, Violet Garrisen." Gülümsedi. "Onun gibi erkekler için bunun ne anlama geldiğini biliyorum. Çift düğün yapalım mı?"

Onun coşkusuna başımı salladım. "Düğün yok."

Dudaklarını büzdü. "Ah. Neden?"

Dudaklarımı ısırdım ama sözleri içimde tutamadım. "Çünkü yasa birden fazla kişiyle aynı anda evlenmeyi hoş görmüyor ve dün gece onunla ve Whip'le üçlü yaptık ve ikisi de seçim yapmam gerektiğini söylüyorlar, bu yüzden şimdi..." Uzun bir nefes verdim. "Şimdi, ben bile bilmiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ama sonra güldü ve elini kaldırıp high five yaptı. "Seninle X'in geçen gece Psychos'taki kamera odasında yaptıklarını saymıyorum bile. O da senin üç erkek arkadaşın olmasını kabul ediyor mu?"

Omuzlarımı kaldırdım. "Gerçekten bilmiyorum ama sanırım öyle?" İkimiz de kahkahalara boğulduk.

Clean Sweep'e vardık ve ben kapıyı iterek ona açtım. "Bu çok çılgınca."

Francine masasının arkasından başını kaldırdı. "Neyin delice?"

Dudaklarımı sıkıştırdım, utanç boynuma kadar yükseldi. "Hiçbir şey."

Ama Nyah, bu haberi kendine saklayamayacak kadar heyecanlıydı. "Violet'in üç erkek arkadaşı var."

Ona dirsek attım. "Nyah!"

O güldü. "Kızım, bu kadar mütevazı olma. Benim üç erkek arkadaşım olsaydı, tanıdığım herkese söyledim. Sen söylemez miydin, Francine?"

Bunu bekledim. Geleceğini bildiğim yargıyı. Son birkaç haftadır erkeklerden erkeklere atladığımı Nyah'a anlatmak benim için bir şeydi, ama Francine daha yaşlıydı. Belki de üvey annemle aynı yaşıydı.

Ve o kadının kafama soktuğu tüm güvensizlikler yüzeye çıkmıştı, ben de onun gibi başka bir kadının beni yargılamasını bekliyordum.

Bunu duymak istemiyordum, ama yine de orada durup Francine'in bana yönelttiğı her türlü hoşnutsuzluğu kabul etmeye alışmış gibi hissediyordum. Büyüklerine saygı duyan iyi bir kız olmak için.

Ama Francine'in onaylamaması gelmedi. Sadece sandalyesine yaslandı. "Seni mutlu eden neyse, Violet."

Nyah başını salladı. "Kabul!"

Ama bu kadar kolay vazgeçemedim. "Gerçekten mi?" Başımı bir yana eğdim. "Aynı anda üç erkekle çıkmamın tuhaf olduğunu düşünmüyor musun?"

Onun yaşındaki birinin bu yaşam tarzını kabul edilebilir bulduğunu hayal edemiyordum.

Ama Francine sadece evrak yığınınına geri döndü. "Sizlerden yaşça büyük olabilirim, ama ölmedim. Ve kiminle çıktığın, Violet, beni ilgilendirmez."

Nyah masasının kenarına yaslandı. "Eminim evde seni bekleyen yakışıklı bir erkek vardır, değil mi Francine?"

Onu dürttüm. "Bu da seni ilgilendirmez." Ama

Francine evraklarına bakarak gülümsüyordu. Nyah ve ben durup ona bakmaya başladık.

Ve ben bile dedikodulara karışmaktan kendimi alamadım. "Bekle. Öyle, değil mi?"

Francine kendi kendine güldü. "Evet, hayatımda yeni bir erkek olabilir."

Nyah avucunu masaya vurdu. "Biliyordum! Aferin kızım! Yaşlı bir adam mı? Ooh, genç bir adam mı? Anlat bize, Francine!" Nyah bana baktı. "Belki bizim çiftler buluşmamıza gelebilir? Üçlü buluşma yaparız?"

Francine eliyle bizi reddetti. "Benim gibi orta yaşlı bir kadının tarzınızı bozmasını istemezsiniz. Gidin. Zaten işe dönmem lazım."

Nyah ve ben onu bırakıp sabahın erken saatlerindeki güneşin altına çıktık, Nyah'ın ceketini de koluna asmıştık. "Eminim Francine yatakta çok çılgındır," dedi Nyah, kulaklarımızın duyamayacağı bir mesafeye çıkar çıkmaz.

Yüzümü buruşturdum. "O görüntüyü kafamda canlandırmak istemiyorum, teşekkürler."

Nyah güldü, ama Francine'e üç erkekle çıktığımı söylediğimizde beni utandırmamış olmasını düşünmeden edemedim.

İçimde sıcak bir his uyandı. Bu his, her orta yaşlı kadının benim üvey annem gibi keskin ve acımasız bir dili olmadığını hatırlattı bana.

Ve bazılarının, üç erkeğin yardımıyla sonunda kendini bulan bir kız için mutlu olabileceğini.

Daha hafif adımlarla dövme dükkânına geri döndüm ve belki de Levi ve Whip haklıydı diye umut ettim.

Hem pastamı hem de onu yiyebileceğimi.

Toplumun, aşık olmamak imkansız olan üç erkek arasında seçim yapmamı istemeyeceği.

VIOLET

Saatler sonra, parti gecesi olmamasına rağmen Psychos'taki tüm bar tabureleri ve koltuklar doluydu. Her zamanki gibi çoğunlukla Slayers'lardan oluşan bir kalabalıktı, motosiklet ceketlerini sandalyelerin arkasına asmışlardı, motosikletleri otoparkta düzgün bir sıra halinde dizilmişti.

Ama Travis de oradaydı, bu sefer barın en ucunda oturuyordu ve ben ona doğru baktığımda bana keskin bakışlar atıyordu.

Bliss ona baktı. "Söyle bir kelime, onu dışarı atayım."

Ama ben olay çıkarmak istemiyordum ve o da orada oturmaktan başka bir şey yapmıyordu, sadece varlığını ve para istediğini hatırlatıyordu.

Bu, onun para alacağı anlamına gelmiyordu. Lanet olsun, param olsaydı iki işte birden çalışır mıydım sanıyordu? Kardeşime gidip benden para isteyecektim, hele ki ilişki kurmak istemediğim üvey kardeşim için hiç istemezdim. Nasıl sonuçlanacağını biliyordum. Ona bir dolar versem, geri gelip iki dolar isterdi. Onu tamamen görmezden gelmek daha iyiydi. Benim umduğu kadar para vermeyeceğimi anladığında sonunda ilgisini kaybedecekti.

Her neyse, Levi barda otururken, her yanından geçtiğimde kalçamı tutarak beni kendine çekip öpmeye başladığında, o hiçbir şey yapmayacaktı.

Bu son derece profesyonelce olmayan bir davranıştı, ama ben bunu durdurmak için hiçbir şey yapamıyordum. Parmaklarının dokunuşunu arzuluyordum ve onu tekrar hissedebilmek için onun yanında olmak için sürekli nedenler buluyordum.

Travis odada olmasına rağmen mutluydum.

Levi beni mutlu ediyordu.

İçeceği bitmişti, ben de ona bir tane daha doldurdum ve birayı bar tezgahının üzerinden iterek uzattım. Elini benim elime doladı ve eğilerek teşekkür etmek için beni öptü.

Bliss yanımda içini çekti. "Siz ikiniz çok tatlısınız."

Levi'nin dudaklarına gülümsedim. Altı yıl hapis yatmış bir motorcunun sevimli olarak nitelendirilmeye nasıl tepki vereceğini bilmiyordum, ama itiraz etse de hiçbir şey söylemedi.

Barın kapısı açıldı ve serin gece havası içeri girdi. Kapıda Whip'i görünce, rahatlamayla karışık heyecan midemi kapladı. Ön camların diğer tarafında X'in dondurma kamyonu duruyordu.

Levi bakışlarımı takip etti ve Whip'e doğru elini kaldırdı.

Whip, onu tanıdı ve hızla kalabalığın arasından geçerek Levi'nin yanına gitti. Bana hızlıca gülümsedi ve "Selam tatlım" dedi. Ama ben cevap verme fırsatı bile bulamadan, bakışları tekrar Levi'ye döndü. "Bir dakika sana bakabilir miyim?"

Dışarıda minibüsüne yaslanmış duran X'i gördüm. Bana el salladı ama gergindi ve içeri girmeye niyetli değildi. Dikkatini Whip ve Levi'ye vermişti.

X ve Whip bütün gün ortada yoktu. Bu durum beni saatlerce nerede olduklarını ve iyi olup olmadıklarını merak ederek rahatsız etse de, buna itiraz edemezdim. Kendi hayatları vardı ve bana hesap vermiyorlardı, ama onlardan en son haber aldığımda bir cesedi gömmek için yola çıkmışlardı.

"Bir sorun mu var?"

Whip başını salladı ve boğazını temizledi. "Hayır. Sadece Levi'nin bir konuda tavsiyesini almak istiyorum."

Whip'in bana ayrıntıları vermek istemediği bir konuya burnumu sokmak istemedim. Evli değildik. Onların her konuşmasına dahil değildim.

Ben olmadan konuşma yapma hakları vardı.

Barın gürültüsünün, kişinin hemen yanında durmadıkça bireysel konuşmaları bastırdığı için minnettar olarak eğildim. "X içeri girebilir mi o zaman? Hepinizle

'beni yem yapma' planı hakkında konuşmak istiyorum. Hepimiz bunun iyi bir fikir olduğu konusunda hemfikir olduğumuzdan beri, bütün gün bunu düşündüm."

Whip bar tezgahına eğildi ve beni öptü. Eli enseme buldu, beni yerinde tuttu, dili dudaklarımın arasına bastırdı.

Anında, tüm kelimeler beynimden uçu ve ben de ona karşılık verdim, bütün gün ortada yoktu ama şimdi tam önümde duruyordu, başka bir şey yapamayacak kadar büyük bir rahatlama hissettim.

Beni bıraktığında başım dönüyordu ve nefesim kesilmişti.

"O düşünceyi aklında tut, tatlım," diye mırıldandı. "Şu anda kalamam, ama vardiyalı bittiğinde geri geleceğim. Tamam mı?"

Parmağımı dudaklarıma bastırarak başımı salladım. "Tabii."

Whip, Levi'ye bir kez daha baktı ve başını kapıya doğru salladı.

X minibüsün yanında oldukça gergindi. Birdenbire şüphelenmekten öte endişelenmeye başladım.

Levi de bunu açıkça fark etti. "Bir süre idare edebilir misin, Vi? Bir şeye ihtiyacın olursa Aloha ve Fang burada."

Elimi sallayarak onu uzaklaştırdım. "Ben iyiyim. Git."

İçkisini son bir yudumla bitirip masaya bıraktı.

Yavaşça kaldırıp lavaboda yıkadım, Levi ve Whip'in X'in yanına geri dönmesini izledim. Üçü minibüsün önünde duruyordu, X ve Whip çok konuşuyorlardı ve Levi'nin ifadesi neredeyse anında nötrden gergin bir ifadeye dönüştü.

"Bu iyiye işaret değil," diye yorumladı Bliss, yanımda limonları keserken.

"Hayır, iyi görünmüyor," diye onayladım.

İkimiz de Whip'in minibüsün yolcu kapısını açıp Levi'nin içeri girmesini, Whip ve X'in de onu takip etmesini izledik.

Bliss, lastikler patinaj yaparak kaldırımdan uzaklaşırken kaşlarını kaldırdı.

"Sanırım bir yere yetişmek için acele ediyorlar," diye mırıldandım.

Bliss bıçağı bıraktı. "Ya da senin onlarla yapmaya çalıştığın konuşmadan kaçmak için acele ediyorlar." Omzunu hafifçe kaldırdı. "Üzgünüm. Kulak misafiri olmak istememiştim. Ama Scythe bana planladığın şeyi anlattı."

"Hayır, sorun değil. Vardiyamdayken bir barın ortasında böyle bir konuşma yapmaya çalışmamalıydım." X'in minibüsünün az önce bulunduğu boş alana baktım. "Sadece bu konuyu benimle konuşmaktan kaçınmak için çok uğraşıyorlar gibi görünüyor. Whip ve X, yaptıkları iş o kadar uzun sürmemesi gerekirken, tüm gün ortadan kayboldular. Ve bu, onlarla konuşmaya çalışırken beni sevgiyle oyaladıkları ikinci seferdi." Kaşlarımı çattım, kendimi sıcak öpücükler ve ertelenmiş tatmin vaatleriyle kandırmalarına izin verdiğim için hayal kırıklığına uğradım.

Bliss hafifçe güldü. "Ah evet. 'Onu orgazmla dikkatini dağıtma' tekniği. Bunu iyi bilirim. War bunu bana bir iki kez kesinlikle kullandı."

Ona gülümsedim, hayatımın tuhaflığına gerçekten empati kurabilen başka bir kadın olduğu için çok minnettardım. Bliss'in yaşadıklarının sadece yüzeyini kazımıştım, ama o benim olmak istediğim yerdeydi. Mutlu. Başarılı. Onu seven erkekler ve çocuklarla.

Bu çok fazla bir şey gibi görünmüyordu, ama yine de çok uzak bir hayal gibi geliyordu.

Bliss geniş kalçalarını lavabonun kenarına dayadı. "Seni yem olarak sunmana asla izin vermeyeceklerini biliyorsun, değil mi?"

Elim bulaşık makinesine uzanmış halde durdum. "Hayır. Dün gece bunu konuştuk. Hepimiz bunun tek yol olduğu konusunda hemfikirдик." Onu birkaç adım çekerek barın arkasındaki Nash'in ofisine doğru götürdüm. "Onların peşinde olan insanlar var. Benim. Toby'nin ölümünden sorumlu olan aynı insanlar."

Bliss endişeyle alt dudağını ısırdı. "Violet, bu çok tehlikeli görünüyor."

"Biliyorum. Ama sürekli kurban olarak kalamam. Bu adamın nerede ve nasıl ortaya çıkacağını asla bilememek beni delirtiyor. Kim olduğunu ve neden beni hedef aldığını bilmem gerek." Kalbim sıkıştı. "Bunu Toby'ye borçluyum."

Sadece onun adını söylemek bile boğazımı düğümlendirdi. Onu çok özlemiştim.

Bliss, Nyah ve Rebel harikaydılar, ama tüm sırlarımı paylaşmak istediğim kişi Toby'ydi. Kanepede oturup üç erkekle yaşadığım her şeyin ayrıntılarını tartışmak istediğim kişi Toby'ydi.

Ve bunu bir daha asla yapamayacaktım çünkü bir psikopat, kimsenin kazanamayacağı oyunlar oynamak istiyordu.

Hayatımın geri kalanını, onun bir dahaki sefere ortaya çıkmasını bekleyerek geçiremezdim.

Bununla yüzleşmem gerekiyordu.

Ve çocuklar da aynı fikirdeydi. Ama şimdi, bunu nasıl gerçekleştireceğimizi konuşmak yerine, başka her şeyi yapmaya kararlı görünüyorlardı. Bütün gün bu kadar önemli ne yapmış olabilirdiler ki? Bir cesedi gömmek için yirmi dört saat sürmesi imkansızdı. Onlarla yeterince uzun süre birlikteydim, bundan çok daha hızlı çalıştıklarını biliyordum. Ve şu anda benden bir şeyler sakladıkları çok açıktı.

"Bunu kendim yapmak zorunda kalacağım, değil mi?" diye Bliss'e sordum.

Beni güvende tutmak istemeleri için onları suçlayamazdım. Bu onların asil bir davranışıydı.

Eğer bir tahminde bulunmam gerekirse, üçü bu adamı bulmak için çalışıyor ve beni tamamen dışlıyorlardı.

Bu düşünce bana ihtiyacım olan huzuru vermiyordu. Onlar orada değildi.

O geri sayımı dinleyenler onlar değildi. Hayatının sona ereceğini bilmek ve bu konuda yapabileceğin hiçbir şeyin olmaması.

Toby ölürken onu tutanlar onlar değildi. Sadece sorumlu kişinin ölmesini istemiyordum.

Onların canını kendi ellerimle almak istedim. Gözlerinin içine bakıp, Toby'nin son anlarında hissettiği korkuyu onlara hissettirmek istedim.

Bliss uzun bir nefes verdi. "Bunu tek başına ya da onlarla yapmak zorunda değilsin. War'a ya da Fang'a gidebiliriz."

Kafamı salladım. "Onlar doğrudan Levi'ye gidecekler ve sonra yine başa döneceğiz, beni öpüp..."

diğer şeyler yapmaya devam edecekler, ta ki ben onlarla konuşmaya çalıştığımı unutana kadar."

Bliss başını salladı. "Vi, seni bunu yapmaya teşvik etmiyorum. Sadece senin yerinde olduğumu biliyorum. Ve Levi, Whip ve X gibi erkekler..." Diye iç geçirdi. "Onlar gibi erkekleri tanıyorum. Sanki iki kat koruyucu genle doğmuş gibiler. Seni kasıtlı olarak balonlu naylonla sarmalamaya çalışmıyorlar, sadece kendilerini tutamıyorlar. Senin tehlikede olabileceğin düşüncesi beyinlerini kısa devre yaptırıyor ve onları aptallaştırıyor."

Gülmemi zorlukla bastırdım. "Doğru gibi görünüyor." Ama sonra ciddiye döndüm. "Ama bunu yapmam gerek. Onlar kurban olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyorlar. Tüm gücünün elinden alınmasının nasıl bir şey olduğunu bilmiyorlar." Ona büyük gözlerle baktım. "Onu geri istiyorum. Bu kadar korkmuş, üzgün ve acınası hissetmeye dayanamıyorum."

Bliss beni kucakladı ve ben de buna izin verdim çünkü buna ihtiyacım vardı. Bunu tek başıma yapmaktan çok korkuyordum, ama Toby'nin kucağında ölüirken o depoda da çok korkmuştum.

Hayatta kalmıştım, ama onun ölümünden sorumlu olan kişinin gözlerine hiç bakamamıştım.

Ve buna ihtiyacım vardı.

"Onları dışarı çıkarmam lazım," dedim Bliss'e. "Halka açık, ama diğer insanların olmayacağı kadar özel bir yer..."

İşler kötüye giderse diye.

Daha fazla masum insanın zarar görmesini istemiyordum.

"Kayalıklar." Bliss, beni oraya götürecek yolun yönündeki pencereden dışarı baktı. "Fırtına geliyor. Hava kötü olduğunda kimse oraya çıkmaz. Bulutlar gelince görüş mesafesi neredeyse sıfıra düşer."

Bu gece bunu yapma düşüncesi midemi bulandırdı. Tuvalete koşup kusmak istedim, ama aynı zamanda bu gece yapmazsam, bir daha asla yapamayacağımı da biliyordum. "Çıkarken çocuklara mesaj atacağım. Onlara orada buluşmamızı söyleyeceğim. Ağaçların arasında saklanmalarını söyleyeceğim." Zorlukla yutkundum. "Yalnız olmayacağım. Sadece onları zorluyorum."

Bliss irkildi. "Ya mesajı zamanında almazlarsa?"

"Alacaklar. Onların grup telefonlarını kullanacağım. Birbirlerine ihtiyaç duymaları ihtimaline karşı, o telefonları her zaman yanlarında taşıyorlar."

Omuz silktim. "Bu sefer onlara ihtiyacı olan sadece ben olacağım. Orada olacaklar. Daha erken söylersem, beni durdurmaya çalışırlar."

"Kabul," dedi Bliss. "Hoşuma gitmiyor, ama neden böyle olması gerektiğini anlayabiliyorum." Elimi tutup sıktı. "Seninle geleceğim."

"Kesinlikle gelmeyeceksin. Düşünmen gereken çocukların var." Yutkundum. "Ve bu, kendim için yapmam gereken bir şey."

Oradaki adamların beni desteklemesini istedim. Ama riski göze alan benim olmam gerekiyordu.

Toby benim için bunu yapmıştı, benim güvenliğim için en büyük bedeli ödemişti. Bu benim yapmam gereken bir şeydi.

Bliss isteksizce parmaklarımı bıraktı. "Tamam. O zaman geriye tek bir soru kalıyor, bu adamı oraya nasıl ikna edeceksin? Sosyal medyada bir paylaşım yapabilirsin belki? Toby'ye veda etmek için oraya gittiğini söylersin?"

Bakışlarım odanın içinde dolaştı, tanıdık ve tanıdık olmayan yüzleri süzdü ve sonunda üvey kardeşimin yüzünde durdu. Onun bu işe karıştığına dair hiçbir kanıtım yoktu, ama yine de o yakınımdayken beynim her seferinde uyarılar veriyordu.

Tüm bunlar başlamışken onun şehre geri dönmesi çok da uygun düşmüştü.

Ve o da listedeydi.

Bakışlarımı tekrar Bliss'e çevirdim. "Bu adam her kimse, beni daha önce takip etti. Yine takip edecek."

On dakika önce.

Psychos'un önündeki kaldırımda volta atarken, içeride Whip ve Levi ile konuşan Violet'i ara sıra görebiliyordum. Çok uzun sürüyordu. Muhtemelen, ben sert toprağa sığ bir mezar kazarken, cesedi görünce sürekli öğüren birkaç Slayer adayıyla yaptıkları ateşli, kirli seks hakkında konuşuyorlardı.

Amatörler.

Whip, potansiyel müşterilere eve gidip sakinleşmelerini söyledikten sonra bir ara beni buldu. O sorunu çözmeme yardım etti.

Ancak o zaman, birkaç yeni sorunla karşılaştık.

Bu yüzden şimdi buradaydık ve Levi'nin yardımına ihtiyacımız vardı. İçeri girip Violet'i kollarımın arasına alıp romantik bir yere götürmek yerine, çünkü X ve Violet ile vakit geçirmem gerekiyordu.

Levi ve Whip dün gece istediklerini almışlardı.

Bunu düşünmek istemiyordum çünkü ben yokken onunla birlikte oldukları düşüncesi, içimde birini öldürme isteği uyandırıyor.

Dürüst olmak gerekirse, bugün zaten bunun çoğunu yapmıştım, bu yüzden bu dürtü biraz abartılıydı.

Bir çift köşeyi döndü ve Psychos'a doğru yürüdü. Sokak lambasının altından geçtikleri zaman, onların iki erkek olduğunu ve ikisinin de polis üniforması giydiğini fark ettim.

Harika, ne güzel. Whip ve Levi'ye acele etmeleri için işaret ettim.

Sonra Violet'e el sallayarak dikkatim dağıldı. Çok güzeldi.

"O senin dondurma kamyonun mu?"

Siktir. Görünüşe göre dikkatim o kadar dağınık olmuştu ki polisler yanıma kadar gelmişlerdi. Pek de rahat bir şekilde eğilip, "Kapalı" yazan pencerenin perdesini indirdim. "Üzgünüm çocuklar. Bu gece görevde değilim."

İçlerinden biri, minibüsün yan tarafına boyadığım dondurma çeşitleri ve sundae listesine baktı. "Yazık. Banana split alabilirdim." Sanki sadece onun için minibüsü açacakmışım gibi umutla bana baktı.

Ama minibüsün kapısını açsaydım, o sadece biraz tatlıdan çok daha fazlasını alacaktı.

Damlama sesi geliyordu ve ben bunun sisli yağmurun minibüsün yanlarından damlayıp kayması olduğunu umuyordum.

Ve minibüsün içinden damlayan kan olmasın.

Belki onu ahududu sosu olarak geçiştirebilirdim?

Ben cevap vermediğim için polisler ilgilerini kaybettiler ve Saint View'un arka sokaklarında devriyeye devam etmek için uzaklaştılar.

Whip, Levi'nin hemen arkasında, sokağa geri çıktı.

Whip bana tısladı. "Sen ciddi misin?"

"Tanrım, Whip, bilmiyorum. Geppetto'ya şimdi gerçek bir çocuk olup olmadığımı sormalı mıyız yoksa öyle varsaymalı mıyız?"

Whip'in bakışı sert bir bakışa dönüştü. "Lütfen bana, cesetlerle dolu bir minibüsün servis penceresini kapattığını görmediğimi söyle! Hem de iki polisle konuşurken! Lanet olsun, X, onlar gelmeden önce bunu yapmayı düşünmedin mi?"

Omuz silktim. "Ne zaman satış yapabileceğini asla bilemezsin." "Benim saçlarımın ağarmasının tek sebebi sensin, farkında mısın?"

"Bunun için bana teşekkür etmelisin! Senin tüm çekiciliğin gümüş tilki görünüşünde!"

Levi elini ağzıma kapattı ve Whip'e sert bir bakış attı. "Siz ikiniz bir dakika tartışmayı bırakıp bana neden minibüsün cesetlerle dolu olduğunu söylediğinizi açıklayabilir misiniz? Bir ceset demiştin, X! Ve onu dün gece gömmek zorundaydın! Siz ikiniz bütün gün ne yapıyordunuz?"

Elini ağızımdan çekip aldım. "Evet, çok teşekkürler. Beni dikkatsiz bir katil olmakla suçlama." Minibüsün içinden, kapının contalarından dışarıya ve oluğa damlayan kanı görünce irkildim. "Onun dışında. Bu benim hatam değil. Muhtemelen Whip'in vurduğu kişilerden birinden damlamıştır."

Levi, Whip'e bakarak gözlerini genişletti. "Ne oluyor lan?"

Whip başını minibüsün kapısına doğru çevirdi. "Lütfen bu konuşmayı Violet'in bizi izlediği ve birkaç devriye polisin köşede olduğu çok kalabalık bir barın önündeki sokakta yapmayalım, olur mu? Ölü insanlar hakkında konuşmak için daha özel bir yer bulsak daha iyi olmaz mı?"

En sevdiğim filmlerden birinden bir repliği ürkütücü bir ses tonuyla alıntılıdım. "Ölü insanlar görüyorum..." Sonra her zamanki neşeli ses tonumla ekledim, "Çoğunlukla onları oraya ben koyduğum için. Ama, hey, semantik. Bütün gün cesetler için Uber gibiydim."

Whip minibüsün camına vurdu. "Eğer lastiklerin altına uzanırsan ve ben el frenini çeksem, sence minibüs senin üzerinden geçip nefes borunu ezebilir mi? Yoksa bu boşuna bir çaba olur ve sen daha çok bir hız tümseği gibi davranır mısın?"

Ona surat yaptım. "Çok yaratıcı."

"Siz ikiniz başımı ağrıtıyorsunuz," diye şikayet etti Levi.

Whip ön yolcu kapısını açtı. "Sadece bin, olur mu? Burada kalamayız. Tanrım, eğer bu şekilde yakalanırsam, bunu asla unutamayacağım. Ne kadar utanç verici."

Levi önce bindi, ben de minibüsün önünden koşarak direksiyonun başına geçtim. Whip bindi ve yolcu tarafındaki kapıyı kapattı.

"Hayır," dedi Levi, iki ön koltuğun arasında, minibüsün arkasına, dondurucuların olduğu yere geçebilmek için oluşturulan geçitten. "Hayır. Hayır. Hayır."

Motoru çalıştırdım. "Ne? Daha önce hiç ceset yığını görmedin sanki."

"Onlarla birlikte arkada oturmayacağım! Sen arkadaşın, X."

"Bu benim minibüsüm. Ben sürerim!"

Levi başını salladı. "Çekil."

Whip'e baktım. Başparmağını arkaya doğru salladı. "O lanet pencereyi açık bıraktığın için hala gözden düşmüş durumdasın."

Gözlerimi devirdim. "Tanrım, birkaç cesede nefes almaları için biraz hava vermeye çalışıyorsun..."

"Cesetler nefes almaz, X!" diye bağırdı Whip.

Ona ellerimi salladım ve Levi ile yer değiştirdim. "Tamam, tamam. Sinirlenme. Senin yaşındaki erkekler kalp krizi geçirme riski çok daha yüksek ve bu gece uğraşacak yeterince ceset var zaten. Seninkini de eklememe gerek yok."

"Beni hemen göm," dedi Whip Levi'ye. "Cidden, beni canlı canlı göm. Ağzıma ve burnuma toprak doldur ve beni boğ. Bu konuşmadan daha az acı verici olur."

"Ve onlar benim dramatik olduğumu söylüyorlar." Levi ile yer değiştirdim. Sadece onun yardımı olmadan daha fazla mezar kazmak istemediğim için.

"Nereye gidiyoruz?" Levi aynaları kontrol etti ve sokağa çıktı.

Whip iç geçirdi. "Sıfırdan başlamak için sayıları çok fazla. Grubun bu tür durumlar için ormanda bir çöp atma yeri var. Onları şimdilik oraya bırakıp, mümkün olduğunda geri dönüp taşıyabiliriz."

Levi dudaklarını ince bir çizgiye getirdi. "Biri bize, nasıl oldu da dondurma kamyonunun arkasında bir yığın cesetle kaldığımızı açıklayabilir mi?" Omzunun üzerinden bana baktı.

"Hey! Neden otomatik olarak benim rayından çıktığımı düşünüyorsun?"

Yola geri döndü, ama aynadan hala kaldırılmış kaşını görebiliyordum. "Oh, çok özür dilerim. Seni seri katil olarak mı etiketledim?"

Onun alaycı tavrını görmezden gelerek sııttım. "Hayır. Bu etiketi gururla taşıyorum. Ama bu benim hatam değildi."

"Asla senin suçun olmaz, değil mi X?"

İçimde gerçek bir sinirlilik uyandı ve iyi ruh halim biraz bozuldu. Hiçbir şey söylemedim.

Whip benim yerime ona durumu açıkladı. "Yiyecek almaya gittikten sonra onu evine bırakıyordum. Onu apartmanının dışındaki sokakta

Apartmanının dışındaki sokakta üzerine atladılar. Arkama bakmasaydım..."

"Eğer geriye bakmasaydın, bu gece üç kişi yerine beş kişiyi öldürmüş olurdu," diye homurdandım. "İkisini sana bıraktım çünkü cömert hissediyordum."

Bu tam olarak doğru değildi ve Whip ile Levi de bunu biliyorlardı.

Bıçak kullanmakta ustaydım. Ve bir can almaktan hiç pişmanlık duymuyordum. Özellikle de o can, beni avlayan insanlara aitse.

Ama beş karşı bir dövüş eşit bir mücadele değildi.

Ve listedeki adamlar, eski suçlular ve şiddet suçluları, genellikle kavga ve silahlara da yabancı değillerdi.

Whip'in beni desteklemek için orada olması şanslıydım.

Ama ikisi de sikik heriflerken bunu itiraf etmek zorunda değildim.

"En az ikisinin listeden olduğundan oldukça eminiz," dedi Whip, Levi'ye. "Geri kalanlar muhtemelen yardım etmek için getirilmişler. Hepsi çete üyesi gibi görünüyorlar."

Levi direksiyonu daha sıkı kavradı. "Yirmi dört saat içinde X'e iki saldırı oldu."

Whip çenesini sıktı. "Ben de evimdeki güvenlik kamerası kayıtlarını izledim. Dün gece ben kulüpteyken birkaç adam silahlarla evime geldi. Lanet olası verandaya kadar yürüdüler ve sanki onları çaya davet edecekmişim gibi kapıyı çaldılar."

"Ve sünger kek ikram etmek yerine kurşunlarla cevap vereceklerdi." Kafamı salladım. "Bugünün haydutlarının hiç terbiye yok, değil mi? Biliyor musun, benim zamanımda..."

"Daha otuz yaşındasın, X. Kes sesini." Whip burnunun köprüsünü sıktı.

"Hepimiz seksenli yaşlarda olmadığımız için üzgünüz, büyükbaba," diye mırıldandım.

Levi minibüsü ana yoldan çıkardı ve Whip ile benim iyi bildiğimiz bir toprak yola girdi, ama ben buraya gelmeyeli aylar olmuştu.

"Demek durum kötüleşiyor." Levi, engebeli yol nedeniyle gaz pedalından biraz ayağını çekti. "Harika. Diğerlerini uyarmalıyız."

Whip başını salladı ve telefonunu çıkardı, sonra onu torpido gözüne attı. "Burada sinyal berbat. Biraz daha yükseğe çıktığımızda tekrar çekecektir."

Minibüs bir tümsekten geçerken, cesetlerden biri hareket etti ve hızla soğuyan ölü eli bacağıma çarptı.

Kusma isteğimi zorla bastırdım.

Minibüsün arkasındaki ölüm kokusunu çıkarmak sonsuza kadar sürecekti.

Whip sonunda bir yeri işaret etti ve Levi'ye durmasını söyledi.

"Tanrıya şükür." Kayar arka kapıyı hızla açtım. "Cesetler iğrenç."

Whip yolcu koltuğundan indi ve yaptığımız yığının en üstündeki ilkinin aldı. "Öldürmeyi bu kadar sevip aynı zamanda bundan bu kadar tiksinsenmi asla anlayamayacağım."

"Ben öldürmeyi seviyorum, sıvıların dökülmesini, sızmasını ve çürümesini değil. Ben dengesizim, hijyenik değilim." İkinci adamı kollarından yakaladım ve yere indirdim. Benim adamım Whip'inkinden daha küçüktü, bu yüzden onu çabucak geçtim ve geçerken ona sıırıttım. "Zoom, zoom!"

Yağmur damlaları yüzümden aşağıya doğru akarken, yardım edemeyecek kadar ölü olan başka bir yetişkin erkeği sürüklemenin teriyle karışarak hoş olmayan bir tat bırakıyordu. Karanlıkta gözlerimi kısarak, bu yerin tam olarak nerede olduğunu hatırlamaya çalıştım. Gruba katıldığımdan beri buraya birkaç kez gelmişim, ama burası daha çok Ace ve Torch'un en sevdiği yeri.

Cesetleri burada hiç örtmeden bırakıp işi bitirmek çok cazip geliyordu. Özellikle de yağmur başlamış ve bu durum *Groundhog Day* filmindeki gibi, aynı şeyi tekrar tekrar yapıyormuşum gibi hissettirmeye başlamıştı.

Bir adamı öldür. Cesedi göm. Tekrarla.

Ama cesetleri buraya öylece bırakmak özensiz ve saygısızca bir davranış olurdu. Başka birinin mezar yerini ödünç alacaksan, en azından düşünceli davranıp arkandan temizlik yapabilirdin.

"Görüyor musun?" Whip, elleri belinde, zor nefes alıyordu. "Görüş berbat."

Telefonumu çıkardım, el fenerini açtım ve önümdeki zemine doğru salladım. Donakaldım, ışığı durdurdum ve sonra Whip'e baktım. "Daha fazla kardiyo yapman mı gerekiyor, yoksa listede yer alan hedefler gibi görünmeyen bir yığın ceset mi görüyorum?"

Whip bana yetiştii, ışığı kaptı ve sahneyi daha iyi aydınlatmak için birkaç adım önde yürüdü.

En az on tane vardı. Bacakları ve kolları kırılmış, birbirine dolanmış haldeydi. Çıplaktılar. Vücutlarının her yerinde izler vardı.

Uzun saçlı. Güzel yüzlü. Son nefeslerini vermeden önce hissettikleri korkuyla sonsuza kadar donmuş, gözlerini kırpmadan bakan gözler.

Kadınlardı.

Levi yanımda durdu. "Bunlar listeden onaylanmış cinayetler değil, değil mi?"

"Hayır." Bu kadınların sapıkça cinsel tatmin için öldürdüklerini açıkça gösteren göğüs ve cinsel organlarının parçalanmış hallerine baktım. "Siktir, kusacağım."

Ve kusmuşu gerçekten nefret ediyordum.

Ama o kadınları görmekten daha çok nefret ediyordum.

Arkamı döndüm, ikiye katlandım, öğürmeye başladım ama Whip ve benim daha önce aldığımız yemeği yemediğim için minnettardım. En azından akşam yemeğimizin beni öldürmeye çalışan adamlar tarafından kesintiye uğraması, midemde kusacak bir şey kalmadığı anlamına geliyordu.

O kadınlardan biri Violet olabilirdi.

Bu düşünce beni o kadar üşüttü ki, nefes almakta zorlandım. Sanki kanım bir anda buza dönüşmüş ve kollarımı ne kadar ovuşturursam ovuşturayım ısınamıyormuşum gibiydim.

"Kim cesetleri buraya atar?" diye sordu Levi.

Whip boğazını temizledi. "Trig. Torch. Ve Ace."

"Sence bunlar onların öldürdükleri mi?"

Whip'in dudakları ince bir çizgiye dönüştü. "Umarım değildir. Ama olmadıklarını da kesin olarak söyleyemem. Buraya gelmenin ne kadar zor olduğunu gördün. Yol burada bitiyor. Buraya gelmek için nereye gideceğini bilmelisin

ama bizi izleyenler olduğunu biliyoruz. Belki onları da izliyorlardır."

"Ya da," diye düşündüm. "Bunca zamandır listedeki insanları arıyorduk. Oysa belki de grup içindeki insanları aramalıydık."

İkisi de bana dönüp baktı.

Whip başını salladı. "Hayır. Diğerleri bunu yapmadı. Bu... Bu çok berbat. Bu, kendi içimizdeki şeytanları yatıştırmak için birinin karnını bıçaklayıp kanamasını izlemek gibi bir şey değil. Bu tür şeylerle biz mücadele ediyoruz. Bunu listede olan biri yaptı. Bizi suçlu göstermeye çalışan biri."

Omuz silktilim. "Ya da bu adamın hep bizden bir adım önde olmasının sebebi, *onun* da bizden biri *olmasıdır*."

"Kapa çeneni, X," diye mırıldandı Levi. "Bu hiç yardımcı olmuyor."

Belki de değil, ama benim bir amacım vardı ve onlar da bunu biliyorlardı, şu anda yapabileceğimiz hiçbir şey olmasa bile. Kamyonumdan üç cesedi çıkarmıştık ve başka bir mezar yeri bulmak için onları tekrar kamyona koymaya çalışmayacaktım. Buradan gitmem gerekiyordu. Kadınların cesetlerini artık görmek istemediğim için gözlerimi kısa bir süre kapattım.

Zihnimde, hepsinin yüzleri Violet'in yüzüydü.

Minibüse geri döndüm, bir sonraki adamı kolundan çekip çıkardım ve ağzımı açtım çünkü beynime kazınan görüntüleri silebilecek tek şey buydu. "Belki bunun basit bir açıklaması vardır. Ace o ödül kartlarından birini almış olabilir. Bilirsin, dokuz kahve al, onuncu bedava gibi. Belki kafası karışmıştır."

Whip bana bakakaldı, bir sonraki cesedi yığına sürüklememi izledi. "Ne yani? Bunun bir tür ceset sadakat kulübü olduğunu mu sandı?"

Adamımı çamurun içinde daha uzağa sürükledim, geride bıraktığı kan izine burnumu buruşturarak. "O pek akıllı değil. Okumayı iyi bilip bilmediğini bilmiyorum. Bu bir olasılık!"

Onlar benim fikirlerimi reddedip dururken tüm işi benim yaptığım için sinirlenerek minibüse geri döndüm. "Belki Torch sıkılmıştır? Ateş yakmasına izin verilmediğinde nasıl olduğunu bilirsin. Ya da belki,

beni dinle, Trig seks kültü gibi bir yan iş kurmuştur. Ve Pazartesi günleri cinayet-seks partileri yapıyorlar."

Levi birdenbire patladı. "Senin neyin var, X? Burada vahşice öldürülmüş bir sürü kadın cesedi var ve sen şaka mı yapıyorsun? Sen de bunu yapan herif kadar kafayı yemişsin!"

Whip'in öfkesi de aynı derecede belirgindi ve hepsi bana yönelmişti. "Sen inanılmazsın, biliyor musun? Bu lanet olası bir şaka değil! Ya biri bu cinayetleri bize yıkmaya çalışıyor ya da tanıdığımızı ve güvendiğimizi sandığımız biri, söylediği kişi değil. Her iki durumda da, şu anda ne kadar boka battığımızı gerçekten anlıyor musun? Bu olay nasıl yüzümüze patlayacak ve biz yine kimin yaptığını bulmaktan uzaklaşacağız, yaklaşmak yerine?" Ellerini havaya kaldırdı. "Dürüst olmak gerekirse, X, sen bir yükümlölüksün. Seni kilit altına almalılar."

Sözleri yüzüme bir tokat gibi geldi.

Çünkü hapse atılmaktan kastettiği şeyin cezaevi olmadığını biliyordum. Psikiyatri koğuşunu kastettiğini biliyordum.

Ve o, benim her gün endişelendiğim şeyi yüksek sesle söylüyordu.

Kafamın içine girmiş ve en derin, en karanlık kork

umu Sonra da yüzüme sürttü.

Kalbim çok hızlı atıyordu. Göğsüm çok sıkışmıştı, yeterince nefes alamıyordum.

Hav

ayı. Başkasının kanıyla kaplı ellerime baktım,

Whip'in sözleri kulaklarımda çınlıyordu.

Sertçe döndüm ve minibüse geri yürüdüm, sürgülü kapıyı çarparak kapattım. Direksiyonun başına geçtim ve o kapıyı da kapattım.

Levi anahtarı kontakta bırakmıştı.

Anahtarı çevirdim ve motor çalışmaya başladı.

Arkamı dönmeden, ayağımı gaz pedalına bastım ve ikisini geride bıraktım. Whip'in sözlerinden uzaklaşmak için gaza daha fazla bastığımda, onların çığlıkları motorun gürültüsünde kayboldu.

Ama mesafe, beni yutmaya çalışan acı ve korkuyu hafifletmedi.

Sen bir yükümlölüksün. Kilit altına alınmalısın. Kafan karışık.

İçimdeki acı, görmezden gelemeyeceğim kadar keskin ve fiziksel bir acıydı. Beni bıçak gibi kesiyor, içimi oyuyordu, sanki içimde hiçbir şey kalmamış gibi hissettiriyordu.

Hiçbir aptal şaka ve kötü espri bu hissi ortadan kaldıramazdı.

Orada oturup kanamam gerekirken, Whip ve Levi'nin sözleri beni parçalıyordu.

Söyledikleri her şey doğruydı.

Ve ben bunu biliyordum.

Ne kadar süredir araba kullandığımı ya da telefonumun ne kadar süredir bip sesi çıkardığını bilmiyordum, ama sonunda ses kulağıma ulaştı. Bu ses, kafamdaki düşüncelerin saldırısından kurtulmamı sağladı, bu yüzden yolun kenarına çekip telefonumdaki mesajı açtım.

Violet: Kayalıkların orada buluşalım. Şu anda oluyor. Ben yemim ve bir katili yakalayacağız. Kızma. Hepiniz benim yardım etmeme asla izin vermeyeceğinizi biliyordunuz.

Mesaja baktım.

"Hayır. Hayır. Hayır." Telefonumda Violet'in numarasını tuşladım, titrek parmaklarla kulağıma tuttum ve sessizce cevap vermesini diledim.

Ama cevap vermeyeceğini biliyordum. Bundan vazgeçirilmek istemeyecekti.

Elimin içiyle direksiyona vurduğum ve minibüsün içinde yankılanan bir çığlık attı.

Violet uçurumun üzerindeydi ve kendini bir deliye teslim ediyordu. Ben ise Levi ve Whip'i ona ulaşmanın hiçbir yolu olmayan bir yerde mahsur bırakmıştım.

VIOLET

Bliss omzumun üzerinden bakarken mesajı sosyal medyama koydum. Sonra, bunu gerçekten yapacağıma yüzde yüz emin olmadan, titrek parmaklarla vardiyamın geri kalanını çalışarak geçirdim.

Uygulamamı kapattıktan kısa bir süre sonra Travis'in ortadan kaybolduğunu fark etmiştim.

O da yemeğini bitirmiş ve Bliss'e hesabını ödemişti, bu yüzden bunun bir tesadüf olmadığını da yüzde yüz kesin olarak söyleyemezdin. Birçok kişi aynı anda ayrılmıştı, yemeklerini bitirmişlerdi ve ekrandaki futbol maçı hayal kırıklığı yaratan kırk sayılıklı bir farkla devam ediyordu.

Kimse bunu izlemek için kalmamıştı ve belki de Travis bu yüzden gitmişti.

Ya da belki de o gece geç saatlerde blöf yaparken karşı karşıya geleceğim kişi oydu.

Bu düşünce beni soğuttu. Onu burada, kalabalık bir barda görmek bir şeydi, burada bana zarar veremeyeceğini biliyordum.

Ama onu yalnız görmek. Karanlıkta. Onun neler yapabileceğini bilerek.

Bu düşünceyle telefonuma uzandım, arkadaşlarıma mesaj attım ve onlara ne yaptığımı anlattım.

X hemen aradı, ama vazgeçilmemesi için telefonu sessize aldım.

Bu noktaya kadar gelmiştim. İşleri yoluna koymuştum. Bunun sona ermesi gerekiyordu. Korkmaktan bıkmıştım. Sürekli arkamı kollamaktan bıkmıştım.

En iyi arkadaşımı özlemekten bıkmıştım.

O benim yaşayabilmem için ölmüştü. Ve ben onu hayal kırıklığına uğratmayacaktım. Bu sokaklarda dolaşıp, gölgelerden kötü bir şeyin çıkmasını beklemeyecektim.

Onları ortaya çıkarmaya kararlıydım. Onlarla yüz yüze, kendi şartlarımla karşılaşacaktım.

Ve sonra kalplerine bir kurşun sıkacaktım.

Bliss bana silahını vermişti.

Onu nasıl kullanacağımı pek bilmiyordum ve yakın mesafeden ateş etmezsem ıskalayacağımı biliyordum. Ama yine de silahı elime tutuşturmuş ve silahsız oraya gidemeyeceğimi söylemişti.

Beni sıkıca kucakladı, diğer Avcılar ile birlikte masada oturan Fang ve War'a baktı ve beni arka kapıya götürdü. "Yakında senin burada olmadığını fark edecekler ve sorduklarında onlara yalan söylemeyeceğim."

Başımı salladım. "Senden bunu istemezdim. Ama o zamana kadar onlara söyleme, olur mu? Biraz zaman kazanmam lazım."

Hâlâ kararsız görünüyordu, ama ben onun parmaklarını tuttum. "Öğrenirlerse beni durdururlar. Oraya çıktığımda, istedikleri kadar bana destek olabilirler. Hatta tüm kulübü oraya gönderebilirler. Ben ölüm görevinde değilim."

Bliss bana dikkatle baktı. "Bundan emin misin?"

Başımı salladım. "Ölmek istemiyorum. Ama sevdiğim insanların ölümünü izlemek de istemiyorum. Ve bu meseleyle yüzleşmezsek, olacak olan da bu."

Bliss başını salladı, sesi umut dolu bir tona büründü, sanki beni olduğu kadar kendini de teselli etmeye çalışıyormuş gibi. "Zaten gelmeyebilirler."

"Haklısın. Gelmeyebilirler. Sonunda manzarayı seyretmekle yetinebilirim."

Ama ikimiz de bunun olası olmadığını biliyorduk.

Bliss ve ben etrafta tek başımıza olsak da, önümüzdeki otoparkta kimse olmasa da, üzerimde gözler hissedebiliyordum.

Karanlık beni izliyordu.

Beni içine çekti.

Onu takip etmem için yalvardı. Ben de öyle yaptım.

Bliss'in SUV'sini Saint View sahil şeridinden geçip tepelere doğru giden yola sürdüm. Parmaklarım direksiyonu tıklatıyor, bacağım yol boyunca zıplıyordu. Ama tereddüt etmedim. Ayağımı gaz pedalında tutarak, tepeye ulaşana kadar virajlı yolu takip ettim.

Yükseldikçe yağmur şiddetini arttırdı ve ağaçlar yağmurun şiddetiyle ileri geri sallanıyordu.

İçimdeki her şey geri dönmem gerektiğini söylüyordu.

Ama içimdeki her şey de ilerlemem gerektiğini haykırıyordu.

Bliss'in silahı yanımdaki koltukta duruyordu. Arabayı uçuşumun kenarındaki otoparka sürdüm ve bir gök gürültüsü dişlerimin titremesini bastırdı.

Arabayı park ettim ve Bliss'in tahmin ettiği gibi, gözetleme noktasında başka araba olmamasına şükrettim. Kapıları kilitleyip orada otururken fırtına şiddetini arttırdı.

Sanki bu, kurşunları engelleyebilecekmiş gibi.

Bu arabada, dışarıda olduğumdan daha güvende değildim. Etrafa bakındım, gölgelere göz attım, Levi, Whip ve X'in burada bir yerlerde olup bizi izlediklerini umarak dua ettim.

Onlara otuz dakika vermiştim. Bu yeterli olmalıydı.

Telefonumu kontrol etmeye cesaret edemedim.

Çünkü içimden bir ses, onlar burada olmasa bile bunu kendim yapmam gerektiğini söylüyordu.

"Arabadan çık, Violet." Kendi kendime mırıldandım, silahı alıp ceketimin içine soktum. "Lanet olası arabadan çık ve Toby'nin her zaman olabileceğini söylediği kadın ol."

O mantraları severdi. Bana birden fazlasını tekrar ettirirdi. Cesur olduğumu. Korkusuz olduğumu. Fantastik olduğumu.

O zamanlar bunların hiçbirine inanmamıştım. İçimde hissetmediğim halde bu sözleri tekrarlamak hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Ve yine de, şimdi onları fısıldadığımda, tamamen farklı hissettiler.

Silah gibiydiler. Zırh gibiydiler.

Gerçek gibiydiler.

Kapıyı itip açtım ve dışarı çıktım, arkamdan kapıyı çarptım ve uçuşumun kenarına doğru büyük adımlarla ilerledim. Dönen okyanusun üzerinde yükselen kayalıkta, düşme noktasına çok yaklaşmamaya dikkat ederek ilerledim. Yıldırımlar suyun üzerinde çaktı ve etrafımdaki atmosferde güç dalgalandı.

dönüveren okyanusun üzerinde yükselen kayalıkta, düşme noktasına çok yaklaşmamaya dikkat ederek ilerledim. Yıldırımlar suyun üzerinde çaktı ve etrafımdaki atmosferde güç dalgalandı.

Ya da belki de bu benim içimden geliyordu. Bilmiyordum. Ama aniden, Doğa Ana'nın benim tarafımda olduğunu hissettim. Sanki fırtına bendim. Rüzgâr bendim. Altımda çalkalanan okyanus bendim.

Cebimdeki Bliss'in silahını kontrol ettim. Parmaklarımı üzerinde gezdirerek, hala orada olduğunu kendime kanıtladım. Sonra bağırdım, "Hadi, sizi sefil pislikler! Ortaya çıkın!"

Blöf boş kaldı.

Karanlığı taradım. O adamlar orada mıydı, izliyorlar mıydı? Öyle olmalıydılar. Onlara mesaj atmak için telefonumu açmaya cesaret edemedim. Bunun için çok geçti. Beni vazgeçirmelerini istemediğim için telefonu kapatmıştım ve şimdi sonuna kadar gitmek zorundaydım.

Farlar yolda yansıyor, rüzgarda sallanan ağaçları aydınlatıyordu. Cebimdeki silahı sıktım ve bunun onu çıkarmak için uygun bir zaman olmadığını kendime hatırlattım. O araba herhangi biri olabilirdi.

Adamlarımdan biri olabilirdi.

Ciğerlerimi doldurdum, kazara onlardan birini vurma düşüncesi o kadar korkunçtu ki, silahı arkamdaki çıkıntıdan aşağı atmak istedim.

Ama onlardan biri olmasını istiyordum. Onların burada olduğunu, benimle birlikte yüzsüz, korkak bir kötülüğe karşı yan yana savaştıklarını bilmek istiyordum.

Farlar beni aydınlattı ve gözlerimi kolumla koruyarak, farların arasından görmeye çalıştım.

X'in minibüsü olması için dua ettim.

Ama değildi. Farlar söndüğünde, önümde şimdiye kadar gördüğüm en koyu renkli camları olan sade beyaz bir minibüs duruyordu.

Ön camıma tuğla attıklarında kullandıkları minibüsün aynısıydı. Bundan emindim. O minibüsü kabuslarımda görüyordum, başsız adamların ve benim için kendini feda eden Toby'nin yanında.

Hepsi şimdi zihnimde tekrar canlandı ve ben onları uzaklaştırdım.

Şu anda dikkatimi kaybetmenin sırası değildi.

"Buradayım," diye minibüsün içindeki kişiye bağırdım. Kollarımı açtım. "İstediğin buydu, değil mi? Buradayım!"

Nefesimi tuttum, bir cevap bekledim.

Ya da adamların gölgelerden çıkıp aracı kuşatmasını.

Hiçbir şey olmadı.

Korku boğazıma kadar yükseldi, sesimi kesmek üzereydi, ama öfke de hemen ardından geldi. Ve bu öfke itici güç oldu. Her şeyi bastıran güç.

Minibüsteki adam Toby'nin ölümünden sorumluydu.

"Çık dışarı ve yüzleş benimle!" diye bağırdım. "Çık dışarı ve kendini göster, seni korkak! Çünkü sen aslında öylesin, değil mi? Başkalarını korkutmaktan zevk alan, korkak bir çocuk. Muhtemelen annesinin bodrumunda yaşayan, hasta, zavallı bir pislik." Göğsüm inip kalkıyordu, rüzgâr arkamdaki denizi çılgına çeviriyordu, bu da kanımda dolaşan öfkeyi besliyordu.

Göğsümden ilkel bir çığlık çıktı. "Çık dışarı ve yüzleş benimle, seni sikik pislik!"

Hiçbir şey olmadı. Minibüsün içindeki kişi kıpırdamadı.

İçimdeki fırtına, sanki bir yıldırım çarpmış ve yoluna çıkan her şeyi yok etmiş gibi patladı.

Silahı çekip tetiği çektim.

Silah sesi geceyi parçaladı, patlama o kadar gürültülüydü ki kulaklarım çınladı ve ellerim geri tepmeden titredi.

Ama nişanım doğruydı. Minibüs çok büyük bir hedefti ve çok yakındı, ıskalamam imkansızdı.

Mermi ön camdan sekti ve neredeyse hiç iz bırakmadı.

Geri çekilmeye ya da merminin nereye gittiğini merak etmeye bile vaktim olmadı. Camda bir çentik bile bırakmamış olmasına dehşetle baktım.

Kurşun geçirmez cam.

Korku beni sardı. Bu insanlar kimdi? Ama daha da önemlisi, yalnız olduğumu fark etmiştim.

X, Whip veya Levi gölgelerin arasında bir yerde saklanıyor olsalar, silahımı ateşlememle ortaya çıkmamaları imkansızdı.

Karanlıkta, bir psikopatla tamamen yalnızdım.

Parmaklarım titriyordu, silah elimden kaydı ve onu almak için eğilmedim bile. Hareket edemiyordum.

Sürücü tarafındaki cam indi ve nefesimi tutarak onun sesini duymayı bekledim. Kendini göstermesini bekledim.

Kim olduğunu bilmem gerekiyordu. Bilememek korkudan daha kötüydü.

Ama o dışarı çıkmadı.

Minibüsün hoparlörlerinden kaydedilmiş bir mesaj çaldı.

"Gitmemen gereken yere adım atarsan, nefesin kesilir.

Cesaretin varsa koş, ölümle dans edeceksin.

Her taş bir sır, her adım bir hata. Tek bir yanlış hareket ve uçurum kırılacak.

Kanım dondu. "Hayır," diye fısıldadım, aşağıdaki zemine bakarak, şiir doğruysa, yanlış yere basarsam patlayabilecek bir tür patlayıcı yerleştirdiklerini fark ederek dehşete kapıldım.

Ve geçen sefer, şiirler tamamen doğru çıkmıştı.

Son zamanlarda bir şeylerin karıştırıldığına dair herhangi bir iz bulmak için çılgınca toprağı aradım. Orada bir yerlere patlayıcılar gömülü olabilirdi, ama uzun gölgeler ve kayalık, engebeli arazi arasında bunu anlamak imkansızdı.

Başımı kaldırıp minibüsteki kişiye bağırdım, depodakinde olduğu gibi tekrar tekrar çalan kayıtlı mesajın sesini bastırarak.

Sonra ne olacağını

biliyordum. Geri sayım.

Boğazıma safra yükseldi. Döndüm ve altımda dönen okyanusa baktım. Bir adım daha atmadan atlayabilirdim. Yüzebilirdim, ama böyle bir denizde yüzüp yüzemeyeceğimi bilmiyordum. Soğukta, karanlıkta, giysilerimle. Kıyıya ulaşmam ne kadar sürerdi? Ya hiç bulamazsam?

Dalgaların yüzüme tekrar tekrar çarptığını, beni dibe itene kadar devam ettiğini,

deniz kurbanını alana kadar.

Ama ben de ayaklarımın üzerinde duramıyordum. Koşamıyordum.

Bu kadar çabuk patlayıcılarla blöfö nasıl ayarlayabilmişlerdi? Buraya geleceğimi en fazla iki saat önce paylaşmıştım. Bu süre yeterli miydi?

Kesinlikle olamazdı. Blöf yapıyor olmalılar.

Ama bunu daha önce de düşünmüştük.

Onları hafife almıştım ve sonuç, bir adamın gözlerimin önünde kafasının kesilmesi, tavandan düşen bir bıçağın boynunu temiz bir kesikle kesmesi olmuştu.

Onu tekrar hafife almak aptallık olurdu.

Ve tahmin ettiğim gibi, mesaj değışti.

"Denize atla ya da canını kurtarmak için koş, her iki durumda da panik ve kavga ile sonuçlanacak. Beklemekten sıkıldık, oyun zamanı, altmış saniye. Koş ya da öde."

Atlayamazdım.

Koşamazdım.

Tek yapabildiğim, korkuyla kilitlenmiş bir şekilde orada durmak ve kaçış yolu olmadığı gerçeğini acı bir şekilde fark etmektir.

Gıcırdayan eski minibüsümü olabildiğince hızlı sürdüm. Gaz pedalına sonuna kadar basarak, ön camıma çarpan yağmur damlalarının arasından bakarak, virajlı yolu geçtim.

Karşıdan gelen farlar görüşü daha da kötüleştiriyordu ve önümde çok yavaş giden bir arabayı solladım.

Tek düşünebildiğim Violet'e ulaşmaktı.

Ve Levi ile Whip'i geride bırakarak büyük bir hata yapmıştım.

Bu düşünce, yağmur ve yağmurda çok yavaş süren insanlar rağmen, kafamda tekrar tekrar dönüp duruyor ve beni aceleye getiriyordu.

Uçurumlara inen toprak yolu kullandım, ama birden fazla giriş vardı ve onun kastettiği yolun bu olup olmadığını ya da dağın daha yukarısındaki yolu mu kastettiğini bilmiyordum.

Bu, Psychos'a en yakın olanıydı. Bu olmalıydı.

"Lütfen Violet. Oraya vardığımda ölmüş olma," diye mırıldandım. "Bu gerçekten çok üzücü olur."

Üzücü olmaktan çok daha fazlası olurdu. Kendimi lanet uçurumdan atmak kadar yıkıcı olurdu.

Ama kendimi oraya götüremezdim.

Belki de sadece şaka yapıyordu. Belki de bu, beni kayalıklara çıkarmak için hazırlanmış ayrıntılı bir şakaydı ve orada mumlar ve ay ışığı eşliğinde romantik bir akşam yemeği hazırlamıştı.

Ve tam ortasında kocaman, çirkin, beyaz bir katil minibüs

"Siktir!" diye bağırdım ve ayağımı frenlere bastırdım.

Kapıya koştum, kolu çektim, dışarı düştüm ve karanlıkta engebeli yolda tekrar ayağımı yere basmaya çalıştım.

Robot gibi bir sesle numaralar havayı doldurdu.

"X!" Violet uçurumun kenarındaki yerinden bağırdı.

Sesi içimi parçaladı, sesindeki korku arkasında derin bir yara bıraktı.

Çünkü o dehşeti asla unutamayacaktım. Hayatımın geri kalanında kabuslarımda tekrar tekrar yaşayacaktım, bundan emindim.

Beyaz minibüsün lastikleri patinaj yaptı ve yüzüme taş ve çamur sıçradı. Kolumla gözlerimi korudum ama koşmaya devam ettim ve minibüs yola çıkmadan önce sadece kapısına yumruğumu vurmaya başladım.

Hayal kırıklığı beni sardı ve bir çığlık attım, içimde bir iç savaş başladı, minibüsüne geri dönüp onları kovalamak ve yakaladığımda o pisliği yavaşça ve acı içinde parçalamak, saatlerce hayatı için yalvarmak ve sonunda sonunu getirmek arasında gidip geldim.

Ve sevdiğim kadına gitmek.

Onu öldürme arzusu, ona olan aşkımın arzusu karşısında bir saniyeden az bir sürede yenik düştü.

Ona doğru koştum. "Violet!"

Elleri uzanmış, avuç içleri bana dönüktü. "Hayır, X! Dur! Yaklaşma."

Ondan dersimi almıştım, olduğum yerde durdum. O dur dediğinde, durmam gerekiyordu.

Hıçkırarak ağlamaya başladı. "Patlayıcılar var. Uçuruma bir şeyler yerleştirmişler ve hareket edersem patlayacaklar." Nefes nefese kaldı. "Atlamam gerek."

Onun uçurumdan atlayacağı düşüncesiyle hızla başımı salladım. "Hayır! Hayır, sen iyisin. Polisi arayacağız. Bomba imha ekibini buraya çağıracağız. Ne yaparlarsa yapsınlar. Sen orada kal." Zaten telefonumu çıkarıyordum, onun uçuruma bakışını izlerken kalbim sıkıştı.

Fırtına, sanki onun korkusu tarafından teşvik ediliyormuş gibi, daha da şiddetli ulumaya başladı. Benim korkum tarafından.

O lanet olası su adeta onun adını çağırıyor, baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyor, onu aşağı çekiyordu.

Ben duyabiliyorsam, o da duyabilirdi.

Telefonla tereddüt ettim, tüm dikkatim ona odaklanmıştı. "Orada kal, Vi. Her şey yoluna girecek."

"Yapamam," dedi üzüntüyle. "Zaman kalmadı. Geri sayımı duyamıyorsun." Hıçkırıkları sözlerini neredeyse bastırıyordu. "Ama duyabiliyorum. Kafamın içinde. O kafamın içinde."

Aradaki mesafeden bana bakıyordu. Mesafe yirmi fit bile değildi, ama ikimiz de hareket edemiyorduk, ikimiz de donmuştuk.

"Atlamam gerek," dedi tekrar.

Bunu yapmasına izin veremezdim. Suyun seni aşağı çekmesinin nasıl bir his olduğunu hala hatırlıyordum. Burnuna, kulaklarına ve ağzına girmesini. Vücuduna sızıp ciğerlerine kadar ulaşmasını, yaşama mücadelesi verirken seni boğan yakıcı, ezici acıyı.

"Bana koş Violet," diye yalvardım. "*Lütfen*. Bana koş."

"Yapamam." Bana sadece baktı. "On," diye fısıldadı, ağzı hareket ediyordu ama sesi bana zar zor ulaşıyordu. "Dokuz."

Kafamı salladım. "Hayır! Violet, koş!"

Kararını vermiş, çıkıntıya doğru adım attı. Lanet olasıca atlayacaktı.

Kafasında geri sayımı duyabiliyordu. Bunu görebiliyordum. Beyaz minibüs hızla uzaklaşmadan önce yeterince duymuştum ve onun haklı olduğunu biliyordum.

Saniyelerimiz vardı.

Ama karar vermek için sadece bir saniyeye ihtiyacım vardı.

Onun için koştum. Boşluğu aşarak ona doğru sprint yaptım, kollarımı ona doladım ve onu geri çektim.

İkimiz de çamur ve toprağın üzerine düştük, vücudum onun düşüşünü yumuşattı, tam o sırada o "Bir" diye fısıldadı.

Onu korudum, kolladım, hangi lanet tanrı varsa ona dua ettim, bu gece onu benden almaması için.

Ya da eğer öyleyse, bizi birlikte alsın diye.

Çünkü ona deli gibi aşkıttım.

Daha önce ona söylediğim aptalca, şakacı bir şekilde değil.

Ama bir erkeğin, geri dönüşü olmayan bir şekilde aşık olduğu kadını sevdiği, ruhunu yok eden, her şeyi kapsayan şekilde.

Eğer o bu gece ölecekse, ben de ölecektim.

İkimiz de patlamayı bekledik. O benim altımda gergin, ikimiz de zar zor nefes alıp, bunun bitmesini bekliyorduk.

Hiçbir şey olmadı.

Kafamda sessizce ona kadar saydım, nefesim birdenbire o kadar hızlandı ki, ritmi tuttu.

Hâlâ hiçbir şey yoktu.

"Öldük mü?" diye fısıldadı altımda.

Gözlerimi araladım ve parlak bir ışıkla karşılaştım. "Sanırım öyle. Işığı görüyorum."

"X, o senin minibüsünün farları."

"Oh."

VIOLET

X dikkatlice üzerimden kalktı ve oturmam için bana yardım etti. Yüzümdeki çamuru ve gözyaşlarını sildi, ama elleri de çamurla kaplıydı, bu yüzden durumun daha da kötüleştiğinden emindim.

Ama bu jestini takdir ettim.

Ve onun burada olması, ikimizin de hala hayatta olması.

Kafamdaki geri sayım, minibüsteki psikopatın başlattığı 60 saniyeyi çoktan geçmişti. Ve içimde yeni bir öfke kabardı, onun oyunlarına bir kez daha kanmış olduğum için kendimden nefret ettim.

"Neden bunu yapıyor?" diye sordum X'e, ikimiz de çamurda otururken. Kalkmaya çalışırsam bacaklarımın beni taşımayacağını biliyordum. Adrenalin hala vücudumda dolaşıyordu ve beni titriyordu.

Kolunu omzuma attı ve omzumu ovuşturdu. "Keşke bilseydim."

İkimiz de başka bir araba yolda zıplarken başımızı kaldırdık. X önüme geçti ama bunun beyaz bir minibüs değil, arkasında Whip'in oturduğu Levi'nin motosikleti olduğunu fark edince yorgun bir şekilde tekrar oturdu. Levi motosikleti yere bıraktı ve ikisi de koşarak yanımıza geldi.

X onlara sıırttı. "Biliyor musun Whip, bence motosikletçilerin dilinde, sen ve Levi az önce evlendiniz. Birini motosikletinin arkasına almak bu anlama gelmiyor mu?"

Whip ve Levi'nin güleceğini ya da en kötü ihtimalle X'e aptal olduğunu söyleyeceğini düşünmüştüm.

Ama Levi hemen bana doğru koştu ve çömelerek yüzümü avuçladı. "İyi misin? Bir şeyin yok mu?"

Hızla başımı salladım. "İyiyim. Ben..."

Cümlemi bitirmeme bile izin vermedi. Yumruğunu X'in yüzüne indirdi.

"Levi!" diye bağırdım ve içgüdüsel olarak uzaklaştım.

Ama Levi kendini kaybetmişti ve beni hiç duymadı. X'i gömleğinden tutup kaldırdı ve yumruğunu tekrar yüzüne indirdi.

X'in başı darbenin etkisiyle yana doğru savruldu, burnundan kan fışkırdı.

Levi beni görmemiş gibiydi. "Whip!"
diye bağırdım. "Bir şey yap!" Ama
Whip de Levi kadar öfkeliydi.

Bu, yaşlı evli bir motorcu çifti oldukları için yapılan alaylara tamamen aşırı tepki gibi görünüyordu.

Whip, X'e öfkeyle baktı. "Bizi ıssız bir yerde bırakıp gittin mi? Harekete geçmeden önce hiç düşünmüyor musun? Violet'in bize ihtiyacı vardı, ama senin yüzünden ona ulaşamadık! Senin sorunun ne?"

Levi, X'in sırlıslık gömleğini yumruklarıyla kavradı ve onu sertçe salladı. "Tanrım, sana inanamıyorum. Sen bir çocuksun, biliyor musun? Onu öldürebilirdin!"

İçimde öfke kabardı ve X'in yanına koştum, vücudumla onu koruyarak diğer iki adama karşı çıktım. "Durun! O hiçbir şey yapmadı!"

Whip volta atıyordu ve Levi o kadar hızlı nefes alıyordu ki göğsü ay ışığında inip kalkıyordu.

Bana öfkeyle baktı. "Onu koruma. Bu gece ne yaptığını bilmiyorsun! Ölebilirdin!"

Okyanus arkamda ve X'in arkasında çığlık atıyordu, diğer ikisiyle karşı karşıya geldiğimizde öfkemi yansıtıyordu.

Levi'ye öfkeyle baktım. "Öldürülmedim! Onun sayesinde! O yüzden..."
Altımızdan bir yerlerden gelen bir gürültü havayı yırttı.

Ayaklarımın altındaki toprağın kaydığını hissetmem normalden daha uzun sürdü.

Ve sonra X'in elleri sırtımda, beni Whip ve Levi'ye doğru itti.
Uçurum tamamen çökmeden önce.

Bir yığın kaya, toprak ve çalıları aşağıdaki çalkantılı denize sürükledi.

Ve X de onunla birlikte.

Ciğerlerimden bir çığlık koparken, patlamanın gürültüsü kulaklarımda çınladı.

Bağırışlar, etrafımda dönen kaosla karışıyor ve o öfkeli, vahşi okyanus, sevdiğim adamı yutarken adeta gülüyordu.

Beni birden fazla kez kurtarmış olan adamı.

Whip ve Levi beni kırık kenardan uzaklaştırdılar, gözleri hiç görmediğim kadar genişlemişti, ağızları bağırarak hareket ediyordu, ama tek anlayabildiğim, karanlık tarafından yutulan X'in yüzündeki saf korkuydu.

Kendimi kenara doğru attım, Levi ve Whip'e karşı mücadeleye ederek üzerinden atladım.

Levi beni belimden yakaladı. "Violet! Hayır!"

Whip kenara bakarak beni ikna etmeye çalıştı. "Düşüş o kadar da yüksek değil. Ona bir şey olmaz. Yüzerek kurtulur." Dönüp bana başını salladı. "Yüzerek kurtulur," diye tekrarladı, sanki kendini ikna etmeye çalışır gibi.

"O yüzemez, Whip! Yüzemez!" Hıçkırarak ağladım, Levi'nin beni tuttuğu yeri yumruklayıp tırmaladım. "O yüzemez."

Son cümle, daha çok hıçkırarak yalvarış gibiydi. Levi ve Whip, dehşet içinde birbirlerine baktılar.

Tek kelime etmeden, ikisi de uçurumun kenarından daldılar ve karanlık okyanusa daldılar, sevdiğim herkesi ve her şeyi almaya kararlıydılar.

Son... şimdilik.

[Saint View Murder Squad serisi, üçüncü kitap olan Reaper and Ruin ile sona eriyor.](#)

Dax ve Nyah'ın Psychos'ta tanıştıkları gecenin ücretsiz baharatlı bonus sahnesini izlemek için [bu bağlantıya tıklayın](#) veya www.ellethorpe.com

ELLE THORPE'UN DİĞER ESERLERİ

Saint View High serisi (Ters harem, Zorba Romantizm. Tamamlandı)

*Devious Little Liars (Saint View High, #1)

*Dangerous Little Secrets (Saint View High, #2)

*Twisted Little Truths (Saint View High, #3)

Saint View Hapishanesi serisi (Ters harem, romantik gerilim. Tamamlandı.)

*Locked Up Liars (Saint View Prison, #1)

*Solitary Sinners (Saint View Hapishanesi, #2)

*Ölümçül Suçlular (Saint View Hapishanesi, #3)

Saint View Psychos serisi (Ters harem, romantik gerilim. Tamamlandı.)

*Start a War (Saint View Psychos, #1)

*Savaşın Yarısı (Saint View Psikopatlar, #2)

*Şiddetle Biter (Saint View Psikopatları, #3)

Saint View Rebels (Ters harem, romantik gerilim. Tamamlandı)

[*Rebel Revenge](#) (Saint View Rebels, #1)

[*Asi Takıntısı](#) (Saint View Rebels, #2)

[*Asi Kalp](#) (Saint View Rebels, #3)

Saint View Slayers Vs. Sinners (Ters harem, romantik gerilim. Tamamlandı)

[*Bir Numaralı Eş](#) (Saint View Slayers Vs. Sinners, #1)

[*İkiye Bölünmüş](#) (Saint View Slayers Vs. Sinners, #2)

[*Üçü Düşecek](#) (Saint View Slayers Vs. Sinners, #3)

Saint View Murder Squad (Ters harem, romantik gerilim.)

[*X'ler ve O'lar](#) (Saint View Murder Squad, #1)

[*Kırbaçlar ve Zincirler](#) (Saint View Cinayet Masası, #2)

[*Reaper and Ruin](#) (Saint View Murder Squad, #3)

Saint View Strip (Erkek/Kadın, romantik gerilim romanları. Tamamlandı.)

[*Evil Enemy](#) (Saint View Strip, #1)

[*Kutsal Olmayan Günahlar](#) (Saint View Strip, #2)

[*Killer Kiss](#) (Saint View Strip, #3)

[*Caged Bird](#) (Saint View Strip, #4)

Dirty Cowboy serisi (tamamlandı)

[*Talk Dirty, Cowboy](#) (Dirty Cowboy, #1)

[*Kirli Bin, Kovboy](#) (Kirli Kovboy, #2)

[*Seksi Kirli Kovboy](#) (Kirli Kovboy, #3)

[*Dirty Cowboy boxset](#) (kitaplar 1-3)

[*Noel'i ve Kovboyları Nefret Etmek İçin 25 Neden](#) (Dirty Cowboy bonus romanı, Talk Dirty, Cowboy'dan önce geçiyor ancak bağımsız bir tatil romantizmi olarak da okunabilir)

Buck Cowboys serisi (Dirty Cowboy serisinin spin-off'u. Tamamlanmıştır.)

[*Buck Cowboys](#) (Buck Cowboys, #1)

*Buck You! (Buck Cowboys, #2)

*Can't Bucking Wait (Buck Cowboys, #3)

*Mother Bucker (Buck Cowboys, #4)

The Only You serisi (Çağdaş romantizm. Tamamlandı)

*Only the Positive (Only You, #1) - Reese ve Low.

*Sadece Mükemmel (Sadece Sen, #2) - Jamison.

*Sadece Gerçek - (Sadece Sen, bonus roman) - Bree.

*Sadece Olumsuzluklar (Sadece Sen, #3) - Gemma.

*Sadece Başlangıç (Sadece Sen, #4) - Bianca ve Riley.

*Sadece Sen boxset

Yeni kitaplar çıktığında ilk bilen olmak için e-posta adresinizi buraya ekleyin!

www.ellethorpe.com/newsletter

Elle Thorpe'un Facebook'taki okuyucu grubuna katılın!

www.facebook.com/groups/ellethorpesdramallamas

TEŞEKKÜRLER

Bu kitapların yayınlanmasını mümkün kılan ve giderek büyüyen bir grup insan var ve hepsi en büyük teşekkürleri hak ediyor.

Drama Llamas'a teşekkürler. Sizler günlerimi eğlenceli hale getiriyorsunuz. Henüz üye değilseniz, Facebook'ta her türlü konuyu paylaştığım ücretsiz bir okur grubu. Gelin katılın, herkes hoş geldindir. www.facebook.com/groups/ellethorpesdramallamas

Her gün benimle birlikte yazdığı ve şimdiye kadarki en iyi ofis arkadaşım/iş eşim olduğu için Montana Ash/Darcy Halifax'a teşekkür ederim.

Sürekli destekleri, dostlukları ve kitap tavsiyeleri için Sara Massery, Jolie Vines ve Zoe Ashwood'a teşekkür ederim.

Kapak ekibine teşekkürler:

Fotoğraflar için Wander Aguiar'a.

Editör ekibime teşekkür ederim:

Studio ENP'den Emmy, Barren Acres Editing'den Karen ve Lori Parks.

Beta okumaları için Dana, Louise, Sam ve Shellie'ye. Ayrıca erken incelemeler için ARC ve sokak ekibime.

Ses ekibine teşekkürler:

Bu diziyi hazırlayan Audio Sorceress'ten Denise ve Marnye'ye teşekkür ederiz. The Saint View Murder Squad dizisinin seslendirmesini yapan Kelsey, Gregory, Sean ve Theo'ya teşekkür ederiz.

Ve tabii ki, beni evimde organize eden ekibe de teşekkür ederim:

Zamanım olmayan tüm işleri üstlenen Donna'ya. Gelmiş geçmiş en iyi idari yönetici.

Haftada bir gün bizim için çalışan ve imza günlerine gittiğimizde çocuklarımızı her zaman seve seve bakmaya hazır olan anneme.

Jira'ya,  evrimi i ma azayı yönetip, tüm muhasebe işlerini yapıp, tüm "insan ilişkilerini" halletti i için. Tabii ki, gelmiş geçmiş en iyi ev babası olduğu için de.

Flick ve Heidi'ye, hediye paketlerini hazırlamaya yardım ettikleri için ve Thomas'a, bizim için çalışmayı reddedip, tanıdığı herkese annesinin bir yazar olduğunu gururla anlattığı için.

Kalbimin derinliklerinden teşekkür ederim.

Elle x

YAZAR HAKKINDA

Elle Thorpe, Avustralya'nın Yeni Güney Galler eyaletinde küçük bir kasabada yaşıyor.  p  me sahneleriyle dolu hikayeler yazmadığı zamanlarda, beklenmedik bir şekilde harika bir komplo ortağı olduğu ortaya çıkan Bay Thorpe'un e i ve    küçük insanın annesi. Ayrıca Rollo adında salyalı bir k  peğin resmi top atıcısı.

Ofiste yazmadığı zamanlarda, muhtemelen ailesinin alpaka  iftliğinde, üzerine t k r lmemesi için çaba sarf ediyor.

Onu Facebook veya Instagram'da (@ellethorpebooks veya aşağıdaki bağlantıları tıklayın!) veya web sitesinde www.ellethorpe.com bulabilirsiniz. Elle'nin çalışmalarını seviyorsanız, lütfen Facebook hayran grubu [Elle Thorpe's Drama Llamas'a](https://www.facebook.com/ElleThorpeDramaLlamas) katılmayı veya buradan haber bültenine abone olmayı d    n n. www.ellethorpe.com/newsletter

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

